

ΠΤΥΧΙΑΚΗ

«ΤΟΠΙΚΑ ΑΝΑΠΤΥΞΙΑΚΑ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΑ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ. και ΣΤΑΤΙΣΤΙΚΗ ΑΠΟΤΙΜΗΣΗ ΤΟΥ ΘΕΣΜΟΥ».

**ΣΧΟΛΗ ΔΙΟΙΚΗΣΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ
ΤΜΗΜΑ: ΤΟΠΙΚΗΣ ΑΥΤΟΔΙΟΙΚΗΣΗΣ**

ΣΠΟΥΔΑΣΤΡΙΕΣ:

- ΑΣΗΜΑΚΟΠΟΥΛΟΥ ΠΑΝΑΓΙΩΤΑ
- ΕΥΝΟΥ ΑΣΠΑΣΙΑ

**Επιβλέπουσα καθηγήτρια: Μαραβά Νεκταρία
Καλαμάτα-2008**

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟ: Ο ΘΕΣΜΟΣ ΤΩΝ ΤΟΠΙΚΩΝ ΑΝΑΠΤΥΞΙΑΚΩΝ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΩΝ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ.....	2
Ο ΧΑΡΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΑΣ.....	5
ΣΥΝΤΟΜΟΓΡΑΦΙΕΣ.....	6
ΠΕΡΙΛΗΨΗ-ΠΕΡΙΛΗΨΗ ΣΤΑ ΑΓΓΛΙΚΑ.....	8
ΕΙΣΑΓΩΓΗ.....	9
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 1:	
ΑΥΤΟΔΙΟΙΚΗΣΗ- ΤΟΠΙΚΗ ΑΥΤΟΔΙΟΙΚΗΣΗ- ΑΡΜΟΔΙΟΤΗΤΕΣ- ΑΝΑΠΤΥΞΗ-ΔΙΑΡΘΡΩΣΗ- ΙΣΤΟΡΙΚΗ ΕΞΕΛΙΞΗ	
1.1ΕΝΝΟΙΟΛΟΓΙΚΗ ΠΡΟΣΕΓΓΙΣΗ ΤΗΣ ΑΥΤΟΔΙΟΙΚΗΣΗΣ -ΤΟΠΙΚΗ ΑΥΤΟΔΙΟΙΚΗΣΗ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ.....	10
1.2 ΙΣΤΟΡΙΚΗ ΕΞΕΛΙΞΗ ΤΗΣ ΑΥΤΟΔΙΟΙΚΗΣΗΣ.....	12
1.3 ΤΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ “ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ” ΚΑΙ Η ΔΙΑΡΘΡΩΣΗ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ.....	14
1.4 ΟΙ ΑΡΜΟΔΙΟΤΗΤΕΣ ΤΩΝ ΤΟΠΙΚΩΝ ΟΡΓΑΝΙΣΜΩΝ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟ ΔΗΜΟΤΙΚΟ ΚΑΙ ΚΟΙΝΟΤΙΚΟ ΚΩΔΙΚΑ.....	16
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 2:	
ΤΟΠΙΚΗ ΑΝΑΠΤΥΞΗ	
2.1 ΑΝΑΛΥΣΗ ΒΑΣΙΚΩΝ ΕΝΝΟΙΩΝ.....	25
2.2 ΜΟΡΦΕΣ ΤΟΠΙΚΗΣ ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ ΚΑΙ Η ΕΞΕΛΙΞΗ ΤΟΥΣ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ.....	26
2.3 ΤΟΠΙΚΟΙ ΑΝΑΠΤΥΞΙΑΚΟΙ ΦΟΡΕΙΣ ΚΑΙ ΤΑ ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΣΤΙΚΑ ΤΟΥΣ.....	28
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 3:	
ΑΝΑΠΤΥΞΙΑΚΟΣ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΙΣΜΟΣ	
3.1 ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΙΑΚΟΣ ΣΧΕΔΙΑΣΜΟΣ.....	31
3.2 ΔΙΑΜΟΡΦΩΣΗ ΚΑΙ ΑΣΚΗΣΗ ΤΟΥ ΑΝΑΠΤΥΞΙΑΚΟΥ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΙΣΜΟΥ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ.....	31
3.3 ΕΞΕΛΙΞΗ ΚΑΙ ΑΝΑΔΙΑΡΘΡΩΣΗ ΤΟΥ ΑΝΑΠΤΥΞΙΑΚΟΥ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΙΣΜΟΥ ΣΕ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΚΟ ΚΑΙ ΤΟΠΙΚΟ ΕΠΙΠΕΔΟ-ΤΟ ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΘΕΣΜΙΚΟ ΕΠΙΠΕΔΟ.....	34
3.4 ΟΙ ΦΟΡΕΙΣ ΤΟΥ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΟΥ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΙΣΜΟΥ.....	39
3.5 ΤΟ ΠΛΑΙΣΙΟ ΥΛΟΠΟΙΗΣΗΣ ΚΑΙ ΤΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΕΠΕΝΔΥΣΕΩΝ.....	41

ΜΕΡΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟ

ΣΤΑΤΙΣΤΙΚΗ ΑΠΟΤΙΜΗΣΗ ΤΟΥ ΘΕΣΜΟΥ

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 1:

Ο ΤΟΠΙΚΟΣ ΑΝΑΠΤΥΞΙΑΚΟΣ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΙΣΜΟΣ - ΤΟΠΙΚΑ ΑΝΑΠΤΥΞΙΑΚΑ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΑ

1.1 ΟΡΙΣΜΟΣ Τ.Α.Π.....	44
1.2 ΒΑΣΙΚΕΣ ΕΝΝΟΙΕΣ ΕΝΟΣ Τ.Α.Π.....	44
1.3 ΙΣΤΟΡΙΚΟ ΚΑΙ ΘΕΣΜΙΚΟ ΠΛΑΙΣΙΟ.....	45
1.4 ΧΡΗΜΑΤΟΔΟΤΗΣΗ Τ.Α.Π.....	46
1.5 ΜΕΘΟΔΟΛΟΓΙΑ ΤΟΥ Τ.Α.Π.....	47
1.6 ΦΑΣΕΙΣ ΕΚΠΟΝΗΣΗΣ ΚΑΙ ΚΑΤΑΡΤΙΣΗΣ Τ.Α.Π.....	48
1.7 ΤΑ ΕΠΙΠΕΔΑ ΠΟΥ ΠΕΡΙΕΧΟΥΝ ΤΑ ΤΑΠ.....	53
1.8 Η ΔΟΜΗ ΤΩΝ Τ.Α.Π.....	53
1.9 ΒΑΣΙΚΟΙ ΣΤΟΧΟΙ ΚΑΤΑΡΤΙΣΗΣ ΕΝΟΣ Τ.Α.Π.....	55
1.10 ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗ ΤΟΥ ΘΕΣΜΟΥ.....	56
1.11 ΘΕΤΙΚΑ ΣΗΜΕΙΑ.....	56
1.12 ΑΔΥΝΑΜΙΕΣ.....	57

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 2:

ΜΕΘΟΔΟΛΟΓΙΑ ΤΗΣ ΕΡΕΥΝΑΣ

2.1 Η ΠΙΘΑΝΟΘΕΩΡΗΤΙΚΗ ΔΕΙΓΜΑΤΟΛΗΨΙΑ.....	61
2.2 ΤΟ ΕΡΩΤΗΜΑΤΟΛΟΓΙΟ ΚΑΙ Η ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ ΤΗΣ ΕΡΕΥΝΑΣ.....	62

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 3:

ΣΤΑΤΙΣΤΙΚΗ ΚΑΙ ΔΙΑΓΡΑΜΜΑΤΙΚΗ ΑΠΕΙΚΟΝΙΣΕΙ ΣΥΛΛΟΓΗΣ ΣΤΟΙΧΕΙΩΝ

3.1 ΕΙΣΑΓΩΓΙΚΑ ΕΡΕΥΝΗΤΙΚΑ ΣΤΟΙΧΕΙΑ.....	64
3.2 ΑΝΑΛΥΣΗ ΣΤΟΙΧΕΙΩΝ ΒΑΣΗ ΕΡΩΤΗΜΑΤΟΛΟΓΙΟΥ.....	75
3.3 ΕΡΕΥΝΑ ΣΤΟΥΣ ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΚΟΥΣ ΔΗΜΟΥΣ.....	90

ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ.....	93
--------------------------	-----------

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑΤΑ:

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ 1.....	95
ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ 2.....	97
ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ 3.....	98
ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ 4.....	103
ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ 5.....	108
ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ 6.....	112
ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ 7.....	116
ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ 8.....	118
ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ 9.....	120
ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ 10.....	123
ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ 11.....	127

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ 12.....	130
ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ 13.....	134
ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ 14.....	138

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ:

ΕΛΛΗΝΟΓΛΩΣΣΗ.....	144
ΞΕΝΟΓΛΩΣΣΗ.....	145
ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΕΣ ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΙΣ.....	146

Ο ΧΑΡΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΑΣ

ΣΥΝΤΟΜΟΓΡΑΦΙΕΣ

άρθ.	:	άρθρο
αρχ.	:	αρχαία
Α.Ε.	:	Ανώνυμη Εταιρία
Α.Σ.	:	Αναπτυξιακός Σύνδεσμος
δ.σ.	:	Διοικητικό Συμβούλιο
ΒΙ.ΠΑ	:	Βιομηχανικό Πάρκο
ΒΛ.	:	βλέπε
ΔημΣ	:	Δημοτικό Συμβούλιο
ΔΗ.Κ.Ε.	:	Δημοτικές και Κοινοτικές Επιχειρήσεις
ΔΚΚ	:	Δημοτικός και Κοινοτικός Κώδικας
δηλ.	:	δηλαδή
ΕΑΠΤΑ	:	Ειδικό Αναπτυξιακό Πρόγραμμα Τοπικής Αυτοδιοίκησης
ΕΓΤΠΕ	:	Ευρωπαϊκό Γεωργικό Ταμείο Προσανατολισμού &
Εγγυήσεων		
ΕΕΤΑΑ	:	Ελληνική Εταιρία Τοπικής Ανάπτυξης και Αυτοδιοίκησης
ΕΚΤ	:	Ευρωπαϊκό Κοινωνικό Ταμείο
ΕΟΚ	:	Ευρωπαϊκή Οικονομική Κοινότητα
ΕΣΥΕ	:	Εθνική Στατιστική Υπηρεσία Ελλάδος
ΕΤΠΑ	:	Ευρωπαϊκό Ταμείο Περιφερειακής Ανάπτυξης
εκδ.	:	έκδοση
Η/Υ	:	Ηλεκτρονικός Υπολογιστής
ΙΤΑ	:	Ινστιτούτο Τοπικής Αυτοδιοίκησης
κ.τ.λ.	:	Και τα λοιπά
ΚΕΔΚΕ	:	Κεντρική Ένωση Δήμων και Κοινοτήτων Ελλάδος
ΚΕΠΕ	:	Κέντρο Προγραμματισμού και Ερευνών
ΚΠΣ	:	Κοινοτικό Πλαίσιο Στήριξης
ΜΟΠ	:	Μεσογειακά Ολοκληρωμένα Προγράμματα
μερ.	:	μέρος
μτφ	:	μεταφορικά
Ν. / ν	:	Νόμος
Ν.Π.Δ.Δ.	:	Νομικά Πρόσωπα Δημοσίου Δικαίου
ό.π.	:	όπως παραπάνω
ουσ.	:	ουσιαστικό
ΟΑΕΔ	:	Οργανισμός Απασχόλησης Εργατικού Δυναμικού
ΟΤΑ	:	Οργανισμοί Τοπικής Αυτοδιοίκησης
ΠΔ	:	Προεδρικό Διάταγμα
Π.Δ.Ε.	:	Πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων
ΠΕΠ	:	Περιφερειακό Επιχειρησιακό Πρόγραμμα
ΠΚΜ	:	Περιφέρεια Κεντρικής Μακεδονίας
παρ.	:	παράγραφος
π.χ.	:	παραδείγματος χάρη
σ.	:	σελίδα
σημ.	:	σημείωση
Τ.Α.	:	Τοπική Αυτοδιοίκηση

ΤΑΠ	:	Τοπικό Αναπτυξιακό Πρόγραμμα
ΤΕΔΚ	:	Τοπική Ένωση Δήμων και Κοινοτήτων
ΤΕΥΧ.	:	τεύχος
Υπ.	:	Υπουργείο
ΥΠΑ	:	Υπηρεσία Πολιτικής Αεροπορίας
ΥΠΕΣΔΔΑ:		Υπουργείο Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και
Αποκέντρωσης		
ΥΠΕΧΩΔΕ:		Υπουργείο Περιβάλλοντος Χωροταξίας και Δημοσίων
Έργων		
ΦΕΚ	:	Φύλλο Εφημερίδας της Κυβέρνησης
ΦΟΑΥΔ	:	Φορέας Ορθολογικής Αξιοποίησης Υδατικού Δυναμικού
ΧΤΑ	:	Χώρος Ταφής Απορριμμάτων
ΧΥΤΑ	:	Χώρος Υγειονομικής Ταφής Απορριμμάτων

ΠΕΡΙΛΗΨΗ

Η διαχρονική εξέταση του θεσμού των τοπικών αναπτυξιακών προγραμμάτων στην Ελλάδα και η στατιστική ανάλυση του θεσμού είναι το θέμα που περιγράφεται στην εργασία αυτή. Για την αναλυτική περιγραφή του θέματος συλλέχθηκαν στοιχεία από ελληνική και ξένη βιβλιογραφία καθώς και μέσω διαδικτύου, ώστε να προσεγγισθεί όσο καλύτερα μπορούσε η διαχρονική εξέταση του θεσμού των Τ.Α.Π. σε θεωρητικό επίπεδο.

Ο κύριος στόχος της παρούσας πτυχιακής είναι να δοθεί μια εικόνα για την πορεία των Τ.Α.Π. στον ελληνικό χώρο. Η συγκέντρωση των στατιστικών στοιχείων έγινε μέσω μιας τεκμηριωμένης μεθοδολογίας και ενός ερωτηματολογίου το οποίο τέθηκε στο 20% του συνόλου των δήμων της χώρας ώστε να προσεγγιστούν τα επιθυμητά αποτελέσματα της έρευνας. Αυτό που βασικά αναλύθηκε είναι ο αριθμός των καταρτισθέντων Τ.Α.Π. και ο αριθμός των Τ.Α.Π. που έχουν υλοποιηθεί πανελλαδικά.

Η απόπειρα παρουσίασης και ανάλυσης των ερευνητικών στοιχείων προβλημάτισε και αυτό ήταν πολύ σημαντικό. Το γεγονός αυτό περιγράφεται αναλυτικότερα μέσα από τους πίνακες και τα διαγράμματα, στα οποία θα απεικονίσουν την κατάσταση στην οποία βρίσκεται ο θεσμός των Τ.Α.Π. στον ελληνικό χώρο.

Summary

The diachronic examination of the Institution of Local Developmental Programs in Greece and the statistical analysis of the aforementioned institution are the topic to be discussed in this thesis. For the analytic description of this subject-matter data from Greek and foreign bibliographies as well as via internet was collected in order to accomplish the best possible diachronic examination of the Institution of Local Developmental Programs on a theoretical level.

The main objective of the final thesis at hand is to illustrate the progress of Local Developmental Programs in the Hellenic area. The collection of statistical data was conducted using a criteria-cued methodology and a questionnaire which was applied to 20% of the total number of municipalities in the country as to obtain the desirable results, the most pressing question being how many Local Developmental Programs had been projected initially and how many of those have actually been implemented on a Pan-Hellenic scale.

The attempt to present and analyse the investigatory data helped understand the vital need for close examination. The realisation of this is depicted more analytically throughout the tables and the diagrams, which we incorporated into the thesis at hand in order to contemplate the state the Institution of Local Developmental Programs in the Hellenic area is in.

ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Ένα Τοπικό Αναπτυξιακό Πρόγραμμα αποτελεί βασικό εργαλείο για την επίλυση των τοπικών προβλημάτων στην διευκόλυνση της ποιότητας ζωής των κατοίκων και της ευημερίας των περιοχών. Επίσης η σημασία τους είναι μεγάλη διότι δίνουν την ευκαιρία σε συνεργασία μεταξύ των φορέων σε επικοινωνιακό αλλά και σε οικονομικό επίπεδο. Ακόμα σημαντικό είναι ότι μέσω του προγραμματισμού βοηθούν τους δήμους για μια καλύτερη διοικητική και λειτουργική οργάνωση. Τέλος, όλα αυτά τα στοιχεία των Τοπικών Αναπτυξιακών Προγραμμάτων αναδεικνύουν την ταυτότητα των δήμων και την δυναμική τους στον χώρο τους.

Ο βασικός σκοπός αυτής της πτυχιακής είναι η εξέταση του θεσμού των Τοπικών Αναπτυξιακών Προγραμμάτων κυρίως σε ερευνητικό επίπεδο. Για την καλύτερη επίτευξη αυτού του σκοπού η παρούσα εργασία χωρίζεται σε δύο μέρη.

Στο πρώτο κεφάλαιο του πρώτου μέρους αποσαφηνίζεται η έννοια της τοπικής αυτοδιοίκησης, προσδιορίζονται οι αρμοδιότητές της και διαμορφώνεται η διάρθρωση ολόκληρου του ελληνικού κράτους. Επίσης αναλύεται η ιστορική εξέλιξη και η αναπτυξιακή διάθεση της αυτοδιοίκησης στο πέρασμα των χρόνων.

Στο δεύτερο κεφάλαιο του πρώτου μέρους γίνεται αναφορά και αναλύεται η τοπική ανάπτυξη ως έννοια σε όλες τις διαστάσεις της καθώς επίσης περιγράφονται οι μορφές της και η εξέλιξή της μέσα από τις διάφορες μεταβολές που επέρχονται στην πορεία της.

Στο τρίτο και τελευταίο κεφάλαιο του πρώτου μέρους περιγράφεται η έννοια του αναπτυξιακού προγραμματισμού, όπου οριοθετείται και διαμορφώνεται η άσκησή του στην Ελλάδα. Ακόμα, αναλύεται ο επιχειρησιακός σχεδιασμός και οι φορείς του δημοκρατικού προγραμματισμού σε γενικό πλαίσιο. Τέλος, δίνεται η εξέλιξη και η αναδιάρθρωση του αναπτυξιακού προγραμματισμού σε περιφερειακό και τοπικό επίπεδο και το θεσμικό πλαίσιο, από το οποίο διαμορφώνεται.

Στο δεύτερο μέρος και το πρώτο κεφάλαιο αυτού αναλύεται πλήρως ο θεσμός των Τοπικών Αναπτυξιακών Προγραμμάτων, αναφέροντας την έννοια του, το ιστορικό και θεσμικό πλαίσιο του, τις πηγές χρηματοδότησης του, τις φάσεις εκπόνησης και κατάρτισής του. Περιγράφονται επιπλέον οι βασικοί στόχοι της κατάρτισης καθώς και τα θετικά και αρνητικά του σημεία.

Στο δεύτερο μέρος και το δεύτερο κεφάλαιο αυτού γίνεται αναφορά στην μεθοδολογία που ακολουθήθηκε στην έρευνα καθώς και στην διαδικασία διεκπεραίωσης της.

Στο δεύτερο μέρος και το τρίτο κεφάλαιο αυτού αφιερώνεται στην στατιστική και διαγραμματική ανάλυση των στοιχείων που προέκυψαν βάση της έρευνας σε δήμους της χώρας.

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟ:
Ο ΘΕΣΜΟΣ ΤΩΝ ΤΟΠΙΚΩΝ ΑΝΑΠΤΥΞΙΑΚΩΝ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΩΝ ΣΤΗΝ
ΕΛΛΑΔΑ

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 1

ΑΥΤΟΔΙΟΙΚΗΣΗ- ΤΟΠΙΚΗ ΑΥΤΟΔΙΟΙΚΗΣΗ- ΑΡΜΟΔΙΟΤΗΤΕΣ- ΑΝΑΠΤΥΞΗ- ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΙΑΚΟΣ ΣΧΕΔΙΑΣΜΟΣ

1.1 ΕΝΝΟΙΟΛΟΓΙΚΗ ΠΡΟΣΕΓΓΙΣΗ ΤΗΣ ΑΥΤΟΔΙΟΙΚΗΣΗΣ - ΤΟΠΙΚΗ ΑΥΤΟΔΙΟΙΚΗΣΗ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ.

Υπάρχει ποικιλία μορφών με τις οποίες μπορούν να συσταθούν τα όργανα της δημόσιας διοίκησης και να κατανεμηθούν οι αρμοδιότητες μεταξύ κεντρικών και περιφερειακών/ τοπικών οργάνων. Ο νομοθέτης έχει στη διάθεσή του πολλές μεθόδους διοικητικής οργάνωσης¹ που επιδέχεται μάλιστα πολλούς συνδυασμούς.

Η δημόσια διοίκηση μπορεί κατ' αρχήν να οργανώνεται σύμφωνα με δύο συστήματα. Το σύστημα της συγκέντρωσης με την ευρεία έννοια και το σύστημα της αποκέντρωσης². Το πρώτο σύστημα, σύμφωνα με το οποίο η δημόσια διοίκηση ασκείται από το νομικό πρόσωπο του κράτους με δικά του όργανα, διακρίνεται στο σύστημα της συγκέντρωσης με τη στενή έννοια και στο σύστημα της αποκέντρωσης.

Το σύστημα της συγκέντρωσης με τη στενή έννοια είναι εκείνο που η άσκηση της δημόσιας διοίκησης γίνεται από όργανα του κράτους, τα οποία έχουν αρμοδιότητα για κάθε θέμα διοικητικής ενέργειας ακόμη και γι' αυτά που αφορούν τις διοικητικές περιφέρειες. Αντίθετα, κατά το σύστημα της αποκέντρωσης η δημόσια διοίκηση ασκείται με περιφερειακά όργανα, δηλ. με διοικητικά όργανα που ασκούν αρμοδιότητες για ζητήματα που περιορίζονται στις διοικητικές περιφέρειες που εδρεύουν.

Οι έννομες τάξεις των σύγχρονων κρατών προβλέπουν, εκτός του κράτους, τη σύσταση ενός μεγάλου αριθμού άλλων δημόσιων νομικών προσώπων, στα οποία οργανώνονται τα όργανα που ασκούν δημόσια εξουσία. Η μέθοδος αυτή οργάνωσης, δηλαδή η σύσταση οργανωτικών μονάδων της δημόσιας διοίκησης, έξω από νομικό πρόσωπο του κράτους, που αποτελούν ιδιαίτερα νομικά πρόσωπα και έχουν δικά τους όργανα, ονομάζεται

---

¹ Για τις αρχές της διοικητικής οργάνωσης του κράτους γενικά βλ. Μ. Δένδια, Αποκέντρωσις και αυτοδιοικήσις σε Εργασία, 1935, σ.836,905 και 937/ Κ. Καργιώτη, Τα βασικά στοιχεία της πραγματικής διοικητικής αποκέντρωσεως, 1950/ Σ. Κηπουρίδη, Οι δικαιολογητικοί λόγοι της αποκέντρωσεως σε Εργασία, τευχ. 40, σ.12/ Θ. Κόντης, Κεντρική διοίκηση σε Διοικητική Μεταρρύθμιση, 1989, σ.108/ Μ. Μαθιουδάκη – Β. Ανδρονουπούλου, Αποκέντρωσις- Αυτοδιοικήσις, 1974/ Α. Μακρυδημήτρη, Προβλήματα μεταρρύθμισης σε Διοικητική Μεταρρύθμιση, 1985, σ.71/ Θ. Παναγόπουλου, Συστήματα διοικητικής οργάνωσης στη Χώρα μας σε Επιθεώρηση Δημοσίου και Διοικητικού Δικαίου, 1988, σ.113/ Π. Παυλόπουλου, Η συνταγματική κατοχύρωση της αποκέντρωσης σε Επιθεώρηση Δημοσίου και Διοικητικού Δικαίου, 1990, σ.25/ Γ. Τόλια, Διοίκηση και αυτοδιοίκηση, 1980/ Σ. Φλογαίτη, Θεμελιώδεις έννοιες διοικητικής οργάνωσης, 1981.

² Για τη συγκέντρωση και αποκέντρωση της δημόσιας εξουσίας βλ. Δ Βεζανή, Γενική Πολιτειολογία, μερ. Γ', τευχ.Δ', έκδ.2^η, 1957, σ.118

αυτοδιοίκηση³. Κατά το σύστημα της αποσυγκέντρωσης η δημόσια διοίκηση εκχωρείται από το κράτος σε αυτοτελή νομικά πρόσωπα δημοσίου δικαίου και ασκείται με όργανά τους. Η σπουδαιότερη και γνησιότερη μορφή του συστήματος αυτού είναι η αυτοδιοίκηση⁴.

Χαρακτηριστικό του συστήματος αυτού είναι ότι το κράτος δημιουργεί με νόμους μερικότερα νομικά πρόσωπα, τα λεγόμενα νομικά πρόσωπα δημοσίου δικαίου, και τους δίνει το δικαίωμα να ασκούν σε ορισμένα αντικείμενα δημόσια εξουσία. Οι υπηρεσίες αυτές γεωγραφικά είναι μέσα στα όρια του κράτους, αλλά ως υποκείμενα δικαιωμάτων και υποχρεώσεων είναι κάτι χωριστό έξω από τη νομική προσωπικότητα του κράτους.

Πολλά κοινά εννοιολογικά στοιχεία υπάρχουν μεταξύ της νομικής έννοιας του κράτους και της νομικής έννοιας των αυτοδιοικουμένων οργανισμών. Μεταξύ αυτών ανήκει η άσκηση δημόσιας εξουσίας, η ύπαρξη οργάνων και κυρίως η χωριστή νομική προσωπικότητα που χάρη σ' αυτήν έχουν οι εν λόγω οργανισμοί, όπως και το δημόσιο, δικά τους χωριστά περιουσιακά δικαιώματα και δικές τους έννομες υποχρεώσεις, ικανότητα να συμβάλλονται και δικαίωμα παράστασης ενώπιον δικαστηρίων. Η νομική προσωπικότητα θεωρείται τώρα αναγκαία προϋπόθεση της αυτοδιοίκησης⁵.

---

³ Στην Ελλάδα επικρατεί σχετικά και ορολογική και εννοιολογική σύγχυση. Η επιστήμη, (βλ. Φ. Βεγλερή, Η Διοικητική Οργάνωση, 1963, σ.104/ Μ. Δένδια, Διοικητικόν Δίκαιον, τ.Ι, έκδ.4^η, 1057, σ. 448επ./, τ.ΙΙ. 1966, σ.28/ Η. Κυριακόπουλου, Ελληνικόν Διοικητικόν Δίκαιον, τ.ΙΙ, 1958, σμ.7/ Χρ. Σγουρίτσα, Σχέδιον αναθεωρήσεως του Συντάγματος, 1947, σ.126/ του ιδίου, Κριτική του Σχεδίου Συντάγματος της Ελλάδος, 1949, σ.35/ του ιδίου, Συνταγματικόν Δίκαιον, τ.ΙΙ, 1964, σ.75 επ./Γ. Φαρδής, Αυτοδιοικήσεις και αποκέντρωσις, 1948, σ.α επ., 89) μεταφράζει το γαλλικό όρο "decentralisation" με τον όρο "αποκέντρωση με την ευρεία έννοια", στην οποία κατατάσσει την αποκέντρωση με τη στενή έννοια (deconcentration) και την τοπική αυτοδιοίκηση. Η διαφωνία για την απόδοση των όρων "deconcentration" και "decentralization" είναι αδικαιολόγητη, διότι οι όροι αυτοί είναι ετυμολογικά ταυτόσημοι, και δεν βρίσκει πλέον έρεισμα μετά από τη χρήση του όρου "αποκέντρωση" από το Σύνταγμα του 1927 μέχρι σήμερα με την έννοια της "deconcentration" οπότε ο όρος "αποσυγκέντρωση" θα έπρεπε για την αποφυγή σύγχυσης να χρησιμοποιείται με την έννοια της "decentralization". Όμως, η ελληνική επιστήμη έχει εσφαλμένα κατατάξει στην ίδια έννοια (αποκέντρωση με την ευρεία έννοια) δύο εκ διαμέτρου αντίθετα συστήματα οργάνωσης και μάλιστα αποκέντρωσης (deconcentration), που είναι μορφή της "centralization", και της αυτοδιοίκησης, που είναι μορφή της "decentralization" (βλ. Γ. Παπαχατζή, Σύστημα του εν Ελλάδι ισχύοντος Διοικητικού Δικαίου, Γενικόν Μέρος, έκδ. 2^η, 1952, σ. 197 επ.)

⁴ Στην Γερμανία η δημόσια διοίκηση διακρίνεται γενικά σε άμεση και έμμεση κρατική διοίκηση. Άμεση κρατική διοίκηση θεωρείται η δημόσια διοίκηση, η οποία ασκείται με όργανα του νομικού προσώπου του κράτους, ενώ έμμεση εκείνη που ασκείται με όργανα άλλων νομικών προσώπων δημοσίου δικαίου. Στην έμμεση κρατική διοίκηση κατατάσσεται η τοπική αυτοδιοίκηση, όμως, η έμμεση κρατική διοίκηση δεν είναι σωστό να ταυτίζεται με την αυτοδιοίκηση γενικότερα, διότι η αυτοδιοίκηση είναι δυνατή μόνο σ' εκείνα τα νομικά πρόσωπα δημοσίου δικαίου που έχουν μέλη βλ. Α. Ράικου, Η γενική θεωρία της τοπικής αυτοδιοικήσεως, έκδ. 2^η, 1970, σ. 6-7.

⁵ Η γνώμη που είχε υποστηριχθεί στην παλιότερη γερμανική επιστήμη (βλ. G. Jellinek, Allgemeine Staatslehre, έκδ. 3^η, 1959, σ.640 επ.), κατά την οποία η έννοια της αυτοδιοίκησης είναι δυνατή και χωρίς νομική προσωπικότητα κατ' αντίθεση με τους οργανισμούς που έχουν νομική προσωπικότητα και η οποία έβρισκε μια τέτοια αυτοδιοίκηση στις αγγλοσαξωνικές Χώρες, δεν υποστηρίζεται πλέον, το δε ισχύον αγγλοσαξωνικό δίκαιο απονέμει νομική προσωπικότητα στους οργανισμούς της τοπικής αυτοδιοίκησης. Κατά της νομικής προσωπικότητας των αυτοδιοικουμένων οργανισμών δεν μπορούν ν' αντιταχθούν οι κατά της νομικής προσωπικότητας του κράτους προβαλλόμενες σοβαρές θεωρητικές αντιρρήσεις, αφού η νομική προσωπικότητα των εν λόγω οργανισμών απονέμεται σ' αυτούς από το δίκαιο ενός ανώτερου οργανισμού και, ιδιαίτερα, του κράτους.

1.2 ΙΣΤΟΡΙΚΗ ΕΞΕΛΙΞΗ ΤΗΣ ΑΥΤΟΔΙΟΙΚΗΣΗΣ

Η αποκέντρωση και η αυτοδιοίκηση αποτελούν δύο ολοκληρωμένα τμήματα του ευρύτερου θεσμικού πλαισίου της δημοκρατίας. Στις αρχές του 13^{ου} αιώνα, η τοπική αυτοδιοίκηση ιδιαίτερα, εμφανιζόταν είτε ως κατάλοιπο παλαιότερων θεσμικών εξελίξεων είτε ως βοηθητικό όργανο της ίδιας κρατικής εξουσίας. Στην Ελλάδα από το 1833 μέχρι το 1912 οι δήμοι εμφανίζονται σαν μια προέκταση της ισχύος και επιβολής του κέντρου πάνω στην περιφέρεια.

Στα πλαίσια του μη ομόσπονδου κράτους (ενιαίου) η αποκέντρωση και η αυτοδιοίκηση αλληλεξαρτώνται και συντρέχουν, χωρίς όμως να συγχέονται ή να ταυτίζονται.

Με τη δημιουργία πραγματικών αυτοδιοικούμενων οργανισμών μπορεί να μειωθεί το χάσμα ανάμεσα στον πολίτη και την εξουσία, να πολλαπλασιαστούν οι ευκαιρίες ενεργητικής συμμετοχής του ατόμου στην πραγμάτωση κοινών σκοπών και να δοθεί και πάλι στον άνθρωπο, μαζί με την ελευθερία και την ασφάλεια, το αίσθημα της ευθύνης και του καθήκοντος απέναντι στην κοινωνία.

Η δημόσια εξουσία που ασκείται από τους αυτοδιοικούμενους οργανισμούς παρουσιάζει σε σχέση με το κράτος μια διαφορά. Ότι δεν έχει πρωτογενή χαρακτήρα, αλλά είναι δοτή ή παράγωγη⁶. Δεν αποτελεί ίδιο δικαίωμα των νομικών προσώπων που την ασκούν, αλλά ασκείται από τα πρόσωπα αυτά κατά παροχή εκ μέρους της πολιτείας. Το κράτος παραχωρεί για ορισμένα θέματα, και κατά ένα ορισμένο τμήμα, την εξουσία αυτή για άσκηση στους αυτοδιοικούμενους οργανισμούς με περιορισμούς, που θέτει η νομοθετική του εξουσία. Επομένως, το κράτος μπορεί να αυξήσει, να ελαττώσει ή και να άρει από τα εν λόγω νομικά πρόσωπα την εξουσία που τους έχει δώσει.

Το κράτος που είναι το ίδιο δημιουργός των αυτοδιοικούμενων οργανισμών μπορεί και να τους καταργήσει με απλό νόμο, εκτός βέβαια από τους δήμους και τις κοινότητες που υπάρχει γι' αυτούς περιορισμός από το άρθρο 102 του Συντάγματος.

Για τους δήμους και τις κοινότητες όχι μόνο υπάρχει συνταγματική απαγόρευση κατάργησής τους, αλλά πρέπει και να έχουν ένα κύκλο υποθέσεων (τοπικές υποθέσεις), που να τις διαχειρίζονται με δική τους πρωτοβουλία⁷.

Οι Δήμοι και οι Κοινότητες συγκροτούν τους Οργανισμούς του Πρώτου Βαθμού της Τοπικής Αυτοδιοίκησης.

Δήμοι – Κοινότητες

1. Δήμοι είναι:

- α) Όσοι έχουν ήδη συσταθεί με νόμο.
- β) Όσοι προέρχονται από ένωση Δήμων ή Δήμων και Κοινοτήτων ή Κοινοτήτων, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 3 του παρόντος.

⁶ Αμφίβολο είναι όμως, αν η κρατική αυτή εξουσία είναι κυρίαρχη, αν δηλ. η κυριαρχία είναι ουσιαστικά εννοιολογικό στοιχείο του κράτους και το κριτήριο διάκρισης μεταξύ αυτού και των άλλων εδαφικών νομικών προσώπων. Σωστότερη φαίνεται η γνώμη που λύνει καταφατικά το ζήτημα αυτό βλ. Α.Ράικου, Παραδόσεις Γενικής Πολιτειολογίας, 1980, σ.13. επ.

⁷ Ο νόμος δεν μπορεί να μειώσει την ύλη τους βλ. Σ.τ.Ε. 1089/1958, 2266/1964, 3377/1979.

γ) Όσες Κοινότητες έχουν πληθυσμό άνω των τεσσάρων χιλιάδων (4.000) κατοίκων κατά την τελευταία απογραφή.

2. Κοινότητες είναι όσες έχουν ήδη συσταθεί ή διατηρηθεί με νόμο.

3. Οι Δήμοι διαιρούνται σε δημοτικά διαμερίσματα, σύμφωνα με το άρθρο 117.

4. Στους Δήμους και στις Κοινότητες που συστήθηκαν με το άρθρο 1 του ν. 2539/1997 (ΦΕΚ 244 Α'), η εδαφική περιφέρεια κάθε Ο.Τ.Α. που καταργήθηκε και κάθε οικισμού που προσαρτήθηκε αποτελεί υποδιαίρεση της ενιαίας εδαφικής περιφέρειας του νέου Δήμου ή της Κοινότητας και ονομάζεται "Τοπικό Διαμέρισμα". Τοπικά διαμερίσματα αποτελούν, επίσης, οι Δήμοι και οι Κοινότητες που καταργήθηκαν κατόπιν συνένωσης, σύμφωνα με τις διατάξεις των νόμων 1416/1984 (ΦΕΚ 18 Α') και 1622/1986 (ΦΕΚ 92 Α').

Ειδικότερα, οι διατάξεις του άρθρου 102 κατοχυρώνουν την τοπική αυτοδιοίκηση με την κρατούσα στην επιστήμη έννοιά της. Η έννοια αυτή μπορεί να οριστεί ως εξής: Τοπική αυτοδιοίκηση είναι η αυτοτελής (με ίδια ευθύνη) άσκηση τοπικής δημόσιας διοίκησης από ένα εδαφικό νομικό πρόσωπο δημοσίου δικαίου με τη σύμπραξη του συνόλου των μελών του (λαού) και υπό την εποπτεία του κράτους.

Από τον ορισμό αυτό προκύπτουν τα πέντε ουσιαστικά εννοιολογικά στοιχεία της τοπικής αυτοδιοίκησης που κατοχυρώνονται από την προαναφερόμενη συνταγματική διάταξη:

1. η ύπαρξη οργανισμών τοπικής αυτοδιοίκησης ως εδαφικών νομικών προσώπων δημοσίου δικαίου
2. η άμεση εκλογή των οργάνων των οργανισμών τοπικής αυτοδιοίκησης
3. η αυτοτέλεια των οργανισμών τοπικής αυτοδιοίκησης
4. η κρατική εποπτεία
και
5. η διαχείριση των τοπικών υποθέσεων από τους οργανισμούς τοπικής αυτοδιοίκησης.

Τα τέσσερα πρώτα στοιχεία συνιστούν το τυπικό (οργανωτικό) μέρος, την τυπική έννοια της τοπικής αυτοδιοίκησης, ενώ το πέμπτο στοιχείο αποτελεί το ουσιαστικό μέρος ή το περιεχόμενο, την ουσιαστική έννοια αυτής⁸.

Φορείς αυτοδιοίκησης μπορούν να είναι μόνο τα νομικά πρόσωπα δημοσίου δικαίου⁹. Αυτά διακρίνονται σε δύο κατηγορίες, δηλ. σε εδαφικά νομικά πρόσωπα δημοσίου δικαίου και σε μη εδαφικά¹⁰. Στη διάκριση αυτή στηρίζεται ο χωρισμός της αυτοδιοίκησης σε τοπική και ειδική ή καθ' ύλην. Φορείς δηλ. της τοπικής αυτοδιοίκησης είναι εδαφικά νομικά πρόσωπα, ενώ φορείς της ειδικής ή καθ' ύλην είναι μη εδαφικά νομικά πρόσωπα.

Βασικό εννοιολογικό στοιχείο της τοπικής αυτοδιοίκησης είναι η εδαφική εξουσία, την οποία ασκεί σε όλα τα πρόσωπα που βρίσκονται στην περιοχή της, ενώ αντίθετα οι οργανισμοί της καθ' ύλην αυτοδιοίκησης δεν έχουν μια

⁸ Βλ. Ράικου, Η γενική θεωρία της τοπικής αυτοδιοίκησης, σ.7 επ. και την εκεί παρατιθέμενη βιβλιογραφία.

⁹ Στα ιδρύματα δημοσίου δικαίου δεν είναι δυνατή η αυτοδιοίκηση, διότι δεν υπάρχει το δεύτερο εννοιολογικό στοιχείο αυτής, δηλ. η σύμπραξη των μελών.

¹⁰ Η έννοια των εδαφικών νομικών προσώπων δημοσίου δικαίου αναπτύχθηκε κυρίως στη Γερμανία, όπου κατατάσσονται σ' αυτά το κράτος και όλοι οι οργανισμοί της τοπικής αυτοδιοίκησης. Κάθε ένα τέτοιο νομικό πρόσωπο περιλαμβάνει τρία στοιχεία, δηλ. λαό, έδαφος και εξουσία βλ. Ράικου, Παραδόσεις Γενικής Πολιτειολογίας, σ.106.

τέτοια εξουσία ακόμα και αν συνδέονται με ορισμένο έδαφος. Στην εξουσία αυτών υπόκεινται μόνο τα μέλη τους και όχι και τα άλλα πρόσωπα που διαμένουν στην περιοχή τους¹¹.

Οι οργανισμοί της καθ' ύλην αυτοδιοίκησης δεν κατοχυρώνονται συνταγματικά, εκτός από την περίπτωση των ανώτατων εκπαιδευτικών ιδρυμάτων, ενώ το αντίθετο συμβαίνει με την τοπική αυτοδιοίκηση.

Η Τοπική Αυτοδιοίκηση, ως έκφραση της λαϊκής κυριαρχίας, αποτελεί θεμελιώδη θεσμό του δημόσιου βίου των Ελλήνων, όπως αυτός κατοχυρώνεται από τις διατάξεις του άρθρου 102 του Συντάγματος και του Ευρωπαϊκού Χάρτη Τοπικής Αυτονομίας που κυρώθηκε με το ν. 1850/1989 (ΦΕΚ 144 Α').

1.3 ΤΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ "ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ" ΚΑΙ Η ΔΙΑΡΘΡΩΣΗ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ

Διαδοχικές Κυβερνήσεις επιχείρησαν από το 1981 να αντιμετωπίσουν το πρόβλημα της πολυδιάσπασης: Οι μεταρρυθμιστικές προσπάθειες που έκαναν είχαν θετική κατεύθυνση, αλλά δεν είχαν ικανοποιητικά αποτελέσματα. Το Υπουργείο Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης προετοίμασε, μία ολοκληρωμένη και πλήρη πρόταση για το πρόγραμμα συνένωσης των Ο.Τ.Α. της χώρας μας, το οποίο εκφράζει το γενικό πολιτικό πλαίσιο ανακυττάρωσης του πρώτου βαθμού Αυτοδιοίκησης.

Το Πρόγραμμα αυτό που φέρει το συμβολικό τίτλο "ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ" συζητήθηκε και εγκρίθηκε στην συνεδρίαση του Υπουργικού Συμβουλίου την Τετάρτη 26 Φεβρουαρίου 1997. Το πολιτικό πλαίσιο του Προγράμματος αποτελούν οι προγραμματικές δηλώσεις της Κυβέρνησης και οι αντίστοιχες δηλώσεις του Πρωθυπουργού ("υποχρεωτική συνένωση των μικρών Ο.Τ.Α.").

Οι στόχοι του "Καποδίστρια" είναι:

- Η παροχή υπηρεσιών ισοδύναμης αποτελεσματικότητας στους κατοίκους των πόλεων και των χωριών και επομένως ο εκσυγχρονισμός του διοικητικού μας συστήματος
- Η ουσιαστικοποίηση του ρόλου των Ο.Τ.Α. και η αναβάθμιση των αιρετών και επομένως ο εκσυγχρονισμός του τοπικού πολιτικού συστήματος στη χώρα μας και η διεύρυνση της πολιτικής βαρύτητας της Πρωτοβάθμιας Τ.Α.
- Η δημιουργία ουσιαστικών προϋποθέσεων για την διοικητική και οικονομική αυτοτέλεια των Ο.Τ.Α.
- Ο συντονισμός των τοπικών δημοσίων επενδύσεων για έργα τεχνικής υποδομής και κοινωνικού εξοπλισμού.
- Η ενίσχυση του "ενδογενούς" δυναμικού της ελληνικής περιφέρειας, που είναι αναγκαία προϋπόθεση για μια διαρκή και "βιώσιμη" περιφερειακή και τοπική ανάπτυξη.

---

¹¹ Έτσι, π.χ. στην εξουσία του Δικηγορικού Συλλόγου Αθηνών υπάγονται μόνο τα μέλη του, δηλ. όλοι οι διορισμένοι στο Πρωτοδικείο Αθηνών δικηγόροι.

- Η διαφάνεια στη διαχείριση των πόρων και ο κοινωνικός έλεγχος της τοπικής εξουσίας, που οδηγούν στην εξασφάλιση της νομιμότητας και της προστασίας των πολιτών.
- Οικονομίες κλίμακας στις λειτουργικές δαπάνες και αναβάθμιση του ανθρώπινου δυναμικού.

Ενώ οι βασικές αρχές στις οποίες βασίζεται το Πρόγραμμα είναι:

- Ο συνδυασμός των αρχών της δημοκρατικότητας και της αποτελεσματικότητας (μεγάλοι Ο.Τ.Α. αλλά με ισχυρή δημοτική αποκέντρωση).
- Η συντονισμένη εφαρμογή νομικών ρυθμίσεων και αναπτυξιακών μέτρων.
- Η αναπτυξιακή ενδοδημοτική ισορροπία (κατοχύρωση της ενδοδημοτικής αποκέντρωσης των δημοσίων επενδύσεων).
- Η εξασφάλιση της ευρύτερης δυνατής πολιτικής και κοινωνικής συναίνεσης.

Με την δημιουργία του προγράμματος αυτού ο αριθμός των νέων Ο.Τ.Α. θα είναι ίσος ή μεγαλύτερος από τον αριθμό των συμβουλίων περιοχής (που είναι 492) και πάντως μικρότερος από τον αριθμό των γεωγραφικών ενότητων του Ν. 1622/1986 (που είναι 1116). (Διατηρούνται ως Κοινότητες οι "χειμάζουσες" και τα μικρά νησιά).

Επιπλέον κάθε νέος Δήμος έχει τα ακόλουθα όργανα:

- 1) Τον Δήμαρχο, το Δημοτικό Συμβούλιο, τη Δημαρχιακή Επιτροπή
- 2) Πενταμελή Τοπικά Συμβούλια με Πρόεδρο, σε κάθε πρώην Ο.Τ.Α. με περισσότερους από 300 κατοίκους, που θα εκπροσωπείται στο Δημοτικό Συμβούλιο.
- 3) Τριμελή Τοπικά Συμβούλια με επικεφαλής Δημαρχιακό Πάρεδρο, σε κάθε πρώην Ο.Τ.Α. με λιγότερους από 300 κατοίκους, ο οποίος θα συμμετέχει στις συνεδριάσεις του Δημοτικού Συμβουλίου.

Το περιεχόμενο του προγράμματος "ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ" αποτελείται από υποπρογράμματα τα οποία είναι τα εξής:

- ΥΠΟΠΡΟΓΡΑΜΜΑ 1ο: Επεξεργασία Νομικού Πλαισίου - Νομοπαρασκευαστικό Έργο.
- ΥΠΟΠΡΟΓΡΑΜΜΑ 2ο: Χωροταξικός Σχεδιασμός των Νέων ΟΤΑ.
- ΥΠΟΠΡΟΓΡΑΜΜΑ 3ο: Τοπικές Δημόσιες Επενδύσεις.
- ΥΠΟΠΡΟΓΡΑΜΜΑ 4ο: Στελέχωση των Νέων ΟΤΑ.
- ΥΠΟΠΡΟΓΡΑΜΜΑ 5ο: Κάλυψη Λειτουργικών Δαπανών.
- ΥΠΟΠΡΟΓΡΑΜΜΑ 6ο: Οργάνωση και Εκσυγχρονισμός Υπηρεσιών - Ανάπτυξη του Ανθρώπινου Δυναμικού.
- ΥΠΟΠΡΟΓΡΑΜΜΑ 7ο: Ενημέρωση – Δημοσιότητα.

Το κάθε υποπρόγραμμα περιέχει και αντίστοιχα μέτρα και ενέργειες όπου εξασφαλίζουν την κατάλληλη ενημέρωση, διαμορφώνουν τα απαραίτητα "μηνύματα" δημοσιότητας και δημιουργούν τις προϋποθέσεις ενός αποδοτικού δημοκρατικού διαλόγου, που θα αναδείξουν την σκοπιμότητα και την εφικτότητα του Προγράμματος, θα διασφαλίσουν την ευρύτερη δυνατή πολιτική

και κοινωνική συναίνεση και θα διευκολύνουν την επιχειρησιακή αποτελεσματικότητά του.

Τα μέτρα και οι ενέργειες αυτές έχουν το ακόλουθο περιεχόμενο:

- Καταδεικνύουν την σκοπιμότητα του Προγράμματος
- Αναλύουν το περιεχόμενο του Προγράμματος
- Αναδεικνύουν τον καινοτομικό χαρακτήρα του
- Τονίζουν τα δημοκρατικά χαρακτηριστικά των επιλογών του Προγράμματος
- Υπογραμμίζουν τις διαχρονικές προγραμματικές δεσμεύσεις της Πολιτείας για την υποστήριξη της εφαρμογής

Σημαντικό είναι να αναφέρουμε πως για την εφαρμογή του Προγράμματος "ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ" και ειδικότερα για την υλοποίηση της ΑΝΑΣΥΓΚΡΟΤΗΣΗΣ ΤΗΣ ΠΡΩΤΟΒΑΘΜΙΑΣ ΤΟΠΙΚΗΣ ΑΥΤΟΔΙΟΙΚΗΣΗΣ και την υποστήριξη των ΝΕΩΝ ΟΤΑ, στηρίζομαστε κατεξοχήν σε τρεις πηγές χρηματοδοτήσεις:

- α. Τους Κεντρικούς Αυτοτελείς Πόρους (Κ.Α.Π.).
- β. Την Συλλογική Απόφαση Τοπικής Αυτοδιοίκησης (Σ.Α.Τ.Α.).
- γ. Το κονδύλι που διατίθεται για την παροχή ατόκων δανείων στους ΟΤΑ.

1.4 ΟΙ ΑΡΜΟΔΙΟΤΗΤΕΣ ΤΩΝ ΤΟΠΙΚΩΝ ΟΡΓΑΝΙΣΜΩΝ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟ ΔΗΜΟΤΙΚΟ ΚΑΙ ΚΟΙΝΟΤΙΚΟ ΚΩΔΙΚΑ.

Οι δημοτικές και οι κοινοτικές αρχές διευθύνουν και ρυθμίζουν όλες τις τοπικές υποθέσεις, σύμφωνα με τις αρχές της επικουρικότητας και της εγγύτητας, με στόχο την προστασία, την ανάπτυξη και την συνεχή βελτίωση των συμφερόντων και της ποιότητας ζωής της τοπικής κοινωνίας (π.δ. 3242/2004)¹².

Σύμφωνα και με τον παλιό Δημοτικό και Κοινοτικό Κώδικα(π.δ. 410/1995) προβλέπεται πως οι τοπικοί οργανισμοί μπορούν ν' αναπτύξουν οποιαδήποτε δραστηριότητα που προάγει τα κοινωνικά, οικονομικά, πολιτιστικά και πνευματικά συμφέροντα των κατοίκων τους. Ο αόριστος και πολύ γενικός αυτός όρος κατανοείται και ερμηνεύεται σωστότερα με την ενδεικτική από τον κώδικα απαρίθμηση ορισμένων αρμοδιοτήτων.

Μεταξύ αυτών περιλαμβάνονται και πολλές αρμοδιότητες, οι οποίες αναφέρονταν μεταξύ των συντρεχουσών με το κράτος αρμοδιοτήτων του άρθρ,25 του π.δ. 323/1983 με τις οποίες οι δήμοι και οι κοινότητες δεν ήταν υποχρεωμένοι αλλά είχαν δικαίωμα ν' ασκήσουν. Από τις δραστηριότητες αυτές αναφέρει την κατασκευή και συντήρηση λαϊκών κατοικιών και θέρετρων, την ίδρυση και λειτουργία πολιτικών και πνευματικών κέντρων, την κατασκευή και συντήρηση συστημάτων άρδευσης και εγγειοβελτικών έργων και την προστασία υπόγειου ύδατος, την κατασκευή και συντήρηση λουτρών και έργων

¹² Κώδικας Δήμων και Κοινοτήτων που συγκροτήθηκε κατά εξουσιοδότηση της παρ.2 του αρθ.14 ν.3242/2004(ΦΕΚ 102 Α') με την υπ'αριθμό 35442/6-9-2004 απόφαση του Υπουργείου Εσωτερικών Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης (ΦΕΚ 1395 Β') όπως έχει τροποποιηθεί και ισχύει.

προστασίας του φυσικού και πολιτιστικού περιβάλλοντος. Επίσης, σύμφωνα με τον παραπάνω κώδικα, ο δήμος ή η κοινότητα μπορεί ν' αποφασίσει και την άσκηση έλεγχου τήρησης των διατάξεων των σχετικών με την καθαριότητα, την κυκλοφορία και τη στάθμευση των οχημάτων, την οικοδόμηση, την αποχέτευση, τη μόλυνση του περιβάλλοντος και την προστασία του υπόγειου υδατικού δυναμικού.

Ο δήμος ή η κοινότητα μπορεί να προβλέπει στον οργανισμό εσωτερικής υπηρεσίας του τη συγκρότηση ειδικής υπηρεσίας προκειμένου για τη ρύθμιση της κυκλοφορίας, τον καθορισμό πεζοδρόμων, μονοδρομήσεων και κατευθύνσεων της κυκλοφορίας, τον προσδιορισμό και τη λειτουργία των χώρων στάθμευσης οχημάτων, την ονομασία των οδών και των πλατειών και την τοποθέτηση πινακίδων, την αρίθμηση των κτισμάτων καθώς και τη διοίκηση της αστικής συγκοινωνίας.

Μεταξύ των ενδεικτικών αρμοδιοτήτων του ο νέος κώδικας περιλαμβάνει επίσης όλες τις αρμοδιότητες, οι οποίες χαρακτηρίζονταν ως αποκλειστικές από το **άρθρο 24 του π.δ. 323/1989**. Αυτές είναι:

α) Η κατασκευή, η συντήρηση και λειτουργία συστημάτων ύδρευσης, υπονόμων και αποχέτευσης, δημοτικών και κοινοτικών αλσών και κήπων, υπαίθριων κοινόχρηστων χώρων αναψυχής και εξωραϊστικών χώρων και κοιμητηρίων

β) Η κατασκευή και συντήρηση δημοτικών ή κοινοτικών οδών, πλατειών και γεφυρών, αγορών και τόπων αγορών και ζωοαγορών, αθλητικών εγκαταστάσεων, κέντρων νεότητας και παιδικών χαρών, δημοτικών ή κοινοτικών καταστημάτων και κτιριακών έργων, που προορίζονται για κοινωφελείς σκοπούς

γ) Η καθαριότητα και η συλλογή, αποκομιδή και διάθεση ή επεξεργασία των απορριμμάτων

δ) Η τοποθέτηση και λειτουργία μετρητών ή άλλων εγκαταστάσεων για τη ρύθμιση της στάθμευσης σε δημόσιους χώρους

ε) Η αστική συγκοινωνία

στ) Η μέριμνα για την εξασφάλιση βοσκίσιμων εκτάσεων για χρήση των δημοτών

ζ) Η σύσταση, κατάργηση και ρύθμιση της λειτουργίας εμποροπανηγύρεων.

Όπως προκύπτει από την παραπάνω διάταξη (άρθρο 24 π.δ. 410/1995) η Τοπική Αυτοδιοίκηση μπορεί να προσφέρει υπηρεσίες, των οποίων το εύρος είναι αρκετά μεγάλο. Οι επιμέρους αυτές δραστηριότητες θα μπορούσαν να ταξινομηθούν στις παρακάτω ομάδες¹³:

ΤΟΠΙΚΕΣ ΥΠΟΘΕΣΕΙΣ

1. δοτές: στρατολογικά γραφεία, ληξιαρχεία
2. ίδιες: περιβαλλοντικές, προσωπικές, αναψυχής, προστασίας, επιχειρηματικές, παραγωγικές και αναπτυξιακές δραστηριότητες

Με τον καινούργιο Κώδικα Δήμων και Κοινοτήτων οι 13 αρμοδιότητες έχουν ως εξής¹⁴:

¹³ Βλ. Τσενέ, *op.cit.*, σ.45 επ.

I. Οι δημοτικές και οι κοινοτικές αρχές διευθύνουν και ρυθμίζουν όλες τις τοπικές υποθέσεις, σύμφωνα με τις αρχές της επικουρικότητας και της εγγύτητας, με στόχο την προστασία, την ανάπτυξη και τη συνεχή βελτίωση των συμφερόντων και της ποιότητας ζωής της τοπικής κοινωνίας.

Οι αρμοδιότητες των Δήμων και Κοινοτήτων αφορούν, κυρίως, τους τομείς:

α) **Ανάπτυξης**, στον οποίο περιλαμβάνεται, ιδίως:

1. Η προστασία, η αξιοποίηση και η εκμετάλλευση των τοπικών φυσικών πόρων και περιοχών, των ιαματικών πηγών και των ήπιων ή ανανεώσιμων μορφών ενέργειας, καθώς και η κατασκευή, συντήρηση και διαχείριση των σχετικών έργων και εγκαταστάσεων, σύμφωνα με την κείμενη νομοθεσία.
2. Η μελέτη, κατασκευή, συντήρηση, εκμετάλλευση και διαχείριση των δικτύων φυσικού αερίου, σύμφωνα με την κείμενη νομοθεσία.
3. Ο εξηλεκτρισμός, η επέκταση ηλεκτρικών δικτύων και γενικότερα δικτύων ενέργειας, εντός των διοικητικών τους ορίων, για κοινωφελείς σκοπούς, καθώς και για την τόνωση της ανάπτυξης της τοπικής οικονομίας.
4. Η μελέτη, κατασκευή και εκμετάλλευση βιοτεχνικών κέντρων και κτιρίων στις ειδικές βιοτεχνικές και βιομηχανικές ζώνες που καθορίζονται στο πλαίσιο του πολεοδομικού και του χωροταξικού σχεδιασμού.
5. Η εκπόνηση και εφαρμογή προγραμμάτων ανάπτυξης του ανθρώπινου δυναμικού της περιοχής τους.
6. Η εκπόνηση και εφαρμογή προγραμμάτων έρευνας και τεχνολογίας για την ανάπτυξη της περιοχής τους.
7. Ο σχεδιασμός, η κατασκευή, συντήρηση και διαχείριση υποδομών για τη στήριξη της τοπικής οικονομίας, όπως έργων οδοποιίας, συστημάτων άρδευσης, αντιπλημμυρικών και εγγειοβελτιωτικών έργων.
8. Η εκπόνηση, υλοποίηση και η συμμετοχή σε προγράμματα για την τουριστική ανάπτυξη των περιοχών τους και την προώθηση εναλλακτικών μορφών τουρισμού, καθώς και η δημιουργία θερέτρων και άλλων εγκαταστάσεων αναψυχής και διακοπών.
9. Η διοίκηση και εκμετάλλευση των χώρων της ζώνης λιμένα δικαιοδοσίας τους, καθώς και η κατασκευή και συντήρηση των αναγκαίων λιμενικών έργων.
10. Η ίδρυση, κατασκευή, συντήρηση και διαχείριση δημοτικών και κοινοτικών αγορών.
11. Η κατασκευή, συντήρηση και διαχείριση αποθηκευτικών χώρων υγρών καυσίμων.
12. Η διαχείριση, η αξιοποίηση και η εκμετάλλευση της δημοτικής και κοινοτικής περιουσίας και η κατασκευή, συντήρηση και διαχείριση δημοτικών και κοινοτικών κτιρίων.

---

¹⁴ ΝΟΜΟΣ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 3463 (ΦΕΚ Α 114 8.6.2006) Κύρωση του Κώδικα Δήμων και Κοινοτήτων. Άρθρο 75 Άσκηση αρμοδιοτήτων δήμων και κοινοτήτων.

Κυρώνεται ο Κώδικας Δήμων και Κοινοτήτων, σύμφωνα με τις διατάξεις της παρ. 6 του άρθρου 76 του Συντάγματος, ο οποίος έχει συνταχθεί από την Επιτροπή, που συγκροτήθηκε, κατ' εξουσιοδότηση της παρ. 2 του άρθρου 14 του ν. 3242/2004 (ΦΕΚ 102 Α), με την υπ' αριθμ. 35442/6.9.2004 απόφαση του Υπουργού Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης (ΦΕΚ 1395 Β'), όπως έχει τροποποιηθεί και ισχύει.

13. Η εκμετάλλευση δημοτικών και κοινοτικών δασών.

14. Η διαχείριση και εκμετάλλευση δημοτικών και κοινοτικών καλλιεργητικών εκτάσεων και βοσκοτόπων, καθώς και αποκαλυπτόμενων καλλιεργητικών εκτάσεων που τους παραχωρούνται από το Δημόσιο.

β) Περιβάλλοντος, στον οποίο περιλαμβάνεται, ιδίως:

1. Η εκπόνηση τοπικών προγραμμάτων για την προστασία και αναβάθμιση του φυσικού, αρχιτεκτονικού και πολιτιστικού περιβάλλοντος, στο πλαίσιο των εθνικών και ευρωπαϊκών πολιτικών.

2. Η προστασία και διαχείριση των υδάτινων πόρων, η προστασία του εδάφους και των εσωτερικών υδάτων από την αλιεία (λιμνοθάλασσες, λίμνες, ιχθυοτροφεία, ποταμοί) και η καταπολέμηση της ρύπανσης στην περιφέρειά τους.

3. Η ίδρυση και λειτουργία δημοτικών και κοινοτικών εργαστηρίων.

4. Η καθαριότητα όλων των κοινόχρηστων χώρων της εδαφικής τους περιφέρειας, η αποκομιδή και διαχείριση των αποβλήτων, καθώς και η κατασκευή, συντήρηση και διαχείριση συστημάτων αποχέτευσης και βιολογικού καθαρισμού και η λήψη προληπτικών και κατασταλτικών μέτρων για την προστασία των κοινόχρηστων χώρων και ιδιαίτερα των χώρων διάθεσης απορριμμάτων από εκδήλωση πυρκαγιάς, σύμφωνα με την κείμενη σχετική νομοθεσία.

5. Η παροχή συνδρομής στην αρμόδια πυροσβεστική υπηρεσία, με κάθε πρόσφορο μέσο που διαθέτουν, για την αντιμετώπιση πυρκαγιών, ιδίως σε περιοχές που έχουν δασικό χαρακτήρα.

6. Η ίδρυση και λειτουργία σφαγείων.

7. Η μελέτη, διαχείριση και εκτέλεση προγραμμάτων οικιστικής και πολεοδομικής ανάπτυξης.

8. Η λήψη μέτρων για την αποκατάσταση και ανάπλαση των περιοχών της περιφέρειάς τους, κυρίως σε περιοχές όπου αναπτύσσεται εκμετάλλευση ορυκτού πλούτου και εγκαθίστανται μονάδες επεξεργασίας αποβλήτων.

9. Η συμμετοχή τους σε θέματα πολεοδομίας, χωροταξίας και χρήσεων γης, όπως αυτή προβλέπεται από την κείμενη νομοθεσία.

10. Ο καθορισμός των χώρων για τη δημιουργία κοιμητηρίων και η παροχή γνώμης για τον καθορισμό χώρων αποτέφρωσης νεκρών.

γ) Ποιότητας Ζωής και Εύρυθμης Λειτουργίας των Πόλεων και των Οικισμών, στον οποίο περιλαμβάνεται, ιδίως:

1. Η εξασφάλιση και διαρκής βελτίωση των τεχνικών και κοινωνικών υποδομών στις πόλεις και τα χωριά όπως η κατασκευή, συντήρηση και διαχείριση συστημάτων ύδρευσης, αφαλάτωσης, τηλεθέρμανσης, έργων ηλεκτροφωτισμού των κοινόχρηστων χώρων, η δημιουργία χώρων πρασίνου, χώρων αναψυχής, πλατειών και λοιπών υπαίθριων κοινόχρηστων χώρων.

2. Η συμμετοχή στο έργο της αστικής συγκοινωνίας και η διενέργεια μεταφοράς για τη μετακίνηση κατοίκων της περιοχής τους, καθώς και η μεταφορά για την εξυπηρέτηση και την αναψυχή αυτών, όπως ορίζεται στο άρθρο 83 και στη σχετική νομοθεσία.

3. Ο καθορισμός, η κατασκευή, συντήρηση και εκμετάλλευση υπόγειων και υπέργειων χώρων στάθμευσης, καθώς και ο έλεγχος της στάθμευσης των αυτοκινήτων, σύμφωνα με την κείμενη νομοθεσία.

4. Η ρύθμιση της κυκλοφορίας, ο καθορισμός πεζοδρόμων, μονοδρομήσεων

και κατευθύνσεων της κυκλοφορίας, η απομάκρυνση εγκαταλελειμμένων οχημάτων και γενικότερα η λήψη μέτρων για την αποφυγή δυσμενών επιδράσεων στην ασφάλεια της κυκλοφορίας, σύμφωνα με την κείμενη νομοθεσία.

5. Ο καθορισμός των χώρων και των όρων λειτουργίας των λαϊκών αγορών και των εμποροπανηγύρεων, για άσκηση υπαίθριων εμπορικών δραστηριοτήτων, που διενεργούνται στην περιφέρειά τους, κατά τη σχετική νομοθεσία, καθώς και των χώρων για την προσωρινή διαμονή μετακινούμενων πληθυσμιακών ομάδων.

6. Ο καθορισμός χώρων για την τοποθέτηση πλαισίων προβολής υπαίθριας διαφήμισης, καθώς και ο προσδιορισμός ειδικότερων προδιαγραφών κατασκευής και προϋποθέσεων τοποθέτησης διαφημιστικών πλαισίων, σύμφωνα με τις τοπικές ιδιαιτερότητες στο πλαίσιο της κείμενης νομοθεσίας.

7. Η προστασία του καταναλωτή με τη δημιουργία Γραφείων Ενημέρωσης του καταναλωτή σχετικά με θέματα που αφορούν τα δικαιώματά του, την ποιότητα των προσφερόμενων αγαθών και υπηρεσιών και τις επιπτώσεις τους στην υγεία και το περιβάλλον, σε συνεργασία με τις αρμόδιες αρχές.

8. Ο προσδιορισμός ειδικότερων όρων και προϋποθέσεων της ίδρυσης και εγκατάστασης καταστημάτων, επιχειρήσεων και ψυχαγωγικών δραστηριοτήτων της δικαιοδοσίας τους που επηρεάζουν το φυσικό, πολιτιστικό και αρχιτεκτονικό περιβάλλον, καθώς και την αισθητική, φυσιογνωμία και τις εν γένει λειτουργίες της πόλης.

9. Ο προσδιορισμός των όρων και των ωρών λειτουργίας μουσικής σε καταστήματα, τα οποία λειτουργούν στην πόλη, στο πλαίσιο των υγειονομικών και κανονιστικών διατάξεων της διοίκησης.

10. Η μέριμνα και η λήψη μέτρων για την προστασία της δημόσιας υγείας, όπως ο υγειονομικός έλεγχος των δημοτικών και κοινοτικών δεξαμενών νερού, ο υγειονομικός έλεγχος των καταστημάτων και επιχειρήσεων που λειτουργούν στην περιφέρειά τους, ο έλεγχος της ηχορύπανσης, της κοινής ησυχίας και της εκπομπής ρύπων, θορύβων και άλλων επιβαρύνσεων του περιβάλλοντος από τροχοφόρα, η περισυλλογή και εν γένει η μέριμνα για τα αδέσποτα ζώα και η δημιουργία καταφυγίων, σύμφωνα με την κείμενη νομοθεσία.

11. Η μέριμνα και η λήψη μέτρων για την προστασία της ζωής και της περιουσίας των κατοίκων, όπως ο έλεγχος σήμανσης των εργασιών που εκτελούνται στις οδούς και της τήρησης των υποχρεώσεων αυτών που εκτελούν έργα και εναποθέτουν υλικά και εργαλεία στις οδούς του δημοτικού ή κοινοτικού δικτύου, η λήψη μέτρων και ο έλεγχος για την προστασία από επικίνδυνες οικοδομές, από έλλειψη μέτρων ασφάλειας και υγιεινής σε εργασίες που εκτελούνται και γενικότερα από δραστηριότητες που εγκυμονούν κινδύνους για τη ζωή και την περιουσία των κατοίκων.

12. Η μέριμνα και η λήψη μέτρων για την προστασία και αναβάθμιση της αισθητικής των πόλεων και των οικισμών.

13. Η μέριμνα και η λήψη μέτρων για την απρόσκοπτη πρόσβαση στους κοινόχρηστους χώρους.

14. Η ονομασία των οδών, πλατειών, η τοποθέτηση πινακίδων πληροφορίας και η αρίθμηση κτισμάτων.

δ) **Απασχόλησης**, στον οποίο περιλαμβάνεται, ιδίως:

1. Η υλοποίηση ή η συμμετοχή σε ολοκληρωμένα τοπικά σχέδια και προγράμματα δράσης και πρωτοβουλίες για την εφαρμογή και ανάπτυξη

πολιτικών προώθησης της απασχόλησης και της κοινωνικής ενσωμάτωσης διαφόρων κατηγοριών ανέργων, στο πλαίσιο των εθνικών και ευρωπαϊκών πολιτικών.

2. Προώθηση και ενίσχυση της επιχειρηματικότητας και υπηρεσιών επαγγελματικής κατάρτισης, με την ίδρυση και λειτουργία Κέντρων Επαγγελματικού Προσανατολισμού και Κέντρων Επαγγελματικής Κατάρτισης προσαρμοσμένα στις τοπικές ανάγκες και ιδιαιτερότητες και κυρίως των πληθυσμών των ορεινών, αγροτικών και νησιωτικών περιοχών, στο πλαίσιο του εθνικού και ευρωπαϊκού σχεδιασμού.

3. Συμβολή στην απορρόφηση του εργατικού δυναμικού της περιοχής τους με την ανάπτυξη συμβουλευτικών δράσεων που παρέχονται δωρεάν προς τους ανέργους, με στόχο την υποστήριξη και την ενθάρρυνσή τους για την εξεύρεση απασχόλησης, καθώς και στην προώθηση ίσων ευκαιριών πρόσβασης στην αγορά εργασίας, με τη δημιουργία Δημοτικών και Κοινοτικών Γραφείων Ενημέρωσης για την Απασχόληση, σε συνεργασία με τους αρμόδιους δημόσιους φορείς και τις επιχειρήσεις της περιοχής τους.

ε) **Κοινωνικής Προστασίας και Αλληλεγγύης**, στον οποίο περιλαμβάνεται, ιδίως:

1. Η εφαρμογή πολιτικών ή η συμμετοχή σε δράσεις που αποσκοπούν στην υποστήριξη και κοινωνική φροντίδα της βρεφικής και παιδικής ηλικίας και της τρίτης ηλικίας, με την ίδρυση και λειτουργία νομικών προσώπων και ιδρυμάτων όπως παιδικών και βρεφονηπιακών σταθμών, βρεφοκομείων, ορφανοτροφείων, κέντρων ανοικτής περίθαλψης και ημερήσιας φροντίδας, ψυχαγωγίας και αναψυχής ηλικιωμένων, γηροκομείων κ.λπ. και τη μελέτη και εφαρμογή σχετικών κοινωνικών προγραμμάτων.

2. Η εφαρμογή πολιτικών ή η συμμετοχή σε δράσεις και προγράμματα, που στοχεύουν στη μέριμνα, υποστήριξη και φροντίδα ευπαθών κοινωνικών ομάδων με την παροχή υπηρεσιών υγείας και την προαγωγή ψυχικής υγείας, όπως δημιουργία δημοτικών και κοινοτικών ιατρείων, κέντρων αγωγής υγείας, υποστήριξης και αποκατάστασης ατόμων με αναπηρία, κέντρων ψυχικής υγείας, συμβουλευτικής στήριξης των θυμάτων ενδοοικογενειακής βίας και βίας κατά συνοικούντων προσώπων και κέντρων πρόληψης κατά εξαρτησιογόνων ουσιών.

3. Η μέριμνα για τη στήριξη αστέγων και οικονομικά αδύνατων δημοτών, με την παραχώρηση δημοτικών και κοινοτικών οικοπέδων σε αυτούς ή με την παροχή χρηματικών βοηθημάτων, ειδών διαβίωσης και περίθαλψης σε κατοίκους που αντιμετωπίζουν σοβαρά προβλήματα διαβίωσης κατά τις προβλέψεις αυτού του Κώδικα.

4. Η σχεδίαση, η οργάνωση, ο συντονισμός και η εφαρμογή προγραμμάτων και πρωτοβουλιών για την πρόληψη της παραβατικότητας στην περιφέρειά τους, με τη δημιουργία Τοπικών Συμβουλίων Πρόληψης Παραβατικότητας.

5. Ο σχεδιασμός και εφαρμογή προγραμμάτων ή συμμετοχή σε προγράμματα και δράσεις για την ένταξη αθίγγανων, παλιννοστούντων ομογενών, μεταναστών και προσφύγων στην κοινωνική, οικονομική και πολιτιστική ζωή της τοπικής κοινωνίας.

6. Η προώθηση και ανάπτυξη του εθελοντισμού και της κοινωνικής αλληλεγγύης με τη δημιουργία τοπικών δικτύων κοινωνικής αλληλεγγύης, εθελοντικών οργανώσεων και ομάδων εθελοντών που θα δραστηριοποιούνται για την επίτευξη των στόχων και την υποβοήθηση του έργου της κοινωνικής

προστασίας και αλληλεγγύης του Δήμου και της Κοινότητας.

στ) **Παιδείας, πολιτισμού και αθλητισμού**, στον οποίο περιλαμβάνεται, ιδίως:

1. Η κατασκευή, διαχείριση και βελτίωση των υλικοτεχνικών υποδομών του εθνικού συστήματος της πρωτοβάθμιας και δευτεροβάθμιας Παιδείας και ιδιαίτερα η συντήρηση, η καθαριότητα και η φύλαξη των σχολικών κτιρίων.
2. Η ίδρυση και λειτουργία βιβλιοθηκών.
3. Η ίδρυση και λειτουργία κέντρων δημιουργικής απασχόλησης παιδιών.
4. Η ίδρυση και λειτουργία πάρκων κυκλοφοριακής αγωγής.
5. Η εφαρμογή πολιτικών για την ανάδειξη και προστασία του τοπικού πολιτισμού, η προβολή των πολιτιστικών αγαθών και των σύγχρονων πολιτιστικών έργων που παράγονται σε τοπικό επίπεδο, με τη δημιουργία πολιτιστικών και πνευματικών κέντρων, μουσείων, πινακοθηκών, κινηματογράφων και θεάτρων, φιλαρμονικών και σχολών διδασκαλίας μουσικής, σχολών χορού, ζωγραφικής, γλυπτικής κ.λπ., καθώς και η μελέτη και εφαρμογή πολιτιστικών προγραμμάτων.
6. Η προστασία μουσείων, μνημείων, σπηλαίων, καθώς και αρχαιολογικών και ιστορικών χώρων της περιοχής και των εγκαταστάσεων αυτών.
7. Η επισκευή, συντήρηση και αξιοποίηση παραδοσιακών και ιστορικών σχολικών κτιρίων και κτιρίων που παραχωρούνται από δημόσιους ή ιδιωτικούς φορείς.
8. Η διοργάνωση συναυλιών, θεατρικών παραστάσεων και άλλων πολιτιστικών εκδηλώσεων ή η συμμετοχή τους σε αυτά.
9. Η προώθηση πολιτιστικών ανταλλαγών, σε εθνικό, ευρωπαϊκό και διεθνές επίπεδο, σύμφωνα με την κείμενη νομοθεσία.
10. Η ανάπτυξη του πολιτιστικού τουρισμού.
11. Η κατασκευή, συντήρηση και διαχείριση αθλητικών εγκαταστάσεων, όπως δημοτικών και κοινοτικών γυμναστηρίων, αθλητικών κέντρων και δημοτικών και κοινοτικών χώρων άθλησης.
12. Η προώθηση και εφαρμογή προγραμμάτων ενίσχυσης μαζικού αθλητισμού και διοργάνωση αθλητικών εκδηλώσεων.

ζ) **Πολιτικής Προστασίας**, στον οποίο περιλαμβάνεται, ιδίως:

1. Ο συντονισμός και η επίβλεψη του έργου της πολιτικής προστασίας για την πρόληψη, ετοιμότητα, αντιμετώπιση και αποκατάσταση των καταστροφών που συμβαίνουν στα διοικητικά τους όρια.
2. Η διατύπωση εισήγησης για το σχεδιασμό πολιτικής προστασίας της περιοχής τους, στο πλαίσιο του ετήσιου εθνικού σχεδιασμού και η εφαρμογή των προγραμμάτων, μέτρων και δράσεων που αφορούν την περιοχή τους στο πλαίσιο του εθνικού και περιφερειακού σχεδιασμού.
3. Η διάθεση και ο συντονισμός δράσης του απαραίτητου δυναμικού και μέσων για την πρόληψη, ετοιμότητα, αντιμετώπιση και αποκατάσταση των καταστροφών της περιφέρειάς τους.

II. Οι Δήμοι και οι Κοινότητες ασκούν, σε τοπικό επίπεδο, κρατικού χαρακτήρα αρμοδιότητες, οι οποίες τους έχουν ανατεθεί για την καλύτερη εξυπηρέτηση των πολιτών, σύμφωνα με τη σχετική νομοθεσία.

Οι αρμοδιότητες αυτές είναι, ειδικότερα, οι ακόλουθες:

1. Η τήρηση του δημοτολογίου και του μητρώου αρρένων, η έκδοση των σχετικών πιστοποιητικών που απορρέουν από αυτό, καθώς και η τήρηση των υποχρεώσεων που απορρέουν από την κείμενη νομοθεσία για τη δημιουργία και τήρηση του Εθνικού Δημοτολογίου.
2. Η τήρηση των ληξιαρχικών βιβλίων, στα οποία καταχωρούνται τα ληξιαρχικά γεγονότα που συμβαίνουν στην περιφέρειά τους και η έκδοση αποσπασμάτων των ληξιαρχικών πράξεων.
3. Η τήρηση αρχείων επίσημων εγγράφων και η έκδοση αντιγράφων.
4. Η περιοδική ενημέρωση των δημοσίων υπηρεσιών για τις μεταβολές προσωπικής κατάστασης, που προκύπτουν από τα τηρούμενα στοιχεία.
5. Η τήρηση των υποχρεώσεων που προκύπτουν από την ισχύουσα εκλογική νομοθεσία.
6. Η τήρηση των υποχρεώσεων που προκύπτουν από την ισχύουσα νομοθεσία περί ιθαγένειας και αλλοδαπών και μετανάστευσης.
7. Η χορήγηση άδειας πολιτικού γάμου και η τέλεση των γάμων αυτών.
8. Η δημιουργία, συντήρηση και λειτουργία κοιμητηρίων και κέντρων αποτέφρωσης νεκρών, καθώς και η χορήγηση άδειας ταφής και αποτέφρωσης νεκρών.
9. Η χορήγηση βεβαίωσης μόνιμης κατοικίας.
10. Ο έλεγχος της τήρησης των διατάξεων που αφορούν τους χώρους προσωρινής εγκατάστασης μετακινούμενων πληθυσμιακών ομάδων.
11. Ο έλεγχος της τήρησης των διατάξεων που αφορούν τα ζώα συντροφιάς.
12. Ο έλεγχος τήρησης των διατάξεων που αφορούν το Γενικό Οικοδομικό Κανονισμό και τις οικοδομές που χαρακτηρίζονται επικίνδυνες.
13. Η χορήγηση, ανάκληση και αφαίρεση των αδειών ίδρυσης, λειτουργίας και εγκατάστασης των καταστημάτων και επιχειρήσεων, οι όροι λειτουργίας και εγκατάστασης των οποίων καθορίζονται από την κείμενη νομοθεσία και τους αντίστοιχους υγειονομικούς κανονισμούς και διατάξεις, καθώς και ο έλεγχος της τήρησης αυτών.
14. Η τήρηση των διατάξεων που αφορούν το ωράριο λειτουργίας των καταστημάτων.
15. Η χορήγηση, ανάκληση και αφαίρεση αδειών εγκατάστασης και λειτουργίας κινηματογράφων, θεάτρων και παρεμφερών επιχειρήσεων και η διενέργεια των προβλεπόμενων επιθεωρήσεων.
16. Η χορήγηση, ανάκληση και αφαίρεση αδειών ίδρυσης και λειτουργίας παιδοτόπων και διάφορων ψυχαγωγικών δραστηριοτήτων, όπως λούνα πάρκ, τσίρκο, πίστες αυτοκινητιδίων, μουσικών συναυλιών και άλλων καλλιτεχνικών εκδηλώσεων, που προβλέπονται από την κείμενη νομοθεσία, καθώς και ο έλεγχος τήρησης των σχετικών διατάξεων της.
17. Η χορήγηση, ανάκληση και αφαίρεση αδειών τεχνικών ψυχαγωγικών παιγνίων και παροχής υπηρεσιών διαδικτύου, καθώς και ο έλεγχος τήρησης των σχετικών διατάξεων.
18. Η χορήγηση και ανάκληση άδειας λειτουργίας μουσικών οργάνων, καθώς και ο έλεγχος τήρησης των σχετικών διατάξεων.
19. Η χορήγηση και ανάκληση αδειών για την άσκηση υπαίθριου στάσιμου εμπορίου, η χορήγηση αδειών εμποροπανηγύρεων και υπαίθριων χριστουγεννιάτικων αγορών, σύμφωνα με το άρθρο 2 του ν. 3377/2005 (ΦΕΚ 202 Α'), καθώς και ο έλεγχος της τήρησης των διατάξεων που αφορούν το υπαίθριο εμπόριο και τις λαϊκές αγορές.

20. Η χορήγηση άδειας κυκλοφορίας ζωήλατου οχήματος στην περιφέρειά τους.
21. Η αφαίρεση της άδειας από τις οικοδομές για μη εξόφληση ασφαλιστικών εισφορών στο Ι.Κ.Α..
22. Η χορήγηση και ανάκληση άδειας εγκατάστασης και χρήσης του οικήματος για την άσκηση δραστηριότητας από εκδιδόμενα πρόσωπα, καθώς και ο έλεγχος τήρησης των σχετικών διατάξεων.
23. Ο έλεγχος τήρησης της τουριστικής νομοθεσίας από τις επιχειρήσεις τουριστικού ενδιαφέροντος, κατά τις ειδικότερες προβλέψεις του νόμου.
24. Η χορήγηση αδειών διενέργειας διαφήμισης, τοποθέτησης πλαισίων υπαίθριας διαφήμισης, τοποθέτησης επιγραφών προσδιορισμού επαγγελματικής δραστηριότητας σε φυσικά και νομικά πρόσωπα, καθώς και η παραχώρηση χώρων για την προβολή δραστηριοτήτων σε νομικά πρόσωπα, που επιδιώκουν κοινωφελείς σκοπούς, όπως επίσης ο έλεγχος εφαρμογής των διατάξεων περί υπαίθριας διαφήμισης των προδιαγραφών των διαφημιστικών πλαισίων και επιγραφών, η αφαίρεση των παράνομων υπαίθριων διαφημίσεων και επιγραφών και η επιβολή των προβλεπόμενων προστίμων, με τις προϋποθέσεις και τους όρους που προβλέπονται από την κείμενη νομοθεσία.
25. Η χορήγηση άδειας λειτουργίας καταστημάτων εκμίσθωσης μοτοποδηλάτων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 2 ΤΟΠΙΚΗ ΑΝΑΠΤΥΞΗ

2.1 ΑΝΑΛΥΣΗ ΒΑΣΙΚΩΝ ΕΝΝΟΙΩΝ.

Προσεγγίζοντας την έννοια της Τοπικής Ανάπτυξης παρατηρεί κανείς ότι πρόκειται για μια πολυσύνθετη διαδικασία, οι προεκτάσεις της οποίας είναι τέτοιες που δεν επιτρέπουν τον «εγκλεισμό» της σε ορισμένες φράσεις που να αποδίδουν πλήρως το περιεχόμενο της. Οι ερμηνείες που έχουν δοθεί ανά καιρούς αλληλοσυμπληρώνουν η μια την άλλη, χωρίς ωστόσο να διευκρινίζουν ξεκάθαρα την έννοια της Τοπικής Ανάπτυξης.

Για να γίνει κατανοητός ο παραπάνω όρος, είναι σκόπιμη η ανάλυση των δύο βασικών εννοιών από τις οποίες αποτελείται, δηλαδή του Τόπου και της Ανάπτυξης.

Ο όρος Τόπος απόκτα τις παρακάτω έννοιες: «έκταση γης, χώρα, πόλη, πατρίδα, χώρος, θέση»¹⁵.

Η απόδοση του όρου ποικίλει ανάλογα με το πεδίο εφαρμογής του, καθώς συναντάται σε διάφορες επιστήμες όπως τα Μαθηματικά, στην Κοινωνιολογία, στην Βιολογία, στην Ιστορία, κ.α.

Η καθημερινή χρήση του όρου απευθύνεται σε μία συγκεκριμένη γεωγραφική ενότητα, η οποία όμως στην παρούσα εξέταση είναι μονοδιάστατη. Και αυτό γιατί ενώ αποδίδεται η εδαφική σημασία του όρου, απουσιάζουν τα όποια κοινωνικά, ανθρωπολογικά και κοινωνικά δεδομένα. Τα τελευταία είναι συνεκτικά και αναπόσπαστα κομμάτια μιας περιοχής, προσδίδοντας τον πρωταρχικό ρόλο στον ανθρώπινο παράγοντα.

Οι κάτοικοι μιας περιοχής αποτελούν κατ' ουσία το υλικό σύστημα ενός τόπου, ενώ ταυτόχρονα προσδιορίζουν και προσδιορίζονται στα πλαίσια του εδαφικού, οικονομικού και κοινωνιολογικού ιστού της περιοχής τους.

Ο όρος Ανάπτυξη δύναται να λάβει τις παρακάτω έννοιες: «ουσ. αρχ. ανάπτυξις <αναπτύσσω :άνοιγμα, ξετύλιγμα, άπλωμα, αύξηση, μεγάλωμα, (μτφ.) προαγωγή, άνοδος του επιπέδου»¹⁶.

Σύμφωνα με τον Α. Δ. Παπαδασκαλόπουλος «ο όρος ανάπτυξη αναφέρεται σε μια διαδικασία οικονομικής μεγέθυνσης που συνοδεύεται από διαρθρωτικές μεταβολές μακροχρόνιες και μη αναστρέψιμες»¹⁷. Ο όρος έχει ευρύτερη εφαρμογή η οποία ανάλογα με το επιθυμητό επίπεδο προσδιορισμού λαμβάνει και ανάλογη σημασία. Έτσι η ανάπτυξη μπορεί να πάρει διάφορες μορφές μερικές από τις οποίες είναι: κοινωνική, οικονομική, πολιτισμική, πληθυσμιακή, περιφερειακή και φυσικά τοπική ανάπτυξη.

Από όσα αναφέρθησαν παραπάνω προκύπτει ότι ο όρος Τοπική έχει πολυδιάστατη σημασία και αναφέρεται σε μια περιοχή όχι μόνο γεωγραφικά, αλλά βάση κοινωνικών, οικονομικών, πολιτιστικών και άλλων δεδομένων.

Ακόμη η αναπτυξιακή διαδικασία είναι απαραίτητο να αποτελεί έκφραση των επιθυμιών των κατοίκων, να έχει την υποστήριξη και τη μεγαλύτερη δυνατή συμμετοχή τους στον τρόπο υλοποίησης της.

Σκοπός της Τοπικής Ανάπτυξης δεν είναι άλλος από την σταδιακή και

¹⁵ Τεγόπουλος- Φυτράκης, «Ελληνικό Λεξικό » εκδ. Αρμονία, Αθήνα, 1993

¹⁶ βλ. ό.π. σημ. 1

¹⁷ Α.Δ. Παπαδασκαλόπουλος, «Τοπική Ανάπτυξη και Διακοινοτική Συνεργασία», 1994

μόνιμη άνοδο της ευημερίας των κατοίκων εκφρασμένη μέσα από τα δικά τους οράματα και τις δικές τους επιδιώξεις.

Ο παρακάτω ορισμός που παραθέτει ο Δρ. Λεωνίδας Παπακωνσταντινίδης¹⁸ αντικατοπτρίζει συνοπτικά όσα προαναφέρθηκαν : «*Η Τοπική Ανάπτυξη είναι μια διαδικασία ανάπτυξης και διαρθρωτικής αλλαγής που επιδρά πάνω σε μια χωρικά καθορισμένη κοινότητα και αποβλέπει στην βελτίωση του επιπέδου των κατοίκων της.*»

2.2 ΜΟΡΦΕΣ ΤΟΠΙΚΗΣ ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ ΚΑΙ Η ΕΞΕΛΙΞΗ ΤΟΥΣ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ.

Οι αλλαγές που μπορεί να επιφέρει η ανάπτυξη ενός τόπου, έχει αντίκτυπο σε σχεδόν όλες τις πτυχές της ζωής των κατοίκων της συγκεκριμένης περιοχής. Οι μεταβολές που δύναται να επέλθουν είναι ικανές να αλλάξουν το επίπεδο της διαβίωσης των κατοίκων σε τέτοιο βαθμό, ώστε να γίνεται λόγος για ριζική εξέλιξη των κοινωνικών και οικονομικών δεδομένων της τοπικής κοινωνίας.

Μια τέτοια πορεία είναι στις πιο πολλές των περιπτώσεων μη αναστρέψιμη, γι' αυτό το λόγο ο σχεδιασμός της τοπικής ανάπτυξης πρέπει να είναι λεπτομερής και με θεωρητικό υπόβαθρο, ώστε να συνδυάζονται ταυτόχρονα ο στρατηγικός σχεδιασμός με τον θεωρητικό προσανατολισμό. Υπό αυτό το πρίσμα κινήθηκαν μέχρι τώρα όλες οι μορφές της ανάπτυξης και ανάλογα με την τάση και τους προβληματισμούς της κάθε περιόδου, έδωσαν κατά καιρούς τα δικά τους αποτελέσματα, μέσα από έναν συνδυασμό θεωρητικών και πρακτικών παρεμβάσεων.

Σε γενικές γραμμές δύο είναι οι μορφές με βάση τις οποίες η τοπική ανάπτυξη έγινε αντικείμενο μελέτης, εφαρμογής και κατ' επέκταση αντιπαραθέσεων ως προς την καταλληλότερη μορφή εφαρμογής. Ευρύτερα έχει επικρατήσει ο όρος «στρατηγική ανάπτυξη», μάλλον εύλογα αφού παραπέμπει σε προγραμματισμένες ενέργειες και με αυτόν τον τρόπο η ανάπτυξη γίνεται εργαλείο προσχεδιασμένης και σταθερής παρέμβασης και όχι μεμονωμένων πράξεων.

Η πρώτη και επικρατέστερη μέχρι τις μέρες μας στρατηγική ανάπτυξης, είναι η «*από την κορυφή*»¹⁹ ανάπτυξη. Εμφανίστηκε και καθιερώθηκε στην Ευρώπη «*τόσο στις χώρες του κεντρικού σχεδιασμού, όσο και στις καπιταλιστικές χώρες, υπό την επίδραση της Κεϋνσιανής σκέψης*»²⁰ και μετέπειτα στον Ελληνικό χώρο τις δεκαετίες που ακολούθησαν τον Β' Παγκόσμιο πόλεμο, όπου η ενδυνάμωση της μέχρι τότε κατεστραμμένης οικονομίας μέσω της συγκέντρωσης όλων των υπηρεσιών στο κεντρικό κράτος ήταν ιδιαίτερα έντονη.

Οι υποστηρικτές της ανάπτυξης «*από την κορυφή*» τόνισαν την «*ανάγκη για κρατική ασφάλεια και τάξη, για οικονομική σταθερότητα, για ελάχιστα πρότυπα στην παροχή αγαθών, για αποτελεσματικότητα και διαφάνεια, για συντονισμό εθνικού και περιφερειακού επιπέδου και για ιδεολογική ενότητα*»²¹. Όπως είναι αναμενόμενο η τοπική ανάπτυξη εκπορεύεται από την κεντρική

¹⁸ Λεωνίδας Παπακωνσταντινίδης, «Στρατηγική της Τοπικής Ανάπτυξης», εκδ. ΤΕΙ Καλαμάτας, 1998.

¹⁹ Είναι ευρύτερα γνωστή με τον όρο «εκ των άνω» ανάπτυξη, ενώ στην αγγλική σαν “top- bottom approach”.

²⁰ Α.Δ. Παπαδασκαλόπουλος, «Τοπική Ανάπτυξη και Διακοινοτική Συνεργασία», 1994.

²¹ Hubert Allen, “Central – Local Relations”, University of Birmingham, Institute of Public policy, 1997.

εξουσία στο πλαίσιο της γενικότερης εθνικής και περιφερειακής ανάπτυξης.

Ο όρος «τοπικό» στα προγράμματα ανάπτυξης, συναντάται σπάνια έως καθόλου και αφήνεται να εννοηθεί ότι είναι υποδεέστερος του περιφερειακού ή στην καλύτερη περίπτωση ταυτόσημος.

Μέχρι τα μέσα της δεκαετίας του 1970 δημιουργήθηκε με αυτόν τον τρόπο μια πόλωση ανάμεσα στις μητροπόλεις, με κυρίαρχη την Αθήνα, και στις υποανάπτυκτες αγροτικές περιοχές. Τα βασικά χαρακτηριστικά της περιφερειακής οργάνωσης περιστρέφονται γύρω από την κεντρική θέση της Αθήνας, ενώ η περιφερειακή πολιτική δεν έχει δυνατότητα μεταβολής των συνεπειών του τρόπου ανάπτυξης²².

«Η σύνδεση κέντρου-περιφέρειας, οδήγησε με μαθηματική ακρίβεια στην εξάρτηση της τελευταίας από τις επιλογές της πρώτης. Η κεντρική παρέμβαση αποδείχτηκε με απλά λόγια αναποτελεσματική, γραφειοκρατική, χρονοβόρος»²³.

Από τη μεταπολίτευση και μετά, ιδιαίτερα την δεκαετία του 1980 παρατηρείται μια αναβάθμιση των τοπικών πολιτικών με σημείο αιχμής τις τότε νομαρχιακές διοικήσεις. Άρχισε να εμπεδώνεται η αντίληψη ότι οι τοπικοί θεσμοί μπορούν να λάβουν ουσιαστικό ρόλο στην ανάπτυξη, έχοντας καλύτερη πληροφόρηση όσον αφορά τις τοπικές ανάγκες και τις επικρατούσες τοπικές συνθήκες. *«Στο πλαίσιο αυτό αναδεικνύεται η ενεργή συμβολή του τοπικού επιπέδου στην διαχείριση των οικονομικών πόρων (π.χ. αύξηση των αποκεντρωμένων δημοσίων επενδύσεων, κατάρτιση, διαχείριση και υλοποίηση αναπτυξιακών προγραμμάτων από τους τοπικούς θεσμούς), ενώ ταυτόχρονα δημιουργείται ένα νέο πλέγμα θεσμικών δυνατοτήτων για την προώθηση τοπικών αναπτυξιακών πρωτοβουλιών (π.χ. τοπικά αναπτυξιακά προγράμματα, αναπτυξιακοί σύνδεσμοι, επιχειρήσεις της τοπικής αυτοδιοίκησης, συνεταιρισμοί, κ.λπ.)²⁴.*

Είναι πλέον σαφές ότι η τοπική ανάπτυξη έχει ανάγκη από μια διαφορετική προσέγγιση προκειμένου να μπορέσει να λειτουργήσει και να προσφέρει. Η προσέγγιση αυτή επιτυγχάνεται με την υιοθέτηση μιας στρατηγικής ανάπτυξης «από τη βάση»²⁵.

Ακολουθώντας μια διαφορετική αντίληψη, η στρατηγική από τη βάση έχει αντίθετη φιλοσοφία και αντίστροφη εφαρμογή, σε σχέση με την «εκ των άνω» στρατηγική ανάπτυξης. Βασικό χαρακτηριστικό της είναι ότι ενεργοποιεί τους τοπικούς παράγοντες που πλέον έχουν έναν ουσιαστικό ρόλο στη διαδικασία της ανάπτυξης. Είναι πάνω απ' όλα συμμετοχική, εξασφαλίζοντας έτσι την δημοκρατική και άμεση εμπλοκή των πολιτών, είναι ορθολογική όσον αφορά την χρήση των τοπικών πόρων αφού τοποθετείται στον χώρο ειδικότερα, ενώ παράλληλα μπορεί να δράσει ενισχυτικά προς τη γενικότερη περιφερειακή εθνική ανάπτυξη.

Υπό το πρίσμα της νέας στρατηγικής τροφοδοτούνται αρκετές μεταρρυθμίσεις στο τοπικό επίπεδο από τη δεκαετία του 1980 έως και σήμερα. Οι εξελίξεις αυτές αποβλέπουν στην αποδυνάμωση της πολιτικής εξάρτησης από το κέντρο και της μεταβίβασης αρμοδιοτήτων με τα αντίστοιχα οικονομικά τους κίνητρα προς τις τοπικές κοινωνίες. Οι θεσμικές διατάξεις για τον

²² Π. Γετίμης, Γρ. Κανκαλάς, «Τοπική Ανάπτυξη και μορφές κρατικής ρύθμισης στην Ελλάδα», περ. ΤΟΠΟΣ επιθεώρηση αστικών και περιφερειακών μελετών, 1/90, ISSN 1150-3267, σ.σ 3-20.

²³ βλ. όπ.π. σημ. 3

²⁴ βλ. όπ.π. σημ. 7

²⁵ Στην αγγλική γλώσσα είναι ευρύτερα γνωστή σαν "bottom – up approach".

Δημοκρατικό Προγραμματισμό και τη δημιουργία Β' βαθμού Αυτοδιοίκησης είναι μερικές από αυτές τις μεταρρυθμίσεις.

Οι Ο.Τ.Α. της Ελλάδας είναι ως η πλησιέστερη προς τον πολίτη αρχή, αποτελούν το «κλειδί» της τοπικής ανάπτυξης, που είτε αυτόνομα, είτε με τη δημιουργία νέων φορέων προσπαθούν να ξεφύγουν από το όλο του θεατή και να έχουν πλέον ενεργό ρόλο στην τοπική ανάπτυξη.

2.3 ΤΟΠΙΚΟΙ ΑΝΑΠΤΥΞΙΑΚΟΙ ΦΟΡΕΙΣ ΚΑΙ ΤΑ ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΣΤΙΚΑ ΤΟΥΣ.

Η αναπτυξιακή πολιτική και πιο συγκεκριμένα η τοπική ανάπτυξη, χρειάζεται τα κατάλληλα μέσα με τα οποία μπορεί να ολοκληρωθεί και να αποδώσει καλύτερα ως προς το όφελος των κατοίκων μιας περιοχής, αλλά και του τόπου ευρύτερα. Επιβάλλεται δηλαδή η ύπαρξη συγκεκριμένων φορέων, που θα συμβάλλουν στο να πραγματοποιήσουν τις επιθυμίες των πολιτών για μια βιώσιμη ανάπτυξη, αλλά και για ευνοϊκότερους όρους διαβίωσης.

Σε πολλές περιπτώσεις είναι συνηθισμένο το φαινόμενο κατά το οποίο υπάρχουν συσσωρευμένα τα μέσα ανάπτυξης σε μια περιοχή, χωρίς αυτά να έχουν αξιοποιηθεί κατάλληλα. Επίσης μπορεί να συναντήσουμε το να μην είναι δυνατή η διαχείριση της αναπτυξιακής πολιτικής από τα υπάρχοντα όργανα όποτε κρίνεται αναγκαία η σύσταση ενός αναπτυξιακού φορέα. Ο φορέας αυτός δύναται να ενεργεί στο πλαίσιο της κεντρικής ή της τοπικής εξουσίας, ή ακόμα και να είναι πλήρως ανεξαρτητοποιημένος από αυτές. Για το λόγο αυτό παρατηρείται μια πληθώρα μορφών στους τοπικούς αναπτυξιακούς φορείς με αντίστοιχα πλεονεκτήματα και μειονεκτήματα. Σύμφωνα με τον Τ. Σαπουνάκη²⁶, οι μορφές των αναπτυξιακών φορέων ομαδοποιούνται σε τέσσερις τύπους :

1. Φορείς που ιδρύονται από την κυβέρνηση ή από άλλους κεντρικούς δημόσιους φορείς.
2. Φορείς που ιδρύονται και λειτουργούν σαν τμήμα των τοπικών ή περιφερειακών αρχών.
3. Φορείς που ιδρύονται από τοπικές ή περιφερειακές αρχές, διαχωρίζονται αλλά και ελέγχονται από αυτές.
4. Φορείς που αποκαθιστούν το χάσμα μεταξύ του δημόσιου και του ιδιωτικού φορέα, αλλά είναι ανεξάρτητοι από αυτούς και μπορούν να ονομαστούν ανεξάρτητοι φορείς ή φορείς του κοινωνικού τομέα.

Ένας φορέας για να μπορέσει να αντεπεξέλθει στο έργο του πρέπει να έχει τη δυνατότητα της έγκαιρης αναγνώρισης των προοπτικών μιας περιοχής, να διαπιστώνει τα προβλήματα και να παρεμβαίνει άμεσα όταν αυτά οξύνονται. Απαραίτητη προϋπόθεση είναι η δυνατότητα εξεύρεσης πόρων και η συνεργασία με τους τοπικούς παράγοντες προκειμένου να υλοποιηθούν οι αναπτυξιακές πρωτοβουλίες σε ενωτικό και πολυσύνθετο πλαίσιο. Εξίσου σημαντικό είναι ο φορέας ανάπτυξης να αποτελεί μέρος της τοπικής κοινωνίας με συμμετοχή σε διάφορους τομείς (οικονομικό, κοινωνικό κ.λ.π.) της ζωής των κατοίκων. Τέλος η στελέχωση του με το κατάλληλο και επιστημονικά καταρτισμένο προσωπικό του προσδίδει, όχι μόνο λειτουργική αλλά και επιτελική δράση.

²⁶ Σαπουνάκης Τάσος, Εφηρμοσμένη Οικονομική ΙΙ, εκδ. ΤΕΙ Καλαμάτας, Καλαμάτα, 2001.

Με βάση τα παραπάνω χαρακτηριστικά, η άσκηση της τοπικής αναπτυξιακής δράσης είναι περισσότερο επιτυχημένοι όταν γίνεται από φορείς που εδρεύουν όσο το δυνατόν πιο κοντά στον πολίτη και την τοπική κοινωνία. Τέτοιους φορείς δύναται να αποτελέσουν οι Ο.Τ.Α. Α΄ βαθμού, οι δημοτικές επιχειρήσεις και οι αναπτυξιακές εταιρίες. Φυσικά η άσκηση της αναπτυξιακής πολιτικής μπορεί να γίνει και από αμιγώς κρατικούς ή ιδιωτικούς φορείς, π.χ εταιρίες του δημόσιου ή του ιδιωτικού τομέα, Υπουργεία, κ.α. Σε αυτήν όμως την περίπτωση, η απομάκρυνση από τον τόπο δράσης επιδρά ανασταλτικά ως προς τη συμμετοχική διαδικασία των πολιτών και την κατανόηση των προβλημάτων και των δυνατοτήτων της περιοχής.

Σύμφωνα με την Ε.Ε.Τ.Α.²⁷ οι φορείς που εμπλέκονται στη διαδικασία της τοπικής ανάπτυξης και πιο συγκεκριμένα στην κατάρτιση ενός Τ.Α.Π θα πρέπει να αποτελούν ένα «λειτουργικό τρίγωνο», το οποίο θα περιλαμβάνει :

- Τον πολιτικά αρμόδιο φορέα ή κάποια όργανα αυτού.
- Τα όργανα ή τους φορείς της ευρύτερης συνεργασίας.
- Το δίκτυο της τεχνικής υποστήριξης από τους σύμβουλους ανάπτυξης ή από τις υπηρεσίες που ήδη υπάρχουν στην περιοχή.

Πιθανώς οι μορφές που μπορούν και εκπληρώνουν τις παραπάνω προϋποθέσεις, χωρίς αυτό να είναι δεσμευτικό, είναι αυτές των Αναπτυξιακών Εταιριών και των Δημοτικών Επιχειρήσεων. Η μέχρι τώρα εμπειρία έχει δείξει ότι με κατάλληλο προσωπικό και την ανάλογη διαχείριση μπορούν να συνδυαστούν τα πλεονεκτήματα του ιδιωτικού τομέα όπως η ευελιξία και η οικονομική αποτελεσματικότητα, με αυτά του δημόσιου όπως η πολιτική υποστήριξη και οι υποδομές. Ο φορέας αυτής της μορφής αποκτά ένα πολιτικό – στρατηγικό χαρακτήρα στην τοπική ανάπτυξη ώστε να μπορεί να θέτει προτεραιότητες, να επεξεργάζεται προγράμματα, να τα υλοποιεί και ταυτόχρονα να εκπροσωπεί την πολιτική βούληση. Επιπλέον είναι δυνατόν να εκπροσωπήσει ομάδες τοπικών φορέων π.χ δήμους και κοινωνικούς φορείς, στην κεντρική και περιφερειακή διοίκηση και να υποστηρίξει επιμέρους τοπικές πρωτοβουλίες.

Αξίζει να σημειωθεί η μεγάλη ώθηση που δόθηκε, μέσω αναπτυξιακών φορέων, με την εμφάνιση της Κοινοτικής πρωτοβουλίας LEADER, η οποία αποβλέπει στην κινητοποίηση του ενδογενούς δυναμικού μιας περιοχής. Το LEADER, την περίοδο 1992-1995 οδήγησε στην ίδρυση περίπου 25 νέων αναπτυξιακών φορέων και συνεχίζει να χρηματοδοτεί τις επιχειρηματικές και αναπτυξιακές τοπικές πρωτοβουλίες²⁸.

Αυτοί λοιπόν οι αναπτυξιακοί φορείς, μπορούν να αντιμετωπίσουν ένα Τ.Α.Π. σαν μια ευρεία διαδικασία τοπικής ενεργοποίησης και συμμετοχής. Η τριπλή σχέση αιρετών – πολιτών – επιστημονικού προσωπικού και συμβουλών ανάπτυξης, μπορεί να εκφραστεί και να οδηγήσει στην ανάπτυξη μιας περιοχής βασισμένη στις «τοπικές δυνάμεις». Ο φορέας μπορεί να επιβλέπει, να συντονίζει και να υποκινεί τόσο την αναπτυξιακή δραστηριότητα όσο και την

²⁷ Ξυδιάς Βασίλης, Τασσιόπουλος Χρίστος, Μεθοδολογία Τ.Α.Π – Διαδικασία και φορείς για σχεδιασμό και την υλοποίηση Τοπικών Αναπτυξιακών Προγραμμάτων, Εισήγηση στο διήμερο «Τα Τοπικά Αναπτυξιακά Προγράμματα και ο ρόλος των Μ.Ο.Π στην υλοποίησή τους», εκδ. Ε.Ε.Τ.Α.Α., Αθηνά, 1987

²⁸ βλ. όπ.π. σημ. 11

ολοκλήρωση των έργων. Υπό αυτό το πρίσμα ο σχεδιασμός και η εκπόνηση ενός Τ.Α.Π μπορεί να «αποτελέσει μέρος της συνεχούς λειτουργίας του Δημοκρατικού Προγραμματισμού και να βάλει τις κατάλληλες προϋπόθεσης για την ενδογενή ανάπτυξη μιας περιοχής.»²⁹

---

²⁹ Ε.Ε.Τ.Α.Α., 1998

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 3

ΑΝΑΠΤΥΞΙΑΚΟΣ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΙΣΜΟΣ

3.1 ΔΙΑΜΟΡΦΩΣΗ ΚΑΙ ΑΣΚΗΣΗ ΤΟΥ ΑΝΑΠΤΥΞΙΑΚΟΥ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΙΣΜΟΥ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ.

Το πλαίσιο και οι κατευθύνσεις που θέτει η περιφερειακή πολιτική της Ευρωπαϊκής Ένωσης προσδιορίζουν άμεσα τη διαμόρφωση και εξέλιξη των περιφερειακών πολιτικών των κρατών-μελών, καθώς και τις αναπτυξιακές τους προοπτικές.

Από την ένταξη της χώρας μας στην Ευρωπαϊκή Οικονομική Κοινότητα (ΕΟΚ), η περιφερειακή πολιτική της Ελλάδας είναι άρρηκτα συνδεδεμένη με την περιφερειακή πολιτική της Κοινότητας.

Ειδικότερα, για την Ελλάδα οι χρηματοδοτήσεις που παρέχουν τα Διαρθρωτικά Ταμεία και οι άλλοι χρηματοδοτικοί μηχανισμοί, αποτελούν τη βασική πηγή εσόδων για την υλοποίηση αναπτυξιακών προγραμμάτων, δράσεων και έργων. Είναι χαρακτηριστικό ότι το τελευταίο αναπτυξιακό εθνικό πρόγραμμα που τέθηκε σ' εφαρμογή ήταν εκείνο του 1983- 1987. Έκτοτε, τα μόνα εθνικά αναπτυξιακά προγράμματα που εφαρμόζονται στη χώρα μας είναι τα Κοινοτικά Πλαίσια Στήριξης (ΚΠΣ), που αναφέρονται στην ανάπτυξη όχι μόνο επιμέρους περιφερειών, αλλά του συνόλου της εθνικής οικονομίας. Καμία άλλη αναπτυξιακή πολιτική δεν ασκείται ανεξάρτητα από το ΚΠΣ.

Αυτή η κατάσταση της στενής εξάρτησης της εθνικής αναπτυξιακής πολιτικής από την Κοινότητα ενισχύεται συνεχώς διαχρονικά, στην πορεία προς την ευρωπαϊκή ολοκλήρωση³⁰.

Συνεπώς καθίσταται σαφές ότι ο προγραμματισμός στην Ελλάδα (εθνικός και περιφερειακός) εντάσσεται και λειτουργεί μέσα στο γενικότερο προγραμματικό πλαίσιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

3.2 ΕΞΕΛΙΞΗ ΚΑΙ ΑΝΑΔΙΑΡΘΡΩΣΗ ΤΟΥ ΑΝΑΠΤΥΞΙΑΚΟΥ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΙΣΜΟΥ ΣΕ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΚΟ ΚΑΙ ΤΟΠΙΚΟ ΕΠΙΠΕΔΟ-ΤΟ ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΘΕΣΜΙΚΟ ΕΠΙΠΕΔΟ.

Λέγοντας αναπτυξιακό προγραμματισμό εννοούμε τη δυνατότητα κατάρτισης προγράμματος για την ανάληψη, από δημόσιους ή ιδιωτικούς φορείς, δράσεων και στη συνέχεια την υλοποίηση έργων και παρεμβάσεων αναπτυξιακού χαρακτήρα, μεμονωμένα ή συνολικά, με προβλέψιμο κόστος και επιπτώσεις, καθώς και πηγές χρηματοδότησης.

Οι πρώτες προσπάθειες που έγιναν και αφορούν διαδικασίες αναπτυξιακού προγραμματισμού διατυπώνονται μέσα από την κατάρτιση των πρώτων Πενταετών Προγραμμάτων Οικονομικής Ανάπτυξης (1958-1963, 1966-1970 και 1968-1972). Παρά την επικράτηση συγκεντρωτικού συστήματος διοίκησης, δειλά – δειλά ετίθετο οι βάσεις και τονίζονταν η αναγκαιότητα σταδιακής εκχώρησης αρμοδιοτήτων και ενδυνάμωση του ρόλου των περιφερειακών αρχών. Παράλληλα προς την αντιμετώπιση των έντονων συνεπειών της εσωτερικής μετανάστευσης και της απεργήμωσης της υπαίθρου, το κράτος προχώρησε στη θέσπιση μέτρων διοικητικής

³⁰ Ανδρικοπούλου 1994, Γετίμης- Καυκαλάς- Μαραβέγιας 1994

αποκέντρωσης και στην παροχή οικονομικών κινήτρων σε ιδιωτικές επιχειρήσεις, μέσω αναπτυξιακών νόμων³¹. Επίσης η ενίσχυση της περιφερειακής υποδομής ήταν το κύριο μέλημα της περιφερειακής πολιτικής της περιόδου.

Βέβαια παρά τα σημαντικά βήματα που έγιναν ο αναπτυξιακός προγραμματισμός εξακολουθούσε να λειτουργεί συγκεντρωτικά και ελλειμματικά. Ταυτόχρονα όμως ετέθησαν οι βάσεις για την αναδιάρθρωση του όλου συστήματος προγραμματισμού της περιόδου μετά το 1980 που ακολούθησε.

Περίοδος 1981 - 1986

Κατά την περίοδο 1981-1986, αναδεικνύονται νέα θεωρητικά σχήματα και αρχίζουν να αναπτύσσονται και να κυριαρχούν οι ιδέες για τη σημασία της ενδογενούς ανάπτυξης και την οργάνωση του προγραμματισμού σε τοπικό επίπεδο. Η πρόταση αναδιοργάνωσης του συστήματος προγραμματισμού ξεκίνησε με το πρόγραμμα 1983-1987³² όπου γίνεται λόγος για την αναβάθμιση του ρόλου της τοπικής αυτοδιοίκησης και τη συμμετοχή του πληθυσμού στην αναπτυξιακή διαδικασία.

Παράλληλα επιχειρήθηκε και η εισαγωγή ενός ευρύτερου θεσμικού πλαισίου που να στηρίζει την προσπάθεια αυτή σε περιφερειακό και τοπικό επίπεδο. Παρακάτω αναφέρονται οι σημαντικότεροι νόμοι που αφορούν την τοπική αυτοδιοίκηση:

- Ο **νόμος 1060/1980**, γνωστός ως “**Δημοτικός και Κοινοτικός Κώδικας**” εισάγει το θεσμό της σύστασης των Δημοτικών Επιχειρήσεων προκειμένου οι Ο.Τ.Α. να αναπτύσσουν δραστηριότητες, να παρέχουν υπηρεσίες και αγαθά και να εκτελούν έργα για δικό τους όφελος.
- Έπειτα με το **νόμο 1235/1982** συστήνονται τα νέα νομαρχιακά συμβούλια με επικεφαλής εκπρόσωπο του κράτους (το νομάρχη), τα οποία ανέλαβαν γνωμοδοτικό ρόλο για θέματα των Ο.Τ.Α..
- Με το **νόμο 1256/1982** προβλέπονται οι προγραμματικές συμβάσεις που μπορούν να συνάπτουν οι Ο.Τ.Α. με φορείς του Δημοσίου Τομέα για τη μελέτη και εκτέλεση έργων ή προγραμμάτων ανάπτυξης της περιοχής τους.
- Στη συνέχεια με το **νόμο 1270/1982** ενισχύεται η δημοτική αποκέντρωση και διευρύνεται η αυτοτέλεια των Δήμων με την εισαγωγή του θεσμού των δημοτικών και συνοικιακών συμβουλίων.
- Ο **νόμος 1416/1984** θεσμοθετεί ένα νέο τρόπο συνένωσης των κοινοτήτων, μέσω των “**αναπτυξιακών συνδέσμων**” με σκοπό την προώθηση της διακοινοτικής συνεργασίας. Επίσης σύμφωνα με το νόμο αυτό δόθηκε η δημιουργία νέων μηχανισμών υποστήριξης των Ο.Τ.Α., όπως οι

³¹ Βλέπε σχετικά Ν.Δ. 1312/1972, Ν. 289/1976 κ.α.

³² Πρόγραμμα 1983-1987, σελ. 70-80 (αποκέντρωση & τοπική αυτοδιοίκηση), σελ. 160-168 (περιφερειακή και χωροταξική πολιτική)

κοινές υπηρεσίες, οι προγραμματικές συμβάσεις, οι διαδημοτικές επιχειρήσεις οι τοπικές αναπτυξιακές εταιρείες κ.α.

- **Ο νόμος 1622/1986**

Η δεύτερη και πιο σημαντική προσπάθεια για την αναδιάρθρωση της πρωτοβάθμιας τοπικής αυτοδιοίκησης επιχειρείται δύο χρόνια αργότερα με το **νόμο 1622/1986**, (Τοπική Αυτοδιοίκηση, Περιφερειακή Ανάπτυξη και Δημοκρατικός Προγραμματισμός).

Με το ν. 1622/1986 επίσης γίνεται η ουσιαστικότερη μέχρι τότε προσπάθεια για την αναδιάρθρωση του συστήματος αναπτυξιακής οργάνωσης του κράτους. Η έννοια του δημοκρατικού προγραμματισμού αποτελεί πλέον θεσμοθετημένη λειτουργία, ενώ μέχρι τότε η αντιμετώπιση του προβλήματος του προγραμματισμού υπήρξε εντελώς αποσπασματική και αναποτελεσματική. Έτσι προβλέπεται η συγκρότηση νέων οργάνων προγραμματισμού που συγκροτούνται σε κάθε χωρικό επίπεδο.

- **Ο νόμος 2218/1994**

Την περίοδο αυτή παρά τις καθυστερήσεις και κωλυσιεργίες τελικά με το **νόμο 2218/1994** (Ίδρυση Νομαρχιακής Αυτοδιοίκησης, τροποποίηση διατάξεων για την Πρωτοβάθμια Αυτοδιοίκηση και την Περιφέρεια και άλλες διατάξεις) θεσμοθετείται ο δεύτερος βαθμός τοπικής αυτοδιοίκησης³³. Η Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση αντικατέστησε την κρατική διοίκηση σε επίπεδο νομού και ο αιρετός Νομάρχης χειρίζεται πλέον τις περισσότερες από τις υποθέσεις που μέχρι τότε χειρίζονταν ο κρατικός Νομάρχης και οι κρατικές αποκεντρωμένες υπηρεσίες (Λουκάκης, 1995). Επιπλέον με το ν. 2218/1994 θεσμοθετούνται νέες χωρικές ενότητες προγραμματισμού τα “**Συμβούλια Περιοχής**”.

- **Ο νόμος 2240/1994**

Στη συνέχεια ακολουθεί ο **νόμος 2240/1994** (Συμπλήρωση Διατάξεων για τη Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση και άλλες διατάξεις), που όπως αναφέρει και ο τίτλος του περιλαμβάνει τροποποιήσεις και συμπληρώσεις διατάξεων του ν. 2218/1994. Με βάση το νόμο αυτό λοιπόν συνιστώνται οι Νομαρχιακές Αυτοδιοικήσεις με χωρική αρμοδιότητα την περιφέρεια περισσότερων του ενός νομών ή της μίας νομαρχιών. Ωστόσο ορίζονται ειδικά αναπτυξιακά και οικονομικά κίνητρα³⁴ για τις ΝΑ και τους Ο.Τ.Α. α΄ βαθμού αυτών των ΝΑ. Επιπλέον δημιουργείται ο θεσμός των Περιφερειακών Διευθυντών, οι οποίοι λειτουργούν παράλληλα με τους αιρετούς Νομάρχες, ενώ προΐστανται των υπηρεσιών του νομού. Έτσι, τις αρμοδιότητες³⁵ που προβλέπονταν να μεταβιβασθούν στη ΝΑ τις αναλαμβάνουν οι Περιφερειακοί Διευθυντές. Οι Περιφερειακοί Διευθυντές καταργήθηκαν με την έναρξη ισχύος του ν. 2503/1997 και οι αρμοδιότητές τους παραχωρήθηκαν στους Γενικούς Γραμματείς των Περιφερειών.

³³ Οι πρώτες εκλογές για το β΄ βαθμό ΤΑ γίνονται Οκτώβριο του 1995.

³⁴ Βλπ. άρθρο 3 του ν. 2240/1994

³⁵ Για τις αρμοδιότητες των Περιφερειακών Διευθυντών βλπ. άρθρο 4 του ν. 2240/1994

- **Ο νόμος 2503/1997**

Όσον αφορά την περίοδο μετά το 1994 δύο νέες θεσμικές μεταρρυθμίσεις διευρύνουν το πεδίο δραστηριοτήτων της τοπικής αυτοδιοίκησης και ενισχύουν τις διαδικασίες αποκέντρωσης.

Η πρώτη αφορά το **νόμο 2503/1997** (Διοίκηση, οργάνωση και στελέχωση της Περιφέρειας, ρύθμιση θεμάτων για την Τοπική Αυτοδιοίκηση και άλλες διατάξεις) και αποτέλεσε μια προσπάθεια οργάνωσης της περιφερειακής διοίκησης του κράτους και παράλληλα καθόρισε ειδικά θέματα σχετικά με την πρωτοβάθμια τοπική αυτοδιοίκηση.

Πιο συγκεκριμένα **θεσμοθετεί τις δεκατρείς περιφέρειες της χώρας**³⁶ και προβλέπει την ίδρυση στις Περιφέρειες των Διευθύνσεων Αυτοδιοίκησης και Αποκέντρωσης οι οποίες είναι αρμόδιες για την άσκηση εποπτείας και τη λήψη αναγκαίων μέτρων για την εύρυθμη λειτουργία των Ο.Τ.Α. και των ΝΠΔΔ. Επιπλέον ρυθμίζονται θέματα σχετικά με την Τοπική Αυτοδιοίκηση³⁷ (οργάνωση, προσωπικό κ.α.).

- **Ο νόμος 2539/1997**

(Σύσταση Ο.Τ.Α. - Πρόγραμμα Ι. Καποδίστριας) αποτελεί τη δεύτερη σημαντική διοικητική μεταρρύθμιση της περιόδου με βάση την οποία οργανώνονται οι νέοι Δήμοι.

3.3 ΟΙ ΦΟΡΕΙΣ ΤΟΥ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΟΥ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΙΣΜΟΥ.

Τα όργανα του προγραμματισμού είναι φορείς, που έχουν τις αρμοδιότητες κατάρτισης ή/ και έγκρισης των αναπτυξιακών προγραμμάτων, ή συμμετέχουν στις σχετικές διαδικασίες.

Η ισχύουσα νομοθεσία της χώρας μας καθιερώνει τη διαδικασία του Δημοκρατικού Προγραμματισμού, σύμφωνα με την οποία τα αναπτυξιακά προγράμματα καταρτίζονται και υλοποιούνται με τη συμμετοχή των παραγωγικών και κοινωνικών φορέων σε όλα τα επίπεδα διάρθρωσης της δημόσιας διοίκησης³⁸.

- **Ο νόμος 1622/1986**

Η δεύτερη και πιο σημαντική προσπάθεια για την αναδιάρθρωση της πρωτοβάθμιας τοπικής αυτοδιοίκησης επιχειρείται δύο χρόνια αργότερα με το **νόμο 1622/1986** από το ΦΕΚ:Α 92 19860714, που τέθηκε σε ισχύ στις 14/07/1986 με ημερομηνία υπογραφής στις 07/07/1986 με τίτλο και θέμα την *Τοπική Αυτοδιοίκηση, την Περιφερειακή Ανάπτυξη κα τον Δημοκρατικός Προγραμματισμός*.

Σύμφωνα με το άρθρο 73 που περιγράφει τα αναπτυξιακά κίνητρα έχουμε τα εξής:

- Κάθε ετήσιο εθνικό αναπτυξιακό πρόγραμμα καταρτίζεται, στα πλαίσια των αντίστοιχων μεσοχρόνιων εθνικών αναπτυξιακών προγραμμάτων,

---

³⁶ Σύμφωνα με το ν. 2503/1997 οι δεκατρείς περιφέρειες της χώρας είναι: Ανατολικής Μακεδονίας-Θράκης, Δυτικής Μακεδονίας, Ηπείρου, Θεσσαλίας, Ιονίων Νήσων, Δυτικής Ελλάδας, Στερεάς Ελλάδας, Αττικής, Πελοποννήσου, Βορείου Αιγαίου, Νοτίου Αιγαίου και Κρήτης.

³⁷ Βλπ άρθρα 7, 9, 11 και 12 του ν. 2503/1997

³⁸Κόνσολας 1997

από το Υπουργείο Εθνικής Οικονομίας, που συντονίζει τους αρμόδιους κεντρικούς φορείς και εγκρίνεται σύμφωνα με το νόμο.

- Κάθε ετήσιο περιφερειακό αναπτυξιακό πρόγραμμα καταρτίζεται, στα πλαίσια του εθνικού αναπτυξιακού προγράμματος και των αντίστοιχων μεσοχρόνιων περιφερειακών αναπτυξιακών προγραμμάτων, από το περιφερειακό συμβούλιο της αντίστοιχης περιφέρειας
- Κάθε ετήσιο νομαρχιακό αναπτυξιακό πρόγραμμα καταρτίζεται, στα πλαίσια ετήσιου περιφερειακού αναπτυξιακού προγράμματος και των αντίστοιχων μεσοχρόνιων νομαρχιακών αναπτυξιακών προγραμμάτων, από το νομαρχιακό συμβούλιο της αντίστοιχης νομαρχιακής αυτοδιοίκησης
- Κάθε ετήσιο τοπικό αναπτυξιακό πρόγραμμα καταρτίζεται, στα πλαίσια του ετήσιου νομαρχιακού αναπτυξιακού προγράμματος και των αντίστοιχων μεσοχρόνιων τοπικών αναπτυξιακών προγραμμάτων, από το αντίστοιχο δημοτικό συμβούλιο ή αναπτυξιακό σύνδεσμο
- Το ετήσιο περιφερειακό αναπτυξιακό πρόγραμμα, καθώς και τα αναπτυξιακά προγράμματα της Ε.Ο.Κ., ετήσια ή πενταετή, της περιφέρειας στην οποία υπάγεται η ευρύτερη περιοχή της Αθήνας εισηγείται στο Περιφερειακό Συμβούλιο ο Οργανισμός Αθήνας.
- Το ετήσιο νομαρχιακό αναπτυξιακό πρόγραμμα της νομαρχιακής αυτοδιοίκησης, στην οποία υπάγεται η ευρύτερη περιοχή της Θεσσαλονίκης, εισηγείται στο νομαρχιακό συμβούλιο ο Οργανισμός Θεσσαλονίκης. Ειδικά τα ετήσια τοπικά αναπτυξιακά προγράμματα των δήμων και των αναπτυξιακών συνδέσμων που περιλαμβάνονται στην ευρύτερη περιοχή της Θεσσαλονίκης, καταρτίζονται μετά από γνώμη του Οργανισμού Θεσσαλονίκης.
- Με π. δ/γμα, που εκδίδεται με πρόταση των Υπουργών Εσωτερικών, Εθνικής Οικονομίας και Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων, ρυθμίζονται οι λεπτομέρειες για την εφαρμογή των διατάξεων του άρθρου αυτού και ιδίως το περιεχόμενο των ετήσιων αναπτυξιακών προγραμμάτων, οι διαδικασίες αξιολόγησης έργων για την ένταξή τους στα προγράμματα αυτά και ο τρόπος ενημέρωσης των οργάνων προγραμματισμού για τα προγραμματικά πλαίσια, μέσα στα οποία οφείλουν να καταρτίζουν τα ετήσια προγράμματά τους.

Ο νόμος αυτός προέβλεπε τη δυνατότητα συνενώσεων κοινοτήτων σε Δήμους, ανεξάρτητα από τον πληθυσμό τους και με ισχυρά οικονομικά, διοικητικά και άλλα κίνητρα. Η μόνη προϋπόθεση ήταν να βρίσκονται σε πλαίσια συγκεκριμένων χωρικών μονάδων, τις "γεωγραφικές περιοχές", οι οποίες διέφεραν από τις γεωγραφικές ενότητες του ν. 1416/1984. Σε γενικές γραμμές ακολουθείται και εδώ το ίδιο μοντέλο που χρησιμοποιήθηκε για τη σύσταση των αναπτυξιακών συνδέσμων, με ορισμένες βέβαια διαφοροποιήσεις. Οι γεωγραφικές περιοχές προσδιορίζονται ανεξάρτητα από τις γεωγραφικές ενότητες και χωρίς καμία απολύτως συσχέτιση με αυτές. Από την άλλη ο κάθε Ο.Τ.Α. διατηρεί το δικαίωμα να συνενωθεί προς την κατεύθυνση που ο ίδιος επιθυμεί εφόσον διατηρούνται σε ισχύ και οι προηγούμενες διατάξεις (του ν. 1416/1984).

Όσον αφορά τον απολογισμό αυτής της προσπάθειας τα αποτελέσματα δεν υπήρξαν ικανοποιητικά, εφόσον από τις 1151 γεωγραφικές περιοχές που δημιουργήθηκαν στη χώρα μας μόνο σε 43 από αυτές

πραγματοποιήθηκε συνένωση Ο.Τ.Α.. Μέχρι το 1994 προέκυψαν 43 νέοι Δήμοι από 181 Ο.Τ.Α. με μέσο μέγεθος πληθυσμού 3.000 κατ. Βασικά οι λόγοι των φτωχών αποτελεσμάτων της μεταρρυθμιστικής προσπάθειας μπορούν να διακριθούν σε λόγους τεχνικού και πολιτικού χαρακτήρα (Μπεριάτος 1994).

Με το ν. 1622/1986 επίσης γίνεται η ουσιαστικότερη μέχρι τότε προσπάθεια για την αναδιάρθρωση του συστήματος αναπτυξιακής οργάνωσης του κράτους. Η έννοια του δημοκρατικού προγραμματισμού αποτελεί πλέον θεσμοθετημένη λειτουργία, ενώ μέχρι τότε η αντιμετώπιση του προβλήματος του προγραμματισμού υπήρξε εντελώς αποσπασματική και αναποτελεσματική. Έτσι προβλέπεται η συγκρότηση νέων οργάνων προγραμματισμού που συγκροτούνται σε κάθε χωρικό επίπεδο.

Στο πλαίσιο του Δημοκρατικού Προγραμματισμού, υπάρχουν προγράμματα και αντίστοιχα προγράμματα όργανα σε κάθε χωρικό επίπεδο. Ειδικότερα, σε κάθε χωρική βαθμίδα προβλέπονται αντίστοιχα αναπτυξιακά προγράμματα, μεσοπρόθεσμα και ετήσια, τα οποία συντάσσονται με τη συμμετοχή και συνεργασία των διαφόρων φορέων³⁹.

Σύμφωνα με το ν. 1622/86 σαν όργανα προγραμματισμού προσδιορίστηκαν:

- οι κεντρικοί φορείς του Δημοσίου Τομέα που έχουν τη σχετική αρμοδιότητα
- τα Περιφερειακά Συμβούλια
- τα Νομαρχιακά Συμβούλια⁴⁰
- τα Δημοτικά Συμβούλια καθώς και τα Κοινοτικά/ Διοικητικά Συμβούλια των Αναπτυξιακών Συνδέσμων⁴¹

Στο πλαίσιο αυτό, διακρίνονται τα Εθνικά, τα Περιφερειακά, τα Νομαρχιακά και τα Τοπικά Αναπτυξιακά Προγράμματα.

Επίπεδο	Όργανα Προγραμματισμού	Προγράμματα
Εθνικό Επίπεδο	Κεντρικοί φορείς (Υπουργεία, εποπτευόμενοι απ' αυτά φορείς, Οργανισμοί κ.ά.) με συντονιστή το Υπουργείο Εθνικής Οικονομίας	Εθνικό Αναπτυξιακό Πρόγραμμα
Περιφέρειες	Περιφερειακά Συμβούλια	Περιφερειακά Αναπτυξιακά Προγράμματα
Νομοί	Νομαρχιακά Συμβούλια	Νομαρχιακά Αναπτυξιακά Προγράμματα
Δήμοι-Κοινότητες	Δημοτικά Συμβούλια Κοινοτικά Συμβούλια Αναπτυξιακοί Συμβούλια	Τοπικά Αναπτυξιακά Προγράμματα

³⁹ Ανδρικοπούλου 1994, Μπεριάτος 1994, Κόνσολας 1997

⁴⁰ του ν. 1235/1982

⁴¹ του ν. 1416/1984

- Εθνικός Προγραμματισμός - Μορφές και διαδικασία κατάρτισης αναπτυξιακών προγραμμάτων σύμφωνα με το ν. 1622/86

Ο εθνικός προγραμματισμός σχετικά με τα αναπτυξιακά προγράμματα, τα διακρίνει σε μεσοχρόνια και ετήσια. Τα πρώτα έχουν διάρκεια μεγαλύτερη του ενός έτους ενώ τα ετήσια έχουν διάρκεια ενός έτους.

Τα αναπτυξιακά προγράμματα αφορούν τον εθνικό χώρο, τις περιφέρειες, τις νομαρχιακές αυτοδιοικήσεις και την τοπική αυτοδιοίκηση.

Ως προς τη διαδικασία κατάρτισης, το Εθνικό Αναπτυξιακό Πρόγραμμα καταρτίζεται από το ΥΠΕΘΟ, μετά από την επεξεργασία των προτάσεων των κεντρικών φορέων του δημοσίου τομέα, των Περιφερειακών Συμβουλίων και του Εθνικού Συμβουλίου Αναπτυξιακής Πολιτικής.

Στο αμέσως παρακάτω στάδιο και στα πλαίσια του Εθνικού Αναπτυξιακού Προγράμματος καταρτίζεται το Περιφερειακό Επιχειρησιακό Πρόγραμμα (ΠΕΠ) από το Περιφερειακό Συμβούλιο της αντίστοιχης περιφέρειας, μετά από σχετικές προτάσεις των Νομαρχιακών Συμβούλων και εγκρίνεται από το ΥΠΕΘΟ.

Έπειτα, το Νομαρχιακό Πρόγραμμα καταρτίζεται στα πλαίσια του αντίστοιχου περιφερειακού από το Νομαρχιακό Συμβούλιο μετά από προτάσεις των δημοτικών συμβουλίων και εγκρίνεται από το αρμόδιο Περιφερειακό Συμβούλιο.

Τέλος, κάθε Τοπικό Αναπτυξιακό Πρόγραμμα καταρτίζεται από το Δημοτικό Συμβούλιο του νέου Δήμου, ύστερα από προτάσεις των Τοπικών Συμβουλίων του αντίστοιχου δήμου και εγκρίνεται από το αντίστοιχο Νομαρχιακό Συμβούλιο.

- Περιφερειακός Προγραμματισμός. Αρμοδιότητες Περιφερειακού Συμβουλίου

Η περιφέρεια αποτελεί διοικητική διαίρεση της χώρας που καθορίσθηκε⁴² με προεδρικό διάταγμα, μετά από απόφαση του Υπουργικού Συμβουλίου.

Σε κάθε περιφέρεια συνιστάται Περιφερειακό Συμβούλιο που αποτελείται από:

Το Περιφερειακό Συμβούλιο έχει την ευθύνη για τον σχεδιασμό, τον προγραμματισμό και το συντονισμό της ανάπτυξης της Περιφέρειας στο πλαίσιο της διαδικασίας του Δημοκρατικού Προγραμματισμού. Αποτελεί τον χώρο έκφρασης της Τοπικής Αυτοδιοίκησης και των εκπροσώπων των παραγωγικών τάξεων, που δρουν στο χώρο της Περιφέρειας, δημιουργώντας συμμετοχικό πλαίσιο για τη διαμόρφωση της αναπτυξιακής πολιτικής και εξειδικεύοντας τους στόχους της Εθνικής αναπτυξιακής στρατηγικής σε τοπικό επίπεδο.

- Νομαρχιακός Προγραμματισμός - Αρμοδιότητες Νομαρχιακής Αυτοδιοίκησης

Οι Νομαρχιακές Αυτοδιοικήσεις αποτελούν τη δεύτερη βαθμίδα Ο.Τ.Α., οι οποίες σε αντίθεση με την περιφέρεια είναι πλέον αιρετές με μυστική και

⁴² Βλέπε σχετικά ν. 2503/1997

καθολική ψηφοφορία και σκοπό έχουν την οικονομική, κοινωνική και πολιτιστική ανάπτυξη της περιφέρειας τους με την ενεργό συμμετοχή των πολιτών στη διοίκηση των τοπικών υποθέσεων.

Η Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση έχει αρμοδιότητα στους τομείς του δημοκρατικού προγραμματισμού, της κοινωνικής πρόνοιας, της υγείας, των συγκοινωνιών, του πολιτισμού, του αθλητισμού, του περιβάλλοντος, της γεωργίας - κτηνοτροφίας - αλιείας - δασών, της βιομηχανίας, του εμπορίου, του τουρισμού κ.α.

Η όποια μεταφορά αρμοδιοτήτων από την Κεντρική Διοίκηση στη Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση συνοδεύεται με τη διάθεση των αναγκαίων πόρων. Επίσης η Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση δεν ασκεί πλέον εποπτεία στους Δήμους και στις κοινότητες αφού μεταξύ των δύο βαθμίδων δεν υπάρχει ιεραρχική σχέση.

Η Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση στα πλαίσια του δημοκρατικού προγραμματισμού⁴³ έχει τις εξής αρμοδιότητες:

1. Διατυπώνει στο Περιφερειακό Συμβούλιο προτάσεις για έργα και μέτρα πολιτικής περιφερειακής και εθνικής σημασίας, που αφορούν το νομό αλλά εντάσσονται στο μεσόχρονο περιφερειακό ή εθνικό αναπτυξιακό πρόγραμμα
2. Καταρτίζει μετά από προτάσεις των δημοτικών συμβούλων το Νομαρχιακό Πρόγραμμα στα πλαίσια του αντίστοιχου περιφερειακού
3. Διαμορφώνει τα πλαίσια για την κατάρτιση Τοπικών Αναπτυξιακών Προγραμμάτων και τα εγκρίνει
4. Καταρτίζει το ετήσιο Νομαρχιακό Αναπτυξιακό Πρόγραμμα
5. Χρηματοδοτεί στα πλαίσια του ΠΔΕ έργα νομαρχιακής ή τοπικής σημασίας
6. Κατανέμει τις πιστώσεις ΣΑΝΑ - ΣΑΤΑ για έργα τοπικής σημασίας.
7. Διατυπώνει προς τους κεντρικούς φορείς προτάσεις για έργα που αφορούν το νομό εντάσσοντας όμως σε ειδικό αναπτυξιακό πρόγραμμα.

- Τοπικός προγραμματισμός - Αρμοδιότητες Δημοτικού Συμβουλίου

Το βασικό όργανο λήψης αποφάσεων σε τοπικό επίπεδο είναι το δημοτικό συμβούλιο. Οι αρμοδιότητές του καθορίζονται από το Ν. 1622/86.

Πιο συγκεκριμένα, σύμφωνα με το άρθρο 15 του Ν. 1622/86 (ΦΕΚ Α 92/14.7.86) ισχύουν τα ακόλουθα:

«Το δημοτικό συμβούλιο, στα πλαίσια των διαδικασιών του δημοκρατικού προγραμματισμού, έχει τις εξής αρμοδιότητες:

1. Διατυπώνει προτάσεις προς το νομαρχιακό συμβούλιο για έργα και μέτρα πολιτικής, νομαρχιακής ή περιφερειακής σημασίας, που αφορούν το δήμο και εντάσσονται στο μεσοχρόνιο νομαρχιακό ή περιφερειακό αναπτυξιακό πρόγραμμα.
2. Καταρτίζει στα πλαίσια του μεσοχρόνιου νομαρχιακού αναπτυξιακού προγράμματος το αντίστοιχο τοπικό αναπτυξιακό πρόγραμμα, ύστερα από σχετική πρόταση των τοπικών συμβουλίων ή των συμβουλίων των δημοτικών διαμερισμάτων ή των συνοικιακών συμβουλίων.

⁴³ Τα όργανα της ΝΑ και οι αρμοδιότητές τους αναφέρονται αναλυτικά στο ν. 1622/1986 και στο ν. 2128/1994

3. Καταρτίζει το ετήσιο πρόγραμμα τεχνικών έργων και μελετών και το ετήσιο τοπικό αναπτυξιακό πρόγραμμα, σύμφωνα με τις διατάξεις της παραγράφου 4 του άρθρου 73.
4. Χρηματοδοτεί έργα τοπικής σημασίας από ίδιους πόρους και από τις πιστώσεις του ΠΔΕ που κατανέμει στο Δήμο το Νομαρχιακό Συμβούλιο⁴⁴.
5. Χρηματοδοτεί από κοινού με φορείς του δημόσιου τομέα έργα του ετήσιου τοπικού αναπτυξιακού προγράμματος, στα πλαίσια προγραμματικών συμβάσεων, σύμφωνα με τις διατάξεις της παραγράφου 4 του άρθρου 74.
6. Διατυπώνει προτάσεις προς τους φορείς του δημόσιου τομέα για τα έργα και μέτρα πολιτικής που αφορούν το δήμο και χρηματοδοτούνται από το πρόγραμμα δημοσίων επενδύσεων, αλλά εντάσσονται στα ειδικά αναπτυξιακά προγράμματα των φορέων αυτών.

Το κύριο χαρακτηριστικό των προγραμμάτων αυτών είναι η διασύνδεση και ο συντονισμός μεταξύ τους, που λαμβάνει την ακόλουθη μορφή.

Στόχοι που μπαίνουν σ' ένα ανώτερο ιεραρχικά βαθμίδες προγραμμάτων, ενώ προτάσεις που έρχονται «εκ των κάτω» αξιολογούνται και ενσωματώνονται στα προγράμματα των ανωτέρων επιπέδων. Ως προς τη διαδικασία κατάρτισης των προγραμμάτων κάθε βαθμίδας, η αρμοδιότητα ανήκει στα όργανα προγραμματισμού της ίδιας βαθμίδας. Ως προς τη διαδικασία έγκρισης όμως οι αρμοδιότητες διαφοροποιούνται. Η αρμοδιότητα έγκρισης των μεσοπρόθεσμων προγραμμάτων μιας βαθμίδας ανήκει στα όργανα της αμέσως ανώτερης ιεραρχικά βαθμίδας. Αντίθετα, για την έγκριση των ετήσιων προγραμμάτων κάθε βαθμίδας, τα οποία βέβαια εντάσσονται λειτουργικά στα αντίστοιχα μεσοπρόθεσμα προγράμματα και αποτελούν εξειδίκευση αυτών σε ετήσιο χρονικό ορίζοντα, η αρμοδιότητα ανήκει αποκλειστικά στα όργανα προγραμματισμού της ίδιας της βαθμίδας⁴⁵.

3.4 ΤΟ ΠΛΑΙΣΙΟ ΥΛΟΠΟΙΗΣΗΣ ΚΑΙ ΤΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΕΠΕΝΔΥΣΕΩΝ.

Ένα μεσοπρόθεσμο αναπτυξιακό πρόγραμμα υλοποιείται μέσω των εθνικών και Κοινοτικών χρηματοδοτήσεων και περιλαμβάνει πράξεις (δράσεις και έργα) που είτε συγχρηματοδοτούνται από την Ευρωπαϊκή Ένωση και την Ελλάδα, είτε συγχρηματοδοτούνται από αμιγώς εθνικούς πόρους. Στις παραπάνω δημόσιες δαπάνες προστίθενται και οι χρηματοδοτήσεις των ιδιωτικών φορέων, που συμμετέχουν στην υλοποίηση κάποιων παρεμβάσεων.

Η υλοποίηση του εθνικού αναπτυξιακού προγράμματος 2000-2006 περιλαμβάνει το Κοινοτικό Πλαίσιο Στήριξης για τις κοινοτικές διαρθρωτικές παρεμβάσεις, τις Κοινοτικές Πρωτοβουλίες και τις παρεμβάσεις του Ταμείου Συνοχής, που αναφέρονται στην Ελλάδα για την περίοδο 2000-2006, καθώς και το εθνικό σκέλος των χρηματοδοτήσεων από το Πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων (ΠΔΕ)⁴⁶.

⁴⁴ Σύμφωνα με το άρθρο του 74 του ν. 1622/1986

⁴⁵ Ανδρικοπούλου 1994/ Εκτός από τις περιπτώσεις υποβολής ενστάσεων, που η έγκριση των ετήσιων προγραμμάτων γίνεται από το συμβούλιο της ανώτερης βαθμίδας.

⁴⁶ΥΠΕΘΟ, 2001α

Το σύνολο των δημοσίων πόρων, εθνικών και κοινοτικών, για την πραγμάτωση των αναπτυξιακών προγραμμάτων διατίθενται κάθε χρόνο μέσω του ΠΔΕ. Ειδικότερα, το ΠΔΕ αποτελεί το μέσο υλοποίησης του εθνικού και κατ' επέκταση των περιφερειακών, νομαρχιακών και τοπικών αναπτυξιακών προγραμμάτων, σε ετήσια βάση (και συνεπώς των αντίστοιχων ετήσιων αναπτυξιακών προγραμμάτων).

Το ΠΔΕ χωρίζεται σε δύο τμήματα:

- το ένα περιλαμβάνει τις συγχρηματοδοτούμενες από την Ελλάδα και την Ευρωπαϊκή Ένωση πράξεις (οι οποίες απορροφούν και το μεγαλύτερο μέρος των πόρων)
- και
- το άλλο τις πράξεις που χρηματοδοτούνται μόνο από εθνικούς πόρους⁴⁷.

Τονίζεται ότι η Κρατική και η Κοινοτική συμμετοχή για όλες τις πράξεις που εντάσσονται στα Επιχειρησιακά Προγράμματα του ΚΠΣ, καθώς και στα προγράμματα των Κοινοτικών Πρωτοβουλιών και του Ταμείου Συνοχής, είναι δημόσιες επενδύσεις και χρηματοδοτούνται από τον Κρατικό Προϋπολογισμό μέσω του ΠΔΕ⁴⁸. Η ίδια συμμετοχή φορέων, του ευρύτερου δημοσίου και του ιδιωτικού τομέα, δεν χρηματοδοτείται από τον Προϋπολογισμό Δημοσίων Επενδύσεων, αλλά από τους ίδιους πόρους αυτών⁴⁹.

Στο πλαίσιο αυτό, είναι αυτονόητο ότι τα κονδύλια του ΠΔΕ βρίσκονται σε πλήρη αντιστοιχία με τις προτεραιότητες που τίθενται για την εφαρμογή των συγχρηματοδοτούμενων με την Ευρωπαϊκή Ένωση προγραμμάτων και επαρκούν να υλοποιήσουν τις πράξεις, που εντάσσονται στα προγράμματα αυτά, σύμφωνα με τις δεσμεύσεις που έχουν αναληφθεί σε ετήσια βάση. Έτσι, πρέπει για παράδειγμα να υπάρχει πλήρης ταύτιση των στοιχείων των έργων που έχουν ενταχθεί σε Επιχειρησιακά Προγράμματα του ΚΠΣ με τα στοιχεία των έργων που εντάσσονται σε κάποιο ετήσιο ΠΔΕ της συνολικής περιόδου προγραμματισμού. Για το λόγο αυτό, απαιτείται όπως οι προτάσεις για ένταξη έργων στο ΠΔΕ (π.χ. του 2001 ή του 2002 κ.ο.κ.) να περιέχουν την ίδια ονομασία του έργου και τα ίδια βασικά οικονομικά στοιχεία (προϋπολογισμό και ετήσια κατανομή των πιστώσεων), όπως έχουν εγκριθεί από τις διαχειριστικές αρχές κατά την ένταξη των έργων αυτών στα Επιχειρησιακά Προγράμματα⁵⁰.

Η τελική διαμόρφωση και έγκριση του ΠΔΕ πραγματοποιείται, κάθε χρόνο, από το Υπουργείο Εθνικής Οικονομίας (ΥΠΕΘΟ), σύμφωνα με τις αναλυτικές προτάσεις που υποβάλλουν οι θεσμικοί φορείς του προγραμματισμού (Υπουργεία, Περιφέρειες, Νομαρχίες κ.λπ.), σχετικά με τις πράξεις που έχουν προγραμματίσει να υλοποιήσουν στο συγκεκριμένο έτος

⁴⁷ Αναφέρεται ενδεικτικά ότι από το συνολικό ύψος του ορίου πληρωμών του ΠΔΕ 2001 το 75,5% περίπου απορροφούσαν τα συγχρηματοδοτούμενα από την ΕΕ και το κράτος έργα και ο υπόλοιπο 24,5% περίπου προοριζόνταν για έργα που χρηματοδοτούνται μόνο από εθνικούς πόρους.

⁴⁸ Σύμφωνα με το Ν. 2860/2000 άρ. 11.

⁴⁹ Σημειώνεται επίσης ότι, για λόγους αποτελεσματικότερου ελέγχου των συγχρηματοδοτούμενων με την ΕΕ έργων, εντάσσεται στο ΠΔΕ και η κοινοτική συμμετοχή για τα έργα των ΔΕΚΟ και των ΑΕ του Δημοσίου που συγχρηματοδοτούνται από τα Ταμεία της Ένωσης. Το συνολικό ποσό αυξάνει ισόποσα της συμμετοχή του Δημοσίου στο μετοχικό κεφάλαιο των αντίστοιχων ΔΕΚΟ και ΑΕ του Δημοσίου (ΥΠΕΘΟ, 20001 α)

⁵⁰ ΥΠΕΘΟ, 2001α

αναφοράς, είτε μέσω των προγραμμάτων που εντάσσονται στο καθεστώς συγχρηματοδότησης (Επιχειρησιακά Προγράμματα ΚΠΣ, Προγράμματα Κοινοτικών Πρωτοβουλιών, παρεμβάσεις Ταμείου Συνοχής), είτε μέσω των παρεμβάσεων που χρηματοδοτούνται από αμιγώς εθνικούς πόρους. Οι τελευταίες πράξεις υλοποιούνται καθ' αυτό τον τρόπο (δηλαδή με αμιγώς εθνικούς πόρους) μόνο εφόσον δεν ανήκουν στις κατηγορίες επιλεξιμότητας των συγχρηματοδοτούμενων προγραμμάτων.

Τα έργα είναι:

- εθνικής σημασίας
  - περιφερειακής σημασίας
  - νομαρχιακής σημασίας
- και
- τοπικής σημασίας,

με βάση τα εξειδικευμένα μεσοπρόθεσμα αναπτυξιακά προγράμματα των αντίστοιχων επιπέδων.

Η κατανομή των χρηματοδοτικών πόρων του ΠΔΕ μεταξύ των χωρικών βαθμίδων προσδιορίζεται κεντρικά από το ΥΠΕΘΟ, στη βάση ενός «εθνικού προτύπου κατανομής των πιστώσεων». Έτσι, σύμφωνα με το πρότυπο αυτό, καθορίζονται κάθε χρόνο (από το ΥΠΕΘΟ) τα όρια πληρωμών του ΠΔΕ για κάθε χωρική βαθμίδα και αναλυτικότερα, για κάθε τομέα και φορέα του ΠΔΕ.

Τα αρμόδια όργανα προγραμματισμού σε κάθε επίπεδο επιλέγουν τα συγκεκριμένα έργα που τους αφορούν μέσα στο εγκεκριμένο όριο πληρωμών και κατανέμουν τις εγκριθείσες πιστώσεις του ΠΔΕ στο αμέσως κατώτερο ιεραρχικά επίπεδο.

Οι πληρωμές που γίνονται από τους φορείς των ΣΑ σε βάρος του Προϋπολογισμού Δημοσίων Επενδύσεων, χωρίζονται σε άμεσες και έμμεσες. Στην περίπτωση των έμμεσων πληρωμών ορίζεται το νομικό πρόσωπο που είναι δικαιούχος φορέας και που τι ίδιο αποτελεί και τον τελικό δικαιούχο της πράξης, όπως εγκρίνεται από τις διαχειριστικές αρχές των επιχειρησιακών προγραμμάτων⁵¹.

3.5. ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΙΑΚΟΣ ΣΧΕΔΙΑΣΜΟΣ⁵²

Η αναγκαιότητα των επιχειρησιακών προγραμμάτων έγινε έντονη μετά την προβληματική εφαρμογή των Τοπικών Αναπτυξιακών Προγραμμάτων (Τ.Α.Π.), πολλά από τα οποία δεν κατάφεραν να υλοποιηθούν και παρέμειναν στην φάση της σχεδίασης.

Οι νέες τάσεις του τοπικού αναπτυξιακού προγραμματισμού είναι:

1) ΣΤΡΑΤΗΓΙΚΟΣ ΣΧΕΔΙΑΣΜΟΣ

Χαρακτηριστικά:

- 4έτη διάρκεια (Τετραετή στρατηγικά σχέδια)
- Σχέδιο δράσης (για την επίτευξη των στόχων)
- Σκοπός : Η ανάπτυξη της περιοχής.

⁵¹ ΥΠΕΘΟ, 2001a

⁵² βλ. παράρτημα

2) ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΙΑΚΑ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΑ

Χαρακτηριστικά:

- 4 έτη διάρκεια (Τετραετή επιχειρησιακά προγράμματα)
- Πρόγραμμα δράσης (για την επίτευξη όσων τέθηκαν στο στάδιο του σχεδιασμού).
- Σκοπός : Η επιτυχή υλοποίηση των προγραμμάτων για τη δημιουργία ανάπτυξης.

3) ΕΤΗΣΙΑ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΙΑΚΑ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΑ

Χαρακτηριστικά:

- 1 έτος διάρκεια (Ετήσια Επιχειρησιακά Προγράμματα)
- Τμηματικά προγράμματα δράσης
- Σκοπός: Η ετήσια επιτυχή υλοποίηση προγραμμάτων

Υποχρέωση εκπόνησης επιχειρησιακών προγραμμάτων έχουν:

α) Οι Δήμοι με πληθυσμό άνω των δέκα χιλιάδων (10.000) κατοίκων και Δήμοι πρωτεύουσών νομών.

β) Οι Δήμοι που προέρχονται από εθελούσια συνένωση σύμφωνα με το άρθρο 3 του παρόντος.

γ) Οι Δήμοι, οι Κοινότητες και οι Σύνδεσμοι που καλύπτουν τις προϋποθέσεις, οι οποίες καθορίζονται με απόφαση του Υπουργού Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης και μετά από γνώμη της Κεντρικής Ένωσης Δήμων και Κοινοτήτων Ελλάδας.

δ) Μπορούν επίσης να εκπονούν επιχειρησιακά προγράμματα και άλλοι Δήμοι ή Κοινότητες που δεν πληρούν τα παραπάνω αλλά βασίζονται σε κάποιες άλλες διατάξεις.

Προτεινόμενοι Άξονες Προτεραιότητας Επιχειρησιακού Προγράμματος⁵³.

Οι άξονες προτεραιότητας θα πρέπει ουσιαστικά να αποτελέσουν την επιχειρησιακή προέκταση των βασικών στόχων που θα προκύψουν μέσα από το δημοκρατικό διάλογο των αιρετών των κοινωνικών και οικονομικών φορέων αλλά και πολιτών της τοπικής κοινότητας. Οι άξονες αυτοί υποδιαιρούνται σε μέτρα τα οποία και εξειδικεύουν τις επιμέρους δράσεις.

Άξονες ενός επιχειρησιακού προγράμματος:

- Άξονας 1- Περιβάλλον & Ποιότητα Ζωής
- Άξονας 2 -Τοπική Ανάπτυξη & Οικονομία.
- Άξονας 3- Κοινωνική Ανάπτυξη.
- Άξονας 4- Εσωτερική Ανάπτυξη του Δήμου.
- Άξονας 5- Οικονομικός προγραμματισμός.

⁵³ Αλεξόπουλος Αν. & Ν. Μαραβά (2002), ΕΣ Δήμου Κορυδαλλού.

4 φάσεις εκπόνησης ενός Στρατηγικού Επιχειρησιακού Σχεδίου⁵⁴:

- Α' φάση περιλαμβάνει τη διαμόρφωση των στρατηγικών στόχων του επιχειρηματικού σχεδίου
- Β' φάση εξειδικεύει τους γενικούς στρατηγικούς στόχους σε ειδικούς για κάθε άξονα δράσης.
- Γ' φάση προσφέρει βασικές κατευθύνσεις για την εφαρμογή των ειδικών στόχων.
- Δ' φάση προσδιορίζει τις συνθήκες για τη δημοσιοποίηση των αποτελεσμάτων του επιχειρησιακού προγράμματος.

Χρόνος κατάρτισης των Επιχειρησιακών Προγραμμάτων.

Η εκπόνηση του επιχειρησιακού προγράμματος πραγματοποιείται μέσα στο πρώτο εξάμηνο της δημοτικής περιόδου και μπορεί να αναθεωρείται κάθε τετραετία.

---

⁵⁴ Βλ. σημ.15

ΜΕΡΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟ
ΤΟΠΙΚΑ ΑΝΑΠΤΥΞΙΑΚΑ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΑ ΚΑΙ ΣΤΑΤΙΣΤΙΚΗ ΑΠΟΤΙΜΗΣΗ
ΤΟΥ ΘΕΣΜΟΥ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 1

Ο ΤΟΠΙΚΟΣ ΑΝΑΠΤΥΞΙΑΚΟΣ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΙΣΜΟΣ -
ΤΟΠΙΚΑ ΑΝΑΠΤΥΞΙΑΚΑ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΑ

1.1 ΟΡΙΣΜΟΣ Τ.Α.Π.

Τοπικό Αναπτυξιακό Πρόγραμμα είναι η σχεδίαση μιας ολοκληρωμένης προγραμματικής αναπτυξιακής μελέτης, που υλοποιείται σε μια συγκεκριμένη περιοχή, παρέχοντας τεχνικές, κοινωνικές και πολιτικές διαδικασίες. Επίσης έχοντας υπόψη τα προβλήματα, και τα μειονεκτήματα της περιοχής καθώς και την γνώμη και άποψη των κατοίκων της, επιδιώκει να αντιμετωπίσει όλες τις δυσκολίες, και να επιτύχει μια αναπτυξιακά βελτιωμένη και αναθεωρημένη ποιότητα ζωής στους κατοίκους, στο περιβάλλον, αναβαθμίζοντας ταυτόχρονα όλη την περιοχή του Δήμου.

1.2 ΒΑΣΙΚΕΣ ΕΝΝΟΙΕΣ ΕΝΟΣ Τ.Α.Π.

Η δημιουργία ενός Τοπικού Αναπτυξιακού Προγράμματος αποβλέπει σε έναν γενικότερο στόχο που θέτει η Τοπική Ανάπτυξη, δηλαδή στην βελτίωση της ποιότητας ζωής των κατοίκων ενός τόπου. Πριν γίνει όμως αναφορά στην δημιουργία υλοποίησης ενός Τ.Α.Π. κρίνεται αναγκαίο να αποσαφηνιστεί το περιεχόμενο του.

Ξεκινώντας την ανάλυση από την εννοιολογική σημασία των όρων από τους οποίους αποτελείται το Τ.Α.Π. παρατηρεί κανείς ότι:

Η λέξη «**τοπικό**» αναφέρεται σε μια συγκεκριμένη γεωγραφική ενότητα, σε ένα συγκεκριμένο χώρο (π.χ. Δήμο, Κοινότητα, Νομό).

Η λέξη «**αναπτυξιακό**» αφορά την κοινωνική, οικονομική, πολιτιστική, περιβαλλοντική, κ.λ.π. ανάπτυξη που δύναται να επέλθει σε έναν τόπο μετά από την μελέτη και εφαρμογή των προτεινόμενων παρεμβάσεων.

Η έννοια «**πρόγραμμα**» σχετίζεται με τον προγραμματισμό και αφορά όλες τις διαδικασίες που πρέπει να γίνουν σε θεωρητικό και πρακτικό επίπεδο ώστε να βοηθήσουν στην επίτευξη του επιθυμητού αποτελέσματος. Η έννοια του προγραμματισμού είναι σημαντική γιατί περιέχει μια μεθοδολογική διάσταση, η οποία αποτελείται από προεπιλεγμένες ενέργειες και με ορθολογική ανάληψη λύσεων, ώστε να επιτευχθεί το επιθυμητό αποτέλεσμα⁵⁵.

---

⁵⁵Βλ. «Τα Τοπικά Αναπτυξιακά Προγράμματα, Εισαγωγή στη Μεθοδολογία» 1^η έκδ.,1995, σελ. 108

1.3 ΙΣΤΟΡΙΚΟ ΚΑΙ ΘΕΣΜΙΚΟ ΠΛΑΙΣΙΟ.

Τα Τ.Α.Π. στην Ελλάδα προέκυψαν στο δεύτερο μισό της δεκαετίας του '80 μέσα στο γενικότερο κλίμα μεταρρυθμιστικών αλλαγών που επέφερε η τότε κυβερνώσα πλειοψηφία. Η νέα πολιτική απαιτούσε δημοκρατική συμμετοχή, αποκέντρωση, ενίσχυση των Ο.Τ.Α., λήψη αποφάσεων πιο κοντά στον πολίτη. Απότοκοι αυτού του κλίματος ήταν θεσμοί όπως το Εθνικό Συμβούλιο Αναπτυξιακής Πολιτικής, τα συνοικιακά συμβούλια, οι συνελεύσεις, τα συμβούλια διαμερισμάτων και οι πάρεδροι συνοικισμών του Ν.1270/82, τα λαϊκά συμβούλια, οι Πολεοδομικές Επιτροπές Γειτονιάς (Ν.1337/83), οι Αναπτυξιακοί Σύνδεσμοι (Α.Σ.),⁵⁶ οι Δημοτικές & Κοινοτικές Επιχειρήσεις (ΔΗ.Κ.Ε.),⁵⁷ οι Προγραμματικές Συμβάσεις (Ν.1416/84) και, φυσικά, τα Τοπικά Αναπτυξιακά Προγράμματα (δείτε την ανάλυση που έχει γίνει στο προηγούμενο κεφάλαιο).

Βέβαια, δεν είναι τυχαία η συγκυρία της εμφάνισης των νέων θεσμών. Ήδη από το 1981, στη Γαλλία, η μεταρρύθμιση Μιτεράν στη Διοίκηση και στην Αυτοδιοίκηση δίνει ιδέες και πρότυπα για να στηριχθεί μια αντίστοιχη και στη χώρα μας, προσαρμοσμένη βέβαια στην ελληνική πραγματικότητα.⁵⁸

Βασική προϋπόθεση για την ομαλή λειτουργία της τοπικής ανάπτυξης είναι η θεσμική της κάλυψη. Με την θέσπιση του νόμου 1622/1986 για το Δημοκρατικό Προγραμματισμό, προσδιορίζονται με σαφήνεια τα όργανα προγραμματισμού και οι αρμοδιότητες τους, η διαδικασία κατάρτισης αναπτυξιακών προγραμμάτων και η χρηματοδότησή τους. Σε τοπικό επίπεδο τα όργανα αυτά αποτελούνται από τα δημοτικά συμβούλια καθώς και τα διοικητικά συμβούλια των αναπτυξιακών συνδέσμων του άρθρου 183 του Δ.Κ.Κ.⁵⁹

Έτσι παρέχεται για πρώτη φορά στην τοπική αυτοδιοίκηση η δυνατότητα να παρέμβει δραστικά στην ανάπτυξη ενός τόπου με την κατάρτιση Τοπικών Αναπτυξιακών Προγραμμάτων, τα οποία διακρίνονται σε:

➤ Μεσοχρόνια

και

➤ Ετήσια.

Ο παραπάνω νόμος προβλέπει ότι οι δήμοι έχουν την δυνατότητα κατάρτισης Τοπικών Αναπτυξιακών Προγραμμάτων, «και μάλιστα προβλέπει ότι υπάρχει ένα Πενταετές Τοπικό Αναπτυξιακό Πρόγραμμα που εκπονείται στα πλαίσια του Πενταετούς Νομαρχιακού Αναπτυξιακού Προγράμματος) και ένα Ετήσιο Τοπικό Αναπτυξιακό Πρόγραμμα. Επίσης με την ολοκλήρωση του Πενταετούς Εθνικού Αναπτυξιακού Προγράμματος, των Πενταετών Περιφερειακών Αναπτυξιακών Προγραμμάτων και των Πενταετών Νομαρχιακών Αναπτυξιακών Προγραμμάτων, υπάρχει θεσμικά η δυνατότητα

⁵⁶ Για το ρόλο των Α.Σ. του άρθ.23 του Ν.1416/84 βλ. Μαϊστρος Γ. Παναγιώτης, *Οι αναπτυξιακοί θεσμοί της Αυτοδιοίκησης*, Αθήνα 2000, εκδ. «ΝΕΑ ΣΥΝΟΡΑ» - Α.Α.ΛΙΒΑΝΗ, σελ.149-158.

⁵⁷ Χρήσιμα στοιχεία για τις ΔΗ.Κ.Ε στο Καλλιαντζίδης Α., *Η Τοπική Αυτοδιοίκηση στο σταυροδρόμι της επιχειρηματικής πρόκλησης*, Αθήνα 1989, εκδ. Αγροτικές Συνεταιριστικές Εκδόσεις ΑΕ.

⁵⁸ Για μια σύγκριση με τη Γαλλική εμπειρία βλ. Κυριακού Γ., *Η επεξεργασία Τοπικών Αναπτυξιακών Προγραμμάτων στη Γαλλία*, Αθήνα 1986.

⁵⁹ Νόμος 1622/1986, μέρος τέταρτο «Δημοκρατικός Προγραμματισμός» άρθρο 70 «Όργανα Προγραμματισμού».

κατάρτισης Πενταετών Τοπικών Αναπτυξιακών Προγραμμάτων»⁶⁰.

Άλλοι νόμοι που συνέβαλλαν στην αποκέντρωση, στην ενίσχυση της τοπικής αυτοδιοίκησης και περιφερειακής διοίκησης αλλά και στην ανασυγκρότηση των Ο.Τ.Α. είναι ο ν. 1416/1984, ο ν. 2530/1997 και ο ν. 2539/1997.

Οι σχετικές πρόσφατες εξελίξεις στο χώρο της Τοπικής Αυτοδιοίκησης, με τη συνένωση Δήμων και Κοινοτήτων και τη δημιουργία του Β΄ βαθμού Τοπικής Αυτοδιοίκησης, της Νομαρχιακής (ν. 2218/1994 & ν. 2240/1994), ενδυνάμωσαν το ρόλο της όσον αφορά τον αναπτυξιακό προγραμματισμό και ειδικότερα την οργάνωση και υλοποίηση Τ.Α.Π.

Εκτενέστερη αναφορά έχει προηγηθεί σε προηγούμενο κεφάλαιο.

1.4 ΧΡΗΜΑΤΟΔΟΤΗΣΗ Τ.Α.Π.

Κάθε ετήσιο Τ.Α.Π. έπρεπε να συνοδεύεται και από το αντίστοιχο χρηματοδοτικό πρόγραμμα, ώστε να διασφαλίζεται η πραγματοποίησή του.

«Τα Τ.Α.Π. εκπονούνται και υλοποιούνται από τοπικούς φορείς και χρηματοδοτούνται τόσο από τοπικούς φορείς και χρηματοδοτούνται τόσο από τοπικούς, όσο και από εθνικούς ή διεθνείς πόρους»⁶¹. Η χρηματοδότηση ενός Τ.Α.Π. μπορεί να γίνει από το Πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων, από φορείς του Δημοσίου τομέα και από ίδιους πόρους της τοπικής αυτοδιοίκησης. Επιπλέον η χρηματοδότηση ενός Τ.Α.Π. δύναται να προσαρμοστεί σε Ευρωπαϊκά Προγράμματα (Κ.Π.Σ., Π.Ε.Π., Σ.Π.Α. ή Σ.Α.)

- Ίδιους πόρους του δήμου / φορέα.
- Πιστώσεις του Προγράμματος Δημοσίων Επενδύσεων (Π.Δ.Ε.).
- Πιστώσεις φορέων του δημόσιου τομέα (Υπουργεία, οργανισμοί, υπηρεσίες).

Δινόταν, επίσης, η δυνατότητα να χρηματοδοτηθούν έργα των ετήσιων αναπτυξιακών προγραμμάτων στα πλαίσια των προγραμματικών συμβάσεων (του άρθ. 11 του Ν. 1416/84), δηλαδή συμβάσεων των Ο.Τ.Α. με άλλους φορείς του δημοσίου.

Αργότερα, στη δεκαετία του '90, δόθηκε η δυνατότητα χρηματοδότησης και από άλλες πηγές για την κατάρτιση και εκπόνηση ενός Τ.Α.Π. όπως :

- Τις Συλλογικές Αποφάσεις Τοπικής Αυτοδιοίκησης (Σ.Α.Τ.Α.) που απορρέουν από το Π.Δ.Ε. και περιέχουν έργα για την Α΄ βαθμια τοπική αυτοδιοίκηση.
- Τα Επιχειρησιακά Προγράμματα, τις Κοινοτικές Πρωτοβουλίες⁶² π.χ. Leader (αγροτική ανάπτυξη), Enlirég (ρύπανση παράκτιων περιοχών), Interreg (διασυνοριακή, διαπεριφερειακή συνεργασία) και τις καινοτόμες ενέργειες, τα οποία χρηματοδοτούν έργα Περιφερειακής και Τοπικής Ανάπτυξης δια μέσου των διαρθρωτικών ταμείων Ε.Τ.Π.Α., Ε.Κ.Τ., Ε.Γ.Τ.Π.Ε. και Χ.Μ.Π.Α.

⁶⁰ Μαΐστρος Παναγιώτης, «Οι Αναπτυξιακοί Θεσμοί της Αυτοδιοίκησης- Συμβολή στην Ιστορική Μνήμη», Αθήνα, εκδ. «Νέα Σύνορα»-Α.Α. Λιβάνη. 2000, σελ. 268

⁶¹ Ευαγγελινίδου Μαίρη, «Τοπικό Αναπτυξιακά Προγράμματα », Εισήγηση στο Πρόγραμμα της Ε.Ε.Τ.Α.Α. για τους Σύμβουλους Τοπικής Ανάπτυξης, Αθηνά 1987

⁶² Οι Κοινοτικές Πρωτοβουλίες για την προγραμματική περίοδο 2000-2006 είναι οι: INTERREG III, URBAN, EQUAL και LEADER + .

- Τα Ταμεία Συνοχής που λειτουργεί παράλληλα με τα διαρθρωτικά ταμεία και συνδράμει σε ποσοστό από 80% έως 85% των δημοσίων δαπανών (για έργα που αφορούν το περιβάλλον και τις υποδομές)

- Το Ειδικό Πρόγραμμα Τοπικής Αυτοδιοίκησης⁶³ (Ε.Π.Τ.Α.) που αποσκοπεί στην ενίσχυση των υποδομών των νέων Ο.Τ.Α και προέρχεται από τους πόρους των Υπουργείων (ΥπεσΔΔΑ, Υπ. Υγείας & Πρόνοιας, ΥΠΕΧΩΔΕ, κλπ.) ή άλλων δημοσίων φορέων (π.χ. ΟΑΕΔ για καταπολέμηση ανεργίας) που χρηματοδοτούν την Τ.Α.

- Ένα άλλο, εξίσου σημαντικό και εύχρηστο χρηματοδοτικό μέσο για αυτήν κατάρτιση Τοπικών Αναπτυξιακών Προγραμμάτων, ήταν και το Ειδικό Αναπτυξιακό Πρόγραμμα Τοπικής Αυτοδιοίκησης. Το Ε.Α.Π.Τ.Α. υπήρξε ένα πολύ χρήσιμο εργαλείο σαν υποπρόγραμμα των Περιφερειακών Επιχειρησιακών Προγραμμάτων (Π.Ε.Π.) στα δύο προηγούμενα Κ.Π.Σ. (Α΄ 1989-1993 & Β΄ 1994-1999), ενώ την πρωτοβουλία για την υλοποίηση των έργων που ενίσχυε οικονομικά την αναλάμβαναν οι εκάστοτε τοπικές αρχές. Χρηματοδοτούσε έργα σχετικά με τη προστασία του περιβάλλοντος και στην ενίσχυση των θεσμών της Τοπικής Αυτοδιοίκησης.

Σε γενικές γραμμές το πλαίσιο χρηματοδότησης των Τοπικών Αναπτυξιακών Προγραμμάτων και ευρύτερα της Τοπικής Ανάπτυξης, είναι ευνοϊκό και τα τελευταία χρόνια ακόμη περισσότερο εν συγκρίσει με περασμένες δεκαετίες. Βέβαια η κατάρτιση και υλοποίηση ενός Τ.Α.Π. προϋποθέτει το ανάλογο ενδιαφέρον από τους αρμόδιους τοπικούς φορείς, την απαραίτητη υλικοτεχνική υποστήριξη και το κατάλληλα εξειδικευμένο προσωπικό, ώστε να μπορέσει να εντάξει τα έργα και τις λύσεις που προτείνονται είτε στο εθνικό, είτε στο ευρωπαϊκό πλαίσιο. Για να γίνει το Τ.Α.Π. εργαλείο ανάπτυξης πρέπει πρώτα απ΄ όλα να συνεχιστεί ο εκσυγχρονισμός της τοπικής αυτοδιοίκησης, σε συνδυασμό με την αφύπνιση και την ενεργή συμμετοχή της τοπικής κοινωνίας στο κέντρο των τοπικών εξελίξεων.

1.5 ΜΕΘΟΔΟΛΟΓΙΑ ΤΟΥ Τ.Α.Π.

Ο Ν.1622/86 (άρθ.72 παρ.10) προέβλεπε την έκδοση προεδρικού διατάγματος που θα ρύθμιζε θέματα όπως ο καθορισμός του περιεχομένου των Τ.Α.Π., ο τρόπος ενημέρωσης των οργάνων προγραμματισμού για τα πλαίσια μέσα στα οποία όφειλαν να καταρτίζονται τα μεσοχρόνια Τ.Α.Π., η διαδικασία υποβολής των προτάσεων και υποβολής των προγραμμάτων για έγκριση, το περιεχόμενο της εξειδίκευσης των προγραμμάτων σε ετήσια βάση, καθώς και οι υπηρεσίες προγραμματισμού.

Μια και το παραπάνω ΠΔ δεν εκδόθηκε ποτέ, δεν υπήρξαν επίσημες λεπτομερείς οδηγίες (π.χ. από τα αρμόδια υπουργεία, την ΚΕΔΚΕ ή τις κατά τόπους ΤΕΔΚ) για τη σύνταξη, τη μεθοδολογία εκπόνησης, το περιεχόμενο

⁶³ Το Ε.Π.Τ.Α προωθήθηκε με το πρόγραμμα «Ι.Καποδιστριας» με το οποίο δημιουργήθηκαν οι νέοι Ο.Τ.Α, έχει πενταετή χρονική διάρκεια (1998-2002) που δύναται να παραταθεί σε επτά χρόνια (1998-2004).

και τη δομή ενός Τ.Α.Π. και αυτό συνιστά βασική αδυναμία στο σχεδιασμό και στην κατάρτισή του.⁶⁴

Σε κάθε περίπτωση, για να εκπονηθεί μια μελέτη επιστημονικά άρτια που να είναι και εφικτή στην εφαρμογή της, πρέπει :

α) Να ακολουθεί μια επιστημονική μεθοδολογία που να αξιοποιεί τα δεδομένα σύμφωνα με ολοκληρωμένες και επιστημονικά αποδεκτές θεωρητικές παραδοχές.

β) Να στηρίζεται σε πραγματικά δεδομένα της περιοχής και σε αξιόπιστα στοιχεία, κάτι που σημαίνει ότι συλλέγονται τόσο δευτερογενή, όσο και στοιχεία από πρωτογενείς πηγές (π.χ. με επιτόπια έρευνα, ερωτηματολόγια, συνεντεύξεις κλπ.)

1.6 ΦΑΣΕΙΣ ΕΚΠΟΝΗΣΗΣ ΚΑΙ ΚΑΤΑΡΤΙΣΗΣ Τ.Α.Π.

Η εκπόνηση ενός Τ.Α.Π. ήταν μια σύνθετη διαδικασία μελέτης και κοινωνικού διαλόγου που επιπλέον, όπως είδαμε, δεν υποστηριζόταν από κατευθύνσεις και οδηγίες που να βοηθούν στη σύνταξή της. Πάντως, είναι γενικά αποδεκτό ότι η διαδικασία κατάρτισης Τ.Α.Π. περιλαμβάνει δύο φάσεις

- Α' Φάση - Διερεύνηση υπάρχουσας κατάστασης / Συλλογή δεδομένων - στοιχείων - πληροφοριών / Συμπεράσματα και προτάσεις.

Στη φάση αυτή γίνεται η συλλογή των απαραίτητων στοιχείων για την εκπόνηση της μελέτης (από δευτερογενείς και πρωτογενείς πηγές), διερευνώνται τα βασικά προβλήματα και ανιχνεύονται οι τάσεις ανάπτυξης, οι δυνατότητες και τα συγκριτικά πλεονεκτήματα, καθώς και ο ρόλος της περιοχής στον ευρύτερο χώρο. Επίσης, προδιαγράφονται οι κατευθύνσεις και οι προτεραιότητες του αναπτυξιακού σχεδιασμού που θα αποτελέσει τη βάση για την κατάρτιση του Τ.Α.Π..

Στοιχεία συλλέγονται από :

1. Διαθέσιμες επίσημες πηγές (υφιστάμενες μελέτες για την περιοχή π.χ. χωροταξικές ή αναπτυξιακές, άλλα Τ.Α.Π. όμορων ή γειτονικών δήμων, ΕΣΥΕ, στοιχεία από Υπουργεία - Περιφέρειες - Νομαρχίες, άλλους δημόσιους φορείς, πχ. ΟΑΕΔ).

⁶⁴ Μόνο η ΕΕΤΑΑ εξέδωσε κάποιες προδιαγραφές για το περιεχόμενο των Τ.Α.Π. που τις παραθέτουμε παρακάτω, ωστόσο είχαν περιορισμένη χρήση, τουλάχιστο σε όσα Τ.Α.Π. μελετήσαμε.

2. Τους ίδιους τους φορείς της αυτοδιοίκησης (αρμόδιες Διευθύνσεις, Δημάρχους, δημοτικούς συμβούλους, Συμβούλια Περιοχής, Προέδρους και Γραμματείς των Ο.Τ.Α. της περιοχής, Αναπτυξιακούς Συνδέσμους, ΤΕΔΚ, αναπτυξιακές εταιρίες κλπ.).
3. Ειδικά ερωτηματολόγια και συνεντεύξεις (δειγματοληπτικές, καλά πληροφορημένων ατόμων, ομαδικές κλπ) με τους υπεύθυνους των Ο.Τ.Α. της περιοχής για το σύνολο των προβλημάτων που τους απασχολούν. Με τον τρόπο αυτό λαμβάνονται υπόψη και οι απόψεις - προτάσεις των τοπικών αρχών.
4. Ερωτηματολόγια και συνεντεύξεις σε κοινωνικούς φορείς (επιμελητήρια, σωματεία, σύλλογοι, συνεταιρισμοί κλπ.) και σε απλούς δημότες (με μορφή έρευνας αγοράς) ή σε λαϊκές συνελεύσεις, ως δημοκρατική έκφραση της τοπικής κοινωνίας.

Επομένως, συγκεντρώνονται στοιχεία από κάθε δυνατή πηγή, ώστε καμιά ιδέα να μη διαφύγει από την έρευνα. Ακολουθεί η ομαδοποίηση και η στατιστική επεξεργασία των στοιχείων, με τη βοήθεια Η/Υ και με ποσοτικές μεθόδους ανάλυσης, γίνεται η διάγνωση των αναπτυξιακών περιθωρίων και εξαγονται τα τελικά συμπεράσματα.

- Β' φάση - Σύνθεση του Τ.Α.Π. - Τελική Πρόταση.

Είναι η φάση όπου γίνεται η εξειδίκευση των αναπτυξιακών επιλογών και η σύνταξη του αναπτυξιακού προγράμματος, με βάση τις παρατηρήσεις και τις συμπληρώσεις που θα προκύψουν από τη διαδικασία έγκρισης της Α' φάσης.

Εδώ γίνεται μια σύνοψη των κυριότερων χαρακτηριστικών και προκύπτουν οι τελικές εκτιμήσεις για την επίλυση των προβλημάτων, τις προοπτικές και τις δυνατότητες ανάπτυξης της περιοχής. Ουσιαστικά γίνεται η τελική στοχοθέτηση και καταρτίζεται σχέδιο αξιοποίησης των αναπτυξιακών περιθωρίων και πρόγραμμα εφαρμογής.

Έτσι, προκύπτει ένα ολοκληρωμένο πρόγραμμα που περιλαμβάνει :

1. Υποπρογράμματα
  2. Άξονες
  3. Μέτρα
- και
4. Δράσεις / Ενέργειες.

Η έννοια του «ολοκληρωμένου» συνιστά διάκριση από την απλή παράθεση ποσοτικών στοιχείων και την παρουσίαση προτάσεων που είναι ασύνδετες με τα παραπάνω στοιχεία. Η τελευταία μεθοδολογία φυσικά και δεν αποτελεί πρόγραμμα ανάπτυξης.

Για κάθε προτεινόμενο μέτρο πρέπει ν' αναφέρονται ο φορέας που το εκτελεί, ο προϋπολογισμός, η προέλευση των πόρων και το χρονοδιάγραμμα υλοποίησης. Επίσης, προσδιορίζεται και ο βαθμός προτεραιότητας που δηλώνει και την ιεράρχηση του σε σχέση με τα άλλα έργα.

Ενώ, για την διαδικασία της μεθοδολογίας του προγραμματισμού ακολουθεί συγκεκριμένα βήματα, τα οποία μπορούν να διακριθούν ως εξής:

- Ανάλυση προβλήματος
- Ανάλυση υφιστάμενης κατάστασης
- Αναγνώριση πόρων και εμποδίων
- Αναζήτηση λύσεων
- Επιλογή λύσης
- Εκτίμηση αποτελέσματος

Είναι λοιπόν ξεκάθαρο ότι μέσω του προγραμματισμού όλες οι ενέργειες έχουν συγκεκριμένη ιεραρχία και καθορισμένη πορεία, με τελικό σκοπό την όσο το δυνατόν καλύτερη και ουσιαστικότερη αντιμετώπιση των προβλημάτων.

Τα παραπάνω στοιχεία αποτελούν και τον " κορμό" ενός Τ.Α.Π., το οποίο είναι ένα πρόγραμμα που εφαρμόζεται σε τοπικό επίπεδο.

«Βέβαια η εφαρμογή ενός αναπτυξιακού προγράμματος έχει ένα ευρύ πεδίο ορισμού, που αρχίζει από τον απλό προϋπολογισμό και μπορεί να φτάσει μέχρι την ανάπτυξη ενός στρατηγικού προγράμματος».⁶⁵

Έτσι λοιπόν το Τ.Α.Π. δεν αποτελεί μια οποιαδήποτε μελέτη, αλλά είναι κάτι ευρύτερο. Ασχολείται με μια συγκεκριμένη τοπική κοινωνία (π.χ. Δήμος), απευθύνεται στους κατοίκους της και μελετά τη δομή αυτής της κοινωνίας μέσα από πολιτικά, κοινωνικά, δημογραφικά, πολιτιστικά και οικονομικά χαρακτηριστικά.

Κατά συνέπεια η συμμετοχή των τοπικών παραγόντων είναι απαραίτητη για την κατάρτιση μιας τέτοιας μελέτης.

Πρωταρχικά οι δημότες όντας κάτοικοι μιας συγκεκριμένης τοπικής κοινωνίας έχουν εμπειριστατωμένη άποψη για τα προβλήματα που αντιμετωπίζει ο τόπος τους, ενώ ταυτόχρονα έχουν την απαραίτητη γνώση για τους εκμεταλλεύσιμους πόρους που δύναται να υπάρχουν στην περιοχή τους.

Αυτή η συμμετοχή των δημοτών μπορεί να εκφραστεί είτε σε ατομικό επίπεδο (π.χ. κάθε δημότης χωριστά), είτε με μια πιο συλλογική μορφή(π.χ. μέσω των διαφόρων συλλόγων, συνοικιακών συμβουλίων, κ.λ.π.)

Από την άλλη, η ενεργοποίηση των τοπικών αρχόντων (Δήμαρχος, Πρόεδρος του Δημοτικού Συμβουλίου, Πάρεδροι) κρίνεται απαραίτητη, αφού έχουν μεγαλύτερη ευχέρεια πράξεων εκμεταλλευόμενοι την εξουσία που τους έχει δοθεί από τους κατοίκους της περιοχής.

Βέβαια είναι σύνηθες φαινόμενο τα οράματα και τα συμφέροντα των αιρετών να έρχονται σε σύγκρουση με τις επιθυμίες των κατοίκων, γεγονός που κάνει διαδικασίες λειτουργίας του Τ.Α.Π. περισσότερο πολύπλοκες αφού οι παράγοντες που πρέπει να ληφθούν υπόψη είναι πολλοί και σε κάθε περίπτωση ανομοιογενείς και διαφοροποιημένοι.

Το Τ.Α.Π. αντίθετα με οποιαδήποτε άλλη μελέτη αποτελεί μια δυναμική διαδικασία που εξελίσσεται ταυτόχρονα με την εξέλιξη του τόπου εφαρμογής του. Ουσιαστικά καλύπτει όλους τους άξονες του προγραμματισμού, προσθέτοντας το στοιχείο της τοπικής ταυτότητας και ιδιαιτερότητας.

Με βάση τα παραπάνω μπορεί να ειπωθεί ότι το Τ.Α.Π. αποτελεί μια πληθώρα από ενέργειες, προβλέψεις και εφικτές κατευθύνσεις, που

⁶⁵ Βλ. όπ.π.σημ. 15

προσανατολίζονται στην επίτευξη συγκεκριμένων στόχων σε τοπικό επίπεδο.

Ένα Τ.Α.Π. προϋποθέτει κάποια στοιχεία⁶⁶ που του δίνουν τον ιδιαίτερο και διακριτό χαρακτήρα ενός ολοκληρωμένου προγράμματος ανάπτυξης, σε αντιδιαστολή με την απλή αναπτυξιακή μελέτη.

Αυτά τα στοιχεία για την ολοκλήρωσή του χωρίζουν την διαδικασία εκπόνησης ενός τοπικού αναπτυξιακού προγράμματος χωρίζεται ουσιαστικά σε δύο στάδια: στο στάδιο του σχεδιασμού και στο στάδιο της υλοποίησης. Στο πρώτο στάδιο του σχεδιασμού γίνεται μια ανάλυση της υφιστάμενης κατάστασης, προσδιορίζονται τα προβλήματα που παρατηρούνται στην συγκεκριμένη περιοχή και προτείνονται παρεμβάσεις ανά τομείς. Στο δεύτερο στάδιο της υλοποίησης και αφού έχουν επιλεγεί οι κατάλληλες λύσεις, ξεκινούν οι διαδικασίες υλοποίησης του Τ.Α.Π., με την εφαρμογή των προτεινόμενων παρεμβάσεων ανά τομείς και άξονες προτεραιότητας. Μια πιο ευρεία ανάλυση των σταδίων εκπόνησης οδηγεί στον διαχωρισμό της δημιουργίας του Τ.Α.Π. σε τέσσερα στάδια⁶⁷:

Στάδιο 1: Κοινωνική συναίνεση - Λαϊκή Συμμετοχή-Συνειδητοποίηση

Πρέπει ν' αποτελούν σημεία εκκίνησης του Τ.Α.Π., αλλά συνάμα και διαρκή στόχο του. Οι τοπικοί φορείς συμφωνούν σε ένα είδος «τοπικού συμβολαίου» για την υλοποίηση του Τ.Α.Π. και παρέχουν την εγγύηση για την επιτυχή εφαρμογή και τη συνεχή ανατροφοδότησή του.

Σε αυτό το στάδιο πρέπει πρωταρχικά να γίνει η ενημέρωση και η ευαισθητοποίηση των δημοτών για την μελέτη που πρόκειται να πραγματοποιηθεί. Οι δημότες ως μέλη της κοινωνίας που θα μελετηθεί σχετίζονται άμεσα με τον συγκεκριμένο χώρο και γι' αυτό η ενεργοποίηση και η συμμετοχή τους θα βοηθήσει στην ουσιαστικότερη αντιμετώπιση των τοπικών προβλημάτων.

Επομένως απαιτείται η αξιοποίηση των τοπικών κοινωνικών ομάδων και της πρωτοβουλίας των πολιτών. Ομάδες (συχνά άτυπες και ανοργάνωτες) που εκδηλώνουν έντονο ενδιαφέρον για τα προβλήματα του τόπου τους, μπορούν να συμβάλλουν στην παρακολούθηση της εφαρμογής του Τ.Α.Π..

Επιπλέον θα δημιουργηθεί μεταξύ τους μια ενότητα για την από κοινού αντιμετώπιση της υπάρχουσας κατάστασης.

Οι ενέργειες για την διεξαγωγή αυτού του σταδίου πρέπει να ξεκινήσουν από τον φορέα πρωτοβουλίας (π.χ. δήμο) και ακολούθως να διατυπωθεί για ποιο λόγο μια τέτοια μελέτη κρίνεται αναγκαία για την περιοχή, ποια προβλήματα θα επιχειρήσει να αντιμετωπίσει, σε ποιους τομείς της τοπικής κοινωνίας θα συμβάλει και ποια οφέλη θα επωμιστούν μετέπειτα οι κάτοικοι.

Η διατύπωση για την αναγκαιότητα ενός τοπικού αναπτυξιακού προγράμματος θα πρέπει να εκφραστεί από τον αρμόδιο τοπικό πολιτικό φορέα, που στην περίπτωση ενός δήμου είναι το δημοτικό του συμβούλιο.

Κατόπιν μπορούν να αρχίσουν οι διαδικασίες για την έναρξη της μελέτης που θα περιλαμβάνουν τον καθορισμό των γεωγραφικών ορίων της

⁶⁶ Τα στοιχεία βασίζονται στα βιβλία *(Οι αναπτυξιακοί θεσμοί της Αυτοδιοίκησης, Αθήνα 2000, εκδ. «ΝΕΑ ΣΥΝΟΡΑ» - Α.Α.ΛΙΒΑΝΗ, και Τοπική Αυτοδιοίκηση και Κοινωνία, Αθήνα 1986, εκδ. Κοχλίας)* και στις απόψεις του Π. Μαΐστρου του οποίου η συμβολή στην έρευνά μας ήταν πολλαπλά ωφέλιμη.

⁶⁷ Τασιόπουλος Χρήστος, «Μεθοδολογία και διαδικασία εκπόνησης Τοπικών Αναπτυξιακών Προγραμμάτων», εκδ. Τ.Ε.Δ.Κ Μεσσηνίας, Καλαμάτα, 1988.

περιοχής, τον προσδιορισμό των προβλημάτων που παρουσιάζονται στον συγκεκριμένο χώρο καθώς και τις προοπτικές ανάπτυξης της περιοχής.

Μετάπειτα πρέπει εξασφαλιστεί η υποστήριξη από το τοπικό, το νομαρχιακό και το περιφερειακό επίπεδο και η δημιουργική συνεργασία των παραπάνω φορέων. Η υποστήριξη και η ευαισθητοποίηση των τελευταίων θα επέλθει έπειτα από την ενημέρωσή τους για τις λειτουργίες του δήμου, για προβλήματα που παρουσιάζονται και για τα πλεονεκτήματα που θα επιφέρει η μελέτη του Τ.Α.Π.

Στάδιο 2: Ανάλυση της υφιστάμενης κατάστασης/ Ενημέρωση - Πληροφόρηση - Δημοσιότητα - Κινητοποίηση του πληθυσμού/ Δημοκρατικός διάλογος μεταξύ των ενδιαφερομένων φορέων.

Η σωστή ενημέρωση του τοπικού πληθυσμού και των τοπικών συλλογικών οντοτήτων είναι προαπαιτούμενο της ευαισθητοποίησης και της κινητοποίησης του τοπικού δυναμικού.

Αρχικά σ' αυτό το στάδιο θα πρέπει να επιλεγούν οι τομείς εκείνοι που θα δεχθούν την παρέμβαση και έπειτα να γίνει η συλλογή των πληροφοριών μέσα από συνεντεύξεις, ερωτηματολόγια, υπάρχουσες μελέτες κ.λ.π.

Σωστή πληροφόρηση για τα προβλήματα, τα χαρακτηριστικά, τις ανάγκες και τις δυνατότητες της περιοχής ωθούν σε ορθές αποφάσεις για το μέλλον της.

Σε κάθε τομέα παρέμβασης θα πρέπει να προσδιορίζονται ανάλογα με τον προσανατολισμό του, τα γενικά χαρακτηριστικά του, όπως το μέγεθος της απασχόλησης στον τομέα αυτό, οι επενδύσεις που δέχεται ο συγκεκριμένος κλάδος, οι υποδομές που υπάρχουν, οι συνθήκες που επικρατούν στον κλάδο, κ.λ.π.

Χρειάζεται διαρκής διάλογος και διαβούλευση ανάμεσα στους τοπικούς φορείς της αυτοδιοίκησης, στις κοινωνικές ομάδες / εταιρείες και στους τεχνικούς και επιστημονικούς συμβούλους. Αυτό είναι η πεμπτούσια της συνεργασίας όλων των ενδιαφερομένων σε τοπικό επίπεδο φορέων και η πιο σαφής απόδειξη δημοκρατικού (από τα κάτω) προγραμματισμού.

Σε αυτή τη φάση για την ανάλυση της υφιστάμενης κατάστασης είναι απαραίτητη η συμμετοχή των αιρετών της Τ.Α., σε συνεργασία με ειδικούς επιστήμονες και με τους εκπροσώπους των κλάδων που μελετώνται.

Στάδιο 3: Επεξεργασία προγραμμάτων/ Τεχνική υποστήριξη - Κατάρτιση / επιμόρφωση ανθρώπινου δυναμικού.

Το Τ.Α.Π. πρέπει να υποστηρίζεται τεχνικά από εξειδικευμένο και άρτια καταρτισμένο (τεχνικό και επιστημονικό) προσωπικό. Είναι, βέβαια, σημαντική η επιμόρφωση / κατάρτιση του τοπικού υπαλληλικού δυναμικού των Ο.Τ.Α., ώστε ν' αποκτήσει την αναγκαία τεχνογνωσία που χρειάζεται για τη μελλοντική εκπόνηση παρόμοιων προγραμμάτων. Στην ίδια κατεύθυνση κινήθηκαν και τα σεμινάρια επιμόρφωσης υπαλλήλων και στελεχών της αυτοδιοίκησης από την ΕΕΤΑΑ.

Ουσιαστικά στο στάδιο αυτό εξειδικεύονται οι στόχοι του προηγούμενου σταδίου, δηλαδή της ανάλυσης της υφιστάμενης κατάστασης. Σχεδιάζονται μεθοδικά οι προτεινόμενες παρεμβάσεις, προσδιορίζεται η οικονομική εφικτότητα για την προώθηση των παραπάνω προτάσεων, ενώ ταυτόχρονα αξιολογούνται οι διάφορες πηγές χρηματοδότησης προς επιλογή της καταλληλότερης. Επίσης δημιουργείται, ένα χρονοδιάγραμμα με τη σειρά

προτεραιότητας των μελλοντικά πραγματοποιηθέντων έργων. Μετά την ολοκλήρωση των παραπάνω γίνεται η παρουσίαση του Τ.Α.Π. από τον αρμόδιο φορέα.

Στάδιο 4: Υποστήριξη εφαρμογής/ Συντονισμός δράσης - Αναπτυξιακή συνέχεια.

Το στάδιο αυτό είναι ένα υποστηρικτικό στάδιο της εφαρμογής του Τ.Α.Π. Οι σύμβουλοι ανάπτυξης δραστηριοποιούνται, και μέσω της παρουσίασης και της λειτουργίας του, το Τ.Α.Π. γίνεται ευρέως γνωστό.

Ο συντονισμός των τοπικών φορέων με τους αντίστοιχους σε νομαρχιακό, περιφερειακό και εθνικό επίπεδο και ανάμεσα στους κοινωνικούς (επίσημους ή άτυπους) φορείς είναι αναγκαίος για την επιτυχία του Τ.Α.Π.. Αφορά όλες τις φάσεις (σχεδιασμό, υλοποίηση, αξιολόγηση) και συνίσταται στην αποδοχή του από όλους τους εμπλεκόμενους φορείς και στην αντιμετώπισή του ως τμήμα του αναπτυξιακού σχεδιασμού των ανώτερων επιπέδων. Άρα, ικανοποιείται και μια βασική συνιστώσα της αναπτυξιακής διαδικασίας, αυτή του σχεδιασμού και της υλοποίησης του Τ.Α.Π. σε συνάρτηση με τα νομαρχιακά, περιφερειακά και εθνικά αναπτυξιακά προγράμματα.

Με την ολοκλήρωση των έργων του Τ.Α.Π. δεν έπεται ότι παύει και η λειτουργία του, αντίθετα παρακολουθείται η εξέλιξη του και ο επαναπρογραμματισμός είναι συνεχής ανάλογα με τις ελλείψεις και τα προβλήματα που δύναται να παρουσιαστούν.

1.7 ΤΑ ΕΠΙΠΕΔΑ ΠΟΥ ΠΕΡΙΕΧΟΥΝ ΤΑ ΤΑΠ.

ΕΠΙΠΕΔΟ 1 Γεωγραφική – ανθρώπινη- οικονομική σύνθεση της περιοχής

ΕΠΙΠΕΔΟ 2 Πραγματοποιείται επεξεργασία των στοιχείων, και διακρίνονται τα θετικά στοιχεία, οι δυνατότητες της περιοχής, τα μειονεκτήματα.

ΕΠΙΠΕΔΟ 3 Στο επόμενο στάδιο γίνεται ένας αναλυτικός καθορισμός των στόχων που επιδιώκεται να υλοποιηθούν.

ΕΠΙΠΕΔΟ 4 Αρχίζει η διαδικασία υλοποίησης του προγράμματος.

ΕΠΙΠΕΔΟ 5 Περιγράφονται οι πηγές χρηματοδότησης του προγράμματος.

ΕΠΙΠΕΔΟ 6 Έλεγχος – Αξιολόγηση αποτελεσμάτων.

1.8 Η ΔΟΜΗ ΤΩΝ Τ.Α.Π.

Το 1985 η ΕΕΤΑΑ δημοσίευσε μια μελέτη που καθόριζε τις προδιαγραφές των αναπτυξιακών προγραμμάτων (πριν την ψήφιση του Ν.1622/86) οι οποίες θα μπορούσαν ν' αποτελέσουν έναν οδηγό για τα σχεδιαζόμενα Τ.Α.Π.

ΒΑΣΙΚΑ ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΕΝΟΣ Τ.Α.Π.

Σύμφωνα με τη «Μεθοδολογία» του Επαμ. Πανά⁶⁸ ένα Τ.Α.Π. ακολουθεί το σχήμα:

---

⁶⁸ Πανάς Επαμεινώνδας, *Τοπικά Αναπτυξιακά Προγράμματα - Εισαγωγή στη Μεθοδολογία*, Κεφ. 4, σελ.39-105, Αθήνα 1995, εκδ. Gutenberg, σελ.

Ένα τοπικό αναπτυξιακό πρόγραμμα αποτελείται από τα παρακάτω στοιχεία:

1) Συλλογή στοιχείων και Ανάλυση δεδομένων.

Τα δεδομένα που συλλέγονται πρέπει να δίνουν μια ολοκληρωμένη εικόνα της κοινωνικοοικονομικής κατάστασης του δήμου (ή της κοινότητας).

Τα απαιτούμενα στοιχεία μπορεί να είναι :

- Δημογραφικά (Το μέγεθος του πληθυσμός, η κατανομή των ηλικιών, εκπαίδευση- μορφωτικό επίπεδο, απασχόληση, εισοδήματα, μετανάστευση, ανεργία, κοινωνικές υπηρεσίες, υγεία κλπ.)
- Θεσμικά (Οικονομική δραστηριότητα, προϋπολογισμοί, δημόσια έσοδα / έξοδα, περιβάλλον κλπ.)
- Φυσικά (ή Οικολογικά) (Υποδείγματα χρησιμοποίησης της γης, φυσικοί πόροι, τοπικά χαρακτηριστικά, ιστορικές περιοχές)
- Κεφαλαιουχικά- οικονομικά (Υποδομές, μεταφορές, χρήση γης, επενδύσεις, δημοτικές υπηρεσίες, επιχειρηματική δραστηριότητα κλπ.)
- Ιστορικά (πόλεμοι)
- Κλιματολογικά (τρύπα του όζον)
- Άλλα (Σχέδια ανάπτυξης στην περιοχή, σχέσεις με άλλες περιοχές, ποιότητα ζωής, πολιτιστικά ή ιστορικά στοιχεία κλπ.).

2) Ανάλυση της υφιστάμενης κατάστασης.

Η μελέτη και η καταγραφή της επικρατούσας κατάστασης θα βοηθήσει στην συνειδητοποίηση των προβλημάτων και των ευκαιριών που παρουσιάζονται στην περιοχή, και θα λειτουργήσει ως βάση για τον καθορισμό στόχων με σκοπό την αξιοποίηση των διαθέσιμων πόρων.

3) Διατύπωση Σκοπών.

Ο σκοπός βασίζεται σε πολύ καλή πληροφόρηση και γνώση των δεδομένων του δήμου, αντικατοπτρίζει τη μελλοντική εικόνα της τοπικής κοινωνίας και αφορά σε άτομα, φορείς και δραστηριότητες που θα αναπτυχθούν. Άρα, ο σκοπός προκύπτει από προμελέτη και είναι σαφής και ξεκάθαρος. Η σαφήνεια αυτή είναι χρήσιμη τόσο κατά την εξειδίκευση των επιμέρους στόχων, όσο και κατά τη διαδικασία αξιολόγησης του Τ.Α.Π..

4) Διατύπωση Στόχων.

Είναι απαραίτητη η ύπαρξη αντικειμενικών στόχων για την εκπλήρωση του σκοπού σε ορισμένο χρονοδιάγραμμα. Οι στόχοι είναι βραχυπρόθεσμοι, μετρήσιμοι και απτοί, ενώ οι σκοποί είναι μακροπρόθεσμοι και συνιστούν το όραμα, την ιδέα, τη φιλοδοξία του Τ.Α.Π.. κύριο χαρακτηριστικό τους όμως είναι ότι συνδράμουν στην πραγματοποίηση των σκοπών του αναπτυξιακού προγράμματος.

5) Πηγές χρηματοδότησης.

Οι χρηματοδοτικές πηγές για τα έργα που προκύπτουν από την κατάρτιση ενός τοπικού αναπτυξιακού προγράμματος μπορεί να προέρχονται από τα διάφορα προγράμματα των υπουργείων, από το Γ' Κ.Π.Σ.2000-2006, από τα Π.Ε.Π. , από το Ε.Π.Τ.Α., από τους ίδιους πόρους του δήμου, κ.α.

6) Καταγραφή έργων.

Η καταγραφή έργων πρέπει να είναι άρτια και να περιλαμβάνει τις σχετικές μελέτες και όλα τα απαραίτητα στοιχεία.

7) Σχέδιο υλοποίησης.

Το οποίο πρέπει να περιλαμβάνει τα έργα και τις μελέτες που έχουν επιλεγεί να πραγματοποιηθούν, την κατηγορία στην οποία ανήκουν(π.χ. εάν είναι επενδυτικά), τους σκοπούς τους οποίους εκπληρώνουν καθώς και ένα χρονοδιάγραμμα υλοποίησης αυτών των έργων.

8) Εναλλακτικές Αναπτυξιακές Στρατηγικές.

Εντοπισμός όλων των δυνατών εναλλακτικών και ανεύρεση της καλύτερης στρατηγικής. Συνολική πρόταση δέσμης ενεργειών.

9) Συγκριτική Εκτίμηση Εναλλακτικών Στρατηγικών.

Σύγκριση βάσει κριτηρίων (εκπλήρωση στόχων, χρηματοδότηση, προτεραιότητες, ανάγκη άμεσης υλοποίησης κλπ). Ιεράρχηση και ποσοτικοποίηση των διαφόρων αναπτυξιακών προτάσεων. Μέθοδοι αξιολόγησης (π.χ. ανάλυση κόστους - οφέλους). Εφικτότητα και αποδοτικότητα. Επιλογή καταλληλότερης από χρηματοοικονομική, κοινωνική και πολιτιστική πλευρά. Σενάρια (κανονικό, αισιόδοξο, απαισιόδοξο)

10) Σχέδιο υλοποίησης και πλάνο εργασίας.

Λεπτομερής παρουσίαση προγράμματος εργασίας, με όλες τις πληροφορίες, τις ενέργειες-δραστηριότητες, τους διαθέσιμους πόρους σε αυστηρό χρονοδιάγραμμα υλοποίησης. Ουσιαστικά εδώ περιγράφεται τι, πότε, πως και από ποιόν πρέπει να γίνει κάθε μελέτη ή ενέργεια.

11) Αξιολόγηση αποτελεσματικότητας του Τ.Α.Π.

Έλεγχος επίτευξης των τεθέντων στόχων (οικονομική βελτίωση, βελτίωση φυσικού περιβάλλοντος, δημιουργία των προβλεπόμενων υποδομών, βελτίωση διοικητικής ικανότητας και αποτελεσματικότητας, συμμετοχή πολιτών κλπ).

12) Αξιολόγηση του προγράμματος

Η αξιολόγηση θα πρέπει να γίνει έπειτα από ένα συγκεκριμένο χρονικό διάστημα από την ολοκλήρωση του Τ.Α.Π. Εκείνα που θα αξιολογηθούν είναι: α) το κατά πόσο επετεύχθησαν οι στόχοι που είχαν τεθεί και β) η εικόνα του δήμου πριν και μετά την εφαρμογή του Τ.Α.Π.

1.9 ΒΑΣΙΚΟΙ ΣΤΟΧΟΙ ΚΑΤΑΡΤΙΣΗΣ ΕΝΟΣ Τ.Α.Π.

Ένα τοπικό αναπτυξιακό πρόγραμμα αποβλέπει:

- α. Στην ευαισθητοποίηση και ενεργοποίηση όλων των τοπικών παραγόντων για την από κοινού αντιμετώπιση των τοπικών προβλημάτων.
- β. Στην αξιοποίηση των περιορισμένων πόρων που διαθέτει η συγκεκριμένη περιοχή.
- γ. Στην υποστήριξη του προγράμματος από το τοπικό, το νομαρχιακό και το περιφερειακό επίπεδο.
- δ. Στην εκμετάλλευση του θεσμού της διαδημοτικής συνεργασίας με άλλους όμορους δήμους.
- ε. Στη δημιουργία νέων θέσεων εργασίας και κατά συνέπεια στην αύξηση της απασχόλησης του πληθυσμού.
- ζ. Στην αύξηση των εισοδημάτων που θα οδηγήσει στην ευρύτερη αναβάθμιση του βιοτικού επιπέδου των κατοίκων της περιοχής.
- στ. Τέλος στην συγκράτηση του πληθυσμού στα όρια του δήμου και στην

αποτροπή μετεγκατάστασης του σε άλλο δήμο ή νομό.

1.10 ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗ ΤΟΥ ΘΕΣΜΟΥ.

Η παρέλευση εικοσαετίας από τη θεσμοθέτηση των Τ.Α.Π. ευνοεί μια στοιχειώδη απόπειρα αξιολόγησης, έστω και αν, ως τώρα, δεν έχει γίνει συστηματική αξιολόγηση των αποτελεσμάτων τους. Με βάση τη βιβλιογραφία, τα συμπεράσματα αρμοδίων φορέων (πχ. ΚΕΠΕ, ΕΕΤΑΑ), τη μελέτη Τ.Α.Π., καθώς και τις απόψεις στελεχών της αυτοδιοίκησης και υπαλλήλων που ασχολήθηκαν με αυτά,⁶⁹ μπορούμε να συνοψίσουμε τα κυριότερα θετικά και αρνητικά στοιχεία από την εφαρμογή του θεσμού.

1.11 ΘΕΤΙΚΑ ΣΗΜΕΙΑ.

Είναι χαρακτηριστικό ότι, παρ' όλες τις ενστάσεις ή την απογοήτευση από την εφαρμογή και τη μη εκπλήρωση στο ακέραιο του σκοπού των Τ.Α.Π., η απάντηση για μια συνολική αξιολόγηση του θεσμού, σε συντριπτικά μεγάλο ποσοστό, υπήρξε θετική. Ας δούμε, όμως, τα κέρδη από την εφαρμογή του θεσμού :

1. Αποκόμιση εμπειρίας σε στελέχη / υπαλλήλους.
Δημιουργήθηκε, αν και όχι σε ικανοποιητικό βαθμό, ένα καταρτισμένο και έμπειρο ανθρώπινο δυναμικό, κυρίως στις αναπτυξιακές εταιρίες (λιγότερο στους Ο.Τ.Α.) με τεχνογνωσία χρήσιμη και για τα επιχειρησιακά προγράμματα.
2. Ανάδειξη αναπτυξιακού ρόλου των Ο.Τ.Α..
Οι Ο.Τ.Α. έγιναν ενεργό κομμάτι του αναπτυξιακού σχεδιασμού και διεύρυναν τόσο τον επιτελικό όσο και τον εκτελεστικό τους ρόλο.
3. Διάλογος μεταξύ φορέων.
Ευνοήθηκε η συνεργασία - διαβούλευση σε οριζόντιο επίπεδο (μεταξύ Ο.Τ.Α., Α.Σ.), αλλά και κάθετα (μεταξύ Ο.Τ.Α., κεντρικής διοίκησης και κοινωνικών εταίρων). Ιδιαίτερα αναπτύχθηκε η διαδημοτική συνεργασία με όμορους δήμους.
4. Όραμα και αποστολή μακροπρόθεσμα.
Δόθηκε στους Ο.Τ.Α. όραμα για ένα καλύτερο μέλλον που σχεδιάστηκε και υλοποιήθηκε από τους ίδιους.
5. Αξιοποίηση μελετών - δημιουργία έργων υποδομής.
Με τα Τ.Α.Π. αξιοποιήθηκαν υφιστάμενες μελέτες και έγιναν αναγκαία έργα υποδομής στους δήμους που είτε είχαν αναπτυξιακό χαρακτήρα είτε όχι.
6. Αξιοποίηση Ευρωπαϊκών Προγραμμάτων και Κοινοτικών πρωτοβουλιών.
Τα Τ.Α.Π. αξιοποίησαν τη δυνατότητα συγχρηματοδότησης από κοινοτικά κονδύλια και ίσως να μη γίνονταν χωρίς αυτά.

---

⁶⁹ Η επαφή μαζί τους, κατ'ιδίαν ή τηλεφωνικά, υπήρξε άκρως διαφωτιστική και χρήσιμη, αφού αντλήσαμε πολύτιμες πληροφορίες από την εμπειρία τους στην εφαρμογή των Τ.Α.Π..

1.12 ΑΔΥΝΑΜΙΕΣ.

Τα Τ.Α.Π. παρουσίασαν αδυναμίες, ατόνησαν και, τελικά, εγκαταλείφθηκαν ως θεσμός. Ας δούμε τους κυριότερους λόγους :

1. Ανυπαρξία κοινού και ενιαίου μεθοδολογικού πλαισίου (προδιαγραφές) εκπόνησης Τ.Α.Π. στο νομοθετικό πλαίσιο - απουσία οδηγιών εκπόνησης.
2. Έλλειψη κατάλληλου και μόνιμου μηχανισμού (Εξειδικευμένο προσωπικό, διαθεσιμότητα υπαλλήλων, εξοπλισμός) για το σχεδιασμό, την υλοποίηση, την ανάλυση και την αξιολόγηση του Τ.Α.Π..
3. Κενά και ελλείψεις στο θεσμικό πλαίσιο ως προς τον προσδιορισμό του ρόλου κάθε επιπέδου διοίκησης στο δημοκρατικό προγραμματισμό - Διασπορά αρμοδιοτήτων και πολλές φορές ανταγωνισμός φορέων.
4. Ανετοιμότητα Τ.Α. να αναλάβει αναπτυξιακές πρωτοβουλίες. Αδυναμία οικονομική, οργανωτική, στελεχιακή, λειτουργική.
5. Μη δεσμευτική εφαρμογή σχεδιασμού και μη σύνδεση με άλλες μορφές σχεδιασμού / προγραμματισμού (π.χ. πολεοδομικός, χωροταξικός κλπ).
6. Δυσκολία προώθησης των μακροοικονομικών στόχων σε τοπικό επίπεδο, αφού επηρεάζεται από κεντρικές πολιτικές και προϋποθέτει τη συμμετοχή πολλών φορέων.
7. Συχνή εναλλαγή ηγεσίας (δημάρχου) και στελεχιακού δυναμικού (δημοτικοί σύμβουλοι, αντιδήμαρχοι, υπάλληλοι) - Ασυνέχεια - Σχεδιασμός από την αρχή. Επίσης, διοίκηση προσωπικοκεντρική - συγκεντρωτική.
8. Δυσκολία συνεργασίας ή και ανταγωνισμός των επιπέδων διοίκησης (οριζόντια και κάθετα).
9. Απουσία ενός προγράμματος συστηματικής συλλογικής υποστήριξης των Ο.Τ.Α.. Ελάχιστες προσπάθειες από ΕΕΤΑΑ κατάρτισης συμβούλων τοπικής ανάπτυξης ΤΕΔΚ και Αναπτυξιακών Συνδέσμων.
10. Προχειρότητα μελετών. Το τελικό προϊόν δεν ήταν πάντα ένα πρόγραμμα δράσεων, αλλά στις περισσότερες περιπτώσεις, ένας απλός κατάλογος έργων, χωρίς ενδείξεις για χρηματοδότηση ή για ευθύνη υλοποίησης. Επίσης, σε πολλά Τ.Α.Π. δόθηκε μεγάλη έκταση στη φάση «ανάλυσης υφιστάμενης κατάστασης», σε βάρος της σύνθεσης και τεκμηρίωσης των προτάσεων.
11. Μικρή αξιοποίηση τοπικού δυναμικού - Χρήση εξωτερικών συνεργατών. Έτσι, το Τ.Α.Π. δεν ήταν πρόγραμμα δράσης των υπηρεσιών και του προσωπικού του δήμου, αλλά μια απλή παράθεση ιδεών για το γενικό προσανατολισμό της δράσης του. Οι προτεινόμενες λύσεις πολλές φορές δεν αντιστοιχούσαν στις πραγματικές τοπικές συνθήκες, λόγω άγνοιας των τοπικών προβλημάτων από τις εξωτερικές μελετητικές ομάδες.
12. Πολλές μελέτες ανεπίκαιρες, ξεπερασμένες από τις εξελίξεις. Δυσκολία αναθεωρήσεων / τροποποιήσεων από το δήμο. Επίσης, εκπονήθηκαν μελέτες από απόσταση, αξιοποιώντας προηγούμενες και στηριζόμενες μόνο σε στατιστικά δεδομένα.
13. Περιορισμένη εκπροσώπηση κοινωνικών φορέων (Επιμελητήρια, ενώσεις, συνεταιρισμοί, σωματεία κλπ.).

14. Έλλειψη ενός γραφείου προγραμματισμού / παρακολούθησης ευρωπαϊκών προγραμμάτων - Έλλειμμα ενημέρωσης δυνατοτήτων κοινοτικής χρηματοδότησης.
15. Σχεδίαση των προγραμμάτων σε εξωτερικά γραφεία μελετών, τα οποία μη γνωρίζοντας τις πραγματικές ανάγκες κάθε περιοχής προχωρούσαν σε εξωπραγματικές μελέτες, που δεν ανταποκρίνονταν στα πραγματικά τοπικά δεδομένα.
16. Η ελλιπής συνεργασία με τους φορείς και κατοίκους οι οποίοι θα έπρεπε φυσιολογικά να έχουν τον «πρώτο λόγο» στις αποφάσεις και την υλοποίηση του προγράμματος.
17. Η έλλειψη αξιολόγησης και συνεχούς αναπροσαρμογής του Τ.Α.Π. μετά την διαδικασία εφαρμογής.
18. Η εγγενής αδυναμία των Ο.Τ.Α. στην συνέχιση της αναπτυξιακής διαδικασίας μετά την παράδοση του Τ.Α.Π. στις υπηρεσίες τους, λόγω ανεπάρκειας του προσωπικού, τόσο ποσοτικής, όσο και ποιοτικής.
19. Η ανεπάρκεια των οικονομικών πόρων οι οποίοι ήταν δυσανάλογοι σε σχέση με αυτούς που απαιτούσε το Τ.Α.Π.

Ειδικά για τη χρηματοδότηση των Τ.Α.Π., πέραν της παραδοσιακής αδυναμίας (ή και αδιαφορίας) των Ο.Τ.Α. στην εξεύρεση πόρων, υπήρξαν αρκετά προβλήματα :

- Έλλειψη συστήματος προγραμματισμού σε εθνικό, περιφερειακό, νομαρχιακό και τοπικό επίπεδο - Χρηματοδοτήσεις όχι σταθερές, αλλά με τη μορφή έκτακτων επιχορηγήσεων.
- Έλλειψη αντικειμενικών κριτηρίων για την κατανομή έκτακτων επιχορηγήσεων προς τους Ο.Τ.Α. - Αδικίες και εισροή πόρων σε φιλικά προσκείμενους δημάρχους.
- Μη καθορισμένο ύψος επιχορηγήσεων κατά τη φάση σύνταξης του προϋπολογισμού του δήμου, άρα αδυναμία σχεδιασμού.
- Επιχορηγήσεις περιστασιακά, πολλές φορές ως προϊόν πίεσης προς την Κεντρική διοίκηση.
- Μικρή αξιοποίηση κοινοτικών πόρων - Ελλιπής ενημέρωση για Κοινοτικές πρωτοβουλίες και ευρωπαϊκά προγράμματα.

Πολύτιμη υπήρξε στην έρευνά μας η άποψη του Πάνου Μαϊστρου,⁷⁰ γενικού διευθυντή της ΕΕΤΑΑ (1986-1990) και στελέχους για δεκαετίες της αυτοδιοίκησης. Αξιολογώντας το θεσμό των Τ.Α.Π., μας επισήμανε ως κυριότερο μειονέκτημα της εφαρμογής του, «ότι δε δημιούργησε τις προϋποθέσεις της ενδογενούς ανάπτυξης, δηλαδή της αξιοποίησης όλου του ενδογενούς δυναμικού (των τοπικών φυσικών, οικονομικών και ανθρώπινων πόρων)». Αυτή (ως κύριο ζητούμενο) θα ήταν η ουσία της ανάπτυξης από τα κάτω που δυστυχώς δεν ευοδώθηκε.

«Το Τ.Α.Π. κατάντησε τις περισσότερες φορές (ιδίως μετά το 1990), απλώς μια αναπτυξιακή μελέτη που, έστω στις περιπτώσεις που ήταν άρτια, μπορούσε απλώς να πείσει για τη χρηματοδότηση κάποιων έργων υποδομής και τίποτε άλλο. Τόσο οι Ο.Τ.Α. όσο και οι δημόσιοι φορείς που τα χρηματοδότησαν θεώρησαν τα Τ.Α.Π. ως απλές τεχνικές μελέτες ή, στην

⁷⁰ βλ. και Μαϊστρου Γ. Παναγιώτης, *Οι αναπτυξιακοί θεσμοί της Αυτοδιοίκησης*, Αθήνα 2000, εκδ. «ΝΕΑ ΣΥΝΟΡΑ» - Α.Α.ΛΙΒΑΝΗ, σελ.137.

καλύτερη περίπτωση, μόνο ως αναπτυξιακές μελέτες. Δε συγκροτήθηκε, στον αντίστοιχο Ο.Τ.Α., ένας ικανός και μόνιμος μηχανισμός με κατάλληλα καταρτισμένο ανθρώπινο δυναμικό, ώστε να συμβάλει στην εκπόνηση του Τ.Α.Π., να αναλάβει την παρακολούθηση της εφαρμογής του και τη συνεχή επικαιροποίηση και βελτίωσή του».

Επομένως, το Τ.Α.Π. δεν ήταν το «κοινωνικό συμβόλαιο της τοπικής ανάπτυξης», ούτε δημιουργήθηκαν οι αναγκαίες προϋποθέσεις μιας διαρκούς διαδικασίας τοπικού αναπτυξιακού προγραμματισμού και μιας συνεχούς υποστήριξης των τοπικών παραγωγικών πρωτοβουλιών.

Ο Μαϊστρος εντοπίζει την ευθύνη στις δύσκολες αντικειμενικές (πολιτικές, οικονομικές, οργανωτικές) συνθήκες υλοποίησης ενός Τ.Α.Π., αλλά σημαντικό μερίδιο έχουν και οι συλλογικοί φορείς της αυτοδιοίκησης (ΚΕΔΚΕ, ΤΕΔΚ) καθώς και οι φορείς επιστημονικής υποστήριξής της (ΕΕΤΑΑ, Αναπτυξιακοί Σύνδεσμοι κλπ.).

Τα πράγματα, λοιπόν, εξελίχθηκαν διαφορετικά απ' ότι όριζε το πνεύμα των εμπνευστών του θεσμού. Το Τ.Α.Π. είναι μια πρόταση ποιοτικά διαφορετική από τα αναπτυξιακά προγράμματα των άλλων επιπέδων (εθνικού, περιφερειακού, νομαρχιακού). Είναι μια συνολική πρόταση για τον τρόπο λειτουργίας της τοπικής κοινωνίας. Η δημοκρατική συμμετοχή οργανωμένων κοινωνικών φορέων, άτυπων κοινωνικών ομάδων και μεμονωμένων ατόμων στη διαδικασία σχεδιασμού του, καθιστά το Τ.Α.Π. μια σύνθετη κοινωνική διαδικασία. «Αυτή η συμμετοχική παρέμβαση σε τοπικό επίπεδο λαμβάνει υπόψη τα κοινωνικοοικονομικά δεδομένα της περιοχής, τις ανάγκες και τις προτεραιότητες της τοπικής κοινωνίας και δεσμεύεται να υλοποιήσει τους τεθέντες στόχους με κριτήρια, όχι στενά οικονομικά, αλλά και κοινωνικά και πολιτικά».

Από τα παραπάνω γίνεται κατανοητό ότι το Τ.Α.Π. είναι πάνω απ' όλα ένα σύνολο τοπικών κοινωνικών δυνάμεων που παίρνουν την πρωτοβουλία και επωμίζονται την ευθύνη της τοπικής ανάπτυξης, μετέχοντας σε κάθε φάση αυτής (σχεδιασμό, προγραμματισμό, υλοποίηση, αξιολόγηση). Αυτό προφανώς δεν έγινε και η κατάληξη ήταν η φθίνουσα πορεία του θεσμού.

Μέχρι το τέλος της δεκαετίας του '90 εκπονήθηκαν πολλά Τ.Α.Π., αλλά σήμερα έχουν περιοριστεί στο ελάχιστο. Από την ως τώρα εμπειρία έχουμε να παρατηρήσουμε τα εξής :

- Τα Τ.Α.Π. είχαν ως σκοπό την προώθηση και κυρίως τη δημιουργία προϋποθέσεων για την ενδογενή τοπική ανάπτυξη.
- Οι στόχοι τους αφορούσαν συνολικά μακροοικονομικά μεγέθη (ανεργία, απασχόληση, προσέλκυση επενδύσεων, μείωση ανισορροπιών, μεγαλύτερη ισοκατανομή πόρων κλπ).
- Τελικό προϊόν ήταν ένα πρόγραμμα έργων, δράσεων και παρεμβάσεων που προέβλεπε συντονισμένη δράση πολλών φορέων, συγχρηματοδότηση και, άρα συνυπευθυνότητα τόσο της Τ.Α. όσο και νομαρχιακών, περιφερειακών, κεντρικών ή άλλων φορέων δημοσίου ή ιδιωτικού τομέα.
- Ως προς τη διαδικασία κατάρτισης των Τ.Α.Π., κυρίως τα πρώτα χρόνια, δόθηκε μεγάλη έμφαση στην εμπλοκή «αναπτυξιακών φορέων», αλλά και όσο το δυνατό μεγαλύτερου τμήματος του τοπικού ανθρώπινου δυναμικού. Στόχος ήταν η ευαισθητοποίηση, η συμμετοχή και η στήριξη των αναπτυξιακών παρεμβάσεων που

προγραμματίζονταν μέσω Τ.Α.Π.. Η φάση της «ανάλυσης της υφιστάμενης κατάστασης» στηρίχθηκε περισσότερο σε στατιστικά δεδομένα και σε λίγες μόνο περιπτώσεις σε επιτόπια έρευνα.

- Η χρονική διάρκεια κατάρτισης ενός Τ.Α.Π. μπορεί να εκτεινόταν και στα δύο έτη, αλλά πάντως δεν ήταν ποτέ μικρότερη του εξαμήνου.

Με βάση τα παραπάνω θα λέγαμε ότι τα Τ.Α.Π. αποτελούν χρήσιμο, αλλά ξεπερασμένο αναπτυξιακό εργαλείο που πάντως άφησε πίσω του πρώτη ύλη για να αξιοποιηθεί στα πλαίσια των Επιχειρησιακών Προγραμμάτων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 2: **ΜΕΘΟΔΟΛΟΓΙΑ ΤΗΣ ΕΡΕΥΝΑΣ**

2.1 Η ΠΙΘΑΝΟΘΕΩΡΗΤΙΚΗ ΔΕΙΓΜΑΤΟΛΗΨΙΑ

Στο κεφαλαίο αυτό και αφού έχει γίνει η θεωρητική προσέγγιση του θέματος της έρευνας δόθηκε με απλό και κατανοητό τρόπο η διαδικασία που ακολουθήθηκε έτσι ώστε να ξεκινήσει η έρευνα.

Πριν ξεκινήσουν να δίνονται τα μεθοδολογικά στοιχεία που χρησιμοποιήθηκαν για την έρευνα είναι σημαντικό να αναφερθεί λίγο πιο αναλυτικά η δομή του ελληνικού κράτους η οποία προσεγγίστηκε και στο κεφαλαίο 1.4 του πρώτου μέρους της εργασίας. Με την εφαρμογή λοιπόν του προγράμματος "ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ" η δομή του Ελληνικού κράτους συμπυκνώνεται και δημιουργούνται έτσι πολλοί δήμοι και την κατάργηση των κοινοτικών διαμερισμάτων. Έτσι ο ελληνικός χώρος διαιρείται σε 13 περιφερειακά διαμερίσματα, σε 54 νομαρχίες, σε 912 δήμους και σε 121 κοινότητες, οι οποίες δεν δέχτηκαν να συνενωθούν και να ακολουθήσουν το πρόγραμμα Καποδίστριας.

Έχοντας την παραπάνω δομή και δουλεύοντας μόνο με τους δήμους, διότι αυτά ενδιέφεραν το θέμα της έρευνας, τα οποία είναι 912 θεωρήθηκε ότι το 20% του συνόλου τους είναι ένα λογικό ποσοστό έτσι ώστε να υπάρξει μια καλή εικόνα για το τι συμβαίνει με τα Τ.Α.Π. στους δήμους της χώρας. Το **20% των 912 δήμων** είναι περίπου 182 δήμοι, οι οποίοι επιλέχθηκαν βάση μιας από τις μεθόδους της πιθανοθεωρητικής δειγματοληψίας (probability sampling)⁷¹.

Οι μέθοδοι της πιθανοθεωρητικής δειγματοληψίας είναι οι εξής:

- ΑΠΛΗ ΤΥΧΑΙΑ ΔΕΙΓΜΑΤΟΛΗΨΙΑ
- ΣΤΡΩΜΑΤΟΠΟΙΗΜΕΝΗ ΔΕΙΓΜΑΤΟΛΗΨΙΑ
- ΣΥΣΤΗΜΑΤΙΚΗ ΔΕΙΓΜΑΤΟΛΗΨΙΑ
- ΔΕΙΓΜΑΤΟΛΗΨΙΑ ΚΑΤΑ ΣΥΣΤΑΔΕΣ

Η μέθοδος που ήταν πιο κοντά, έτσι ώστε να γίνει η επιλογή για τους δήμους που θα ερευνηθούν, ήταν της συστηματικής δειγματοληψίας και αναφέρει πως η επιλογή του δείγματος γίνεται βάσει ενός «συστήματος», το οποίο σε γενικές γραμμές περιγράφεται. Έστω ότι υπάρχει ο κατάλογος των αντικειμένων του υπό δειγματοληψία πληθυσμού. Ο κατάλογος αυτός διαιρείται σε K ομάδες διαδοχικών αντικειμένων και επιλέγεται τυχαία ένα αντικείμενο από κάθε ομάδα K αντικειμένων. Η μέθοδος αυτή πλεονεκτεί σε σχέση με τις άλλες διότι έχει απλό τρόπο εφαρμογής.

Στο σημείο αυτό η περιγραφή γίνεται αναλυτικότερα για το πως έγινε η επιλογή των δήμων και πια σειρά ακολουθήθηκε. Αρχικά για να υπάρξει μια δομημένη και σωστή επιλογή των δήμων έγινε πληθυσμιακή ταξινόμηση των 13 περιφερειών με αύξοντα αριθμό και μετέπειτα σε κάθε περιφέρεια οι νομοί που αποτελούν την κάθε μία, ταξινομήθηκαν αλφαβητικά και τέλος έγινε η

---

⁷¹ Καλαματιανού, Αγ. (1994), (2^η έκδοση), Κοινωνική Στατιστική. Μέθοδοι Μονοδιάστατης Ανάλυσης. Αθήνα: Εκδοτικές επιχειρήσεις «το Οικονομικό», Κ.Π Σμπύλιας

αντίστοιχη ταξινόμηση στους δήμους που υπάρχουν στους 54 νόμους της χώρας αντίστοιχα. Έτσι αφού δημιουργήθηκε ένας κατάλογος αντικειμένων, σύμφωνα με την μέθοδο της συστηματικής δειγματοληψίας, ο οποίος διαιρέθηκε σε περιφέρειες, νομούς και τέλος δήμους, η τελική επιλογή αυτών ήταν ευκολότερη. Σύμφωνα με το ποσοστό του 20% του συνόλου των δήμων που πρέπει να ερευνηθούν είναι περίπου 182. Για να υπάρξει αυτό το νούμερο έπρεπε να επιλεγθούν ανά τον πέμπτο κατά σειρά δήμο που υπάρχει στον κατάλογο κάθε φορά(π.χ 5, 10, 15, 20... κ.τ.λ.). Τελικά **181 δήμοι** επιλέχθηκαν που θα συμμετείχαν στην ερευνά και όχι 182 διότι ήταν στο περίπου η διαίρεση των 912 δήμων επί του 20%.

2.2 ΤΟ ΕΡΩΤΗΜΑΤΟΛΟΓΙΟ ΚΑΙ Η ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ ΤΗΣ ΕΡΕΥΝΑΣ

Η ερευνά στηρίχθηκε σε ένα ερωτηματολόγιο. Στο κομμάτι αυτό έγινε η επιλογή των ερωτήσεων που τέθηκαν στους δήμους και ποια διαδικασία ακολουθήθηκε για την συλλογή των στοιχείων.

Αναλύοντας παραπάνω πως έγινε η επιλογή των δήμων το επόμενο βήμα ήταν να η δημιουργία ενός κατάλληλου ερωτηματολογίου που θα έδινε όλα τα στοιχεία εκείνα ώστε να επιτευχθεί το καλύτερο αποτέλεσμα για την έρευνα.

Οι ερωτήσεις που επιλέχθηκαν ήταν επτά και η επιλογή προέκυψε από τα βασικότερα θεωρητικά στοιχεία των τοπικών αναπτυξιακών προγραμμάτων καθώς επίσης και από το γεγονός ότι το πλάνο τις έρευνας αφορούσε όλη την Ελλάδα και όχι συγκεκριμένες περιοχές όποτε θα έπρεπε να υπάρξει ένα απλά διαμορφωμένο πλαίσιο ερωτήσεων που να περιγράφει το γενικό σύνολο. Αυτό σημαίνει ότι επιλέχθηκαν ερωτήσεις οι οποίες δίνουν την εικόνα των Τ.Α.Π. ακόμα και αν δεν υπάρχει γνώση για αυτά. Οι ερωτήσεις λοιπόν που τέθηκαν στους δήμους ήταν οι εξής⁷²:

- Εάν είναι Καποδιστριακός ο Δήμος;
- Έχουν εκπονήσει ποτέ Τ.Α.Π.;
- Πότε εκπόνησαν Τ.Α.Π.;
- Από πού χρηματοδότησαν την κατάρτιση του Τ.Α.Π.;
- Σε ποιο ποσοστό έχουν υλοποιήσει τις δράσεις που προβλέπονταν σε αυτό;
- Ποίες ήταν κατά την γνώμη τους οι αδυναμίες του θεσμού των Τ.Α.Π.;
- Ποια ήταν κατά την γνώμη τους τα θετικά σημεία από τον θεσμό των Τοπικών Αναπτυξιακών Προγραμμάτων;

Μετά την δημιουργία του ερωτηματολογίου και γνωρίζοντας τους δήμους αποφασίστηκε, για την συλλογή των στοιχείων, ότι η έρευνα θα έπρεπε να γίνει μέσω τηλεφωνικής επικοινωνίας για να υπάρξει μια καλύτερη επαφή με τους δήμους. Έτσι το επόμενο βήμα ήταν να βρεθούν τα τηλέφωνα των δήμων καθώς και να δημιουργηθούν πίνακες στους οποίους θα είναι

⁷² Αναλυτική εικόνα των ερωτήσεων έχει δοθεί στο παράρτημα, στο τέλος της εργασίας.

κωδικοποιημένες οι ερωτήσεις⁷³, αλλά και οι απάντησες αυτών για την γρηγορότερη και ευκολότερη επικοινωνία μαζί τους. Επίσης σημαντικό είναι να γίνει αναφορά στο ότι δεν υπήρξε επικοινωνία μόνο μια φορά μαζί τους. Υπήρξαν δήμοι με τους οποίους η επαφή έγινε δύο και τρεις φορές έτσι ώστε να συλλεχθούν οι απαντήσεις που χρειαζόνταν, διότι είτε δεν υπήρξε κάποιος αρμόδιος υπάλληλος να ερωτηθεί, είτε δεν απαντούσαν στο τηλέφωνο. Στην φάση αυτή της επικοινωνίας υπήρξαν αρκετά προβλήματα αλλά και θετικά, τα οποία περιγράφονται στην ανάλυση των στοιχείων με τους πίνακες και τα διαγράμματα που ακολουθούν έτσι ώστε να γίνουν πιο κατανοητά μέσα από την στατιστική απεικόνιση.

---

⁷³ Οι κωδικοποιημένες ερωτήσεις με τους πίνακες βρίσκονται στο τέλος της εργασίας στο κομμάτι των παραρτημάτων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 3

ΣΤΑΤΙΣΤΙΚΗ ΚΑΙ ΔΙΑΓΡΑΜΜΑΤΙΚΗ ΑΠΕΙΚΟΝΙΣΕΙ ΣΥΛΛΟΓΗΣ ΣΤΟΙΧΕΙΩΝ

3.1 ΕΙΣΑΓΩΓΙΚΑ ΕΡΕΥΝΗΤΙΚΑ ΣΤΟΙΧΕΙΑ

Έχοντας ολοκληρώσει και περιγράψει παραπάνω τον τρόπο με τον οποίο διεξήχθη η έρευνα καθώς και όλες τις διαδικασίες που ακολουθήθηκαν για την καταγραφή και επεξεργασία των στοιχείων θα πρέπει τώρα να δημιουργηθεί στατιστική και διαγραμματική απεικόνιση των στοιχείων που συλλέχθηκαν μέσα από την ερευνά καθώς επίσης και την ανάλυση τους.

Από τους πρώτους πίνακες και διαγράμματα που ακολουθούν θα γνωστοποιηθούν τα εισαγωγικά στοιχεία της έρευνας. Αυτό σημαίνει ότι θα αναλυθούν στοιχεία τα οποία επεξεργαστήκανε πριν την επικοινωνία με τους δήμους και τα οποία προέκυψαν με τον προσδιορισμό του ποσοστού των δήμων που θα ερευνηθούν.

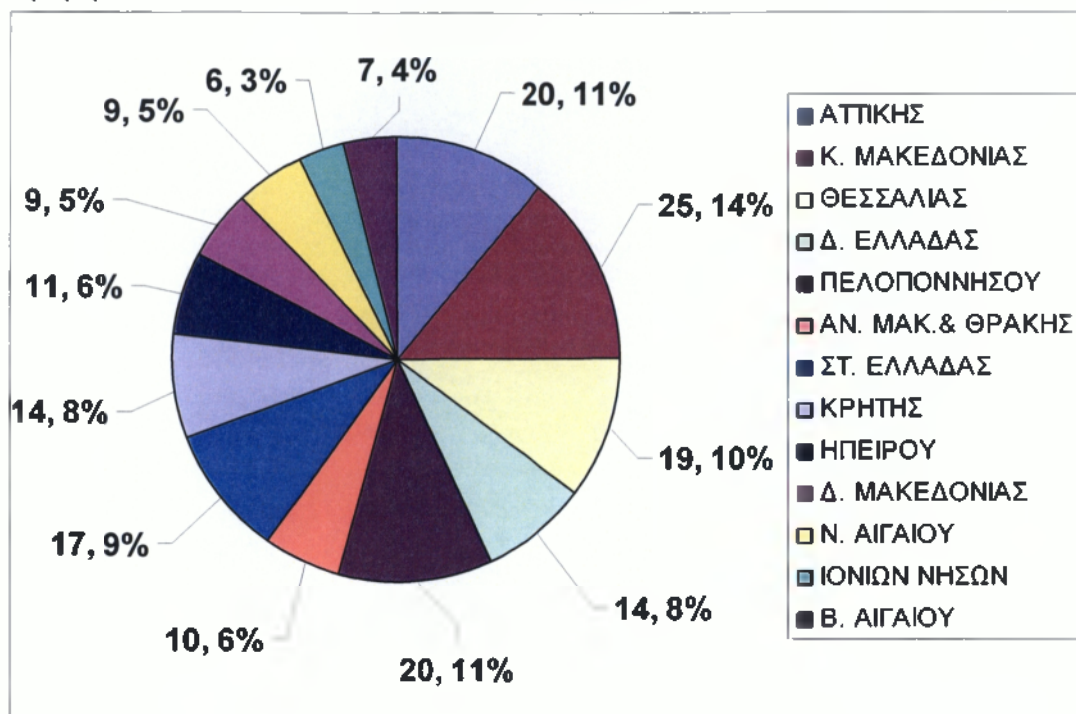
Πίνακας 1: Πλήθος δήμων που ερευνήθηκαν ανά περιφέρεια με αριθμητική και ποσοστιαία μέτρηση

ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΕΣ	ΣΥΝΟΛΟ ΔΗΜΩΝ	ΕΠΙΛΕΓΜΕΝΟΙ ΔΗΜΟΙ	% ΔΗΜΩΝ
ΑΤΤΙΚΗΣ	100	20	11%
Κ. ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ	128	25	13,8%
ΘΕΣΣΑΛΙΑΣ	93	19	10,5%
Δ. ΕΛΛΑΔΑΣ	71	14	7,73%
ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΥ	101	20	11%
ΑΝ. ΜΑΚ.& ΘΡΑΚΗΣ	48	10	5,52%
ΣΤ. ΕΛΛΑΔΑΣ	89	17	9,4%
ΚΡΗΤΗΣ	68	14	7,73%
ΗΠΕΙΡΟΥ	57	11	6%
Δ. ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ	44	9	5%
Ν. ΑΙΓΑΙΟΥ	45	9	5%
ΙΟΝΙΩΝ ΝΗΣΩΝ	33	6	3,31%
Β. ΑΙΓΑΙΟΥ	35	7	3,9%
ΣΥΝΟΛΟ	912	181	100%

Πηγή: Ιδία επεξεργασία

Γράφημα 1: Ποσοστιαία απεικόνιση των δήμων που ερευνήθηκαν ανά περιφέρεια

Πηγή: Ιδία επεξεργασία

Έτσι λοιπόν ο παραπάνω πίνακας μας δείχνει το σύνολο των δήμων που περιλαμβάνει η κάθε περιφέρεια της χώρας μας, τον αριθμό των επιλεγμένων δήμων προς έρευνα από κάθε περιφέρεια και το ποσοστό έρευνας των δήμων που είναι ανάλογη σε κάθε περιφέρεια. Στα γραφήματα γίνεται περισσότερο κατανοητό το τι ακριβώς θέλει να μας δείξει αυτός ο πίνακας και το πόσο σημαντικό είναι για την ερευνά μας ότι έχουν επιλέγει από όλες της περιφέρειες ένα λογικό ποσοστό δήμων προς έρευνα, πάντα σε σχέση με το αρχικό ποσοστό έρευνας στο σύνολο των δήμων(20%).

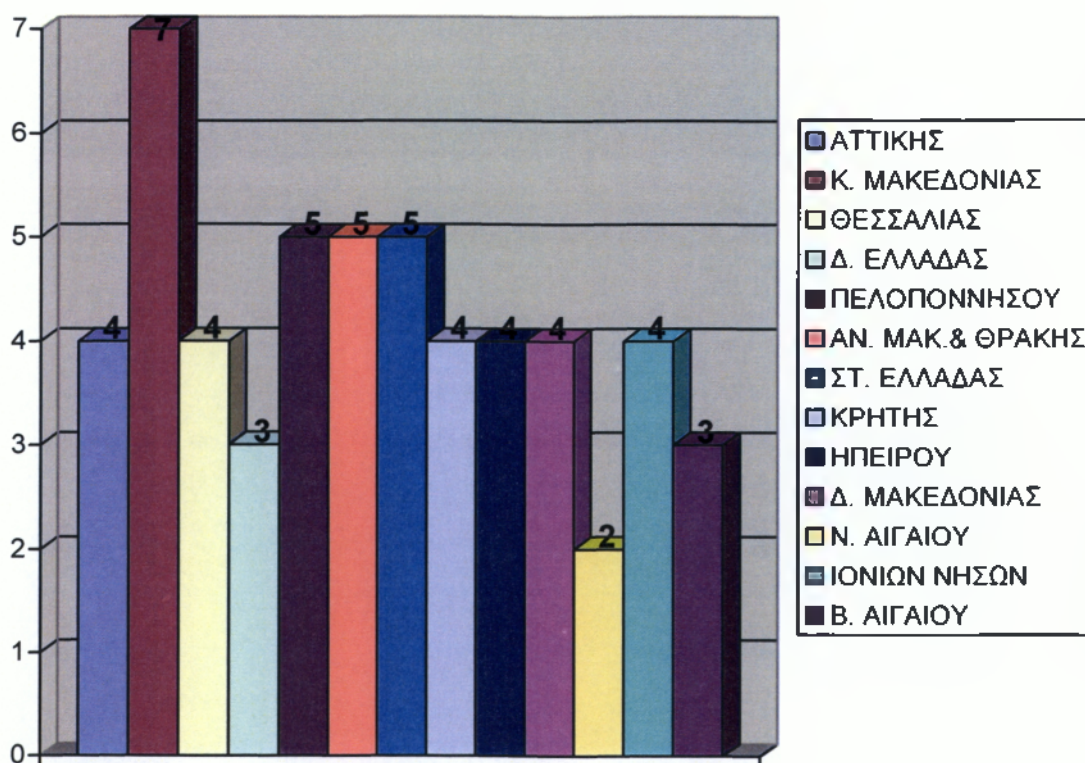
Φαίνεται αριθμητικά πόσοι δήμοι έχουν επιλέγει για την έρευνα για κάθε περιφέρεια και πως ο μεγαλύτερος αριθμός δήμων που επιλέχθηκαν βρίσκεται στην περιφέρεια της Κεντρικής Μακεδονίας και αυτό είναι απόλυτος λογικό διότι έχει τους περισσότερους δήμους (128) σε σχέση με τις υπόλοιπες. Μετέπειτα ακολουθούν η περιφέρεια Αττικής και Πελοποννήσου που βρίσκονται στα ίδια επίπεδα (100 και 101 δήμοι αντίστοιχα) ενώ τις τελευταίες θέσης καταλαμβάνουν οι περιφέρειες των νησιωτικών περιοχών της Ελλάδος και για την ακρίβεια οι περιφέρειες Β. Αιγαίου (35 δήμοι) και των Ιονίων Νήσων (33 δήμοι). Στο γράφημα πίτας απεικονίζεται το ποσοστό των δήμων που αναλογεί σε κάθε περιφέρεια, καθώς επίσης και ο αριθμός των δήμων που ερευνήθηκαν. Έτσι σύμφωνα και με την παραπάνω ανάλυση του γραφήματος φαίνεται πως η περιφέρεια της Κ. Μακεδονίας καταλαμβάνει το μεγαλύτερο ποσοστό που ανέρχεται στο 13% και ακολουθούν οι περιφέρειες Αττικής και Πελοποννήσου με 11% και οι δυο. Οι Β. Αιγαίου και Ιονίων Νήσων έχουν το χαμηλότερο ποσοστό με 4% και 3% αντίστοιχα.

Πίνακας 2: Πλήθος νομών που ερευνήθηκαν ανά περιφέρεια

ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΕΣ	ΝΟΜΟΙ
ΑΤΤΙΚΗΣ	4
Κ. ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ	7
ΘΕΣΣΑΛΙΑΣ	4
Δ. ΕΛΛΑΔΑΣ	3
ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΥ	5
ΑΝ. ΜΑΚ.& ΘΡΑΚΗΣ	5
ΣΤ. ΕΛΛΑΔΑΣ	5
ΚΡΗΤΗΣ	4
ΗΠΕΙΡΟΥ	4
Δ. ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ	4
Ν. ΑΙΓΑΙΟΥ	2
ΙΟΝΙΩΝ ΝΗΣΩΝ	4
Β. ΑΙΓΑΙΟΥ	3
ΣΥΝΟΛΟ	54

Πηγή: Ιδία επεξεργασία

Γράφημα 2: Πλήθος νομών που ερευνήθηκαν ανά περιφέρεια

Πηγή: Ιδία επεξεργασία

Ο σημαντικότερος πίνακας είναι ο παραπάνω γιατί μας δείχνει πως έχουν συμπεριληφθεί στην ερευνά και οι 54 νόμοι της χώρας έστω και αν σε κάποιον από αυτούς ο αριθμός των δήμων που τους αντιπροσωπεύει είναι μικρός.

Αρα μέσα από την ερευνά και βάση αυτής της εκτεταμένης επιλογής των δήμων υπάρχει μια καλή εικόνα για το τι συμβαίνει σε κάθε νομό της Ελλάδος.

Στο γράφημα φαίνεται αναλυτικά η διανομή των 54 νομών σε κάθε περιφέρεια. Οι περισσότεροι νομοί, με βάση το διάγραμμα, βρίσκονται στην Κ. Μακεδονία

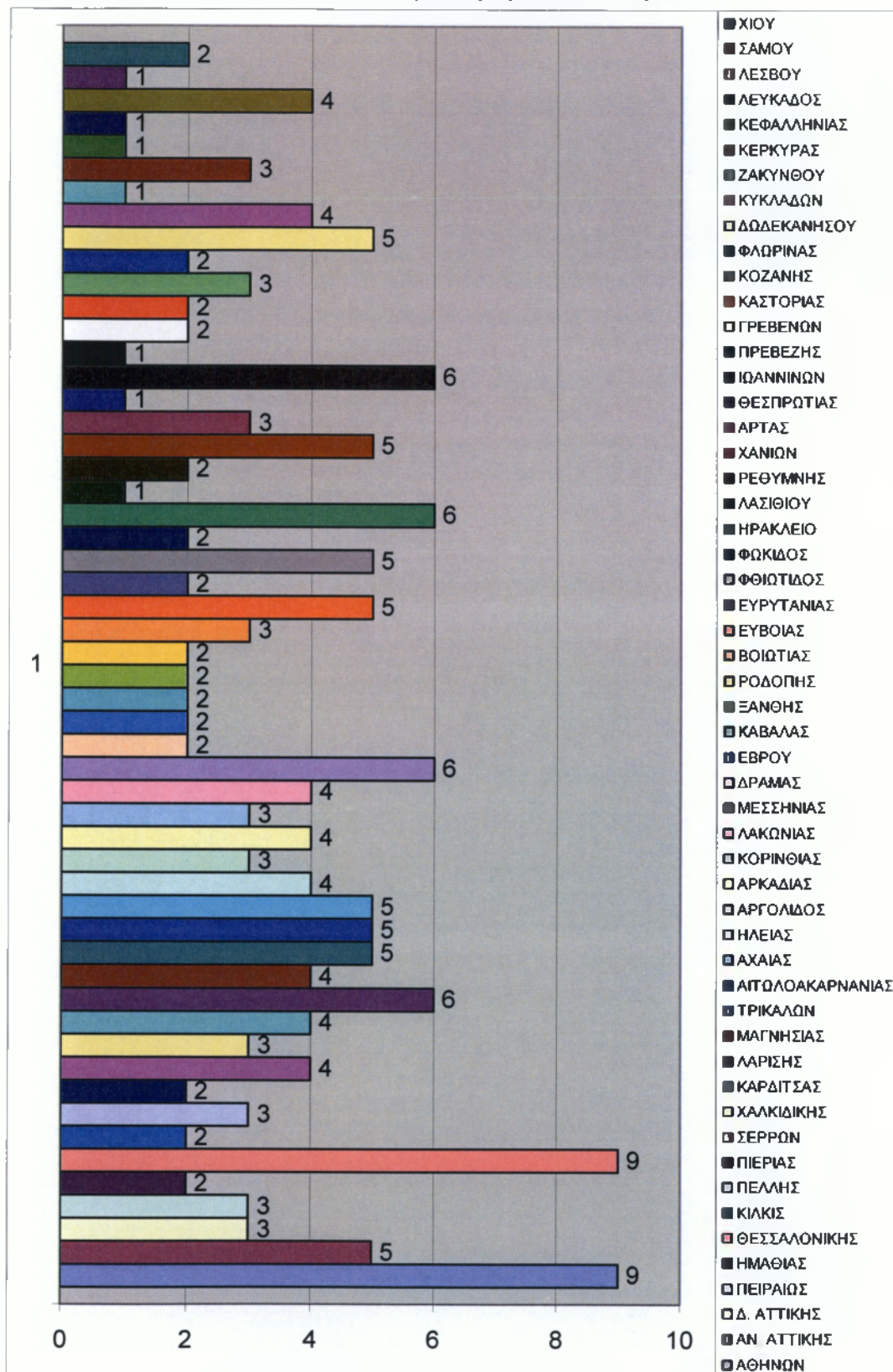
Πίνακας 3: Πλήθος δήμων που ερευνήθηκαν ανά νομό

ΝΟΜΟΙ	ΔΗΜΟΙ		
ΑΘΗΝΩΝ	9	ΡΟΔΟΠΗΣ	2
ΑΝ. ΑΤΤΙΚΗΣ	5	ΒΟΙΩΤΙΑΣ	3
Δ. ΑΤΤΙΚΗΣ	3	ΕΥΒΟΙΑΣ	5
ΠΕΙΡΑΙΩΣ	3	ΕΥΡΥΤΑΝΙΑΣ	2
ΗΜΑΘΙΑΣ	2	ΦΘΙΩΤΙΔΟΣ	5
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ	9	ΦΩΚΙΔΟΣ	2
ΚΙΛΚΙΣ	2	ΗΡΑΚΛΕΙΟ	6
ΠΕΛΛΗΣ	3	ΛΑΣΙΘΙΟΥ	1
ΠΙΕΡΙΑΣ	2	ΡΕΘΥΜΝΗΣ	2
ΣΕΡΡΩΝ	4	ΧΑΝΙΩΝ	5
ΧΑΛΚΙΔΙΚΗΣ	3	ΑΡΤΑΣ	3
ΚΑΡΔΙΤΣΑΣ	4	ΘΕΣΠΡΩΤΙΑΣ	1
ΛΑΡΙΣΗΣ	6	ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ	6
ΜΑΓΝΗΣΙΑΣ	4	ΠΡΕΒΕΖΗΣ	1
ΤΡΙΚΑΛΩΝ	5	ΓΡΕΒΕΝΩΝ	2
ΑΙΤΩΛΟΑΚΑΡΝΑΝΙΑΣ	5	ΚΑΣΤΟΡΙΑΣ	2
ΑΧΑΪΑΣ	5	ΚΟΖΑΝΗΣ	3
ΗΛΕΙΑΣ	4	ΦΛΩΡΙΝΑΣ	2
ΑΡΓΟΛΙΔΟΣ	3	ΔΩΔΕΚΑΝΗΣΟΥ	5
ΑΡΚΑΔΙΑΣ	4	ΚΥΚΛΑΔΩΝ	4
ΚΟΡΙΝΘΙΑΣ	3	ΖΑΚΥΝΘΟΥ	1
ΛΑΚΩΝΙΑΣ	4	ΚΕΡΚΥΡΑΣ	3
ΜΕΣΣΗΝΙΑΣ	6	ΚΕΦΑΛΛΗΝΙΑΣ	1
ΔΡΑΜΑΣ	2	ΛΕΥΚΑΔΟΣ	1
ΕΒΡΟΥ	2	ΛΕΣΒΟΥ	4
ΚΑΒΑΛΑΣ	2	ΣΑΜΟΥ	1
ΞΑΝΘΗΣ	2	ΧΙΟΥ	2
		ΣΥΝΟΛΟ	181

Πηγή: Ίδια επεξεργασία

Γράφημα 3: Πλήθος δήμων που ερευνήθηκαν ανά νομό

Πηγή: Ίδια επεξεργασία

Ο προηγούμενος μεγάλος πίνακας και το αντίστοιχο γράφημά του είναι τα βασικότερα για το θέμα που αναλύθηκαν.

Φαίνεται πόσοι δήμοι από κάθε νομό έχουν επιλεγεί για την έρευνά και το ιδιαίτερα σημαντικό, όπως φαίνεται άλλωστε, είναι πως και από τους 54 νόμους έχουν επιλέγει δήμοι έστω και αν από κάποιον νόμο έχει επιλεγεί μόνο ένας.

Στο γράφημα ίσως υπάρξει δυσκολία στην κατανόηση του τι είναι αυτό που απεικονίζει λόγω του μεγάλου πλήθους στοιχείων. Αν όμως παρατηρηθεί θα διαπιστωθεί πως αυτό που θέλει να απεικονίσει είναι ο αριθμός των δήμων που επιλέχθηκαν και από τους 54 νόμους της χώρας.

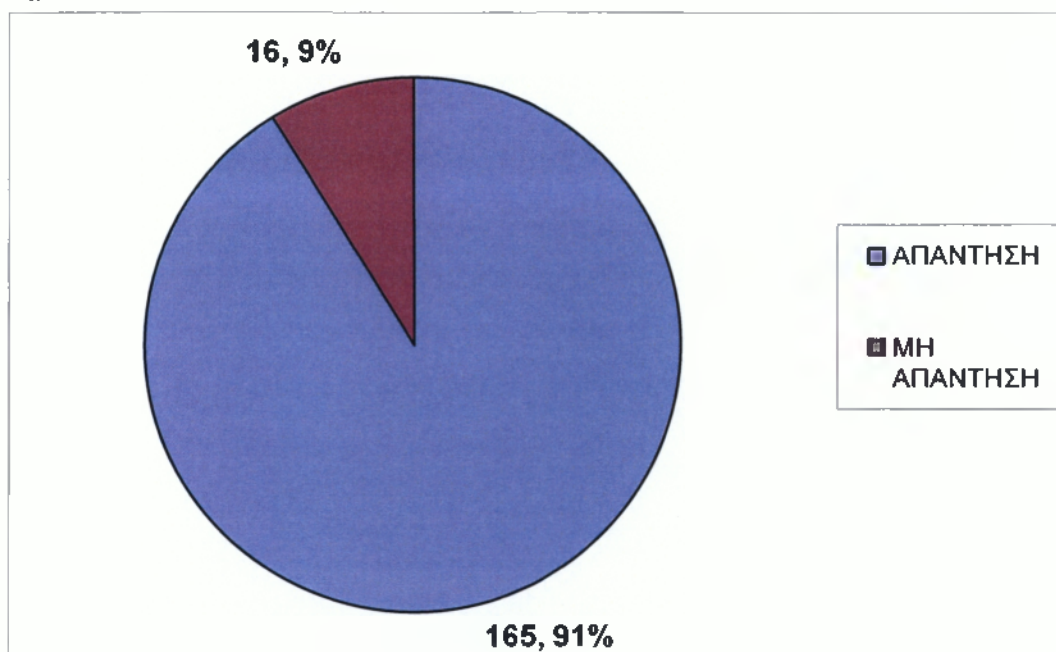
Στο σημείο αυτό είναι σημαντικό να γίνει αναφορά για μια ακόμη φορά στη πόσο μεγάλη σημασία είχε να υπάρξει η σωστότερη και καλύτερη εικόνα των Τ.Α.Π. από όλη την Ελλάδα για αυτό και η επιλογή έγινε σε διασπορά αλλά βάση μιας τεκμηριωμένης μεθοδολογίας της οποίας η ανάλυση έχει προηγηθεί.

Πίνακας 4: Πλήθος θετικών και αρνητικών απαντήσεων των δήμων

ΔΗΜΟΙ	ΕΡΩΤΗΘΕΝΤΕΣ	ΕΡΩΤΗΘΕΝΤΕΣ%
ΑΠΑΝΤΗΣΗ	165	91%
ΜΗ ΑΠΑΝΤΗΣΗ	16	9%
ΣΥΝΟΛΟ	181	100%

Πηγή: Ιδία επεξεργασία

Γράφημα 4: Ποσοστιαίο μέγεθος θετικών και αρνητικών απαντήσεων των δήμων

Πηγή: Ιδία επεξεργασία

Ο πίνακας 4 δείχνει αριθμητικά αλλά και σε ποσοστό πόσοι από τους 181 δήμους που συμμετείχαν στην έρευνα απάντησαν στις ερωτήσεις και πόσοι όχι.

Ουσιαστικά από αυτόν τον πίνακα γίνεται κατανοητό κατά πόσο ήταν συνεργάσιμοι ή όχι οι δήμοι όταν τους ζητήθηκε να συμμετάσχουν στην έρευνα. Εδώ αξίζει να γίνει αναφορά στις δυσκολίες που συναντήθηκαν στην επικοινωνία μαζί τους, μιας και η έρευνα στηρίχτηκε σε ένα ερωτηματολόγιο που καλούνταν να απαντήσουν μέσω τηλεφωνικής επικοινωνίας έτσι ώστε να είναι πιο άμεση η επικοινωνία.

Όπως φαίνεται και από την επεξεργασία των στοιχείων που συλλέχθηκαν οι περισσότεροι δήμοι ήταν διαθέσιμοι να απαντήσουν άσχετα

από το εάν δεν κατανοούσαν το αντικείμενο της μελέτης και μπαίνανε σε μια διαδικασία να ζητούν μια πλήρη επεξήγηση για το τι ακριβώς είναι αυτό το οποίο ερευνείται. Επίσης δεν ήταν σε θέση να γνωρίζουν ποιος ήταν ο αρμόδιος φορέας, στον οποίον θα έπρεπε να παραπέμψουν για τη συλλογή πληροφοριών και έτσι υπήρξε καθοδήγηση στο να γίνει η συνομιλία με κάποιον αρμόδιο υπάλληλο της τεχνικής υπηρεσίας ή με τον υπεύθυνο του τμήματος σχεδιασμού και προγραμματισμού έργων. Το μεγαλύτερο πρόβλημα συναντήθηκε σε μεγάλα δημοτικά διαμερίσματα όπως Αθηνά και Πάτρα στα οποία είτε δεν απαντούσαν τις τηλεφωνικές κλήσεις, είτε παρέπεμπαν σε διάφορους υπάλληλους που δεν ήταν αρμόδιοι ή δεν γνώριζαν για να απαντήσουν. Μερικές φορές η συζήτηση με τους υπάλληλους ήταν αρκετά κουραστική και δύσκολη. Αρκετοί από αυτούς αντιμετώπιζαν αρνητικά την έρευνα και απέφευγαν να μιλήσουν. Άλλοι πάλι ζητούσαν να βοηθηθεί ο δήμος τους, ο οποίος αντιμετώπιζε πολλά προβλήματα, μέσω της έρευνας. Σοβαρό ήταν το γεγονός ότι σε ένα δήμο υπήρξε συνομιλία με τον ίδιο τον δήμαρχο ο οποίος δεν γνώριζε την ύπαρξη των Τ.Α.Π. Τελειώνοντας, επισημαίνεται για ακόμα μια φορά η αδυναμία στο να κατανοηθεί το ζητούμενο του θέματος και αυτό γιατί, μέσα από την αναφορά που έκαναν οι ίδιοι οι εργαζόμενοι, είτε ήταν σε μεγάλη σε ηλικία, είτε είχαν λίγο καιρό που εργάζονταν ή το μορφωτικό τους επίπεδο ήταν χαμηλό και η ενημέρωσή τους για τέτοιου είδους προγράμματα ήταν ανύπαρκτη.

Όσον αφορά το γράφημα, το οποίο βρίσκεται παραπάνω, το ποσοστό συμμετοχής στο σύνολο των 181 δήμων που ανταποκρίθηκαν στην ερευνά είναι 91%.

Αυτό που διακρίνεται είναι ότι το 91% του συνόλου των δήμων που συμμετείχαν στην ερευνά έδωσαν κάποια απάντηση και αριθμητικά φτάνει τους 165, έστω και αν ήταν αρνητική, ενώ το 9% δεν συνεργάστηκε καθόλου και φτάνει τους 19.

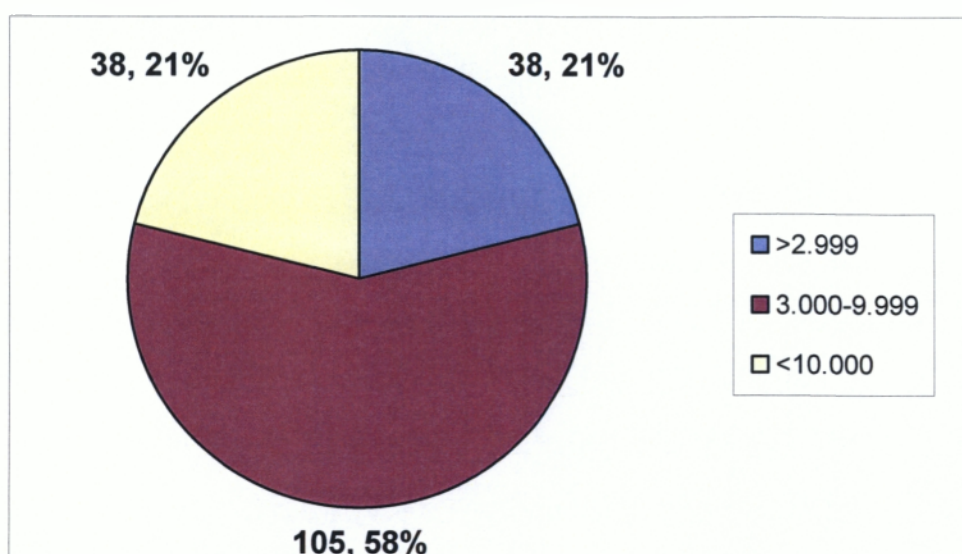

Πίνακας 5 : Πληθυσμιακό μέγεθος δήμων

ΠΛΗΘΥΣΜΙΑΚΟ ΜΕΓΕΘΟΣ ΔΗΜΩΝ	ΔΗΜΟΙ	ΔΗΜΩΝ%
>2.999	38	21%
3.000-9.999	105	58%
<10.000	38	21%
ΣΥΝΟΛΟ	181	100%

Πηγή: Ιδία επεξεργασία

Γράφημα 5: Ποσοστιαίο πληθυσμιακό μέγεθος δήμων

Πηγή: Ιδία επεξεργασία

Με τα παραπάνω στοιχεία παρατηρείται ο πληθυσμός των ερευνηθέντων δήμων σε τρία πληθυσμιακά επίπεδα που είναι τα εξής:

- Πληθυσμός δήμων μικρότερος των 2.999 χιλιάδων κατοίκων (>2.999),
  - Πληθυσμός δήμων μεταξύ των 3.000 χιλιάδων και 9.999 χιλιάδων κατοίκων (3.000-9.999)
- και
- Πληθυσμός δήμων μεγαλύτερος των 10.000 χιλιάδων κατοίκων (<10.0000).

Με τα επίπεδα αυτά γίνεται ένας αριθμητικός και ποσοστιαίος διαχωρισμός των δήμων, έτσι ώστε να φανεί πόσοι από αυτούς διανέμονται σε κάθε ένα από αυτά τα επίπεδα.

Το γράφημα, σύμφωνα με τον διαχωρισμό που έγινε στον παραπάνω πίνακα με τα πληθυσμιακά επίπεδα, δίνει τον αριθμό των δήμων που αντιστοιχούν σε κάθε ένα από αυτά τα επίπεδα.

Έτσι οι 38 από τους 181 δήμους βρίσκονται πληθυσμιακά κάτω από 2.999 χιλιάδες κάτοικους, οι 105 είναι μεταξύ 3.000 και 9.999 χιλιάδων κατοίκων, ενώ οι υπόλοιποι 38 είναι πάνω από 10.000 χιλιάδες κάτοικους.

Συγκεκριμένα το 21% των δήμων, που ερευνήθηκαν, βρίσκεται πληθυσμιακά κάτω των 2.999 χιλιάδων κατοίκων, το 58% κυμαίνεται μεταξύ των 3.000 χιλιάδων και 9.999 χιλιάδων κατοίκων και το υπόλοιπο 21% των δήμων είναι πληθυσμιακά μεγαλύτερο των 10.000 χιλιάδων κατοίκων.

3.2 ΑΝΑΛΥΣΗ ΣΤΟΙΧΕΙΩΝ ΒΑΣΗ ΕΡΩΤΗΜΑΤΟΛΟΓΙΟΥ

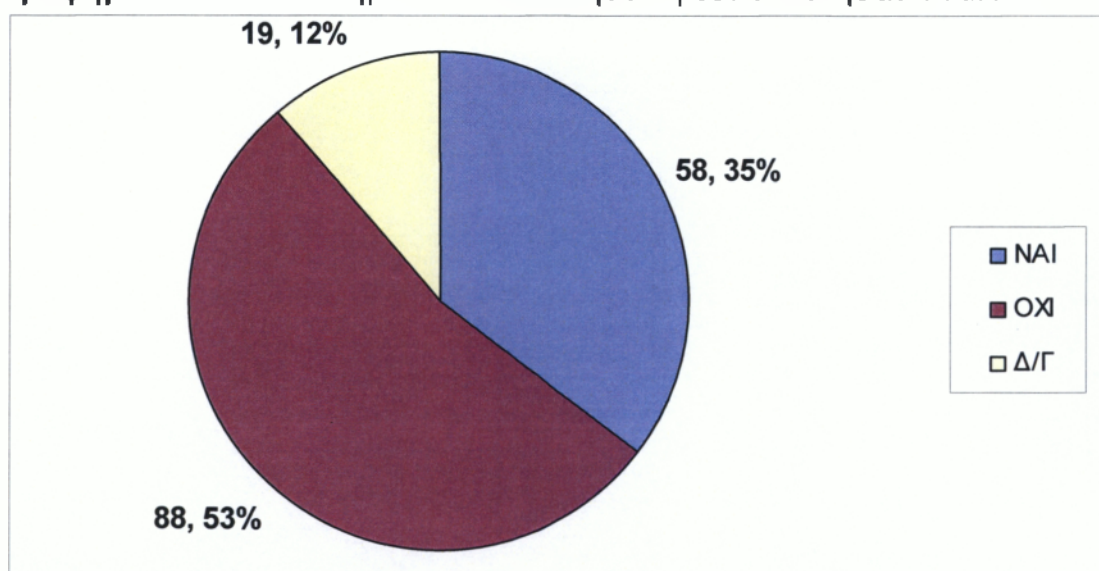
Ακολουθώντας την επεξεργασία των στοιχείων του ερωτηματολογίου προέκυψαν πολύ σημαντικές και ενδιαφέρουσες πληροφορίες για την πορεία των Τ.Α.Π. στους δήμους της χώρας, οι οποίες και απεικονίζονται σε πίνακες και διαγράμματα που ακολουθούν.

Πίνακας 6: Πλήθος δήμων που εκπόνησαν ή δεν εκπόνησαν Τ.Α.Π.

ΕΚΠΟΝΗΣΗ ΤΑΠ	ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ	ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ%
ΝΑΙ	58	35%
ΟΧΙ	88	53%
Δ/Γ	19	12%
ΣΥΝΟΛΟ	165	100%

Πηγή: Ιδία επεξεργασία

Γράφημα 6: Ποσοστό δήμων που εκπόνησαν ή δεν εκπόνησαν Τ.Α.Π.

Πηγή: Ιδία επεξεργασία

Στην ερώτηση για την εκπόνηση των Τ.Α.Π. που τέθηκε στους δήμους (165 δήμοι από τους 181), οι 58 απάντησαν θετικά, οι 88 αρνητικά και οι 19 δεν γνώριζαν αν ο δήμος τους έχει εκπόνηση κάποιο Τ.Α.Π.

Το ποσοστό των αρνητικών απαντήσεων, που είναι 53%, μαζί με αυτούς που δεν γνώριζαν, που είναι 12%, ανέρχεται συνολικά στο 65%. Πρόκειται για ένα μεγάλο ποσοστό το οποίο προβληματίζει για το αν οι δήμοι της χώρας είναι ενημερωμένοι για τα ΤΑΠ.

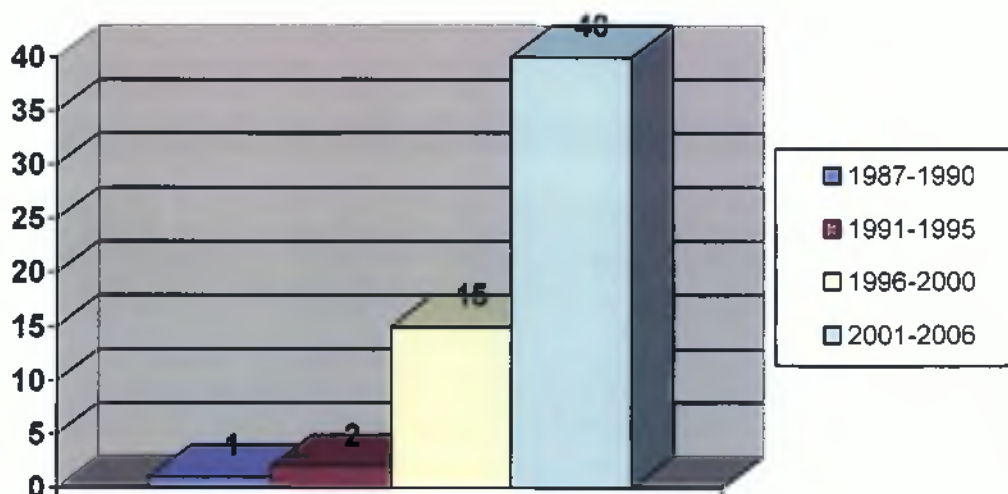
Βέβαια το ποσοστό των 35% που είναι οι θετικές απαντήσεις είναι ένα καλό ποσοστό για την πορεία της έρευνας.

Πίνακας 7: Πλήθος χρονικό περιόδων εκπόνησης Τ.Α.Π.

ΧΡΟΝΟΣ ΕΚΠΟΝΗΣΗΣ	ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ	ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ%
1987-1990	1	1.7%
1991-1995	2	3.4%
1996-2000	15	25.9%
2001-2006	40	69%
ΣΥΝΟΛΟ	58	100%

Πηγή: Ιδία επεξεργασία

Γράφημα 7: Αριθμητική απεικόνιση χρονικών περιόδων εκπόνησης Τ.Α.Π.

Πηγή: Ιδία επεξεργασία

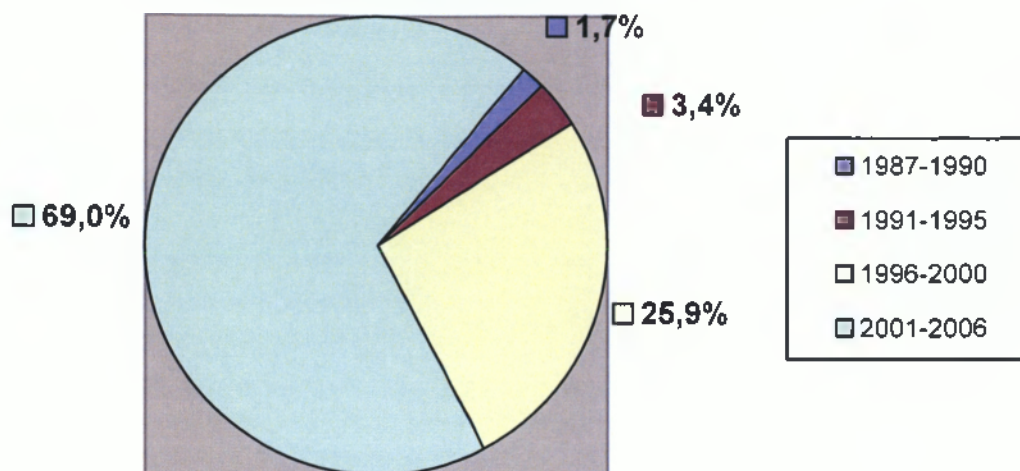
Όσοι δήμοι, από τους ερευνηθέντες, έχουν εκπονήσει Τ.Α.Π., το έκαναν σε διαφορετικές χρονικές περιόδους οι οποίες ορίστηκαν από το ερωτηματολόγιο το οποίο τους τέθηκε κατά την επικοινωνία μαζί τους.

Ο τρόπος με τον οποίο διαχωρίστηκαν οι περίοδοι έχει μια λογική, η οποία και θα αιτιολογηθεί παρακάτω. Αρχικά γίνεται αναφορά στον διαχωρισμό αυτών ο οποίος είναι ο εξής:

- Από το 1987 μέχρι το 1990,
- Από το 1991 μέχρι το 1995,
- Από το 1996 μέχρι το 2000,
και
- Από το 2001 μέχρι το 2006.

Γράφημα 8: Ποσοστιαία απεικόνιση χρονικών περιόδων εκπόνησης Τ.Α.Π.

Πηγή: Ιδία επεξεργασία

Η πρώτη περίοδος ξεκινά όπως από το 1987 και τελειώνει το 1990. Αυτή η επιλογή έγινε γιατί το 1987 ήταν η πρώτη χρονία αμέσως μετά την θέσπιση του νόμο 1622/1986 για τα τοπικά αναπτυξιακά προγράμματα.

Οι επόμενοι περίοδοι χωρίστηκαν ανά πενταετία έτσι ώστε να υπάρξει μια πιο σφαιρική εικόνα για τα διάστημα που κάθε δήμος χρειάστηκε να προσαρμοστεί σε αυτόν τον νομό και να ξεκινήσει να εκπονεί Τ.Α.Π.

Σύμφωνα τώρα με τα παραπάνω στοιχεία φαίνεται πως:

- Από το 1987 μέχρι το 1990, μόλις 1 δήμος εκπόνησε Τ.Α.Π. και αντιστοιχεί στο 1,7%.
- Από το 1991 μέχρι το 1995, 2 δήμοι εκπόνησαν Τ.Α.Π. και αντιστοιχούν στο 3,4%.
- Από το 1996 μέχρι το 2000, 15 δήμοι εκπόνησαν Τ.Α.Π. και αντιστοιχούν στο 25,9%.
- Από το 2001 μέχρι το 2006, 40 δήμοι εκπόνησαν Τ.Α.Π. και αντιστοιχούν στο 69%.

Το μεγαλύτερο μέρος της εκπόνησης των Τ.Α.Π., όπως φαίνεται άλλωστε, έχει γίνει την τελευταία χρονική περίοδο και αυτό μάλλον οφείλεται στο ότι χρειάστηκε ένα μεγάλο χρονικό διάστημα για να κατανοήσουν, να προσαρμοστούν και κατά βάση να ενημερωθούν για την σημασία των Τ.Α.Π.

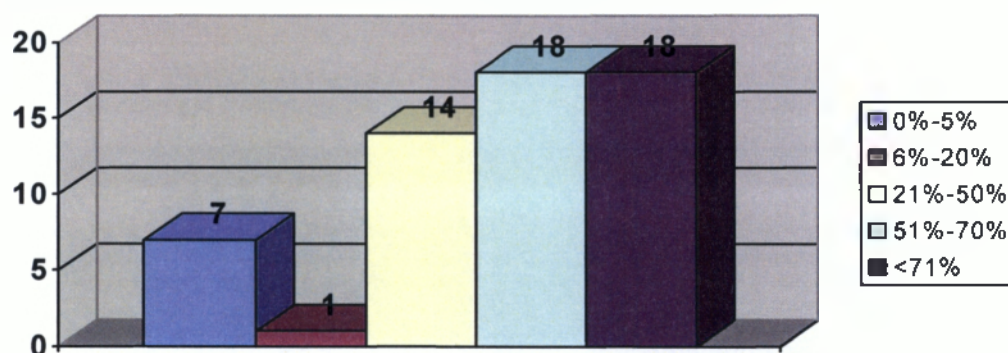
Επίσης μπορεί να έπαιξε ρόλο και η δημιουργία του προγράμματος "Καποδίστρια" το οποίο άλλαξε και την δομή αλλά και την εξέλιξη των δήμων.

Πίνακας 8: Πλήθος ποσοστών υλοποίησης των Τ.Α.Π.

ΠΟΣΟΣΤΑ ΥΛΟΠΟΙΗΣΗΣ ΤΑΠ	ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ	ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ%
0%-5%	7	12,1%
6%-20%	1	1,8%
21%-50%	14	24,1%
51%-70%	18	31%
<71%	18	31%
ΣΥΝΟΛΟ	58	100%

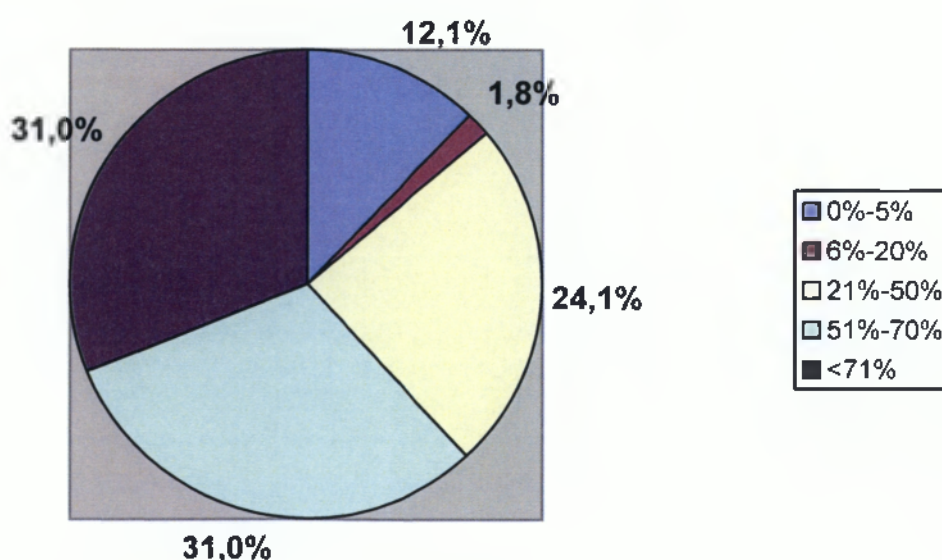
Πηγή: Ιδία επεξεργασία

Γράφημα 9: Αριθμητική απεικόνιση υλοποίησης των Τ.Α.Π.

Πηγή: Ιδία επεξεργασία

Γράφημα 10: Ποσοστιαία απεικόνιση υλοποίησης των Τ.Α.Π.

Πηγή: Ιδία επεξεργασία

Οι δήμοι, οι οποίοι έχουν απαντήσει θετικά για την εφαρμογή των Τ.Α.Π. είναι 58 και αυτό το στοιχείο προκύπτει από τον παραπάνω πίνακα 6.

Η αναφορά αυτή γίνεται διότι εδώ φαίνεται σε ποιο ποσοστό έχουν οδηγήσει οι ενέργειες της εφαρμογής των Τ.Α.Π. αυτούς τους 58 δήμους.

Στην φάση αυτή θα πρέπει να ειπωθεί πως ο διαχωρισμός των ποσοστών έγινε μετά από μια αρχική επαφή που έγινε με τους ίδιους τους δήμους για το που κυμαίνονται τα ποσοστά εκπόνησης του προγράμματος.

Έτσι τα ποσοστά υλοποίησης διαιρέθηκαν ως εξής:

- Από 0% έως 5%
  - Από 6% έως 20%
  - Από 21% έως 50%
- και
- Μεγαλύτερο του 71%

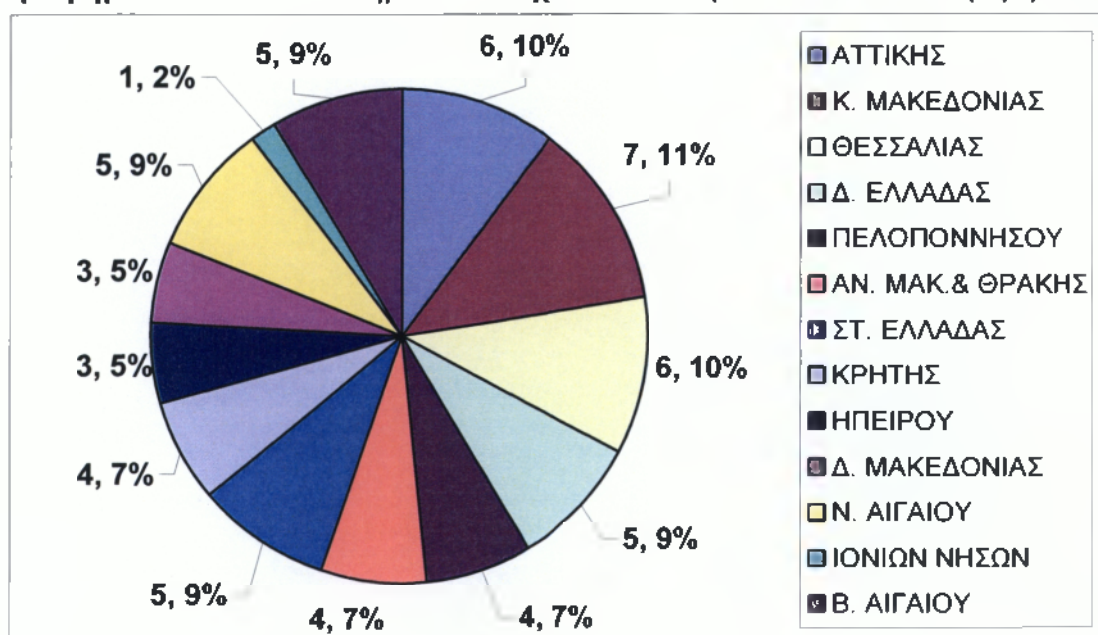
Υπάρχουν 7 δήμοι που αντιστοιχούν στο 12,1%, όπου είτε δεν έχουν ξεκινήσει την εφαρμογή του προγράμματος, είτε είναι στα πρώτα στάδια και εντάσσονται στο πρώτο επίπεδο ποσοστών, 1 δήμο που αντιπροσωπεύει το 1,8% και εντάσσεται στο δεύτερο επίπεδο, 14 δήμους, οι οποίοι αντιστοιχούν στο 24,1% και εντάσσονται στο τρίτο επίπεδο, 18 δήμους, οι οποίοι αντιστοιχούν στο 31% και εντάσσονται στο τέταρτο επίπεδο και τέλος, 18 δήμους που αντιπροσωπεύουν το 31% και εντάσσονται στο πέμπτο επίπεδο, στο οποίο όπως προέκυψε και από την έρευνα φτάνει έως και την ολοκλήρωση του προγράμματος του Τ.Α.Π. που έχουν εκπονήσει.

Πίνακας 9: Πλήθος δήμων με Τ.Α.Π., χωρίς Τ.Α.Π. και δήμοι που δεν γνώριζαν για τα Τ.Α.Π. ανά περιφέρεια.

ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΕΣ	ΔΗΜΟΙ ΜΕ ΤΑΠ	ΔΗΜΟΙ ΜΕ ΤΑΠ%	ΔΗΜΟΙ ΧΩΡΙΣ ΤΑΠ	ΔΗΜΟΙ ΧΩΡΙΣ ΤΑΠ%	ΔΗΜΟΙ ΠΟΥ ΔΕΝ ΓΝΩΡΙΖΑΝ ΤΑ ΤΑΠ	ΔΗΜΟΙ ΠΟΥ ΔΕΝ ΓΝΩΡΙΖΑΝ ΤΑ ΤΑΠ%
ΑΤΤΙΚΗΣ	6	10.3%	11	12,5%	0	0%
Κ. ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ	7	12.1%	11	12,5%	5	26,3%
ΘΕΣΣΑΛΙΑΣ	6	10.3%	8	9,1%	2	10,5%
Δ. ΕΛΛΑΔΑΣ	5	8.6%	6	6,8%	2	10,5%
ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΥ	4	6.9%	10	11,4%	3	15,8%
ΑΝ. ΜΑΚ.& ΘΡΑΚΗΣ	4	6.9%	6	6,8%	0	0%
ΣΤ. ΕΛΛΑΔΑΣ	5	8.6%	7	8%	3	15,8%
ΚΡΗΤΗΣ	4	6.9%	10	11,4%	0	0%
ΗΠΕΙΡΟΥ	3	5.2%	8	9,1%	0	0%
Δ. ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ	3	5.2%	4	4,5%	1	5,3%
Ν. ΑΙΓΑΙΟΥ	5	8.6%	4	4,5%	0	0%
ΙΟΝΙΩΝ ΝΗΣΩΝ	1	1.8%	1	1,1%	3	15,8%
Β. ΑΙΓΑΙΟΥ	5	8.6%	2	2,3%	0	0%
ΣΥΝΟΛΟ	58	100%	88	100%	19	100%

Πηγή: Ιδία επεξεργασία

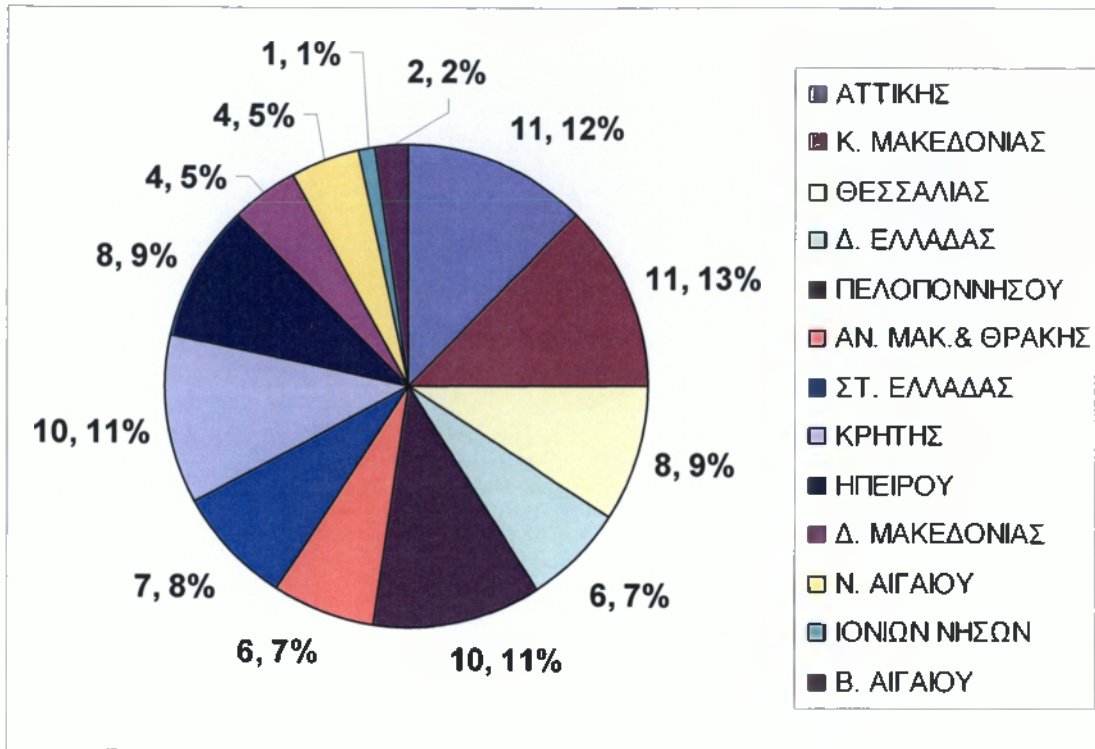
Γράφημα 11: Ποσοστό δήμων που έχουν εκπονήσει Τ.Α.Π. ανά περιφέρεια.

Πηγή: Ιδία επεξεργασία

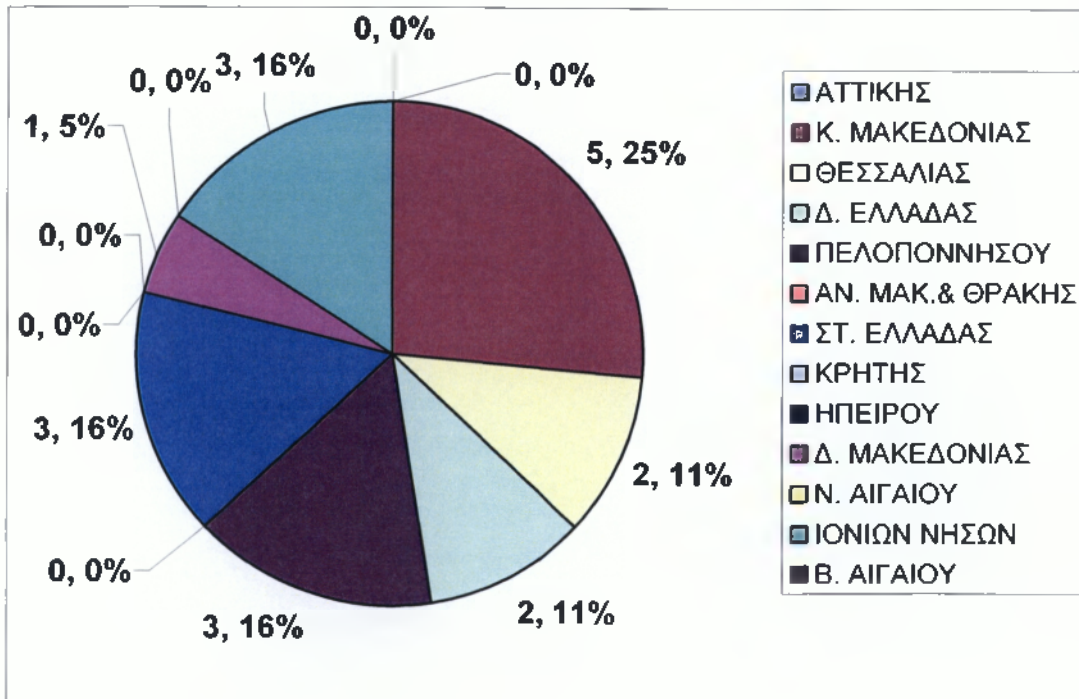

Γράφημα 12: Ποσοστό δήμων που δεν έχουν εκπονήσει Τ.Α.Π. ανά περιφέρεια.

Πηγή: Ιδία επεξεργασία

Γράφημα 13: Ποσοστό των δεν γνώριζαν για τα Τ.Α.Π. ανά περιφέρεια.

Πηγή: Ιδία επεξεργασία

Στο σημείο αυτό, και αφού έχει εξεταστεί πόσοι από τους ερευνηθέντες δήμους έχουν εκπονήσει Τ.Α.Π., σε ποια χρονική περίοδο τα εκπόνησαν και σε πιο ποσοστό υλοποιήθηκαν και επίσης πριν την ανάλυση των στοιχείων που προέκυψαν από το ερωτηματολόγιο, είναι σημαντικό να γίνει μια στατιστική αποτίμηση της εκπόνησης των Τ.Α.Π. ανά περιφέρεια για μια πρώτη εικόνα για την πορεία τους. Ο πίνακας 9 είναι μια συγχώνευση τριών πινάκων. Η δεύτερη και η τρίτη στήλη δίνουν τον αριθμό και το ποσοστό των δήμων που έχουν εκπονήσει Τ.Α.Π. ανά περιφέρεια, η τέταρτη και πέμπτη αντίστοιχα τον αριθμό και το ποσοστό αυτών που δεν έχουν εκπονήσει Τ.Α.Π. και τέλος η έκτη και έβδομη στήλη τον αριθμό και ποσοστό των δήμων που δεν γνώριζαν για τα Τ.Α.Π., πάντα ανά περιφέρεια.

Βάσει λοιπόν αυτού του πίνακα και δημιουργώντας τα αντίστοιχα διαγράμματα, αναλυτικά είναι τα εξής:

1. Τον βαθμό εφαρμογής των Τ.Α.Π. στους ερευνηθέντες δήμους όπου:

- Σε 6 δήμους της Αττικής έχουν εκπονηθεί Τ.Α.Π. και αντιστοιχούν στο 10,3%.
- Σε 7 δήμους της Κ. Μακεδονίας έχουν εκπονηθεί Τ.Α.Π. και αντιστοιχούν στο 12,1%.
- Σε 6 δήμους της Θεσσαλίας έχουν εκπονηθεί Τ.Α.Π. και αντιστοιχούν στο 10,3%.
- Σε 5 δήμους της Δ. Ελλάδος έχουν εκπονηθεί Τ.Α.Π. και αντιστοιχούν στο 8,6%.
- Σε 4 δήμους της Πελοποννήσου έχουν εκπονηθεί Τ.Α.Π. και αντιστοιχούν στο 6,9%.
- Σε 4 δήμους της Αν. Μακεδονίας & Θράκης έχουν εκπονηθεί Τ.Α.Π. και αντιστοιχούν στο 6,9%.
- Σε 5 δήμους της Στ. Ελλάδας έχουν εκπονηθεί Τ.Α.Π. και αντιστοιχούν στο 8,6%.
- Σε 4 δήμους της Κρήτης έχουν εκπονηθεί Τ.Α.Π. και αντιστοιχούν στο 6,9%.
- Σε 3 δήμους της Ηπείρου έχουν εκπονηθεί Τ.Α.Π. και αντιστοιχούν στο 5,2%.
- Σε 3 δήμους της Δ. Μακεδονίας έχουν εκπονηθεί Τ.Α.Π. και αντιστοιχούν στο 5,2%.
- Σε 5 δήμους του Ν. Αιγαίου έχουν εκπονηθεί Τ.Α.Π. και αντιστοιχούν στο 8,6%.
- Σε 1 δήμο των Ιόνιων Νήσων έχουν εκπονηθεί Τ.Α.Π. και αντιστοιχούν στο 1,8%.
- Σε 5 δήμους του Β. Αιγαίου έχουν εκπονηθεί Τ.Α.Π. και αντιστοιχούν στο 8,6%.

2. Τον βαθμό μη εφαρμογής των Τ.Α.Π. στους ερευνηθέντες δήμους όπου αντίστοιχα:

- Σε 11 δήμους της Αττικής δεν έχουν εκπονηθεί Τ.Α.Π. και αντιστοιχούν στο 12,5%.

- Σε 11 δήμους της Κ. Μακεδονίας δεν έχουν εκπονηθεί Τ.Α.Π. και αντιστοιχούν στο 12,5%.
- Σε 8 δήμους της Θεσσαλίας δεν έχουν εκπονηθεί Τ.Α.Π. και αντιστοιχούν στο 9,1%.
- Σε 6 δήμους της Δ. Ελλάδος δεν έχουν εκπονηθεί Τ.Α.Π. και αντιστοιχούν στο 6,8%.
- Σε 10 δήμους της Πελοποννήσου δεν έχουν εκπονηθεί Τ.Α.Π. και αντιστοιχούν στο 11,4%.
- Σε 6 δήμους της Αν. Μακεδονίας δεν έχουν εκπονηθεί Τ.Α.Π. και αντιστοιχούν στο 6,8%.
- Σε 7 δήμους της Στ. Ελλάδας δεν έχουν εκπονηθεί Τ.Α.Π. και αντιστοιχούν στο 6%.
- Σε 10 δήμους της Κρήτης δεν έχουν εκπονηθεί Τ.Α.Π. και αντιστοιχούν στο 11,4%.
- Σε 8 δήμους της Ηπείρου δεν έχουν εκπονηθεί Τ.Α.Π. και αντιστοιχούν στο 9,8%.
- Σε 4 δήμους της Δ. Μακεδονίας δεν έχουν εκπονηθεί Τ.Α.Π. και αντιστοιχούν στο 4,5%.
- Σε 4 δήμους του Ν. Αιγαίου δεν έχουν εκπονηθεί Τ.Α.Π. και αντιστοιχούν στο 4,5%.
- Σε 1 δήμο των Ιόνιων Νήσων δεν έχουν εκπονηθεί Τ.Α.Π. και αντιστοιχούν στο 1,1%.
- Σε 2 δήμους του Β. Αιγαίου δεν έχουν εκπονηθεί Τ.Α.Π. και αντιστοιχούν στο 2,3% και τέλος

3. Τον βαθμό *άγνοιας των Τ.Α.Π.* στους ερευνηθέντες δήμους όπου:

- Στους νομούς των περιφερειών Αττικής, Αν. Μακεδονίας & Θράκης, Κρήτης, Ηπείρου, Ν. Αιγαίου και Β. Αιγαίου το ποσοστό το οποίο δεν γνώριζαν για τα Τ.Α.Π. είναι 0% και επομένως όλοι οι δήμοι που ερωτήθηκαν στις περιφέρειες αυτές γνώριζαν για την ύπαρξη των Τ.Α.Π.
- Στην Κ. Μακεδονία 5 δήμοι δεν γνωρίζουν τα Τ.Α.Π. και αντιπροσωπεύονται από το 26,3%.
- Στην Θεσσαλία 2 δήμοι δεν γνωρίζουν τα Τ.Α.Π. και αντιπροσωπεύουν το 10,5%.
- Στην Δ. Ελλάδα 2 δήμοι δεν γνωρίζουν τα Τ.Α.Π. και αντιπροσωπεύουν το 10,5%.
- Στην Πελοπόννησο 3 δήμοι δεν γνωρίζουν τα Τ.Α.Π. και αντιπροσωπεύουν το 15,8%.
- Στην Στ. Ελλάδα 3 δήμοι δεν γνωρίζουν τα Τ.Α.Π. και αντιπροσωπεύουν το 15,8%.
- Στα Ιόνια Νησιά 3 δήμοι δεν γνωρίζουν τα Τ.Α.Π. και αντιπροσωπεύουν το 15,8%.
- Στην Δ. Μακεδονία 1 δήμος δεν γνωρίζουν τα Τ.Α.Π. και αντιπροσωπεύει το 5,3%.

Σύμφωνα λοιπόν με τα παραπάνω στοιχεία αυτό που διαπιστώθηκε είναι πως η εφαρμογή των Τ.Α.Π. ποικίλει ανά περιφέρεια έχοντας αρνητικά αποτελέσματα στο σύνολο τους και αυτό μπορεί να οφείλεται σε διάφορους παράγοντες, οι οποίοι προσεγγίστηκαν στην εισαγωγική ανάλυση και

βασίζονταν κυρίως στην επικοινωνία μαζί τους, όμως αντιπροσωπεύουν και το σημείο αυτό της έρευνας. Αυτό που θα μπορούσε να προστεθεί είναι πως σε μεγάλα δημοτικά διαμερίσματα, λόγω προώθησης μεγαλύτερου κεφαλαίου, αλλά και σε νησιωτικές περιοχές, λόγω τουριστικής ανάπτυξης, η εκπόνηση Τ.Α.Π. είναι σε καλύτερο επίπεδο και αυτό ίσως οφείλεται στην καλύτερη ενημέρωση, σε καλύτερες υποδομές, σε πιο έμπειρο και στελεχωμένο προσωπικό και τέλος από την περιοχή στην οποία βρίσκονται (γεωγραφικά).

Η τελευταία διαπίστωση είναι πολύ βασική, γιατί η διάκριση που πιθανότατα γίνεται από αρμόδιους φορείς κατά κάποιο τρόπο θα μπορούσαν να στηρίξουν και άλλες περιοχές οικονομικά ή έστω και σε στάδιο ενημέρωσης για την εξέλιξη και την καλύτερη πορεία τους.

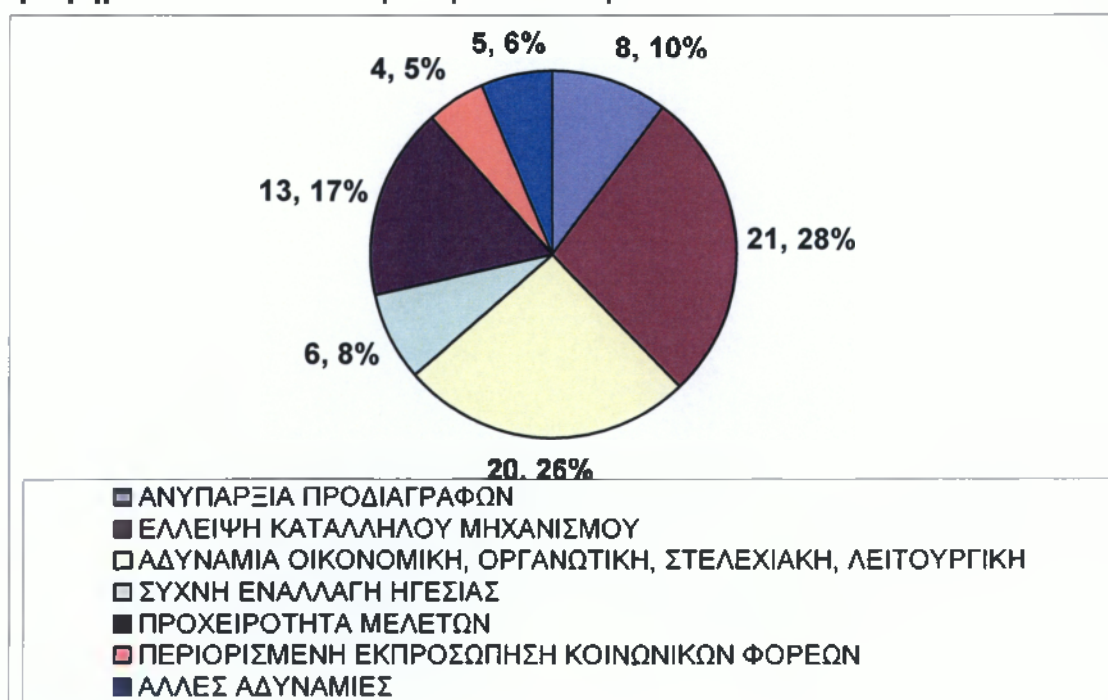

Πίνακας 10: Πλήθος κυριότερων αδυναμιών των Τ.Α.Π.

ΑΔΥΝΑΜΙΕΣ	ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ	ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ%
ΑΝΥΠΑΡΞΙΑ ΠΡΟΔΙΑΓΡΑΦΩΝ	8	10.4%
ΕΛΛΕΙΨΗ ΚΑΤΑΛΛΗΛΟΥ ΜΗΧΑΝΙΣΜΟΥ	21	27.2%
ΑΔΥΝΑΜΙΑ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ, ΟΡΓΑΝΩΤΙΚΗ, ΣΤΕΛΕΧΙΑΚΗ, ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΚΗ	20	26%
ΣΥΧΝΗ ΕΝΑΛΛΑΓΗ ΗΓΕΣΙΑΣ	6	7.8%
ΠΡΟΧΕΙΡΟΤΗΤΑ ΜΕΛΕΤΩΝ	13	16.9%
ΠΕΡΙΟΡΙΣΜΕΝΗ ΕΚΠΡΟΣΩΠΗΣΗ ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ ΦΟΡΕΩΝ	4	5.2%
ΑΛΛΕΣ ΑΔΥΝΑΜΙΕΣ	5	6.5%
ΣΥΝΟΛΟ	77	100%

Πηγή: Ιδία επεξεργασία

Γράφημα 14: Ποσοστό κυριότερων αδυναμιών των Τ.Α.Π.

Πηγή: Ιδία επεξεργασία

Όπως αναφέρεται στο κείμενο οι αδυναμίες των Τ.Α.Π. είναι αρκετές. Για την έρευνα επιλέχθηκαν κάποιες από αυτές. Συγκεκριμένα επιλέχθηκαν έξι και μία έβδομη όπου εμπεριέχει τις υπόλοιπες αδυναμίες που παρουσιάζονται στο θεωρητικό μέρος της εργασίας. Η επιλογή αυτών των 6 έγινε με κριτήριο τις δημοφιλέστερες αδυναμίες που θα μπορούσαν να συναντήσουν οι ερωτηθέντες σε ένα δήμο κατά την εκπόνηση ενός Τ.Α.Π., καθώς επίσης και στο ποιες θα ήταν οι πιο κατανοητές και απλούστερες σε αυτούς. Επίσης οι ερωτηθέντες έδωσαν και περισσότερα από ένα αρνητικά, τα οποία έχουν συμπεριληφθεί στα στοιχεία διότι για κάποιον δήμο οι αδυναμίες ήταν εξίσου σημαντικές και δεν μπορούσαν να επιλέξουν την κυριότερη για αυτούς.

Οι κυριότερες αδυναμίες στους 58 δήμους που απάντησαν θετικά για την εκπόνηση των Τ.Α.Π. είναι:

- Η ανυπαρξία προδιαγραφών επιλέχθηκε από 8 δήμους και αντιστοιχεί στο 10,4%.
- Η έλλειψη κατάλληλου μηχανισμού επιλέχθηκε από 21 δήμους και αντιστοιχεί στο 27,2%.
- Η οικονομική, οργανωτική, στελεχιακή και λειτουργική αδυναμία επιλέχθηκε από 20 δήμους και αντιστοιχεί στο 26%.
- Η συχνή εναλλαγή ηγεσίας επιλέχθηκε από 6 δήμους και αντιστοιχεί στο 7,8 %.
- Η προχειρότητα μελετών επιλέχθηκε από 13 δήμους και αντιστοιχεί στο 16,9%.
- Η περιορισμένη εκπροσώπηση κοινωνικών φορέων επιλέχθηκε από 4 δήμους και αντιστοιχεί στο 5,2%.
- Άλλες αδυναμίες επιλέχθηκαν από 5 δήμους και αντιστοιχούν στο 6,5%.

Η έλλειψη κατάλληλου μηχανισμού είναι η πιο σημαντική αδυναμία σύμφωνα με την έρευνα και ακολουθεί δεύτερη η οικονομική, οργανωτική, στελεχιακή και λειτουργική αδυναμία.

Πίνακας 11: Πλήθος θετικών στοιχείων στην εκπόνηση των Τ.Α.Π.

ΘΕΤΙΚΑ	ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ	ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ
ΑΠΟΚΟΜΙΣΗ ΕΜΠΕΙΡΙΑΣ ΣΕ ΣΤΕΛΕΧΗ/ ΥΠΑΛΛΗΛΟΥΣ	18	16,1%
ΑΝΑΔΕΙΞΗ ΑΝΑΠΤΥΞΙΑΚΟΥ ΡΟΛΟΥ ΤΩΝ ΟΤΑ	34	30,3%
ΔΙΑΛΟΓΟΣ ΜΕΤΑΞΥ ΦΟΡΕΩΝ	12	10,7%
ΟΡΑΜΑ ΚΑΙ ΑΠΟΣΤΟΛΗ ΜΑΚΡΟΠΡΟΘΕΣΜΑ	17	15,2%
ΑΞΙΟΠΟΙΗΣΗ ΜΕΛΕΤΩΝ-ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΑ ΕΡΓΩΝ ΥΠΟΔΟΜΗΣ	17	15,2%
ΑΞΙΟΠΟΙΗΣΗ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΩΝ ΚΑΙ ΚΟΙΝΟΤΙΚΩΝ ΠΡΩΤΟΒΟΥΛΙΩΝ	14	12,5%
ΣΥΝΟΛΟ	112	100%

Πηγή: Ιδία επεξεργασία

Γράφημα 15: Ποσοστό θετικών στοιχείων στην εκπόνηση των Τ.Α.Π.

Πηγή: Ιδία επεξεργασία

Όπως αναφέρθηκε στο κείμενο τα θετικά των Τ.Α.Π. είναι μόνο έξι και για αυτό συμπεριληφθήκανε όλα στο ερωτηματολόγιο. Οι ερωτηθέντες όμως έδωσαν περισσότερες απαντήσεις από μία ως θετικά, όπως έγινε και στα αρνητικά, διότι για κάποιον δήμο τα θετικά ήταν εξίσου σημαντικά και δεν μπορούσαν να επιλέξουν το κυριότερο.

Τα θετικά των Τ.Α.Π. στους 58 δήμους που απάντησαν θετικά για την εκπόνηση των Τ.Α.Π. είναι:

- Η αποκόμιση εμπειρίας σε στελέχη/ υπαλλήλους επιλέχθηκε από 18 δήμους και αντιστοιχεί στο 16.1%.
- Η ανάδειξη του αναπτυξιακού ρόλου των ΟΤΑ επιλέχθηκε από 34 δήμους και αντιστοιχεί στο 30.3%.
- Ο διάλογος μεταξύ των φορέων επιλέχθηκε από 12 δήμους και αντιστοιχεί στο 10.7%.
- Το όραμα και η αποστολή μακροπρόθεσμα επιλέχθηκε από 17 δήμους και αντιστοιχεί στο 15.2%.
- Η αξιοποίηση μελετών – δημιουργία έργων υποδομής επιλέχθηκε από 17 δήμους και αντιστοιχεί στο 15.2%.
- Η αξιοποίηση των ευρωπαϊκών προγραμμάτων και κοινοτικών πρωτοβουλιών επιλέχθηκε από 14 δήμους και αντιστοιχεί στο 12.5%.

Η ανάδειξη του αναπτυξιακού ρόλου των ΟΤΑ είναι το πιο σημαντικό από τα θετικά των Τ.Α.Π. και η αποκόμιση εμπειρίας σε στελέχη/ υπαλλήλους το δεύτερο, με ποσοστά 30.3% και 16.1% αντίστοιχα.

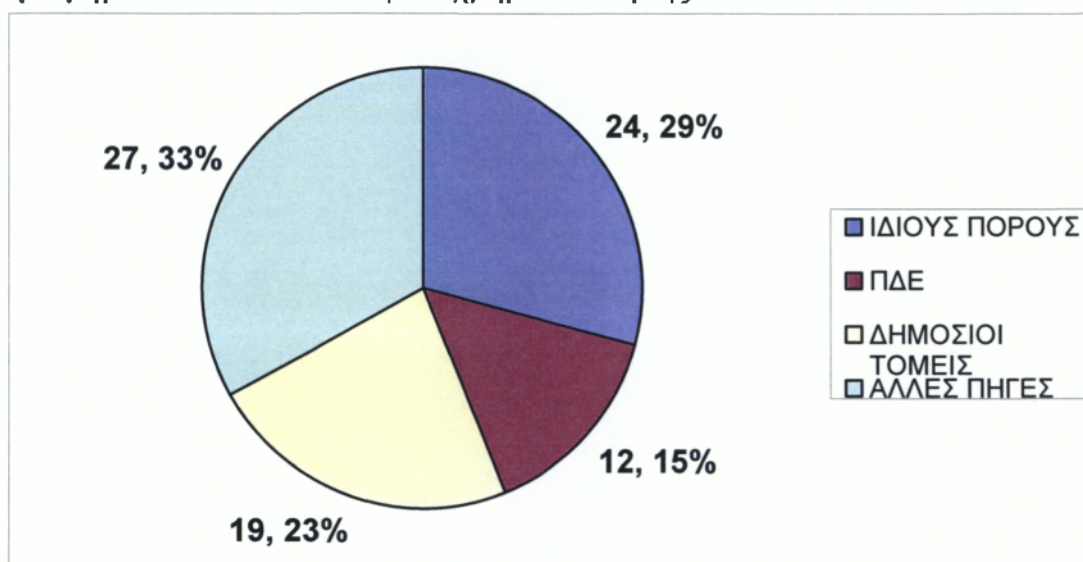

Πίνακας 12: Πλήθος πόρων χρηματοδότησης των Τ.Α.Π.

ΧΡΗΜΑΤΟΔΟΤΗΣΗ	ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ	ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ%
ΙΔΙΟΥΣ ΠΟΡΟΥΣ	24	29,3%
ΠΔΕ	12	14,6%
ΔΗΜΟΣΙΟΙ ΤΟΜΕΙΣ	19	23,2%
ΆΛΛΕΣ ΠΗΓΕΣ	27	32,9%
ΣΥΝΟΛΟ	82	100%

Πηγή: Ιδία επεξεργασία

Γράφημα 16: Ποσοστό πόρων χρηματοδότησης των Τ.Α.Π.

Πηγή: Ιδία επεξεργασία

Για την εφαρμογή των Τ.Α.Π. χρειάστηκαν πόροι χρηματοδότησης. Οι 58 δήμοι οι οποίοι επιλέχθηκαν και απάντησαν έδωσαν στην συγκεκριμένη ερώτηση για την χρηματοδότηση και παραπάνω από μία απαντήσεις.

Έτσι λοιπόν έχουμε:

- Το 29,3% που αντιπροσωπεύει 24 δήμους έχουν από ιδίους πόρους χρηματοδότηση των Τ.Α.Π.
- Το 14,6% που αντιπροσωπεύει 12 δήμους έχουν χρηματοδοτηθεί από το Πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων-ΠΔΕ.
- Το 23,2% που αντιπροσωπεύει 19 δήμους έχουν χρηματοδοτηθεί από Δημόσιους Τομείς.
- Από άλλες πηγές χρηματοδότησης έχουν καλυφθεί 27 δήμοι, που αντιστοιχούν στο 32,9%.

Το 32,9% που αντιπροσωπεύει το μεγαλύτερο μέρος έχει απαντήσει ότι η κυριότερη χρηματοδότηση των Τ.Α.Π. προέρχεται από διάφορους άλλους πόρους/ πηγές χρηματοδότησης.

3.3 ΕΡΕΥΝΑ ΣΤΟΥΣ ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΚΟΥΣ ΔΗΜΟΥΣ

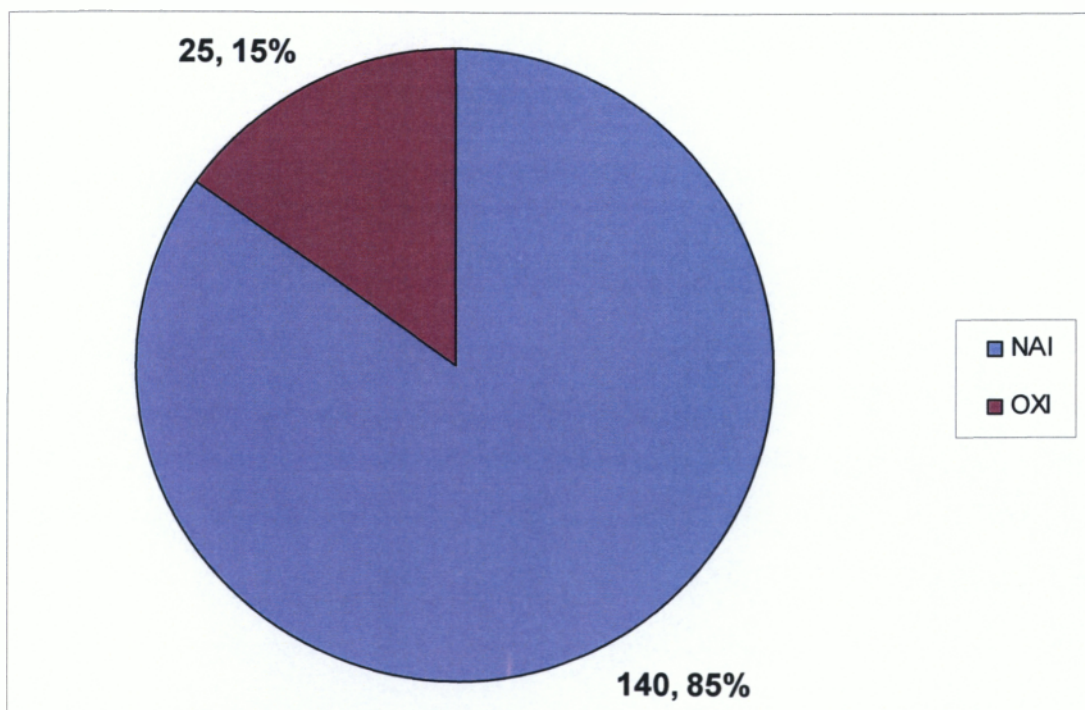
Στο κομμάτι αυτό γίνεται μία ιδιαίτερη αναφορά και λίγο πιο μεμονωμένη για το τι συμβαίνει στους δήμους, οι οποίοι είναι Καποδιστριακοί και αν το γεγονός αυτής της συνένωσης βοήθησε τα Τ.Α.Π. να έχουν μια καλύτερη εξέλιξη.

Πίνακας 13: Πλήθος Καποδιστριακών δήμων που συμμετείχαν στην έρευνά.

ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΚΟΙ ΔΗΜΟΙ	ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ	ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ%
ΝΑΙ	140	85%
ΟΧΙ	25	15%
ΣΥΝΟΛΟ	165	100%

Πηγή: Ίδια επεξεργασία

Γράφημα 17: Ποσοστό Καποδιστριακών δήμων συμμετείχαν στην έρευνά.

Πηγή: Ίδια επεξεργασία

Στον εν λόγω πίνακα αυτό που είναι ιδιαίτερος σημαντικό είναι να προσδιοριστούν πόσοι από τους 165 δήμους, που συνεργάστηκαν και έδωσαν μια απάντηση στην ερευνά, ανήκουν στο Πρόγραμμα “Ιωάννης Καποδίστριας” και πόσοι όχι.

Με το παραπάνω γράφημα γίνεται κατανοητό πως από τους 165 δήμους που συνεργάστηκαν μαζί οι 140 εντάσσονται στο πρόγραμμα Καποδίστρια, ενώ οι 25 όχι. Οι δήμοι που δεν εντάσσονται στο πρόγραμμα (για τους 25 που απάντησαν αρνητικά) προέρχονται είτε από εθελούσια συνένωση, είτε ως δήμοι που υπήρχαν και πριν το πρόγραμμα Καποδίστριας.

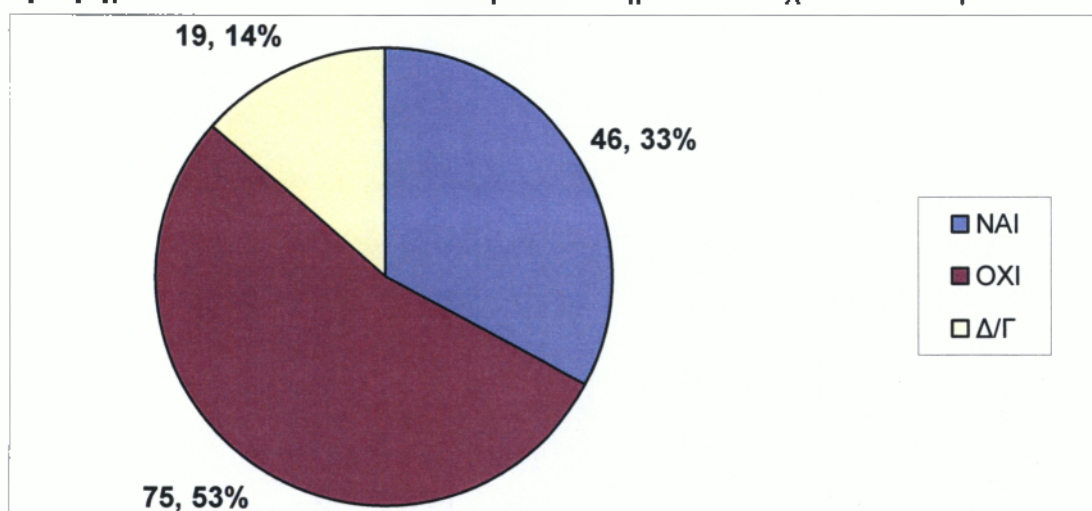
Το παραπάνω γράφημα πίτας δείχνει το ποσοστό των Καποδιστριακών δήμων που συμμετείχαν στην ερευνά και ισούται με το 85%, ενώ το 15% όπως φαίνεται από το γράφημα πρόκειται για δήμους που δεν εντάσσονται στο πρόγραμμα Καποδίστρια.

Πίνακας 14: Πλήθος Καποδιστριακών δήμων που έχουν εκπονήσει Τ.Α.Π.

ΤΑΠ	ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΚΟΙ	ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΚΟΙ%
ΝΑΙ	46	32,8%
ΟΧΙ	75	53,6%
Δ/Γ	19	13,6%
ΣΥΝΟΛΟ	140	100%

Πηγή: Ιδία επεξεργασία.

Γράφημα 18: Ποσοστό Καποδιστριακών δήμων που έχουν εκπονήσει Τ.Α.Π.

Πηγή: Ιδία επεξεργασία

Ο πίνακας αυτός είναι από τους πιο σημαντικούς διότι σχηματίζει μια εικόνα για το αν οι Καποδιστριακοί δήμοι που συνεργάστηκαν έχουν εκπονήσει ή όχι Τ.Α.Π.

Το παραπάνω γράφημα δείχνει πιο αναλυτικά αυτό που απεικονίζει ο πίνακας αυτός. Από τα στοιχεία του γραφήματος φαίνεται πως από τους 140 Καποδιστριακούς δήμους αυτοί που έχουν εκπονήσει Τ.Α.Π. είναι μόλις 46. Οι 75 δεν έχουν εκπονήσει Τ.Α.Π. και οι 19 δεν γνώριζαν την ύπαρξη των Τ.Α.Π.

Συγκεκριμένα το 32,8% των Καποδιστριακών δήμων έχουν εκπονήσει Τ.Α.Π., το 53,6% δεν έχει εκπονήσει Τ.Α.Π. και το 13,6% δεν γνωρίζει τι είναι τα Τ.Α.Π.

Το συμπέρασμα που βγαίνει από τα στοιχεία αυτά είναι πως παρ' όλο της συνένωσης των δήμων η κατάσταση παρέμεινε ίδια.

ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ

Με την ολοκλήρωση της πτυχιακής που είχε ως αντικείμενο την διενέργεια έρευνας για τα τοπικά αναπτυξιακά προγράμματα και η οποία διεκπεραιώθηκε, υπήρξαν κάποιες διαπιστώσεις κυρίως μέσα από το ερευνητικό της κομμάτι. Η έρευνα πήρε μέρος σε όλες τις περιφέρειες της χώρας και αυτό γιατί μέσα από την μεθοδολογία που ακολουθήθηκε όλοι οι νομοί που απαρτίζουν την κάθε μία ερευνήθηκαν. Έτσι δημιουργήθηκε μία σφαιρική εικόνα για την αποτελεσματικότητα ή μη αυτών των προγραμμάτων, καθώς και την εφαρμογή ή μη που είχαν στο σύνολο της χώρας.

Από την συγκέντρωση των στοιχείων της έρευνας και την τελική επεξεργασία τους, γεννιούνται κάποια συμπεράσματα για την υλοποίηση του θεσμού των Τοπικών Αναπτυξιακών Προγραμμάτων στους δήμους που τα εφάρμοσαν και για το ποιοι ήταν οι λόγοι που δεν εφαρμόστηκαν σε άλλους δήμους.

Θα μπορούσε να ειπωθεί ότι οι ίδιοι οι δήμοι δεν ευθύνονται αποκλειστικά για την μη εκπόνηση των Τοπικών Αναπτυξιακών Προγραμμάτων. Παρόλη την καλή διάθεση για να συμμετέχουν στην προσπάθεια εξέλιξης και ανάπτυξης της περιοχής τους αντιμετωπίζουν κάποιες δυσκολίες, οι οποίες βρίσκονται κυρίως στην έλλειψη πόρων. Επομένως το να εκπονήσουν Τοπικά Αναπτυξιακά Προγράμματα χωρίς την απαιτούμενη χρηματοδότηση αποθαρρύνονται και αναγκάζονται να δώσουν προτεραιότητα και να ασχοληθούν με τις βασικές ανάγκες τους, όπως είναι η καθαριότητα. Επίσης η ελλιπής στήριξη στον οικονομικό κυρίως τομέα από τους αρμόδιους φορείς τους αναγκάζει στην αναζήτηση εξωτερικού κεφαλαίου για να πραγματοποιηθούν οι υποχρεώσεις τους ως προς τους δημότες τους.

Εν τω μεταξύ, μέσα από την επικοινωνία που πραγματοποιήθηκε για την έρευνα έγινε φανερό ότι υπάρχει αδυναμία υποστήριξης των δήμων από ανωτέρους αρμόδιους φορείς, είτε για οικονομικούς λόγους, είτε σε θέματα ενημέρωσης και κατευθυντήριων γραμμών.

Επιπλέον, η υλοποίηση των Τοπικών Αναπτυξιακών Προγραμμάτων, από τις απαντήσεις που μας δόθηκαν αποδεικνύει πως σε μεγάλο βαθμό, βρίσκεται σε χαμηλό επίπεδο λόγω κωλυμάτων και αδυναμιών ολοκλήρωσής του, οι οποίες αναφέρθηκαν παραπάνω και αγγίζουν οικονομικά θέματα, τρόπους μη σωστής συνεργασίας και έλλειψης κατάλληλου μηχανισμού.

Σημαντική είναι η διαπίστωση για την μη επαρκή και ελλιπή στελέχωση σε αρμόδιες και μη θέσεις στους δήμους. Το γεγονός αυτό στηρίζεται στο ότι κατά την διάρκεια της έρευνας φανερώθηκε άγνοια από μέρος των υπαλλήλων για τα θέματα που αφορούσαν την υπηρεσία στην οποία εργάζονταν, πέρα των Τοπικών Αναπτυξιακών Προγραμμάτων. Αυτή η κατάσταση μπορεί να οφείλεται κυρίως στο ότι ο δήμος στελεχώνεται από άτομα μεγάλης ηλικίας και από άτομα που δεν έχουν τις απαιτούμενες γνώσεις του αντικείμενου στο οποίο καλούνται να διεκπεραιώνουν καθημερινά.

Επιπροσθέτως λόγω της διαφορετικότητας των ερευνηθέντων περιοχών, περιφερειών, νομών και κατ' επέκταση δήμων, συναντήθηκαν δυσκολίες ως προς την προσέγγιση της έρευνας και την κατανόηση του θέματος από τους συμμετέχοντες, δείχνοντας είτε αδιαφορία, είτε αποφυγή. Σε κάποιες όμως περιπτώσεις υπήρξε και ιδιαίτερο ενδιαφέρον. Αυτό

οφείλεται στο διαφορετικό τρόπο ζωής και νοοτροπίας, λόγω της ποικιλίας των εθίμων, ηθών και διαλέκτου. Σημαντικό γεγονός ήταν, για να κατανοηθούν τα παραπάνω, ότι αρκετοί δυσκολεύτηκαν να απαντήσουν στην ερώτηση που αφορούσε τις αδυναμίες των Τοπικών Αναπτυξιακών Προγραμμάτων γιατί πίστευαν ότι θα δυσφημούσαν την περιοχή τους.

Το πρόγραμμα Ι. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ ήταν εφαλτήριο για την ανάδειξη και την περαιτέρω ανάπτυξη των δήμων, μέσω της συνένωσης, για να έχουν καλύτερη συνεργασία μεταξύ τους καθώς και στο να βοηθήσουν να έχουν οργανωτική και λειτουργική δομή. Αλλά όπως αποδεικνύεται και από την έρευνα δεν έγινε εφικτό, διότι ίσως δεν έγινε σωστή εφαρμογή μεταξύ των δύο αυτών προγραμμάτων.

Σύμφωνα με τον γεωγραφικό χώρο και τον πληθυσμό των περιοχών, έγινε αντιληπτό ότι δεν υπάρχει κάποιος συγκεκριμένος παράγοντας για την προσπάθεια εκπόνησης Τοπικών Αναπτυξιακών Προγραμμάτων. Αυτό βασίζεται στο ότι υπήρξαν πολυπληθής, αλλά και μικρότερες σε πληθυσμό περιοχές, ίσως ακόμα και απομακρυσμένες από τα αστικά κέντρα, οι οποίες βρίσκονταν αναπτυξιακά σε καλύτερο επίπεδο από άλλες που πληρούν τις προδιαγραφές για την εφαρμογή διαφόρων προγραμμάτων.

Επίσης τα τελευταία χρόνια διαγράφεται μία ανοδική πορεία στον τομέα της ανάπτυξης των δήμων και αυτό φαίνεται από τα στοιχεία των απαντήσεων της έρευνας, οπότε υπάρχει κλίμα αισιοδοξίας για το μέλλον και θετική κατεύθυνση για την εκπόνηση και υλοποίηση προγραμμάτων που θα αναδείξουν τις τοπικές κοινωνίες.

Συμπερασματικά καταλήγουμε πως το μεγαλύτερο μέρος της έρευνας ήταν αρνητικό ως προς την εκπόνηση των Τοπικών Αναπτυξιακών Προγραμμάτων και αυτό φαίνεται από την σταδιακή αντικατάσταση των εν λόγω προγραμμάτων με άλλα που διαθέτουν σωστότερη δομή, οργάνωση και στοχεύουν σε καλύτερα αποτελέσματα, αυτά είναι τα Επιχειρησιακά Προγράμματα, τα οποία υποχρεούνται να εκπονούν οι δήμοι βάση όμως κάποιων συγκεκριμένων κριτηρίων.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑΤΑ

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ 1

Οι ερωτήσεις, οι οποίες επιλέχθηκαν για να απαντήσουν οι δήμοι στην έρευνα είναι οι εξής:

Ερωτήσεις:

1. Εάν είναι Καποδιστριακοί Δήμοι:
  - a. Ναι
  - b. Όχι

2. Έχετε εκπονήσει ποτέ Τ.Α.Π.:
  - a. Ναι
  - b. Όχι
  - c. Δεν γνωρίζει

3. Πότε εκπονήσατε ΤΑΠ. :
  - a. 1987-1990
  - b. 1991-1995
  - c. 1996-2000
  - d. 2001-2006

4. Από πού χρηματοδοτήσατε την κατάρτιση του ΤΑΠ:
  - a. Ίδιους πόρους του δήμου / φορέα.
  - b. Πιστώσεις του Προγράμματος Δημοσίων Επενδύσεων (ΠΔΕ).
  - c. Πιστώσεις φορέων του δημόσιου τομέα (Υπουργεία, οργανισμοί, υπηρεσίες).
  - d. Άλλες πηγές.

5. Σε ποιο ποσοστό έχετε υλοποιήσει τις δράσεις που προβλέπονταν σε αυτό:
  - a. 0% - 5%
  - b. 6%-20%
  - c. 21%-50%
  - d. 51%-70%
  - e. πάνω από 71%

6. Ποιες ήταν κατά την γνώμη σας οι αδυναμίες του θεσμού των ΤΑΠ:
  - a. Ανυπαρξία προδιαγραφών για την κατάρτιση
  - b. Έλλειψη κατάλληλου και μόνιμου μηχανισμού
  - c. Αδυναμία οικονομική, οργανωτική, στελεχιακή, λειτουργική.
  - d. Συχνή εναλλαγή ηγεσίας (δημάρχου)
  - e. Προχειρότητα μελετών
  - f. Περιορισμένη εκπροσώπηση κοινωνικών φορέων

g. Άλλες αδυναμίες

7. Ποια ήταν κατά την γνώμη σας τα θετικά σημεία από τον θεσμό των Τοπικών Αναπτυξιακών Προγραμμάτων;

- a. Αποκόμιση εμπειρίας σε στελέχη/ υπαλλήλους
- b. Ανάδειξη αναπτυξιακού ρόλου των ΟΤΑ
- c. Διάλογος μεταξύ των φορέων
- d. Όραμα και αποστολή μακροπρόθεσμα
- e. Αξιοποίηση μελετών- δημιουργία έργων υποδομής
- f. Αξιοποίηση Ευρωπαϊκών Προγραμμάτων και Κοινοτικών Πρωτοβουλιών

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ 2

Ο συγκεκριμένος πίνακας χρησιμοποιήθηκε για την αύξουσα ταξινόμηση των περιφερειών με κριτήριο τον πληθυσμό

ΠΙΝΑΚΑΣ ΣΥΓΚΡΙΤΙΚΩΝ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΩΝ* ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΟΥ ΠΛΗΘΥΣΜΟΥ ΑΠΟΓΡΑΦΩΝ 1991 - 2001, ΚΑΤΑ Υ.Π.Α. ΚΑΙ ΦΥΛΟ

Υ.Π.Α.	Απογραφή πληθυσμού 1991			Απογραφή πληθυσμού 2001		
	Άρρενες	Θήλειες	Σύνολο	Άρρενες	Θήλειες	Σύνολο
ΑΝΑΤΟΛΙΚΗ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ & ΘΡΑΚΗ	285.236	285.260	570.496	299.695	304.559	604.254
ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ	837.552	872.961	1.710.513	915.853	946.980	1.862.833
ΔΥΤΙΚΗ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ	146.979	146.036	293.015	152.559	150.191	302.750
ΘΕΣΣΑΛΙΑ	364.868	369.978	734.846	378.380	376.513	754.893
ΗΠΕΙΡΟΣ	169.414	170.314	339.728	175.952	176.468	352.420
ΙΟΝΙΑ ΝΗΣΙΑ	95.493	98.241	193.734	106.809	107.465	214.274
ΔΥΤΙΚΗ ΕΛΛΑΔΑ	354.264	353.423	707.687	375.663	366.756	742.419
ΣΤΕΡΕΑ ΕΛΛΑΔΑ	293.332	288.948	582.280	311.131	297.524	608.655
ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΣ	308.929	298.499	607.428	323.217	309.738	632.955
ΑΤΤΙΚΗ	1.692.546	1.830.861	3.523.407	1.829.732	1.934.616	3.764.348
ΒΟΡΕΙΟ ΑΙΓΑΙΟ	102.520	96.711	199.231	101.128	98.938	200.066
ΝΟΤΙΟ ΑΙΓΑΙΟ	133.317	124.164	257.481	152.671	146.074	298.745
ΚΡΗΤΗ	270.958	269.096	540.054	303.870	297.289	601.159
ΣΥΝΟΛΟ ΧΩΡΑΣ	5.055.408	5.204.492	10.259.900	5.426.660	5.513.111	10.939.771

* Προσωρινά αποτελέσματα

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ 3

Οι παρακάτω πίνακες απεικονίζουν τους επιλεγμένους δήμους πριν την επεξεργασία τους καθώς και τα τηλέφωνα επικοινωνίας.

Πίνακας δήμων που ερευνήθηκαν.

ΔΗΜΟΙ	ΤΗΛΕΦΩΝΑ	ΝΟΜΟΙ	ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΕΣ	ΠΛΗΘΥΣΜΟΣ
ΑΘΗΝΑΙΩΝ	210-3312422/210-5277000	ΑΘΗΝΩΝ	ΑΤΤΙΚΗΣ	745.514
ΒΡΙΛΛΗΣΙΩΝ	210-6871700/210-6871727	ΑΘΗΝΩΝ	ΑΤΤΙΚΗΣ	25.582
ΕΚΑΛΗΣ	210-8137661	ΑΘΗΝΩΝ	ΑΤΤΙΚΗΣ	5.190
ΙΛΙΟΥ (Τ. ΝΕΩΝ ΛΙΟΣΙΩΝ)	210-2649000/210-2614145	ΑΘΗΝΩΝ	ΑΤΤΙΚΗΣ	80.859
ΛΥΚΟΒΡΥΣΕΩΣ	210-2819171/210-2847333	ΑΘΗΝΩΝ	ΑΤΤΙΚΗΣ	8.116
ΝΕΑΣ ΙΩΝΙΑΣ	210-2790115/210-2790296	ΑΘΗΝΩΝ	ΑΤΤΙΚΗΣ	66.017
ΝΕΟΥ ΨΥΧΙΚΟΥ	210-6717211/210-6711360	ΑΘΗΝΩΝ	ΑΤΤΙΚΗΣ	10.848
ΠΕΤΡΟΥΠΟΛΕΩΣ	210-5065430-1/210-5012348	ΑΘΗΝΩΝ	ΑΤΤΙΚΗΣ	48.327
ΧΑΙΔΑΡΙΟΥ	210-5811621	ΑΘΗΝΩΝ	ΑΤΤΙΚΗΣ	46.276
ΑΝΑΒΥΣΣΟΥ	22990-36212/22990-36925	ΑΝΑΤΟΛΙΚΗΣ ΑΤΤΙΚΗΣ	ΑΤΤΙΚΗΣ	7.189
ΒΑΡΗΣ	210-8972160	ΑΝΑΤΟΛΙΚΗΣ ΑΤΤΙΚΗΣ	ΑΤΤΙΚΗΣ	10.998
ΔΙΟΝΥΣΟΥ	210-6211162/210-6212613	ΑΝΑΤΟΛΙΚΗΣ ΑΤΤΙΚΗΣ	ΑΤΤΙΚΗΣ	4.987
ΚΡΩΠΙΑΣ	210-6622324/210-6626559	ΑΝΑΤΟΛΙΚΗΣ ΑΤΤΙΚΗΣ	ΑΤΤΙΚΗΣ	25.325
ΠΑΙΑΝΙΑΣ	210-6647223/210-6646130	ΑΝΑΤΟΛΙΚΗΣ ΑΤΤΙΚΗΣ	ΑΤΤΙΚΗΣ	13.013
ΑΝΩ ΛΙΟΣΙΩΝ	210-2474845-9/210-2480400	ΔΥΤΙΚΗΣ ΑΤΤΙΚΗΣ	ΑΤΤΙΚΗΣ	26.423
ΖΕΦΥΡΙΟΥ	210-2315260/210-2319066	ΔΥΤΙΚΗΣ ΑΤΤΙΚΗΣ	ΑΤΤΙΚΗΣ	8.860
ΦΥΛΗΣ	210-2411702/210-2411444	ΔΥΤΙΚΗΣ ΑΤΤΙΚΗΣ	ΑΤΤΙΚΗΣ	2.947
ΚΕΡΑΤΣΙΝΙΟΥ	210-4612712/210-4610094	ΠΕΙΡΑΙΩΣ	ΑΤΤΙΚΗΣ	76.102
ΠΕΙΡΑΙΩΣ	210-4194000-3/210-4194800	ΠΕΙΡΑΙΩΣ	ΑΤΤΙΚΗΣ	175.697
ΤΡΟΙΖΗΝΟΣ	22980-42211-2/22980-43738	ΠΕΙΡΑΙΩΣ	ΑΤΤΙΚΗΣ	6.507
ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ ΠΑΥΛΟΥ	23310-41020/23310-41250	ΗΜΑΘΙΑΣ	ΚΕΝΤΡΙΚΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ	8.579,00
ΜΑΚΕΔΟΝΙΔΟΣ	23310-96300/2331096428	ΗΜΑΘΙΑΣ	ΚΕΝΤΡΙΚΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ	2.346,00
ΑΓΙΟΥ ΓΕΩΡΓΙΟΥ	23970-26600	ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ	ΚΕΝΤΡΙΚΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ	5.466,00
ΑΡΕΘΟΥΣΑΣ	23950-41310	ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ	ΚΕΝΤΡΙΚΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ	3.522,00
ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΥ - ΚΟΡΔΕΛΙΟΥ	2310-770212/2310-770256	ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ	ΚΕΝΤΡΙΚΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ	21.630,00
ΘΕΡΜΑΙΚΟΥ	23920-23606	ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ	ΚΕΝΤΡΙΚΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ	20.253,00
ΚΑΛΛΙΝΔΟΙΩΝ	23930-31631/23930-31800	ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ	ΚΕΝΤΡΙΚΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ	4.689,00
ΜΑΔΥΤΟΥ	23970-41218	ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ	ΚΕΝΤΡΙΚΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ	3.456,00
ΝΕΑΠΟΛΕΩΣ	2310-671100/2310-616034	ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ	ΚΕΝΤΡΙΚΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ	30.279,00
ΡΕΝΤΙΝΑΣ	23970-61217	ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ	ΚΕΝΤΡΙΚΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ	6.364,00
ΧΑΛΑΣΤΡΑΣ	2310-792244/2310-793330	ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ	ΚΕΝΤΡΙΚΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ	9.837,00
ΓΑΛΛΙΚΟΥ	23410-77100/23410-77130,2	ΚΙΛΚΙΣ	ΚΕΝΤΡΙΚΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ	7.279,00
ΚΡΟΥΣΣΩΝ	23410-61201/23410-61449	ΚΙΛΚΙΣ	ΚΕΝΤΡΙΚΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ	6.770,00
ΑΡΙΔΑΙΑΣ	23840-21204/23840-21263	ΠΕΛΛΗΣ	ΚΕΝΤΡΙΚΗΣ	20.213,00

ΔΗΜΟΙ	ΤΗΛΕΦΩΝΑ	ΝΟΜΟΙ	ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΕΣ	ΠΛΗΘΥΣΜΟΣ
			ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ	
ΚΡΥΑΣ ΒΡΥΣΗΣ	23820-61551/23820-61985	ΠΕΛΛΗΣ	ΚΕΝΤΡΙΚΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ	10.975,00
ΣΚΥΔΡΑΣ	23810-82662	ΠΕΛΛΗΣ	ΚΕΝΤΡΙΚΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ	15.654,00
ΚΑΤΕΡΙΝΗΣ	23510-69400/23510-69508	ΠΙΕΡΙΑΣ	ΚΕΝΤΡΙΚΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ	56.434,00
ΠΑΡΑΛΙΑΣ	23510-45200	ΠΙΕΡΙΑΣ	ΚΕΝΤΡΙΚΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ	6.449,00
ΑΜΦΙΠΟΛΗΣ	23240-93240/23240-93840	ΣΕΡΡΩΝ	ΚΕΝΤΡΙΚΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ	3.623,00
Κ. ΜΗΤΡΟΥΣΙΟΥ	23210-88207/23210-99310	ΣΕΡΡΩΝ	ΚΕΝΤΡΙΚΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ	6.402,00
ΠΡΩΤΗΣ	23240-61204/23240-61697	ΣΕΡΡΩΝ	ΚΕΝΤΡΙΚΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ	2.999,00
ΣΚΟΥΤΑΡΕΩΣ	23210-99160/23210-99170	ΣΕΡΡΩΝ	ΚΕΝΤΡΙΚΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ	7.517,00
ΑΡΝΑΙΑΣ	23720-22323/23720-22652	ΧΑΛΚΙΔΙΚΗΣ	ΚΕΝΤΡΙΚΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ	6.183,00
ΟΡΜΥΛΙΑΣ	23710-41229/23710-41900	ΧΑΛΚΙΔΙΚΗΣ	ΚΕΝΤΡΙΚΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ	4.745,00
ΣΤΑΓΥΡΩΝ - ΑΚΑΝΘΟΥ	23770-22216/23770-24120	ΧΑΛΚΙΔΙΚΗΣ	ΚΕΝΤΡΙΚΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ	8.781,00
ΑΧΕΛΩΟΥ	24450-31484/24450-32236	ΚΑΡΔΙΤΣΗΣ	ΘΕΣΣΑΛΙΑΣ	1.690,00
ΚΑΡΔΙΤΣΑΣ	24410-71514/24410-71520-1	ΚΑΡΔΙΤΣΗΣ	ΘΕΣΣΑΛΙΑΣ	37.768,00
ΠΑΛΑΜΑ	24440-22221/24440-22516	ΚΑΡΔΙΤΣΗΣ	ΘΕΣΣΑΛΙΑΣ	10.050,00
ΣΟΦΑΔΩΝ	24430-22396/24430-23531	ΚΑΡΔΙΤΣΗΣ	ΘΕΣΣΑΛΙΑΣ	12.215,00
ΑΝΤΙΧΑΣΙΩΝ	24930-51526/24930-51900	ΛΑΡΙΣΗΣ	ΘΕΣΣΑΛΙΑΣ	3.951,00
ΕΝΙΠΠΕΑ	24910-71263/24910-71080	ΛΑΡΙΣΗΣ	ΘΕΣΣΑΛΙΑΣ	4.526,00
ΚΡΑΝΝΩΝΟΣ	2410-751292	ΛΑΡΙΣΗΣ	ΘΕΣΣΑΛΙΑΣ	3.274,00
ΜΕΛΙΒΟΙΑΣ	24940-51139/24940-53271-2	ΛΑΡΙΣΗΣ	ΘΕΣΣΑΛΙΑΣ	3.472,00
ΠΛΑΤΥΚΑΜΠΟΥ	2410-971383/2410-971422	ΛΑΡΙΣΗΣ	ΘΕΣΣΑΛΙΑΣ	8.292,00
ΦΑΡΣΑΛΩΝ	24910-22744	ΛΑΡΙΣΗΣ	ΘΕΣΣΑΛΙΑΣ	10.812,00
ΑΡΓΑΛΑΣΤΗΣ	24230-54219/24230-55655	ΜΑΓΝΗΣΙΑΣ	ΘΕΣΣΑΛΙΑΣ	2.158,00
ΙΩΛΚΟΥ	24210-72911/24210-72913,5	ΜΑΓΝΗΣΙΑΣ	ΘΕΣΣΑΛΙΑΣ	2.071,00
ΝΕΑΣ ΙΩΝΙΑΣ	24210-60196/24210-60269	ΜΑΓΝΗΣΙΑΣ	ΘΕΣΣΑΛΙΑΣ	31.929,00
ΣΚΟΠΕΛΟΥ	24240-22205/24240-23231	ΜΑΓΝΗΣΙΑΣ	ΘΕΣΣΑΛΙΑΣ	4.696,00
ΓΟΝΦΩΝ	24310-62015/24310-62025	ΤΡΙΚΑΛΩΝ	ΘΕΣΣΑΛΙΑΣ	5.154,00
ΚΛΕΙΝΟΒΟΥ	24320-31420/24320-31423	ΤΡΙΚΑΛΩΝ	ΘΕΣΣΑΛΙΑΣ	2.301,00
ΠΑΛΗΟΚΑΣΤΡΟΥ	24310-87451/24310-87752	ΤΡΙΚΑΛΩΝ	ΘΕΣΣΑΛΙΑΣ	3.461,00
ΠΥΝΔΑΙΩΝ	24340-93150/24340-93155	ΤΡΙΚΑΛΩΝ	ΘΕΣΣΑΛΙΑΣ	2.136,00
ΧΑΣΙΩΝ	24320-82417-8/24320-82421	ΤΡΙΚΑΛΩΝ	ΘΕΣΣΑΛΙΑΣ	2.136,00
ΑΜΦΙΛΟΧΙΑΣ	26420-29300	ΑΙΤΩΛΟΑΚΑΡΝΑΝΙΑΣ	ΔΥΤΙΚΗΣ ΕΛΛΑΔΑΣ	12.834
ΑΣΤΑΚΟΥ	26460-41431/26460-41222	ΑΙΤΩΛΟΑΚΑΡΝΑΝΙΑΣ	ΔΥΤΙΚΗΣ ΕΛΛΑΔΑΣ	7.252
ΜΑΚΡΥΝΕΙΑΣ	26350-41300	ΑΙΤΩΛΟΑΚΑΡΝΑΝΙΑΣ	ΔΥΤΙΚΗΣ ΕΛΛΑΔΑΣ	5.241
ΟΙΝΙΑΔΩΝ	26320-91214	ΑΙΤΩΛΟΑΚΑΡΝΑΝΙΑΣ	ΔΥΤΙΚΗΣ ΕΛΛΑΔΑΣ	10.227
ΠΛΑΤΑΝΟΥ	26340-62122/26340-61220	ΑΙΤΩΛΟΑΚΑΡΝΑΝΙΑΣ	ΔΥΤΙΚΗΣ ΕΛΛΑΔΑΣ	1.775
ΑΙΓΕΙΡΑΣ	26960-39000/26960-31618	ΑΧΑΙΑΣ	ΔΥΤΙΚΗΣ ΕΛΛΑΔΑΣ	4.512
ΔΙΑΚΟΠΤΟΥ	26910-43247	ΑΧΑΙΑΣ	ΔΥΤΙΚΗΣ ΕΛΛΑΔΑΣ	7.005
ΛΕΥΚΑΣΙΟΥ	26920-31294/2690-31380	ΑΧΑΙΑΣ	ΔΥΤΙΚΗΣ ΕΛΛΑΔΑΣ	3.892
ΠΑΤΡΕΩΝ	2610-966380/2610-966305	ΑΧΑΙΑΣ	ΔΥΤΙΚΗΣ ΕΛΛΑΔΑΣ	163.446
ΩΛΕΝΙΑΣ	26930-61202/26930-61776-7	ΑΧΑΙΑΣ	ΔΥΤΙΚΗΣ ΕΛΛΑΔΑΣ	6.822
ΑΡΧΑΙΑΣ ΟΛΥΜΠΙΑΣ	26240-22549/26240-22650	ΗΛΕΙΑΣ	ΔΥΤΙΚΗΣ ΕΛΛΑΔΑΣ	11.069
ΖΑΧΑΡΩΣ	26250-31277/26250-33000	ΗΛΕΙΑΣ	ΔΥΤΙΚΗΣ ΕΛΛΑΔΑΣ	12.910
ΛΕΧΑΙΝΩΝ	26230-29286-7/26230-23712	ΗΛΕΙΑΣ	ΔΥΤΙΚΗΣ ΕΛΛΑΔΑΣ	6.334
ΦΙΓΑΛΕΙΑΣ	26250-41257/26250-41877	ΗΛΕΙΑΣ	ΔΥΤΙΚΗΣ ΕΛΛΑΔΑΣ	2.499
ΑΣΚΛΗΠΕΙΟΥ	27530-22238	ΑΡΓΟΛΙΔΑΣ	ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΥ	4.804

ΔΗΜΟΙ	ΤΗΛΕΦΩΝΑ	ΝΟΜΟΙ	ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΕΣ	ΠΛΗΘΥΣΜΟΣ
ΛΕΡΝΑΣ	27510-42420/27510-42421	ΑΡΓΟΛΙΔΑΣ	ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΥ	3.042
ΝΕΑΣ ΚΙΟΥ	27510-51013/27510-51840	ΑΡΓΟΛΙΔΑΣ	ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΥ	3.646
ΒΥΤΙΝΑΣ	27950-22329/27950-22950	ΑΡΚΑΔΙΑΣ	ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΥ	2.012
ΚΟΝΤΟΒΑΖΑΙΝΗΣ	27970-23901/27970-23785	ΑΡΚΑΔΙΑΣ	ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΥ	2.048
ΜΑΝΤΙΝΕΙΑΣ	2710-561254/2710-561105	ΑΡΚΑΔΙΑΣ	ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΥ	3.510
ΤΡΙΠΟΛΗΣ	2710-22235/2710-232365	ΑΡΚΑΔΙΑΣ	ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΥ	28.976
ΑΣΣΟΥ - ΛΕΧΑΙΟΥ	27410-86241/27410-89500/87507	ΚΟΡΙΝΘΙΑΣ	ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΥ	9.850
ΛΟΥΤΡΑΚΙΟΥ - ΠΕΡΑΧΩΡΑΣ	27440-69000/27440-22315	ΚΟΡΙΝΘΙΑΣ	ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΥ	16.520
ΣΟΛΥΓΕΙΑΣ	27410-93238/27410-93580	ΚΟΡΙΝΘΙΑΣ	ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΥ	3.047
ΑΣΩΠΟΥ	27320-83280/27320-82228	ΛΑΚΩΝΙΑΣ	ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΥ	4.187
ΖΑΡΑΚΑ	27320-51121/27320-51120	ΛΑΚΩΝΙΑΣ	ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΥ	1.538
ΜΥΣΤΡΑ	27310-22226/27310-81866	ΛΑΚΩΝΙΑΣ	ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΥ	4.608
ΣΚΑΛΑΣ	27350-23192/27350-24030	ΛΑΚΩΝΙΑΣ	ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΥ	5.902
ΑΕΤΟΥ	27650-22233/27650-22298	ΜΕΣΣΗΝΙΑΣ	ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΥ	3.264
ΑΡΙΣΤΟΜΕΝΟΥΣ	27220-92581	ΜΕΣΣΗΝΙΑΣ	ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΥ	3.413
ΔΩΡΙΟΥ	27650-31111/27650-32000	ΜΕΣΣΗΝΙΑΣ	ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΥ	4.069
ΚΟΡΩΝΗΣ	27240-22221/27240-22501	ΜΕΣΣΗΝΙΑΣ	ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΥ	5.067
ΜΕΣΣΙΝΗΣ	27220-22601/27220-22231	ΜΕΣΣΗΝΙΑΣ	ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΥ	11.041
ΠΥΛΟΥ	27230-22221/27230-23523	ΜΕΣΣΗΝΙΑΣ	ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΥ	5.402
ΚΑΛΑΜΠΑΚΙΟΥ	25210-51209/25210-51210	ΔΡΑΜΑΣ	ΑΝ.ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ & ΘΡΑΚΗΣ	6.481
ΣΙΤΑΓΡΩΝ	25210-93204	ΔΡΑΜΑΣ	ΑΝ.ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ & ΘΡΑΚΗΣ	5.266
ΜΕΤΑΞΕΔΩΝ	25530-51731-2/25530-51207	ΕΒΡΟΥ	ΑΝ.ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ & ΘΡΑΚΗΣ	4.486
ΤΡΑΙΑΝΟΥΠΟΛΗΣ	25510-51888/25510-51889	ΕΒΡΟΥ	ΑΝ.ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ & ΘΡΑΚΗΣ	3.335
ΕΛΕΥΘΕΡΩΝ	25940-29000	ΚΑΒΑΛΑΣ	ΑΝ.ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ & ΘΡΑΚΗΣ	7.376
ΟΡΦΑΝΟΥ	25920-41312/25920-41401/21640	ΚΑΒΑΛΑΣ	ΑΝ.ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ & ΘΡΑΚΗΣ	5.140
ΑΒΔΗΡΩΝ	25410-51207/25410-51259	ΞΑΝΘΗΣ	ΑΝ.ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ & ΘΡΑΚΗΣ	3.917
ΣΤΑΥΡΟΥΠΟΛΗΣ	25420-22226/25420-22624	ΞΑΝΘΗΣ	ΑΝ.ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ & ΘΡΑΚΗΣ	3.090
ΚΟΜΟΤΗΝΗΣ	25310-22720/22671/25310-37751-2	ΡΟΔΟΠΗΣ	ΑΝ.ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ & ΘΡΑΚΗΣ	52.659
ΦΙΛΛΥΡΑΣ	25310-61209/25310-61300	ΡΟΔΟΠΗΣ	ΑΝ.ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ & ΘΡΑΚΗΣ	8.014
ΔΑΥΛΕΙΑΣ	22610-52203	ΒΟΙΩΤΙΑΣ	ΣΤΕΡΕΑΣ ΕΛΛΑΔΑΣ	2.397
ΘΙΣΒΗΣ	22640-22206/22640-22180	ΒΟΙΩΤΙΑΣ	ΣΤΕΡΕΑΣ ΕΛΛΑΔΑΣ	4.480
ΠΛΑΤΑΙΩΝ	22620-98227/22620-98770	ΒΟΙΩΤΙΑΣ	ΣΤΕΡΕΑΣ ΕΛΛΑΔΑΣ	4.715
ΑΜΑΡΥΝΘΙΩΝ	22290-39091/22290-36275	ΕΥΒΟΙΑΣ	ΣΤΕΡΕΑΣ ΕΛΛΑΔΑΣ	7.356
ΔΙΡΦΥΩΝ	22280-51220/22280-51544	ΕΥΒΟΙΑΣ	ΣΤΕΡΕΑΣ ΕΛΛΑΔΑΣ	7.308
ΚΑΡΥΣΤΟΥ	22240-22246/22240-25001	ΕΥΒΟΙΑΣ	ΣΤΕΡΕΑΣ ΕΛΛΑΔΑΣ	7.144
ΜΑΡΜΑΡΙΟΥ	22240-31280/22240-32280	ΕΥΒΟΙΑΣ	ΣΤΕΡΕΑΣ ΕΛΛΑΔΑΣ	3.152
ΣΤΥΡΑΙΩΝ	22240-51235/22240-51214	ΕΥΒΟΙΑΣ	ΣΤΕΡΕΑΣ ΕΛΛΑΔΑΣ	3.346
ΑΠΕΡΑΝΤΙΩΝ	22370-61203/22370-61700	ΕΥΡΥΤΑΝΙΑΣ	ΣΤΕΡΕΑΣ ΕΛΛΑΔΑΣ	3.213
ΚΤΗΜΕΝΙΩΝ	22370-96208/22370-96081	ΕΥΡΥΤΑΝΙΑΣ	ΣΤΕΡΕΑΣ ΕΛΛΑΔΑΣ	1.168
ΑΓΙΟΥ ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΤΥΜΦΡΗΣΙΤΟΥ	22360-31470/22360-31718-9	ΦΘΙΩΤΙΔΟΣ	ΣΤΕΡΕΑΣ ΕΛΛΑΔΑΣ	3.278
ΔΑΦΝΟΥΣΙΩΝ	22330-31228/22330-32528	ΦΘΙΩΤΙΔΟΣ	ΣΤΕΡΕΑΣ ΕΛΛΑΔΑΣ	4.326
ΚΑΜΕΝΩΝ ΒΟΥΡΑΩΝ	22350-23300	ΦΘΙΩΤΙΔΟΣ	ΣΤΕΡΕΑΣ ΕΛΛΑΔΑΣ	5.064
ΜΩΛΟΥ	22350-51346/22350-52091	ΦΘΙΩΤΙΔΟΣ	ΣΤΕΡΕΑΣ ΕΛΛΑΔΑΣ	6.668
ΣΤΥΛΙΔΟΣ	22380-24831	ΦΘΙΩΤΙΔΟΣ	ΣΤΕΡΕΑΣ ΕΛΛΑΔΑΣ	6.858
ΓΑΛΛΕΙΔΙΟΥ	22650-41319/22650-41180,41260	ΦΩΚΙΔΟΣ	ΣΤΕΡΕΑΣ ΕΛΛΑΔΑΣ	3.030
ΙΤΕΑΣ	22650-32345/22650-32860	ΦΩΚΙΔΟΣ	ΣΤΕΡΕΑΣ ΕΛΛΑΔΑΣ	6.072
ΑΓΙΑΣ ΒΑΡΒΑΡΑΣ	28940-23741/28940-23742	ΗΡΑΚΛΕΙΟΥ	ΚΡΗΤΗΣ	5.310

ΔΗΜΟΙ	ΤΗΛΕΦΩΝΑ	ΝΟΜΟΙ	ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΕΣ	ΠΛΗΘΥΣΜΟΣ
ΓΑΖΙΟΥ	2810-823390/2810-823391-2	ΗΡΑΚΛΕΙΟΥ	ΚΡΗΤΗΣ	13.581
ΖΑΡΟΥ	28940-31331/28940-31847-8	ΗΡΑΚΛΕΙΟΥ	ΚΡΗΤΗΣ	3.370
ΚΡΟΥΣΩΝΑ	2810-711970	ΗΡΑΚΛΕΙΟΥ	ΚΡΗΤΗΣ	4.059
ΠΑΛΙΑΝΗΣ	2810-791243/2810-792145	ΗΡΑΚΛΕΙΟΥ	ΚΡΗΤΗΣ	2.404
ΧΕΡΣΟΝΗΣΟΥ	28970-22202	ΗΡΑΚΛΕΙΟΥ	ΚΡΗΤΗΣ	8.497
ΜΑΚΡΥ ΓΙΑΛΟΥ	28430-29200	ΛΑΣΙΘΙΟΥ	ΚΡΗΤΗΣ	4.204
ΑΡΚΑΔΙΟΥ	28310-72731-4	ΡΕΘΥΜΝΗΣ	ΚΡΗΤΗΣ	5.644
ΛΑΠΠΑΙΩΝ	28310-61244/28310-61350/210-61717	ΡΕΘΥΜΝΗΣ	ΚΡΗΤΗΣ	2.628
ΑΚΡΩΤΗΡΙΟΥ	28210-69460/28210-69800	ΧΑΝΙΩΝ	ΚΡΗΤΗΣ	10.321
ΓΕΩΡΓΙΟΥΠΟΛΕΩΣ	28250-83040/28250-61796	ΧΑΝΙΩΝ	ΚΡΗΤΗΣ	2.483
ΚΕΡΑΜΙΩΝ	28210-65000	ΧΑΝΙΩΝ	ΚΡΗΤΗΣ	1.630
ΜΥΘΗΜΝΗΣ	28220-77996/28210-36970	ΧΑΝΙΩΝ	ΚΡΗΤΗΣ	2.914
ΣΦΑΚΙΩΝ	28250-91540-2	ΧΑΝΙΩΝ	ΚΡΗΤΗΣ	2.446
ΑΜΒΡΑΚΙΚΟΥ	26810-41946/26810-41249	ΑΡΤΗΣ	ΗΠΕΙΡΟΥ	4.742
ΗΡΑΚΛΕΙΑΣ	26810-68062/26810-68268	ΑΡΤΗΣ	ΗΠΕΙΡΟΥ	1.979
ΦΙΛΟΘΕΗΣ	26810-51367/26810-51008	ΑΡΤΗΣ	ΗΠΕΙΡΟΥ	5.800
ΠΑΡΑΠΟΤΑΜΟΥ	26650-92070/26650-92112	ΘΕΣΠΡΩΤΙΑΣ	ΗΠΕΙΡΟΥ	1.668
ΑΝΑΤΟΛΗΣ	26510-471110/26510-48097	ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ	ΗΠΕΙΡΟΥ	7.198
ΔΩΔΩΝΗΣ	26510-82545/26510-82622	ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ	ΗΠΕΙΡΟΥ	1.790
ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ	26510-79921-5	ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ	ΗΠΕΙΡΟΥ	70.203
ΛΑΚΚΑΣ ΣΟΥΛΙΟΥ	26540-31291/26540-31114	ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ	ΗΠΕΙΡΟΥ	3.552
ΠΑΜΒΩΤΙΔΟΣ	26510-94216-7	ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ	ΗΠΕΙΡΟΥ	9.925
ΤΖΟΥΜΕΡΚΩΝ	26510-53679/26510-53233	ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ	ΗΠΕΙΡΟΥ	1.228
ΛΟΥΡΟΥ	26820-31229/26820-31225	ΠΡΕΒΕΖΗΣ	ΗΠΕΙΡΟΥ	5.270
ΒΕΝΤΖΙΟΥ	24620-25010-4	ΓΡΕΒΕΝΩΝ	ΔΥΤΙΚΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ	2.957
ΘΕΟΔΩΡΟΥ ΖΙΑΚΑ	24620-83110	ΓΡΕΒΕΝΩΝ	ΔΥΤΙΚΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ	2.855
ΑΚΡΙΤΩΝ	24670-91300/24670-91288	ΚΑΣΤΟΡΙΑΣ	ΔΥΤΙΚΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ	1.109
ΚΛΕΙΣΟΥΡΑΣ	24670-94213	ΚΑΣΤΟΡΙΑΣ	ΔΥΤΙΚΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ	576
ΑΙΑΝΗΣ	24610-98230/24610-98813	ΚΟΖΑΝΗΣ	ΔΥΤΙΚΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ	3.816
ΕΛΙΜΕΙΑΣ	24610-63204/24610-63218	ΚΟΖΑΝΗΣ	ΔΥΤΙΚΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ	6.429
ΠΤΟΛΕΜΑΙΔΑΣ	24630-57600/24630-57612	ΚΟΖΑΝΗΣ	ΔΥΤΙΚΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ	35.539
ΑΜΥΝΤΑΙΟΥ	23860-24245/23860-23235	ΦΛΩΡΙΝΗΣ	ΔΥΤΙΚΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ	8.378
ΦΙΛΩΤΑ	24630-41204/24630-42095	ΦΛΩΡΙΝΗΣ	ΔΥΤΙΚΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ	4.532
ΑΦΑΝΤΟΥ	22410-51316/22410-52010	ΔΩΔΕΚΑΝΗΣΟΥ	ΝΟΤΙΟΥ ΑΙΓΑΙΟΥ	6.712
ΚΑΛΥΜΝΙΩΝ	22430-59141/22430-59147	ΔΩΔΕΚΑΝΗΣΟΥ	ΝΟΤΙΟΥ ΑΙΓΑΙΟΥ	16.441
ΛΕΙΨΩΝ	22470-23711/22470-28320	ΔΩΔΕΚΑΝΗΣΟΥ	ΝΟΤΙΟΥ ΑΙΓΑΙΟΥ	698
ΝΟΤΙΑΣ ΡΟΔΟΥ	22440-43243	ΔΩΔΕΚΑΝΗΣΟΥ	ΝΟΤΙΟΥ ΑΙΓΑΙΟΥ	4.313
ΤΗΛΟΥ	22460-44212/22460-70885	ΔΩΔΕΚΑΝΗΣΟΥ	ΝΟΤΙΟΥ ΑΙΓΑΙΟΥ	533
ΔΡΥΜΑΛΙΑΣ	22850-32647-8	ΚΥΚΛΑΔΩΝ	ΝΟΤΙΟΥ ΑΙΓΑΙΟΥ	6.099
ΚΕΑΣ	22880-22221/22880-22011	ΚΥΚΛΑΔΩΝ	ΝΟΤΙΟΥ ΑΙΓΑΙΟΥ	2.417
ΝΑΞΟΥ	22850-37100	ΚΥΚΛΑΔΩΝ	ΝΟΤΙΟΥ ΑΙΓΑΙΟΥ	12.089
ΤΗΝΟΥ	22830-23733/22830-23780	ΚΥΚΛΑΔΩΝ	ΝΟΤΙΟΥ ΑΙΓΑΙΟΥ	5.203
ΕΛΑΤΙΩΝ	26950-31206/26950-31579	ΖΑΚΥΝΘΟΥ	ΙΟΝΙΩΝ ΝΗΣΩΝ	2.503
ΕΣΠΕΡΙΩΝ	26630-72346-9	ΚΕΡΚΥΡΑΣ	ΙΟΝΙΩΝ ΝΗΣΩΝ	8.136
ΛΕΥΚΙΜΜΑΙΩΝ	26620-22066/26620-24646	ΚΕΡΚΥΡΑΣ	ΙΟΝΙΩΝ ΝΗΣΩΝ	6.704
ΦΑΙΑΚΩΝ	26610-97011/26610-97012	ΚΕΡΚΥΡΑΣ	ΙΟΝΙΩΝ ΝΗΣΩΝ	6.488
ΛΕΙΒΑΘΟΥΣ	26710-68000/2671068232,68135	ΚΕΦΑΛΛΗΝΙΑΣ	ΙΟΝΙΩΝ ΝΗΣΩΝ	4.663
ΕΛΛΟΜΕΝΟΥ	26450-29220/26450-	ΛΕΥΚΑΔΟΣ	ΙΟΝΙΩΝ ΝΗΣΩΝ	3.352

ΔΗΜΟΙ	ΤΗΛΕΦΩΝΑ	ΝΟΜΟΙ	ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΕΣ	ΠΛΗΘΥΣΜΟΣ
	29221,3			
ΑΓΙΑΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ	22530-31637/22530-31066	ΛΕΣΒΟΥ	ΒΟΡΕΙΟΥ ΑΙΓΑΙΟΥ	2.628
ΕΥΕΡΓΕΤΟΥΛΑ	22510-93454/22510-96155	ΛΕΣΒΟΥ	ΒΟΡΕΙΟΥ ΑΙΓΑΙΟΥ	3.336
ΜΟΥΔΡΟΥ	22540-71454/22540-71444-5	ΛΕΣΒΟΥ	ΒΟΡΕΙΟΥ ΑΙΓΑΙΟΥ	4.842
ΠΛΩΜΑΡΙΟΥ	22520-32200/22520-32225	ΛΕΣΒΟΥ	ΒΟΡΕΙΟΥ ΑΙΓΑΙΟΥ	6.698
ΚΑΡΛΟΒΑΣΙΩΝ	22730-32265/22730-35944-5	ΣΑΜΟΥ	ΒΟΡΕΙΟΥ ΑΙΓΑΙΟΥ	9.590
ΑΓΙΟΥ ΜΗΝΑ	22710-31232	ΧΙΟΥ	ΒΟΡΕΙΟΥ ΑΙΓΑΙΟΥ	2.686
ΜΑΣΤΙΧΟΧΩΡΙΩΝ	22710-72877/22710-72878	ΧΙΟΥ	ΒΟΡΕΙΟΥ ΑΙΓΑΙΟΥ	4.744

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ 4

Οι πίνακες δήμων που απάντησαν και δεν απάντησαν στην έρευνά

Πίνακας δήμων που απάντησαν στην έρευνα

ΔΗΜΟΙ	ΝΟΜΟΙ	ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΕΣ	ΑΠΑΝΤΗΣΗ
ΒΡΙΛΛΗΣΙΩΝ	ΑΘΗΝΩΝ	ΑΤΤΙΚΗΣ	ΝΑΙ
ΕΚΑΛΗΣ	ΑΘΗΝΩΝ	ΑΤΤΙΚΗΣ	ΝΑΙ
ΙΛΙΟΥ (τ. ΝΕΩΝ ΛΙΘΣΙΩΝ)	ΑΘΗΝΩΝ	ΑΤΤΙΚΗΣ	ΝΑΙ
ΛΥΚΟΒΡΥΣΕΩΣ	ΑΘΗΝΩΝ	ΑΤΤΙΚΗΣ	ΝΑΙ
ΝΕΑΣ ΙΩΝΙΑΣ	ΑΘΗΝΩΝ	ΑΤΤΙΚΗΣ	ΝΑΙ
ΝΕΟΥ ΨΥΧΙΚΟΥ	ΑΘΗΝΩΝ	ΑΤΤΙΚΗΣ	ΝΑΙ
ΧΑΙΔΑΡΙΟΥ	ΑΘΗΝΩΝ	ΑΤΤΙΚΗΣ	ΝΑΙ
ΑΝΑΒΥΣΣΟΥ	ΑΝΑΤΟΛΙΚΗΣ ΑΤΤΙΚΗΣ	ΑΤΤΙΚΗΣ	ΝΑΙ
ΒΑΡΗΣ	ΑΝΑΤΟΛΙΚΗΣ ΑΤΤΙΚΗΣ	ΑΤΤΙΚΗΣ	ΝΑΙ
ΔΙΟΝΥΣΟΥ	ΑΝΑΤΟΛΙΚΗΣ ΑΤΤΙΚΗΣ	ΑΤΤΙΚΗΣ	ΝΑΙ
ΚΡΩΠΙΑΣ	ΑΝΑΤΟΛΙΚΗΣ ΑΤΤΙΚΗΣ	ΑΤΤΙΚΗΣ	ΝΑΙ
ΠΑΙΑΝΙΑΣ	ΑΝΑΤΟΛΙΚΗΣ ΑΤΤΙΚΗΣ	ΑΤΤΙΚΗΣ	ΝΑΙ
ΖΕΦΥΡΙΟΥ	ΔΥΤΙΚΗΣ ΑΤΤΙΚΗΣ	ΑΤΤΙΚΗΣ	ΝΑΙ
ΦΥΛΗΣ	ΔΥΤΙΚΗΣ ΑΤΤΙΚΗΣ	ΑΤΤΙΚΗΣ	ΝΑΙ
ΚΕΡΑΤΣΙΝΙΟΥ	ΠΕΙΡΑΙΩΣ	ΑΤΤΙΚΗΣ	ΝΑΙ
ΠΕΙΡΑΙΩΣ	ΠΕΙΡΑΙΩΣ	ΑΤΤΙΚΗΣ	ΝΑΙ
ΤΡΟΙΖΗΝΟΣ	ΠΕΙΡΑΙΩΣ	ΑΤΤΙΚΗΣ	ΝΑΙ
ΜΑΚΕΔΟΝΙΔΟΣ	ΗΜΑΘΙΑΣ	ΚΕΝΤΡΙΚΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ	ΝΑΙ
ΑΓΙΟΥ ΓΕΩΡΓΙΟΥ	ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ	ΚΕΝΤΡΙΚΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ	ΝΑΙ
ΑΡΕΘΟΥΣΑΣ	ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ	ΚΕΝΤΡΙΚΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ	ΝΑΙ
ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΥ - ΚΟΡΔΕΛΙΟΥ	ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ	ΚΕΝΤΡΙΚΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ	ΝΑΙ
ΘΕΡΜΑΙΚΟΥ	ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ	ΚΕΝΤΡΙΚΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ	ΝΑΙ
ΚΑΛΛΙΝΔΟΙΩΝ	ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ	ΚΕΝΤΡΙΚΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ	ΝΑΙ
ΜΑΔΥΤΟΥ	ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ	ΚΕΝΤΡΙΚΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ	ΝΑΙ
ΡΕΝΤΙΝΑΣ	ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ	ΚΕΝΤΡΙΚΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ	ΝΑΙ
ΧΑΛΑΣΤΡΑΣ	ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ	ΚΕΝΤΡΙΚΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ	ΝΑΙ
ΓΑΛΛΙΚΟΥ	ΚΙΑΚΙΣ	ΚΕΝΤΡΙΚΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ	ΝΑΙ
ΚΡΟΥΣΣΩΝ	ΚΙΑΚΙΣ	ΚΕΝΤΡΙΚΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ	ΝΑΙ
ΑΡΙΔΑΙΑΣ	ΠΕΛΛΗΣ	ΚΕΝΤΡΙΚΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ	ΝΑΙ
ΚΡΥΑΣ ΒΡΥΣΗΣ	ΠΕΛΛΗΣ	ΚΕΝΤΡΙΚΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ	ΝΑΙ
ΣΚΥΔΡΑΣ	ΠΕΛΛΗΣ	ΚΕΝΤΡΙΚΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ	ΝΑΙ
ΚΑΤΕΡΙΝΗΣ	ΠΙΕΡΙΑΣ	ΚΕΝΤΡΙΚΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ	ΝΑΙ
ΠΑΡΑΛΙΑΣ	ΠΙΕΡΙΑΣ	ΚΕΝΤΡΙΚΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ	ΝΑΙ
ΑΜΦΙΠΟΛΗΣ	ΣΕΡΡΩΝ	ΚΕΝΤΡΙΚΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ	ΝΑΙ
Κ. ΜΗΤΡΟΥΣΙΟΥ	ΣΕΡΡΩΝ	ΚΕΝΤΡΙΚΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ	ΝΑΙ
ΠΡΩΤΗΣ	ΣΕΡΡΩΝ	ΚΕΝΤΡΙΚΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ	ΝΑΙ
ΣΚΟΥΤΑΡΕΩΣ	ΣΕΡΡΩΝ	ΚΕΝΤΡΙΚΗΣ	ΝΑΙ

ΔΗΜΟΙ	ΝΟΜΟΙ	ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΕΣ	ΑΠΑΝΤΗΣΗ
		ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ	
ΑΡΝΑΙΑΣ	ΧΑΛΚΙΔΙΚΗΣ	ΚΕΝΤΡΙΚΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ	ΝΑΙ
ΟΡΜΥΛΙΑΣ	ΧΑΛΚΙΔΙΚΗΣ	ΚΕΝΤΡΙΚΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ	ΝΑΙ
ΣΤΑΓΥΡΩΝ - ΑΚΑΝΘΟΥ	ΧΑΛΚΙΔΙΚΗΣ	ΚΕΝΤΡΙΚΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ	ΝΑΙ
ΑΧΕΛΩΟΥ	ΚΑΡΔΙΤΣΗΣ	ΘΕΣΣΑΛΙΑΣ	ΝΑΙ
ΠΑΛΑΜΑ	ΚΑΡΔΙΤΣΗΣ	ΘΕΣΣΑΛΙΑΣ	ΝΑΙ
ΑΝΤΙΧΑΣΙΩΝ	ΛΑΡΙΣΗΣ	ΘΕΣΣΑΛΙΑΣ	ΝΑΙ
ΕΝΙΠΠΕΑ	ΛΑΡΙΣΗΣ	ΘΕΣΣΑΛΙΑΣ	ΝΑΙ
ΚΡΑΝΝΩΝΟΣ	ΛΑΡΙΣΗΣ	ΘΕΣΣΑΛΙΑΣ	ΝΑΙ
ΜΕΛΙΒΟΙΑΣ	ΛΑΡΙΣΗΣ	ΘΕΣΣΑΛΙΑΣ	ΝΑΙ
ΠΛΑΤΥΚΑΜΠΟΥ	ΛΑΡΙΣΗΣ	ΘΕΣΣΑΛΙΑΣ	ΝΑΙ
ΦΑΡΣΑΛΩΝ	ΛΑΡΙΣΗΣ	ΘΕΣΣΑΛΙΑΣ	ΝΑΙ
ΑΡΓΑΛΑΣΤΗΣ	ΜΑΓΝΗΣΙΑΣ	ΘΕΣΣΑΛΙΑΣ	ΝΑΙ
ΙΩΛΚΟΥ	ΜΑΓΝΗΣΙΑΣ	ΘΕΣΣΑΛΙΑΣ	ΝΑΙ
ΣΚΟΠΕΛΟΥ	ΜΑΓΝΗΣΙΑΣ	ΘΕΣΣΑΛΙΑΣ	ΝΑΙ
ΓΟΝΦΩΝ	ΤΡΙΚΑΛΩΝ	ΘΕΣΣΑΛΙΑΣ	ΝΑΙ
ΚΛΕΙΝΟΒΟΥ	ΤΡΙΚΑΛΩΝ	ΘΕΣΣΑΛΙΑΣ	ΝΑΙ
ΠΑΛΗΟΚΑΣΤΡΟΥ	ΤΡΙΚΑΛΩΝ	ΘΕΣΣΑΛΙΑΣ	ΝΑΙ
ΠΥΝΔΑΙΩΝ	ΤΡΙΚΑΛΩΝ	ΘΕΣΣΑΛΙΑΣ	ΝΑΙ
ΧΑΣΙΩΝ	ΤΡΙΚΑΛΩΝ	ΘΕΣΣΑΛΙΑΣ	ΝΑΙ
ΑΜΦΙΛΟΧΙΑΣ	ΑΙΤΩΛΙΑΣ ΚΑΙ ΑΚΑΡΝΑΝΙΑΣ	ΔΥΤΙΚΗΣ ΕΛΛΑΔΑΣ	ΝΑΙ
ΑΣΤΑΚΟΥ	ΑΙΤΩΛΙΑΣ ΚΑΙ ΑΚΑΡΝΑΝΙΑΣ	ΔΥΤΙΚΗΣ ΕΛΛΑΔΑΣ	ΝΑΙ
ΜΑΚΡΥΝΕΙΑΣ	ΑΙΤΩΛΙΑΣ ΚΑΙ ΑΚΑΡΝΑΝΙΑΣ	ΔΥΤΙΚΗΣ ΕΛΛΑΔΑΣ	ΝΑΙ
ΟΙΝΙΑΔΩΝ	ΑΙΤΩΛΙΑΣ ΚΑΙ ΑΚΑΡΝΑΝΙΑΣ	ΔΥΤΙΚΗΣ ΕΛΛΑΔΑΣ	ΝΑΙ
ΠΛΑΤΑΝΟΥ	ΑΙΤΩΛΙΑΣ ΚΑΙ ΑΚΑΡΝΑΝΙΑΣ	ΔΥΤΙΚΗΣ ΕΛΛΑΔΑΣ	ΝΑΙ
ΑΙΓΕΙΡΑΣ	ΑΧΑΙΑΣ	ΔΥΤΙΚΗΣ ΕΛΛΑΔΑΣ	ΝΑΙ
ΔΙΑΚΟΠΤΟΥ	ΑΧΑΙΑΣ	ΔΥΤΙΚΗΣ ΕΛΛΑΔΑΣ	ΝΑΙ
ΛΕΥΚΑΣΙΟΥ	ΑΧΑΙΑΣ	ΔΥΤΙΚΗΣ ΕΛΛΑΔΑΣ	ΝΑΙ
ΩΛΕΝΙΑΣ	ΑΧΑΙΑΣ	ΔΥΤΙΚΗΣ ΕΛΛΑΔΑΣ	ΝΑΙ
ΑΡΧΑΙΑΣ ΟΛΥΜΠΙΑΣ	ΗΛΕΙΑΣ	ΔΥΤΙΚΗΣ ΕΛΛΑΔΑΣ	ΝΑΙ
ΖΑΧΑΡΩΣ	ΗΛΕΙΑΣ	ΔΥΤΙΚΗΣ ΕΛΛΑΔΑΣ	ΝΑΙ
ΛΕΧΑΙΩΝ	ΗΛΕΙΑΣ	ΔΥΤΙΚΗΣ ΕΛΛΑΔΑΣ	ΝΑΙ
ΦΙΓΑΛΕΙΑΣ	ΗΛΕΙΑΣ	ΔΥΤΙΚΗΣ ΕΛΛΑΔΑΣ	ΝΑΙ
ΑΣΚΛΗΠΕΙΟΥ	ΑΡΓΟΛΙΔΑΣ	ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΥ	ΝΑΙ
ΛΕΡΝΑΣ	ΑΡΓΟΛΙΔΑΣ	ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΥ	ΝΑΙ
ΒΥΤΙΝΑΣ	ΑΡΚΑΔΙΑΣ	ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΥ	ΝΑΙ
ΚΟΝΤΟΒΑΖΑΙΝΗΣ	ΑΡΚΑΔΙΑΣ	ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΥ	ΝΑΙ
ΜΑΝΤΙΝΕΙΑΣ	ΑΡΚΑΔΙΑΣ	ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΥ	ΝΑΙ
ΤΡΙΠΟΛΗΣ	ΑΡΚΑΔΙΑΣ	ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΥ	ΝΑΙ
ΑΣΣΟΥ - ΛΕΧΑΙΟΥ	ΚΟΡΙΝΘΙΑΣ	ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΥ	ΝΑΙ
ΣΟΛΥΓΕΙΑΣ	ΚΟΡΙΝΘΙΑΣ	ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΥ	ΝΑΙ
ΑΣΩΠΟΥ	ΛΑΚΩΝΙΑΣ	ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΥ	ΝΑΙ
ΖΑΡΑΚΑ	ΛΑΚΩΝΙΑΣ	ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΥ	ΝΑΙ
ΜΥΣΤΡΑ	ΛΑΚΩΝΙΑΣ	ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΥ	ΝΑΙ
ΣΚΑΛΑΣ	ΛΑΚΩΝΙΑΣ	ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΥ	ΝΑΙ
ΑΕΤΟΥ	ΜΕΣΣΗΝΙΑΣ	ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΥ	ΝΑΙ
ΑΡΙΣΤΟΜΕΝΟΥΣ	ΜΕΣΣΗΝΙΑΣ	ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΥ	ΝΑΙ

ΔΗΜΟΙ	ΝΟΜΟΙ	ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΕΣ	ΑΠΑΝΤΗΣΗ
ΔΩΡΙΟΥ	ΜΕΣΣΗΝΙΑΣ	ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΥ	ΝΑΙ
ΜΕΣΣΗΝΗΣ	ΜΕΣΣΗΝΙΑΣ	ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΥ	ΝΑΙ
ΠΥΛΟΥ	ΜΕΣΣΗΝΙΑΣ	ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΥ	ΝΑΙ
ΚΑΛΑΜΠΑΚΙΟΥ	ΔΡΑΜΑΣ	ΑΝΑΤΟΛΙΚΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ & ΘΡΑΚΗΣ	ΝΑΙ
ΣΙΤΑΓΡΩΝ	ΔΡΑΜΑΣ	ΑΝΑΤΟΛΙΚΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ & ΘΡΑΚΗΣ	ΝΑΙ
ΜΕΤΑΞΕΔΩΝ	ΕΒΡΟΥ	ΑΝΑΤΟΛΙΚΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ & ΘΡΑΚΗΣ	ΝΑΙ
ΤΡΑΙΑΝΟΥΠΟΛΗΣ	ΕΒΡΟΥ	ΑΝΑΤΟΛΙΚΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ & ΘΡΑΚΗΣ	ΝΑΙ
ΕΛΕΥΘΕΡΩΝ	ΚΑΒΑΛΑΣ	ΑΝΑΤΟΛΙΚΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ & ΘΡΑΚΗΣ	ΝΑΙ
ΟΡΦΑΝΟΥ	ΚΑΒΑΛΑΣ	ΑΝΑΤΟΛΙΚΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ & ΘΡΑΚΗΣ	ΝΑΙ
ΑΒΔΗΡΩΝ	ΞΑΝΘΗΣ	ΑΝΑΤΟΛΙΚΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ & ΘΡΑΚΗΣ	ΝΑΙ
ΣΤΑΥΡΟΥΠΟΛΗΣ	ΞΑΝΘΗΣ	ΑΝΑΤΟΛΙΚΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ & ΘΡΑΚΗΣ	ΝΑΙ
ΚΟΜΟΤΗΝΗΣ	ΡΟΔΟΠΗΣ	ΑΝΑΤΟΛΙΚΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ & ΘΡΑΚΗΣ	ΝΑΙ
ΦΙΛΛΥΡΑΣ	ΡΟΔΟΠΗΣ	ΑΝΑΤΟΛΙΚΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ & ΘΡΑΚΗΣ	ΝΑΙ
ΔΑΥΛΕΙΑΣ	ΒΟΙΩΤΙΑΣ	ΣΤΕΡΕΑΣ ΕΛΛΑΔΑΣ	ΝΑΙ
ΘΙΣΒΗΣ	ΒΟΙΩΤΙΑΣ	ΣΤΕΡΕΑΣ ΕΛΛΑΔΑΣ	ΝΑΙ
ΠΛΑΤΑΙΩΝ	ΒΟΙΩΤΙΑΣ	ΣΤΕΡΕΑΣ ΕΛΛΑΔΑΣ	ΝΑΙ
ΑΜΑΡΥΝΘΙΩΝ	ΕΥΒΟΙΑΣ	ΣΤΕΡΕΑΣ ΕΛΛΑΔΑΣ	ΝΑΙ
ΔΙΡΦΥΩΝ	ΕΥΒΟΙΑΣ	ΣΤΕΡΕΑΣ ΕΛΛΑΔΑΣ	ΝΑΙ
ΚΑΡΥΣΤΟΥ	ΕΥΒΟΙΑΣ	ΣΤΕΡΕΑΣ ΕΛΛΑΔΑΣ	ΝΑΙ
ΜΑΡΜΑΡΙΟΥ	ΕΥΒΟΙΑΣ	ΣΤΕΡΕΑΣ ΕΛΛΑΔΑΣ	ΝΑΙ
ΣΤΥΡΑΙΩΝ	ΕΥΒΟΙΑΣ	ΣΤΕΡΕΑΣ ΕΛΛΑΔΑΣ	ΝΑΙ
ΑΠΕΡΑΝΤΙΩΝ	ΕΥΡΥΤΑΝΙΑΣ	ΣΤΕΡΕΑΣ ΕΛΛΑΔΑΣ	ΝΑΙ
ΚΤΗΜΕΝΙΩΝ	ΕΥΡΥΤΑΝΙΑΣ	ΣΤΕΡΕΑΣ ΕΛΛΑΔΑΣ	ΝΑΙ
ΑΓΙΟΥ ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΤΥΜΦΡΗΣΤΟΥ	ΦΘΙΩΤΙΔΟΣ	ΣΤΕΡΕΑΣ ΕΛΛΑΔΑΣ	ΝΑΙ
ΔΑΦΝΟΥΣΙΩΝ	ΦΘΙΩΤΙΔΟΣ	ΣΤΕΡΕΑΣ ΕΛΛΑΔΑΣ	ΝΑΙ
ΜΩΛΟΥ	ΦΘΙΩΤΙΔΟΣ	ΣΤΕΡΕΑΣ ΕΛΛΑΔΑΣ	ΝΑΙ
ΓΑΛΞΙΔΙΟΥ	ΦΩΚΙΔΟΣ	ΣΤΕΡΕΑΣ ΕΛΛΑΔΑΣ	ΝΑΙ
ΙΤΕΑΣ	ΦΩΚΙΔΟΣ	ΣΤΕΡΕΑΣ ΕΛΛΑΔΑΣ	ΝΑΙ
ΑΓΙΑΣ ΒΑΡΒΑΡΑΣ	ΗΡΑΚΛΕΙΟΥ	ΚΡΗΤΗΣ	ΝΑΙ
ΓΑΖΙΟΥ	ΗΡΑΚΛΕΙΟΥ	ΚΡΗΤΗΣ	ΝΑΙ
ΖΑΡΟΥ	ΗΡΑΚΛΕΙΟΥ	ΚΡΗΤΗΣ	ΝΑΙ
ΚΡΟΥΣΩΝΑ	ΗΡΑΚΛΕΙΟΥ	ΚΡΗΤΗΣ	ΝΑΙ
ΠΑΛΙΑΝΗΣ	ΗΡΑΚΛΕΙΟΥ	ΚΡΗΤΗΣ	ΝΑΙ
ΧΕΡΣΟΝΗΣΟΥ	ΗΡΑΚΛΕΙΟΥ	ΚΡΗΤΗΣ	ΝΑΙ
ΜΑΚΡΥ ΓΙΑΛΟΥ	ΛΑΣΙΘΙΟΥ	ΚΡΗΤΗΣ	ΝΑΙ
ΑΡΚΑΔΙΟΥ	ΡΕΘΥΜΝΗΣ	ΚΡΗΤΗΣ	ΝΑΙ
ΛΑΠΠΑΙΩΝ	ΡΕΘΥΜΝΗΣ	ΚΡΗΤΗΣ	ΝΑΙ
ΑΚΡΩΤΗΡΙΟΥ	ΧΑΝΙΩΝ	ΚΡΗΤΗΣ	ΝΑΙ

ΔΗΜΟΙ	ΝΟΜΟΙ	ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΕΣ	ΑΠΑΝΤΗΣΗ
ΓΕΩΡΓΙΟΥΠΟΛΕΩΣ	ΧΑΝΙΩΝ	ΚΡΗΤΗΣ	ΝΑΙ
ΚΕΡΑΜΙΩΝ	ΧΑΝΙΩΝ	ΚΡΗΤΗΣ	ΝΑΙ
ΜΥΘΗΜΝΗΣ	ΧΑΝΙΩΝ	ΚΡΗΤΗΣ	ΝΑΙ
ΣΦΑΚΙΩΝ	ΧΑΝΙΩΝ	ΚΡΗΤΗΣ	ΝΑΙ
ΑΜΒΡΑΚΙΚΟΥ	ΑΡΤΗΣ	ΗΠΕΙΡΟΥ	ΝΑΙ
ΗΡΑΚΛΕΙΑΣ	ΑΡΤΗΣ	ΗΠΕΙΡΟΥ	ΝΑΙ
ΦΙΛΟΘΕΗΣ	ΑΡΤΗΣ	ΗΠΕΙΡΟΥ	ΝΑΙ
ΠΑΡΑΠΟΤΑΜΟΥ	ΘΕΣΠΡΩΤΙΑΣ	ΗΠΕΙΡΟΥ	ΝΑΙ
ΑΝΑΤΟΛΗΣ	ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ	ΗΠΕΙΡΟΥ	ΝΑΙ
ΔΩΔΩΝΗΣ	ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ	ΗΠΕΙΡΟΥ	ΝΑΙ
ΙΩΑΝΝΙΤΩΝ	ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ	ΗΠΕΙΡΟΥ	ΝΑΙ
ΛΑΚΚΑΣ ΣΟΥΛΙΟΥ	ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ	ΗΠΕΙΡΟΥ	ΝΑΙ
ΠΑΜΒΩΤΙΔΟΣ	ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ	ΗΠΕΙΡΟΥ	ΝΑΙ
ΤΖΟΥΜΕΡΚΩΝ	ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ	ΗΠΕΙΡΟΥ	ΝΑΙ
ΛΟΥΡΟΥ	ΠΡΕΒΕΖΗΣ	ΗΠΕΙΡΟΥ	ΝΑΙ
ΘΕΟΔΩΡΟΥ ΖΙΑΚΑ	ΓΡΕΒΕΝΩΝ	ΔΥΤΙΚΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ	ΝΑΙ
ΑΚΡΙΤΩΝ	ΚΑΣΤΟΡΙΑΣ	ΔΥΤΙΚΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ	ΝΑΙ
ΚΛΕΙΣΟΥΡΑΣ	ΚΑΣΤΟΡΙΑΣ	ΔΥΤΙΚΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ	ΝΑΙ
ΑΙΑΝΗΣ	ΚΟΖΑΝΗΣ	ΔΥΤΙΚΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ	ΝΑΙ
ΕΛΙΜΕΙΑΣ	ΚΟΖΑΝΗΣ	ΔΥΤΙΚΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ	ΝΑΙ
ΠΤΟΛΕΜΑΙΔΑΣ	ΚΟΖΑΝΗΣ	ΔΥΤΙΚΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ	ΝΑΙ
ΑΜΥΝΤΑΙΟΥ	ΦΛΩΡΙΝΗΣ	ΔΥΤΙΚΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ	ΝΑΙ
ΦΙΛΩΤΑ	ΦΛΩΡΙΝΗΣ	ΔΥΤΙΚΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ	ΝΑΙ
ΑΦΑΝΤΟΥ	ΔΩΔΕΚΑΝΗΣΟΥ	ΝΟΤΙΟΥ ΑΙΓΑΙΟΥ	ΝΑΙ
ΚΑΛΥΜΝΙΩΝ	ΔΩΔΕΚΑΝΗΣΟΥ	ΝΟΤΙΟΥ ΑΙΓΑΙΟΥ	ΝΑΙ
ΛΕΙΨΩΝ	ΔΩΔΕΚΑΝΗΣΟΥ	ΝΟΤΙΟΥ ΑΙΓΑΙΟΥ	ΝΑΙ
ΝΟΤΙΑΣ ΡΟΔΟΥ	ΔΩΔΕΚΑΝΗΣΟΥ	ΝΟΤΙΟΥ ΑΙΓΑΙΟΥ	ΝΑΙ
ΤΗΛΟΥ	ΔΩΔΕΚΑΝΗΣΟΥ	ΝΟΤΙΟΥ ΑΙΓΑΙΟΥ	ΝΑΙ
ΔΡΥΜΑΛΙΑΣ	ΚΥΚΛΑΔΩΝ	ΝΟΤΙΟΥ ΑΙΓΑΙΟΥ	ΝΑΙ
ΚΕΑΣ	ΚΥΚΛΑΔΩΝ	ΝΟΤΙΟΥ ΑΙΓΑΙΟΥ	ΝΑΙ
ΝΑΞΟΥ	ΚΥΚΛΑΔΩΝ	ΝΟΤΙΟΥ ΑΙΓΑΙΟΥ	ΝΑΙ
ΤΗΝΟΥ	ΚΥΚΛΑΔΩΝ	ΝΟΤΙΟΥ ΑΙΓΑΙΟΥ	ΝΑΙ
ΕΛΑΤΙΩΝ	ΖΑΚΥΝΘΟΥ	ΙΟΝΙΩΝ ΝΗΣΩΝ	ΝΑΙ
ΕΣΠΕΡΙΩΝ	ΚΕΡΚΥΡΑΣ	ΙΟΝΙΩΝ ΝΗΣΩΝ	ΝΑΙ
ΛΕΥΚΙΜΜΑΙΩΝ	ΚΕΡΚΥΡΑΣ	ΙΟΝΙΩΝ ΝΗΣΩΝ	ΝΑΙ
ΦΑΙΑΚΩΝ	ΚΕΡΚΥΡΑΣ	ΙΟΝΙΩΝ ΝΗΣΩΝ	ΝΑΙ
ΛΕΙΒΑΘΟΥΣ	ΚΕΦΑΛΛΗΝΙΑΣ	ΙΟΝΙΩΝ ΝΗΣΩΝ	ΝΑΙ
ΕΥΕΡΓΕΤΟΥΛΑ	ΛΕΣΒΟΥ	ΒΟΡΕΙΟΥ ΑΙΓΑΙΟΥ	ΝΑΙ
ΜΟΥΔΡΟΥ	ΛΕΣΒΟΥ	ΒΟΡΕΙΟΥ ΑΙΓΑΙΟΥ	ΝΑΙ
ΠΛΩΜΑΡΙΟΥ	ΛΕΣΒΟΥ	ΒΟΡΕΙΟΥ ΑΙΓΑΙΟΥ	ΝΑΙ
ΚΑΡΛΟΒΑΣΙΩΝ	ΣΑΜΟΥ	ΒΟΡΕΙΟΥ ΑΙΓΑΙΟΥ	ΝΑΙ
ΑΓΙΟΥ ΜΗΝΑ	ΧΙΟΥ	ΒΟΡΕΙΟΥ ΑΙΓΑΙΟΥ	ΝΑΙ
ΜΑΣΤΙΧΟΧΩΡΙΩΝ	ΧΙΟΥ	ΒΟΡΕΙΟΥ ΑΙΓΑΙΟΥ	ΝΑΙ

Πίνακας δήμων που δεν απάντησαν

ΔΗΜΟΙ	ΝΟΜΟΙ	ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΕΣ	ΜΗ ΑΠΑΝΤΗΣΗ
ΑΘΗΝΑΙΩΝ	ΑΘΗΝΩΝ	ΑΤΤΙΚΗΣ	1
ΠΕΤΡΟΥΠΟΛΕΩΣ	ΑΘΗΝΩΝ	ΑΤΤΙΚΗΣ	1
ΑΝΩ ΛΙΟΣΙΩΝ	ΔΥΤΙΚΗΣ ΑΤΤΙΚΗΣ	ΑΤΤΙΚΗΣ	1
ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ ΠΑΥΛΟΥ	ΗΜΑΘΙΑΣ	ΚΕΝΤΡΙΚΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ	1
ΝΕΑΠΟΛΕΩΣ	ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ	ΚΕΝΤΡΙΚΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ	1
ΚΑΡΔΙΤΣΑΣ	ΚΑΡΔΙΤΣΗΣ	ΘΕΣΣΑΛΙΑΣ	1
ΣΟΦΑΔΩΝ	ΚΑΡΔΙΤΣΗΣ	ΘΕΣΣΑΛΙΑΣ	1
ΝΕΑΣ ΙΩΝΙΑΣ	ΜΑΓΝΗΣΙΑΣ	ΘΕΣΣΑΛΙΑΣ	1
ΠΑΤΡΕΩΝ	ΑΧΑΙΑΣ	ΔΥΤΙΚΗΣ ΕΛΛΑΔΑΣ	1
ΝΕΑΣ ΚΙΟΥ	ΑΡΓΟΛΙΔΑΣ	ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΥ	1
ΛΟΥΤΡΑΚΙΟΥ - ΠΕΡΑΧΩΡΑΣ	ΚΟΡΙΝΘΙΑΣ	ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΥ	1
ΚΟΡΩΝΗΣ	ΜΕΣΣΗΝΙΑΣ	ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΥ	1
ΚΑΜΕΝΩΝ ΒΟΥΡΑΩΝ	ΦΘΙΩΤΙΔΟΣ	ΣΤΕΡΕΑΣ ΕΛΛΑΔΑΣ	1
ΣΤΥΛΙΔΟΣ	ΦΘΙΩΤΙΔΟΣ	ΣΤΕΡΕΑΣ ΕΛΛΑΔΑΣ	1
ΒΕΝΤΖΙΟΥ	ΓΡΕΒΕΝΩΝ	ΔΥΤΙΚΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ	1
ΕΛΛΟΜΕΝΟΥ	ΛΕΥΚΑΔΟΣ	ΙΟΝΙΩΝ ΝΗΣΩΝ	1

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ 5

Πίνακες επιπέδων πληθυσμιακής κατανομής των δήμων

Πίνακας δήμων με πληθυσμό μικρότερο του 2999

ΔΗΜΟΙ	ΝΟΜΟΙ	ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΕΣ	ΠΛΗΘΥΣΜΟΣ
ΦΥΛΗΣ	ΔΥΤΙΚΗΣ ΑΤΤΙΚΗΣ	ΑΤΤΙΚΗΣ	2.947
ΜΑΚΕΔΟΝΙΔΟΣ	ΗΜΑΘΙΑΣ	ΚΕΝΤΡΙΚΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ	2.346
ΠΡΩΤΗΣ	ΣΕΡΡΩΝ	ΚΕΝΤΡΙΚΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ	2.999
ΑΧΕΛΩΟΥ	ΚΑΡΔΙΤΣΗΣ	ΘΕΣΣΑΛΙΑΣ	1.690
ΑΡΓΑΛΑΣΤΗΣ	ΜΑΓΝΗΣΙΑΣ	ΘΕΣΣΑΛΙΑΣ	2.158
ΙΩΛΚΟΥ	ΜΑΓΝΗΣΙΑΣ	ΘΕΣΣΑΛΙΑΣ	2.071
ΚΛΕΙΝΟΒΟΥ	ΤΡΙΚΑΛΩΝ	ΘΕΣΣΑΛΙΑΣ	2.301
ΠΥΝΔΑΙΩΝ	ΤΡΙΚΑΛΩΝ	ΘΕΣΣΑΛΙΑΣ	2.136
ΧΑΣΙΩΝ	ΤΡΙΚΑΛΩΝ	ΘΕΣΣΑΛΙΑΣ	2.136
ΠΛΑΤΑΝΟΥ	ΑΙΤΩΛΙΑΣ ΚΑΙ ΑΚΑΡΝΑΝΙΑΣ	ΔΥΤΙΚΗΣ ΕΛΛΑΔΑΣ	1.775
ΦΙΓΑΛΕΙΑΣ	ΗΛΕΙΑΣ	ΔΥΤΙΚΗΣ ΕΛΛΑΔΑΣ	2.499
ΒΥΤΙΝΑΣ	ΑΡΚΑΔΙΑΣ	ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΥ	2.012
ΚΟΝΤΟΒΑΖΑΙΝΗΣ	ΑΡΚΑΔΙΑΣ	ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΥ	2.048
ΖΑΡΑΚΑ	ΛΑΚΩΝΙΑΣ	ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΥ	1.538
ΔΑΥΛΕΙΑΣ	ΒΟΙΩΤΙΑΣ	ΣΤΕΡΕΑΣ ΕΛΛΑΔΑΣ	2.397
ΚΤΗΜΕΝΙΩΝ	ΕΥΡΥΤΑΝΙΑΣ	ΣΤΕΡΕΑΣ ΕΛΛΑΔΑΣ	1.168
ΠΑΛΙΑΝΗΣ	ΗΡΑΚΛΕΙΟΥ	ΚΡΗΤΗΣ	2.404
ΛΑΠΠΑΙΩΝ	ΡΕΘΥΜΝΗΣ	ΚΡΗΤΗΣ	2.628
ΓΕΩΡΓΙΟΥΠΟΛΕΩΣ	ΧΑΝΙΩΝ	ΚΡΗΤΗΣ	2.483
ΚΕΡΑΜΙΩΝ	ΧΑΝΙΩΝ	ΚΡΗΤΗΣ	1.630
ΜΥΘΗΜΝΗΣ	ΧΑΝΙΩΝ	ΚΡΗΤΗΣ	2.914
ΣΦΑΚΙΩΝ	ΧΑΝΙΩΝ	ΚΡΗΤΗΣ	2.446
ΗΡΑΚΛΕΙΑΣ	ΑΡΤΗΣ	ΗΠΕΙΡΟΥ	1.979
ΠΑΡΑΠΟΤΑΜΟΥ	ΘΕΣΠΡΩΤΙΑΣ	ΗΠΕΙΡΟΥ	1.668
ΔΩΔΩΝΗΣ	ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ	ΗΠΕΙΡΟΥ	1.790
ΤΖΟΥΜΕΡΚΩΝ	ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ	ΗΠΕΙΡΟΥ	1.228
ΒΕΝΤΖΙΟΥ	ΓΡΕΒΕΝΩΝ	ΔΥΤΙΚΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ	2.957
ΘΕΟΔΩΡΟΥ ΖΙΑΚΑ	ΓΡΕΒΕΝΩΝ	ΔΥΤΙΚΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ	2.855
ΑΚΡΙΤΩΝ	ΚΑΣΤΟΡΙΑΣ	ΔΥΤΙΚΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ	1.109
ΚΛΕΙΣΟΥΡΑΣ	ΚΑΣΤΟΡΙΑΣ	ΔΥΤΙΚΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ	576
ΛΕΙΨΩΝ	ΔΩΔΕΚΑΝΗΣΟΥ	ΝΟΤΙΟΥ ΑΙΓΑΙΟΥ	698
ΤΗΛΟΥ	ΔΩΔΕΚΑΝΗΣΟΥ	ΝΟΤΙΟΥ ΑΙΓΑΙΟΥ	533
ΚΕΑΣ	ΚΥΚΛΑΔΩΝ	ΝΟΤΙΟΥ ΑΙΓΑΙΟΥ	2.417
ΕΛΑΤΙΩΝ	ΖΑΚΥΝΘΟΥ	ΙΟΝΙΩΝ ΝΗΣΩΝ	2.503
ΑΓΙΑΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ	ΛΕΣΒΟΥ	ΒΟΡΕΙΟΥ ΑΙΓΑΙΟΥ	2.628
ΑΓΙΟΥ ΜΗΝΑ	ΧΙΟΥ	ΒΟΡΕΙΟΥ ΑΙΓΑΙΟΥ	2.686

Πίνακας δήμων με πληθυσμό μεταξύ 3000 και 9999

ΔΗΜΟΙ	ΝΟΜΟΙ	ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΕΣ	ΠΛΗΘΥΣΜΟΣ
ΕΚΑΛΗΣ	ΑΘΗΝΩΝ	ΑΤΤΙΚΗΣ	5.190
ΛΥΚΟΒΡΥΣΕΩΣ	ΑΘΗΝΩΝ	ΑΤΤΙΚΗΣ	8.116
ΑΝΑΒΥΣΣΟΥ	ΑΝΑΤΟΛΙΚΗΣ ΑΤΤΙΚΗΣ	ΑΤΤΙΚΗΣ	7.189
ΔΙΟΝΥΣΟΥ	ΑΝΑΤΟΛΙΚΗΣ	ΑΤΤΙΚΗΣ	4.987

ΔΗΜΟΙ	ΝΟΜΟΙ	ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΕΣ	ΠΛΗΘΥΣΜΟΣ
	ΑΤΤΙΚΗΣ		
ΖΕΦΥΡΙΟΥ	ΔΥΤΙΚΗΣ ΑΤΤΙΚΗΣ	ΑΤΤΙΚΗΣ	8.860
ΤΡΟΙΖΗΝΟΣ	ΠΕΙΡΑΙΩΣ	ΑΤΤΙΚΗΣ	6.507
ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ ΠΑΥΛΟΥ	ΗΜΑΘΙΑΣ	ΚΕΝΤΡΙΚΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ	8.579
ΑΓΙΟΥ ΓΕΩΡΓΙΟΥ	ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ	ΚΕΝΤΡΙΚΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ	5.466
ΑΡΕΘΟΥΣΑΣ	ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ	ΚΕΝΤΡΙΚΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ	3.522
ΚΑΛΛΙΝΔΟΙΩΝ	ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ	ΚΕΝΤΡΙΚΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ	4.689
ΜΑΔΥΤΟΥ	ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ	ΚΕΝΤΡΙΚΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ	3.456
ΡΕΝΤΙΝΑΣ	ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ	ΚΕΝΤΡΙΚΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ	6.364
ΧΑΛΑΣΤΡΑΣ	ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ	ΚΕΝΤΡΙΚΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ	9.837
ΓΑΛΛΙΚΟΥ	ΚΙΛΚΙΣ	ΚΕΝΤΡΙΚΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ	7.279
ΚΡΟΥΣΣΩΝ	ΚΙΛΚΙΣ	ΚΕΝΤΡΙΚΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ	6.770
ΠΑΡΑΛΙΑΣ	ΠΙΕΡΙΑΣ	ΚΕΝΤΡΙΚΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ	6.449
ΑΜΦΙΠΟΛΗΣ	ΣΕΡΡΩΝ	ΚΕΝΤΡΙΚΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ	3.623
Κ. ΜΗΤΡΟΥΣΙΟΥ	ΣΕΡΡΩΝ	ΚΕΝΤΡΙΚΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ	6.402
ΣΚΟΥΤΑΡΕΩΣ	ΣΕΡΡΩΝ	ΚΕΝΤΡΙΚΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ	7.517
ΑΡΝΑΙΑΣ	ΧΑΛΚΙΔΙΚΗΣ	ΚΕΝΤΡΙΚΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ	6.183
ΟΡΜΥΛΙΑΣ	ΧΑΛΚΙΔΙΚΗΣ	ΚΕΝΤΡΙΚΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ	4.745
ΣΤΑΓΥΡΩΝ - ΑΚΑΝΘΟΥ	ΧΑΛΚΙΔΙΚΗΣ	ΚΕΝΤΡΙΚΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ	8.781
ΑΝΤΙΧΑΣΙΩΝ	ΛΑΡΙΣΗΣ	ΘΕΣΣΑΛΙΑΣ	3.951
ΕΝΙΠΠΕΑ	ΛΑΡΙΣΗΣ	ΘΕΣΣΑΛΙΑΣ	4.526
ΚΡΑΝΝΩΝΟΣ	ΛΑΡΙΣΗΣ	ΘΕΣΣΑΛΙΑΣ	3.274
ΜΕΛΙΒΟΙΑΣ	ΛΑΡΙΣΗΣ	ΘΕΣΣΑΛΙΑΣ	3.472
ΠΛΑΤΥΚΑΜΠΟΥ	ΛΑΡΙΣΗΣ	ΘΕΣΣΑΛΙΑΣ	8.292
ΣΚΟΠΕΛΟΥ	ΜΑΓΝΗΣΙΑΣ	ΘΕΣΣΑΛΙΑΣ	4.696
ΓΟΝΦΩΝ	ΤΡΙΚΑΛΩΝ	ΘΕΣΣΑΛΙΑΣ	5.154
ΠΑΛΗΟΚΑΣΤΡΟΥ	ΤΡΙΚΑΛΩΝ	ΘΕΣΣΑΛΙΑΣ	3.461
ΑΣΤΑΚΟΥ	ΑΙΤΩΛΙΑΣ ΚΑΙ ΑΚΑΡΝΑΝΙΑΣ	ΔΥΤΙΚΗΣ ΕΛΛΑΔΑΣ	7.252
ΜΑΚΡΥΝΕΙΑΣ	ΑΙΤΩΛΙΑΣ ΚΑΙ ΑΚΑΡΝΑΝΙΑΣ	ΔΥΤΙΚΗΣ ΕΛΛΑΔΑΣ	5.241
ΑΙΓΕΙΡΑΣ	ΑΧΑΙΑΣ	ΔΥΤΙΚΗΣ ΕΛΛΑΔΑΣ	4.512
ΔΙΑΚΟΠΤΟΥ	ΑΧΑΙΑΣ	ΔΥΤΙΚΗΣ ΕΛΛΑΔΑΣ	7.006
ΛΕΥΚΑΣΙΟΥ	ΑΧΑΙΑΣ	ΔΥΤΙΚΗΣ ΕΛΛΑΔΑΣ	3.892
ΩΛΕΝΙΑΣ	ΑΧΑΙΑΣ	ΔΥΤΙΚΗΣ ΕΛΛΑΔΑΣ	6.822
ΛΕΧΑΙΩΝ	ΗΛΕΙΑΣ	ΔΥΤΙΚΗΣ ΕΛΛΑΔΑΣ	6.334
ΑΣΚΛΗΠΕΙΟΥ	ΑΡΓΟΛΙΔΑΣ	ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΥ	4.804
ΛΕΡΝΑΣ	ΑΡΓΟΛΙΔΑΣ	ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΥ	3.042
ΝΕΑΣ ΚΙΟΥ	ΑΡΓΟΛΙΔΑΣ	ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΥ	3.646
ΜΑΝΤΙΝΕΙΑΣ	ΑΡΚΑΔΙΑΣ	ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΥ	3.510
ΑΣΣΟΥ - ΛΕΧΑΙΟΥ	ΚΟΡΙΝΘΙΑΣ	ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΥ	9.850
ΣΟΛΥΓΕΙΑΣ	ΚΟΡΙΝΘΙΑΣ	ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΥ	3.047
ΑΣΩΠΟΥ	ΛΑΚΩΝΙΑΣ	ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΥ	4.187
ΜΥΣΤΡΑ	ΛΑΚΩΝΙΑΣ	ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΥ	4.608
ΣΚΑΛΑΣ	ΛΑΚΩΝΙΑΣ	ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΥ	5.902
ΑΕΤΟΥ	ΜΕΣΣΗΝΙΑΣ	ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΥ	3.264
ΑΡΙΣΤΟΜΕΝΟΥΣ	ΜΕΣΣΗΝΙΑΣ	ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΥ	3.413
ΔΩΡΙΟΥ	ΜΕΣΣΗΝΙΑΣ	ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΥ	4.069
ΚΟΡΩΝΗΣ	ΜΕΣΣΗΝΙΑΣ	ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΥ	5.067
ΠΥΛΟΥ	ΜΕΣΣΗΝΙΑΣ	ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΥ	5.402
ΚΑΛΑΜΠΑΚΙΟΥ	ΔΡΑΜΑΣ	ΑΝΑΤΟΛΙΚΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ & ΘΡΑΚΗΣ	6.481
ΣΙΤΑΓΡΩΝ	ΔΡΑΜΑΣ	ΑΝΑΤΟΛΙΚΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ	5.266

ΔΗΜΟΙ	ΝΟΜΟΙ	ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΕΣ	ΠΛΗΘΥΣΜΟΣ
		& ΘΡΑΚΗΣ	
ΜΕΤΑΞΑΔΩΝ	ΕΒΡΟΥ	ΑΝΑΤΟΛΙΚΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ & ΘΡΑΚΗΣ	4.486
ΤΡΑΙΑΝΟΥΠΟΛΗΣ	ΕΒΡΟΥ	ΑΝΑΤΟΛΙΚΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ & ΘΡΑΚΗΣ	3.335
ΕΛΕΥΘΕΡΩΝ	ΚΑΒΑΛΑΣ	ΑΝΑΤΟΛΙΚΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ & ΘΡΑΚΗΣ	7.376
ΟΡΦΑΝΟΥ	ΚΑΒΑΛΑΣ	ΑΝΑΤΟΛΙΚΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ & ΘΡΑΚΗΣ	5.140
ΑΒΔΗΡΩΝ	ΞΑΝΘΗΣ	ΑΝΑΤΟΛΙΚΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ & ΘΡΑΚΗΣ	3.917
ΣΤΑΥΡΟΥΠΟΛΗΣ	ΞΑΝΘΗΣ	ΑΝΑΤΟΛΙΚΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ & ΘΡΑΚΗΣ	3.090
ΦΙΛΛΥΡΑΣ	ΡΟΔΟΠΗΣ	ΑΝΑΤΟΛΙΚΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ & ΘΡΑΚΗΣ	8.014
ΘΙΣΒΗΣ	ΒΟΙΩΤΙΑΣ	ΣΤΕΡΕΑΣ ΕΛΛΑΔΑΣ	4.480
ΠΛΑΤΑΙΩΝ	ΒΟΙΩΤΙΑΣ	ΣΤΕΡΕΑΣ ΕΛΛΑΔΑΣ	4.715
ΑΜΑΡΥΝΘΙΩΝ	ΕΥΒΟΙΑΣ	ΣΤΕΡΕΑΣ ΕΛΛΑΔΑΣ	7.356
ΔΙΡΦΥΩΝ	ΕΥΒΟΙΑΣ	ΣΤΕΡΕΑΣ ΕΛΛΑΔΑΣ	7.308
ΚΑΡΥΣΤΟΥ	ΕΥΒΟΙΑΣ	ΣΤΕΡΕΑΣ ΕΛΛΑΔΑΣ	7.144
ΜΑΡΜΑΡΙΟΥ	ΕΥΒΟΙΑΣ	ΣΤΕΡΕΑΣ ΕΛΛΑΔΑΣ	3.152
ΣΤΥΡΑΙΩΝ	ΕΥΒΟΙΑΣ	ΣΤΕΡΕΑΣ ΕΛΛΑΔΑΣ	3.346
ΑΠΕΡΑΝΤΙΩΝ	ΕΥΡΥΤΑΝΙΑΣ	ΣΤΕΡΕΑΣ ΕΛΛΑΔΑΣ	3.213
ΑΓΙΟΥ ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΤΥΜΦΡΗΣΤΟΥ	ΦΘΙΩΤΙΔΟΣ	ΣΤΕΡΕΑΣ ΕΛΛΑΔΑΣ	3.278
ΔΑΦΝΟΥΣΙΩΝ	ΦΘΙΩΤΙΔΟΣ	ΣΤΕΡΕΑΣ ΕΛΛΑΔΑΣ	4.326
ΚΑΜΕΝΩΝ ΒΟΥΡΩΝ	ΦΘΙΩΤΙΔΟΣ	ΣΤΕΡΕΑΣ ΕΛΛΑΔΑΣ	5.064
ΜΩΛΟΥ	ΦΘΙΩΤΙΔΟΣ	ΣΤΕΡΕΑΣ ΕΛΛΑΔΑΣ	6.668
ΣΤΥΛΙΔΟΣ	ΦΘΙΩΤΙΔΟΣ	ΣΤΕΡΕΑΣ ΕΛΛΑΔΑΣ	6.858
ΓΑΛΑΞΙΔΙΟΥ	ΦΩΚΙΔΟΣ	ΣΤΕΡΕΑΣ ΕΛΛΑΔΑΣ	3.030
ΙΤΕΑΣ	ΦΩΚΙΔΟΣ	ΣΤΕΡΕΑΣ ΕΛΛΑΔΑΣ	6.072
ΑΓΙΑΣ ΒΑΡΒΑΡΑΣ	ΗΡΑΚΛΕΙΟΥ	ΚΡΗΤΗΣ	5.310
ΖΑΡΟΥ	ΗΡΑΚΛΕΙΟΥ	ΚΡΗΤΗΣ	3.370
ΚΡΟΥΣΩΝΑ	ΗΡΑΚΛΕΙΟΥ	ΚΡΗΤΗΣ	4.059
ΧΕΡΣΟΝΗΣΟΥ	ΗΡΑΚΛΕΙΟΥ	ΚΡΗΤΗΣ	8.497
ΜΑΚΡΥ ΓΙΑΛΟΥ	ΛΑΣΙΘΙΟΥ	ΚΡΗΤΗΣ	4.204
ΑΡΚΑΔΙΟΥ	ΡΕΘΥΜΝΗΣ	ΚΡΗΤΗΣ	5.644
ΑΜΒΡΑΚΙΚΟΥ	ΑΡΤΗΣ	ΗΠΕΙΡΟΥ	4.742
ΦΙΛΟΘΕΗΣ	ΑΡΤΗΣ	ΗΠΕΙΡΟΥ	5.800
ΑΝΑΤΟΛΗΣ	ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ	ΗΠΕΙΡΟΥ	7.198
ΛΑΚΚΑΣ ΣΟΥΛΙΟΥ	ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ	ΗΠΕΙΡΟΥ	3.552
ΠΑΜΒΩΤΙΔΟΣ	ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ	ΗΠΕΙΡΟΥ	9.925
ΛΟΥΡΟΥ	ΠΡΕΒΕΖΗΣ	ΗΠΕΙΡΟΥ	5.270
ΑΙΑΝΗΣ	ΚΟΖΑΝΗΣ	ΔΥΤΙΚΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ	3.816
ΕΛΙΜΕΙΑΣ	ΚΟΖΑΝΗΣ	ΔΥΤΙΚΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ	6.429
ΑΜΥΝΤΑΙΟΥ	ΦΛΩΡΙΝΗΣ	ΔΥΤΙΚΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ	8.378
ΦΙΛΩΤΑ	ΦΛΩΡΙΝΗΣ	ΔΥΤΙΚΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ	4.532
ΑΦΑΝΤΟΥ	ΔΩΔΕΚΑΝΗΣΟΥ	ΝΟΤΙΟΥ ΑΙΓΑΙΟΥ	6.712
ΝΟΤΙΑΣ ΡΟΔΟΥ	ΔΩΔΕΚΑΝΗΣΟΥ	ΝΟΤΙΟΥ ΑΙΓΑΙΟΥ	4.313
ΔΡΥΜΑΛΙΑΣ	ΚΥΚΛΑΔΩΝ	ΝΟΤΙΟΥ ΑΙΓΑΙΟΥ	6.099
ΤΗΝΟΥ	ΚΥΚΛΑΔΩΝ	ΝΟΤΙΟΥ ΑΙΓΑΙΟΥ	5.203
ΕΣΠΕΡΙΩΝ	ΚΕΡΚΥΡΑΣ	ΙΟΝΙΩΝ ΝΗΣΩΝ	8.136
ΛΕΥΚΙΜΜΑΙΩΝ	ΚΕΡΚΥΡΑΣ	ΙΟΝΙΩΝ ΝΗΣΩΝ	6.704
ΦΑΙΑΚΩΝ	ΚΕΡΚΥΡΑΣ	ΙΟΝΙΩΝ ΝΗΣΩΝ	6.488
ΛΕΙΒΑΘΟΥΣ	ΚΕΦΑΛΛΗΝΙΑΣ	ΙΟΝΙΩΝ ΝΗΣΩΝ	4.663
ΕΛΛΟΜΕΝΟΥ	ΛΕΥΚΑΔΟΣ	ΙΟΝΙΩΝ ΝΗΣΩΝ	3.352

ΔΗΜΟΙ	ΝΟΜΟΙ	ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΕΣ	ΠΛΗΘΥΣΜΟΣ
ΕΥΕΡΓΕΤΟΥΛΑ	ΛΕΣΒΟΥ	ΒΟΡΕΙΟΥ ΑΙΓΑΙΟΥ	3.336
ΜΟΥΔΡΟΥ	ΛΕΣΒΟΥ	ΒΟΡΕΙΟΥ ΑΙΓΑΙΟΥ	4.842
ΠΛΩΜΑΡΙΟΥ	ΛΕΣΒΟΥ	ΒΟΡΕΙΟΥ ΑΙΓΑΙΟΥ	6.698
ΚΑΡΛΟΒΑΣΙΩΝ	ΣΑΜΟΥ	ΒΟΡΕΙΟΥ ΑΙΓΑΙΟΥ	9.590
ΜΑΣΤΙΧΟΧΩΡΙΩΝ	ΧΙΟΥ	ΒΟΡΕΙΟΥ ΑΙΓΑΙΟΥ	4.744

Πίνακας δήμων με πληθυσμό μεγαλύτερο του 10000

ΔΗΜΟΙ	ΝΟΜΟΙ	ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΕΣ	ΠΛΗΘΥΣΜΟΣ
ΑΘΗΝΑΙΩΝ	ΑΘΗΝΩΝ	ΑΤΤΙΚΗΣ	745.514
ΒΡΗΛΛΗΣΙΩΝ	ΑΘΗΝΩΝ	ΑΤΤΙΚΗΣ	25.582
ΙΛΙΟΥ (τ. ΝΕΩΝ ΛΙΟΣΙΩΝ)	ΑΘΗΝΩΝ	ΑΤΤΙΚΗΣ	80.859
ΒΑΡΗΣ	ΑΝΑΤΟΛΙΚΗΣ ΑΤΤΙΚΗΣ	ΑΤΤΙΚΗΣ	10.998
ΚΡΩΠΙΑΣ	ΑΝΑΤΟΛΙΚΗΣ ΑΤΤΙΚΗΣ	ΑΤΤΙΚΗΣ	25.325
ΠΑΙΑΝΙΑΣ	ΑΝΑΤΟΛΙΚΗΣ ΑΤΤΙΚΗΣ	ΑΤΤΙΚΗΣ	13.013
ΑΝΩ ΛΙΟΣΙΩΝ	ΔΥΤΙΚΗΣ ΑΤΤΙΚΗΣ	ΑΤΤΙΚΗΣ	26.423
ΚΕΡΑΤΣΙΝΙΟΥ	ΠΕΙΡΑΙΩΣ	ΑΤΤΙΚΗΣ	76.102
ΠΕΙΡΑΙΩΣ	ΠΕΙΡΑΙΩΣ	ΑΤΤΙΚΗΣ	175.697
ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΥ - ΚΟΡΔΕΛΙΟΥ	ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ	ΚΕΝΤΡΙΚΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ	21.630
ΘΕΡΜΑΙΚΟΥ	ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ	ΚΕΝΤΡΙΚΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ	20.253
ΝΕΑΠΟΛΕΩΣ	ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ	ΚΕΝΤΡΙΚΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ	30.279
ΑΡΙΔΑΙΑΣ	ΠΕΛΛΗΣ	ΚΕΝΤΡΙΚΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ	20.213
ΚΡΥΑΣ ΒΡΥΣΗΣ	ΠΕΛΛΗΣ	ΚΕΝΤΡΙΚΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ	10.975
ΣΚΥΔΡΑΣ	ΠΕΛΛΗΣ	ΚΕΝΤΡΙΚΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ	15.654
ΚΑΤΕΡΙΝΗΣ	ΠΙΕΡΙΑΣ	ΚΕΝΤΡΙΚΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ	56.434
ΚΑΡΔΙΤΣΑΣ	ΚΑΡΔΙΤΣΗΣ	ΘΕΣΣΑΛΙΑΣ	37.768
ΠΑΛΑΜΑ	ΚΑΡΔΙΤΣΗΣ	ΘΕΣΣΑΛΙΑΣ	10.050
ΣΟΦΑΔΩΝ	ΚΑΡΔΙΤΣΗΣ	ΘΕΣΣΑΛΙΑΣ	12.215
ΦΑΡΣΑΛΩΝ	ΛΑΡΙΣΗΣ	ΘΕΣΣΑΛΙΑΣ	10.812
ΝΕΑΣ ΙΩΝΙΑΣ	ΜΑΓΝΗΣΙΑΣ	ΘΕΣΣΑΛΙΑΣ	31.929
ΑΜΦΙΛΟΧΙΑΣ	ΑΙΤΩΛΙΑΣ ΚΑΙ ΑΚΑΡΝΑΝΙΑΣ	ΔΥΤΙΚΗΣ ΕΛΛΑΔΑΣ	12.834
ΟΙΝΙΑΔΩΝ	ΑΙΤΩΛΙΑΣ ΚΑΙ ΑΚΑΡΝΑΝΙΑΣ	ΔΥΤΙΚΗΣ ΕΛΛΑΔΑΣ	10.227
ΠΑΤΡΕΩΝ	ΑΧΑΪΑΣ	ΔΥΤΙΚΗΣ ΕΛΛΑΔΑΣ	163.446
ΑΡΧΑΙΑΣ ΟΛΥΜΠΙΑΣ	ΗΛΕΙΑΣ	ΔΥΤΙΚΗΣ ΕΛΛΑΔΑΣ	11.069
ΖΑΧΑΡΩΣ	ΗΛΕΙΑΣ	ΔΥΤΙΚΗΣ ΕΛΛΑΔΑΣ	12.910
ΤΡΙΠΟΛΗΣ	ΑΡΚΑΔΙΑΣ	ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΥ	28.976
ΛΟΥΤΡΑΚΙΟΥ - ΠΕΡΑΧΩΡΑΣ	ΚΟΡΙΝΘΙΑΣ	ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΥ	16.520
ΜΕΣΣΗΝΗΣ	ΜΕΣΣΗΝΙΑΣ	ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΥ	11.041
ΚΟΜΟΤΗΝΗΣ	ΡΟΔΟΠΗΣ	ΑΝΑΤΟΛΙΚΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ & ΘΡΑΚΗΣ	52.659
ΓΑΖΙΟΥ	ΗΡΑΚΛΕΙΟΥ	ΚΡΗΤΗΣ	13.581
ΑΚΡΩΤΗΡΙΟΥ	ΧΑΝΙΩΝ	ΚΡΗΤΗΣ	10.321
ΙΩΑΝΝΙΤΩΝ	ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ	ΗΠΕΙΡΟΥ	70.203
ΠΤΟΛΕΜΑΪΔΑΣ	ΚΟΖΑΝΗΣ	ΔΥΤΙΚΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ	35.539
ΚΑΛΥΜΝΙΩΝ	ΔΩΔΕΚΑΝΗΣΟΥ	ΝΟΤΙΟΥ ΑΙΓΑΙΟΥ	16.441
ΝΑΞΟΥ	ΚΥΚΛΑΔΩΝ	ΝΟΤΙΟΥ ΑΙΓΑΙΟΥ	12.089

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ 6

Πίνακες δήμων που εκτόνησαν, δεν εκτόνησαν και δεν γνώριζαν τα Τ.Α.Π.

Πίνακας δήμων που εκτόνησαν ΤΑΠ

ΔΗΜΟΙ	ΝΟΜΟΙ	ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΕΣ	ΕΚΠΟΝΗΣΗ ΤΑΠ
ΝΕΑΣ ΙΩΝΙΑΣ	ΑΘΗΝΩΝ	ΑΤΤΙΚΗΣ	ΝΑΙ
ΧΑΙΔΑΡΙΟΥ	ΑΘΗΝΩΝ	ΑΤΤΙΚΗΣ	ΝΑΙ
ΒΑΡΗΣ	ΑΝΑΤΟΛΙΚΗΣ ΑΤΤΙΚΗΣ	ΑΤΤΙΚΗΣ	ΝΑΙ
ΖΕΦΥΡΙΟΥ	ΔΥΤΙΚΗΣ ΑΤΤΙΚΗΣ	ΑΤΤΙΚΗΣ	ΝΑΙ
ΚΕΡΑΤΣΙΝΙΟΥ	ΠΕΙΡΑΙΩΣ	ΑΤΤΙΚΗΣ	ΝΑΙ
ΠΕΙΡΑΙΩΣ	ΠΕΙΡΑΙΩΣ	ΑΤΤΙΚΗΣ	ΝΑΙ
ΑΡΕΘΟΥΣΑΣ	ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ	ΚΕΝΤΡΙΚΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ	ΝΑΙ
ΘΕΡΜΑΙΚΟΥ	ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ	ΚΕΝΤΡΙΚΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ	ΝΑΙ
ΑΡΙΔΑΙΑΣ	ΠΕΛΛΗΣ	ΚΕΝΤΡΙΚΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ	ΝΑΙ
ΚΑΤΕΡΙΝΗΣ	ΠΙΕΡΙΑΣ	ΚΕΝΤΡΙΚΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ	ΝΑΙ
ΣΚΟΥΤΑΡΕΩΣ	ΣΕΡΡΩΝ	ΚΕΝΤΡΙΚΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ	ΝΑΙ
ΑΡΝΑΙΑΣ	ΧΑΛΚΙΔΙΚΗΣ	ΚΕΝΤΡΙΚΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ	ΝΑΙ
ΣΤΑΓΥΡΩΝ - ΑΚΑΝΘΟΥ	ΧΑΛΚΙΔΙΚΗΣ	ΚΕΝΤΡΙΚΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ	ΝΑΙ
ΕΝΙΠΠΕΑ	ΛΑΡΙΣΗΣ	ΘΕΣΣΑΛΙΑΣ	ΝΑΙ
ΜΕΛΙΒΟΙΑΣ	ΛΑΡΙΣΗΣ	ΘΕΣΣΑΛΙΑΣ	ΝΑΙ
ΙΩΛΚΟΥ	ΜΑΓΝΗΣΙΑΣ	ΘΕΣΣΑΛΙΑΣ	ΝΑΙ
ΣΚΟΠΕΛΟΥ	ΜΑΓΝΗΣΙΑΣ	ΘΕΣΣΑΛΙΑΣ	ΝΑΙ
ΠΑΛΗΟΚΑΣΤΡΟΥ	ΤΡΙΚΑΛΩΝ	ΘΕΣΣΑΛΙΑΣ	ΝΑΙ
ΧΑΣΙΩΝ	ΤΡΙΚΑΛΩΝ	ΘΕΣΣΑΛΙΑΣ	ΝΑΙ
ΑΜΦΙΛΟΧΙΑΣ	ΑΙΤΩΛΙΑΣ ΚΑΙ ΑΚΑΡΝΑΝΙΑΣ	ΔΥΤΙΚΗΣ ΕΛΛΑΔΑΣ	ΝΑΙ
ΠΛΑΤΑΝΟΥ	ΑΙΤΩΛΙΑΣ ΚΑΙ ΑΚΑΡΝΑΝΙΑΣ	ΔΥΤΙΚΗΣ ΕΛΛΑΔΑΣ	ΝΑΙ
ΔΙΑΚΟΠΤΟΥ	ΑΧΑΙΑΣ	ΔΥΤΙΚΗΣ ΕΛΛΑΔΑΣ	ΝΑΙ
ΩΛΕΝΙΑΣ	ΑΧΑΙΑΣ	ΔΥΤΙΚΗΣ ΕΛΛΑΔΑΣ	ΝΑΙ
ΖΑΧΑΡΩΣ	ΗΛΕΙΑΣ	ΔΥΤΙΚΗΣ ΕΛΛΑΔΑΣ	ΝΑΙ
ΑΣΚΛΗΠΕΙΟΥ	ΑΡΓΟΛΙΔΑΣ	ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΥ	ΝΑΙ
ΤΡΙΠΟΛΗΣ	ΑΡΚΑΔΙΑΣ	ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΥ	ΝΑΙ
ΑΕΤΟΥ	ΜΕΣΣΗΝΙΑΣ	ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΥ	ΝΑΙ
ΜΕΣΣΗΝΗΣ	ΜΕΣΣΗΝΙΑΣ	ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΥ	ΝΑΙ
ΚΑΛΑΜΠΑΚΙΟΥ	ΔΡΑΜΑΣ	ΑΝΑΤΟΛΙΚΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ & ΘΡΑΚΗΣ	ΝΑΙ
ΜΕΤΑΞΕΔΩΝ	ΕΒΡΟΥ	ΑΝΑΤΟΛΙΚΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ & ΘΡΑΚΗΣ	ΝΑΙ
ΣΤΑΥΡΟΥΠΟΛΗΣ	ΞΑΝΘΗΣ	ΑΝΑΤΟΛΙΚΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ & ΘΡΑΚΗΣ	ΝΑΙ
ΚΟΜΟΤΗΝΗΣ	ΡΟΔΟΠΗΣ	ΑΝΑΤΟΛΙΚΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ & ΘΡΑΚΗΣ	ΝΑΙ
ΑΜΑΡΥΝΘΙΩΝ	ΕΥΒΟΙΑΣ	ΣΤΕΡΕΑΣ ΕΛΛΑΔΑΣ	ΝΑΙ
ΔΙΡΦΥΩΝ	ΕΥΒΟΙΑΣ	ΣΤΕΡΕΑΣ ΕΛΛΑΔΑΣ	ΝΑΙ
ΚΑΡΥΣΤΟΥ	ΕΥΒΟΙΑΣ	ΣΤΕΡΕΑΣ ΕΛΛΑΔΑΣ	ΝΑΙ
ΑΠΕΡΑΝΤΙΩΝ	ΕΥΡΥΤΑΝΙΑΣ	ΣΤΕΡΕΑΣ ΕΛΛΑΔΑΣ	ΝΑΙ
ΚΤΗΜΕΝΙΩΝ	ΕΥΡΥΤΑΝΙΑΣ	ΣΤΕΡΕΑΣ ΕΛΛΑΔΑΣ	ΝΑΙ
ΑΓΙΑΣ ΒΑΡΒΑΡΑΣ	ΗΡΑΚΛΕΙΟΥ	ΚΡΗΤΗΣ	ΝΑΙ
ΓΑΖΙΟΥ	ΗΡΑΚΛΕΙΟΥ	ΚΡΗΤΗΣ	ΝΑΙ
ΠΑΛΙΑΝΗΣ	ΗΡΑΚΛΕΙΟΥ	ΚΡΗΤΗΣ	ΝΑΙ
ΚΕΡΑΜΙΩΝ	ΧΑΝΙΩΝ	ΚΡΗΤΗΣ	ΝΑΙ
ΠΑΡΑΠΟΤΑΜΟΥ	ΘΕΣΠΡΩΤΙΑΣ	ΗΠΕΙΡΟΥ	ΝΑΙ

ΔΗΜΟΙ	ΝΟΜΟΙ	ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΕΣ	ΕΚΠΟΝΗΣΗ ΤΑΠ
ΑΝΑΤΟΛΗΣ	ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ	ΗΠΕΙΡΟΥ	ΝΑΙ
ΙΩΑΝΝΙΤΩΝ	ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ	ΗΠΕΙΡΟΥ	ΝΑΙ
ΑΚΡΙΤΩΝ	ΚΑΣΤΟΡΙΑΣ	ΔΥΤΙΚΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ	ΝΑΙ
ΑΜΥΝΤΑΙΟΥ	ΦΛΩΡΙΝΗΣ	ΔΥΤΙΚΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ	ΝΑΙ
ΦΙΛΩΤΑ	ΦΛΩΡΙΝΗΣ	ΔΥΤΙΚΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ	ΝΑΙ
ΚΑΛΥΜΝΙΩΝ	ΔΩΔΕΚΑΝΗΣΟΥ	ΝΟΤΙΟΥ ΑΙΓΑΙΟΥ	ΝΑΙ
ΛΕΙΨΩΝ	ΔΩΔΕΚΑΝΗΣΟΥ	ΝΟΤΙΟΥ ΑΙΓΑΙΟΥ	ΝΑΙ
ΝΟΤΙΑΣ ΡΟΔΟΥ	ΔΩΔΕΚΑΝΗΣΟΥ	ΝΟΤΙΟΥ ΑΙΓΑΙΟΥ	ΝΑΙ
ΝΑΞΟΥ	ΚΥΚΛΑΔΩΝ	ΝΟΤΙΟΥ ΑΙΓΑΙΟΥ	ΝΑΙ
ΤΗΝΟΥ	ΚΥΚΛΑΔΩΝ	ΝΟΤΙΟΥ ΑΙΓΑΙΟΥ	ΝΑΙ
ΦΑΙΑΚΩΝ	ΚΕΡΚΥΡΑΣ	ΙΟΝΙΩΝ ΝΗΣΩΝ	ΝΑΙ
ΑΓΙΑΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ	ΛΕΣΒΟΥ	ΒΟΡΕΙΟΥ ΑΙΓΑΙΟΥ	ΝΑΙ
ΕΥΕΡΓΕΤΟΥΛΑ	ΛΕΣΒΟΥ	ΒΟΡΕΙΟΥ ΑΙΓΑΙΟΥ	ΝΑΙ
ΜΟΥΔΡΟΥ	ΛΕΣΒΟΥ	ΒΟΡΕΙΟΥ ΑΙΓΑΙΟΥ	ΝΑΙ
ΑΓΙΟΥ ΜΗΝΑ	ΧΙΟΥ	ΒΟΡΕΙΟΥ ΑΙΓΑΙΟΥ	ΝΑΙ
ΜΑΣΤΙΧΟΧΩΡΙΩΝ	ΧΙΟΥ	ΒΟΡΕΙΟΥ ΑΙΓΑΙΟΥ	ΝΑΙ

Πίνακας δήμων που δεν εκτόνησαν ΤΑΠ

ΔΗΜΟΙ	ΝΟΜΟΙ	ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΕΣ	ΕΚΠΟΝΗΣΗ ΤΑΠ
ΒΡΙΑΛΛΗΣΙΩΝ	ΑΘΗΝΩΝ	ΑΤΤΙΚΗΣ	ΟΧΙ
ΕΚΑΛΗΣ	ΑΘΗΝΩΝ	ΑΤΤΙΚΗΣ	ΟΧΙ
ΙΛΙΟΥ (τ. ΝΕΩΝ ΛΙΟΣΙΩΝ)	ΑΘΗΝΩΝ	ΑΤΤΙΚΗΣ	ΟΧΙ
ΛΥΚΟΒΡΥΣΣΕΩΣ	ΑΘΗΝΩΝ	ΑΤΤΙΚΗΣ	ΟΧΙ
ΝΕΟΥ ΨΥΧΙΚΟΥ	ΑΘΗΝΩΝ	ΑΤΤΙΚΗΣ	ΟΧΙ
ΑΝΑΒΥΣΣΟΥ	ΑΝΑΤΟΛΙΚΗΣ ΑΤΤΙΚΗΣ	ΑΤΤΙΚΗΣ	ΟΧΙ
ΔΙΟΝΥΣΟΥ	ΑΝΑΤΟΛΙΚΗΣ ΑΤΤΙΚΗΣ	ΑΤΤΙΚΗΣ	ΟΧΙ
ΚΡΩΠΙΑΣ	ΑΝΑΤΟΛΙΚΗΣ ΑΤΤΙΚΗΣ	ΑΤΤΙΚΗΣ	ΟΧΙ
ΠΑΙΑΝΙΑΣ	ΑΝΑΤΟΛΙΚΗΣ ΑΤΤΙΚΗΣ	ΑΤΤΙΚΗΣ	ΟΧΙ
ΦΥΛΗΣ	ΔΥΤΙΚΗΣ ΑΤΤΙΚΗΣ	ΑΤΤΙΚΗΣ	ΟΧΙ
ΤΡΟΙΖΗΝΟΣ	ΠΕΙΡΑΙΩΣ	ΑΤΤΙΚΗΣ	ΟΧΙ
ΜΑΚΕΔΟΝΙΔΟΣ	ΗΜΑΘΙΑΣ	ΚΕΝΤΡΙΚΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ	ΟΧΙ
ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΥ - ΚΟΡΔΕΛΙΟΥ	ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ	ΚΕΝΤΡΙΚΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ	ΟΧΙ
ΚΑΛΛΙΝΔΟΙΩΝ	ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ	ΚΕΝΤΡΙΚΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ	ΟΧΙ
ΜΑΔΥΤΟΥ	ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ	ΚΕΝΤΡΙΚΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ	ΟΧΙ
ΡΕΝΤΙΝΑΣ	ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ	ΚΕΝΤΡΙΚΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ	ΟΧΙ
ΓΑΛΛΙΚΟΥ	ΚΙΛΚΙΣ	ΚΕΝΤΡΙΚΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ	ΟΧΙ
ΚΡΥΑΣ ΒΡΥΣΣΗΣ	ΠΕΛΛΗΣ	ΚΕΝΤΡΙΚΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ	ΟΧΙ
ΠΑΡΑΛΙΑΣ	ΠΙΕΡΙΑΣ	ΚΕΝΤΡΙΚΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ	ΟΧΙ
ΑΜΦΙΠΟΛΗΣ	ΣΕΡΡΩΝ	ΚΕΝΤΡΙΚΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ	ΟΧΙ
Κ. ΜΗΤΡΟΥΣΙΟΥ	ΣΕΡΡΩΝ	ΚΕΝΤΡΙΚΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ	ΟΧΙ
ΟΡΜΥΛΙΑΣ	ΧΑΛΚΙΔΙΚΗΣ	ΚΕΝΤΡΙΚΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ	ΟΧΙ
ΠΑΛΑΜΑ	ΚΑΡΔΙΤΣΗΣ	ΘΕΣΣΑΛΙΑΣ	ΟΧΙ
ΑΝΤΙΧΑΣΙΩΝ	ΛΑΡΙΣΗΣ	ΘΕΣΣΑΛΙΑΣ	ΟΧΙ
ΚΡΑΝΝΩΝΟΣ	ΛΑΡΙΣΗΣ	ΘΕΣΣΑΛΙΑΣ	ΟΧΙ
ΠΛΑΤΥΚΑΜΠΟΥ	ΛΑΡΙΣΗΣ	ΘΕΣΣΑΛΙΑΣ	ΟΧΙ
ΦΑΡΣΑΛΩΝ	ΛΑΡΙΣΗΣ	ΘΕΣΣΑΛΙΑΣ	ΟΧΙ
ΓΟΝΦΩΝ	ΤΡΙΚΑΛΩΝ	ΘΕΣΣΑΛΙΑΣ	ΟΧΙ

ΔΗΜΟΙ	ΝΟΜΟΙ	ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΕΣ	ΕΚΠΟΝΗΣΗ ΤΑΠ
ΚΛΕΙΝΟΒΟΥ	ΤΡΙΚΑΛΩΝ	ΘΕΣΣΑΛΙΑΣ	ΟΧΙ
ΠΥΝΔΑΙΩΝ	ΤΡΙΚΑΛΩΝ	ΘΕΣΣΑΛΙΑΣ	ΟΧΙ
ΜΑΚΡΥΝΕΙΑΣ	ΑΙΤΩΛΙΑΣ ΚΑΙ ΑΚΑΡΝΑΝΙΑΣ	ΔΥΤΙΚΗΣ ΕΛΛΑΔΑΣ	ΟΧΙ
ΑΙΓΕΙΡΑΣ	ΑΧΑΪΑΣ	ΔΥΤΙΚΗΣ ΕΛΛΑΔΑΣ	ΟΧΙ
ΛΕΥΚΑΣΙΟΥ	ΑΧΑΪΑΣ	ΔΥΤΙΚΗΣ ΕΛΛΑΔΑΣ	ΟΧΙ
ΑΡΧΑΙΑΣ ΟΛΥΜΠΙΑΣ	ΗΛΕΙΑΣ	ΔΥΤΙΚΗΣ ΕΛΛΑΔΑΣ	ΟΧΙ
ΛΕΧΑΙΝΩΝ	ΗΛΕΙΑΣ	ΔΥΤΙΚΗΣ ΕΛΛΑΔΑΣ	ΟΧΙ
ΦΙΓΑΛΕΙΑΣ	ΗΛΕΙΑΣ	ΔΥΤΙΚΗΣ ΕΛΛΑΔΑΣ	ΟΧΙ
ΛΕΡΝΑΣ	ΑΡΓΟΛΙΔΑΣ	ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΥ	ΟΧΙ
ΒΥΤΙΝΑΣ	ΑΡΚΑΔΙΑΣ	ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΥ	ΟΧΙ
ΚΟΝΤΟΒΑΖΑΙΝΗΣ	ΑΡΚΑΔΙΑΣ	ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΥ	ΟΧΙ
ΜΑΝΤΙΝΕΙΑΣ	ΑΡΚΑΔΙΑΣ	ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΥ	ΟΧΙ
ΣΟΛΥΓΕΙΑΣ	ΚΟΡΙΝΘΙΑΣ	ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΥ	ΟΧΙ
ΖΑΡΑΚΑ	ΛΑΚΩΝΙΑΣ	ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΥ	ΟΧΙ
ΜΥΣΤΡΑ	ΛΑΚΩΝΙΑΣ	ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΥ	ΟΧΙ
ΣΚΑΛΑΣ	ΛΑΚΩΝΙΑΣ	ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΥ	ΟΧΙ
ΑΡΙΣΤΟΜΕΝΟΥΣ	ΜΕΣΣΗΝΙΑΣ	ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΥ	ΟΧΙ
ΠΥΛΟΥ	ΜΕΣΣΗΝΙΑΣ	ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΥ	ΟΧΙ
ΣΙΤΑΓΡΩΝ	ΔΡΑΜΑΣ	ΑΝΑΤΟΛΙΚΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ & ΘΡΑΚΗΣ	ΟΧΙ
ΤΡΑΙΑΝΟΥΠΟΛΗΣ	ΕΒΡΟΥ	ΑΝΑΤΟΛΙΚΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ & ΘΡΑΚΗΣ	ΟΧΙ
ΕΛΕΥΘΕΡΩΝ	ΚΑΒΑΛΑΣ	ΑΝΑΤΟΛΙΚΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ & ΘΡΑΚΗΣ	ΟΧΙ
ΟΡΦΑΝΟΥ	ΚΑΒΑΛΑΣ	ΑΝΑΤΟΛΙΚΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ & ΘΡΑΚΗΣ	ΟΧΙ
ΑΒΔΗΡΩΝ	ΞΑΝΘΗΣ	ΑΝΑΤΟΛΙΚΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ & ΘΡΑΚΗΣ	ΟΧΙ
ΦΙΛΛΥΡΑΣ	ΡΟΔΟΠΗΣ	ΑΝΑΤΟΛΙΚΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ & ΘΡΑΚΗΣ	ΟΧΙ
ΔΑΥΛΕΙΑΣ	ΒΟΙΩΤΙΑΣ	ΣΤΕΡΕΑΣ ΕΛΛΑΔΑΣ	ΟΧΙ
ΘΙΣΒΗΣ	ΒΟΙΩΤΙΑΣ	ΣΤΕΡΕΑΣ ΕΛΛΑΔΑΣ	ΟΧΙ
ΠΛΑΤΑΙΩΝ	ΒΟΙΩΤΙΑΣ	ΣΤΕΡΕΑΣ ΕΛΛΑΔΑΣ	ΟΧΙ
ΣΤΥΡΑΙΩΝ	ΕΥΒΟΙΑΣ	ΣΤΕΡΕΑΣ ΕΛΛΑΔΑΣ	ΟΧΙ
ΔΑΦΝΟΥΣΙΩΝ	ΦΘΙΩΤΙΔΟΣ	ΣΤΕΡΕΑΣ ΕΛΛΑΔΑΣ	ΟΧΙ
ΓΑΛΑΞΙΔΙΟΥ	ΦΩΚΙΔΟΣ	ΣΤΕΡΕΑΣ ΕΛΛΑΔΑΣ	ΟΧΙ
ΙΤΕΑΣ	ΦΩΚΙΔΟΣ	ΣΤΕΡΕΑΣ ΕΛΛΑΔΑΣ	ΟΧΙ
ΖΑΡΟΥ	ΗΡΑΚΛΕΙΟΥ	ΚΡΗΤΗΣ	ΟΧΙ
ΚΡΟΥΣΩΝΑ	ΗΡΑΚΛΕΙΟΥ	ΚΡΗΤΗΣ	ΟΧΙ
ΧΕΡΣΟΝΗΣΙΟΥ	ΗΡΑΚΛΕΙΟΥ	ΚΡΗΤΗΣ	ΟΧΙ
ΜΑΚΡΥ ΓΙΑΛΟΥ	ΛΑΣΙΘΙΟΥ	ΚΡΗΤΗΣ	ΟΧΙ
ΑΡΚΑΔΙΟΥ	ΡΕΘΥΜΝΗΣ	ΚΡΗΤΗΣ	ΟΧΙ
ΛΑΠΠΑΙΩΝ	ΡΕΘΥΜΝΗΣ	ΚΡΗΤΗΣ	ΟΧΙ
ΑΚΡΩΤΗΡΙΟΥ	ΧΑΝΙΩΝ	ΚΡΗΤΗΣ	ΟΧΙ
ΓΕΩΡΓΙΟΥΠΟΛΕΩΣ	ΧΑΝΙΩΝ	ΚΡΗΤΗΣ	ΟΧΙ
ΜΥΘΗΜΝΗΣ	ΧΑΝΙΩΝ	ΚΡΗΤΗΣ	ΟΧΙ
ΣΦΑΚΙΩΝ	ΧΑΝΙΩΝ	ΚΡΗΤΗΣ	ΟΧΙ
ΑΜΒΡΑΚΙΚΟΥ	ΑΡΤΗΣ	ΗΠΕΙΡΟΥ	ΟΧΙ
ΗΡΑΚΛΕΙΑΣ	ΑΡΤΗΣ	ΗΠΕΙΡΟΥ	ΟΧΙ
ΦΙΛΟΘΕΗΣ	ΑΡΤΗΣ	ΗΠΕΙΡΟΥ	ΟΧΙ
ΔΩΔΩΝΗΣ	ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ	ΗΠΕΙΡΟΥ	ΟΧΙ
ΛΑΚΚΑΣ ΣΟΥΛΙΟΥ	ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ	ΗΠΕΙΡΟΥ	ΟΧΙ
ΠΑΜΒΩΤΙΔΟΣ	ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ	ΗΠΕΙΡΟΥ	ΟΧΙ
ΤΖΟΥΜΕΡΚΩΝ	ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ	ΗΠΕΙΡΟΥ	ΟΧΙ

ΔΗΜΟΙ	ΝΟΜΟΙ	ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΕΣ	ΕΚΠΟΝΗΣΗ ΤΑΠ
ΛΟΥΡΟΥ	ΠΡΕΒΕΖΗΣ	ΗΠΕΙΡΟΥ	ΟΧΙ
ΘΕΟΔΩΡΟΥ ΖΙΑΚΑ	ΓΡΕΒΕΝΩΝ	ΔΥΤΙΚΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ	ΟΧΙ
ΚΛΕΙΣΟΥΡΑΣ	ΚΑΣΤΟΡΙΑΣ	ΔΥΤΙΚΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ	ΟΧΙ
ΑΙΑΝΗΣ	ΚΟΖΑΝΗΣ	ΔΥΤΙΚΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ	ΟΧΙ
ΠΤΟΛΕΜΑΙΔΑΣ	ΚΟΖΑΝΗΣ	ΔΥΤΙΚΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ	ΟΧΙ
ΑΦΑΝΤΟΥ	ΔΩΔΕΚΑΝΗΣΟΥ	ΝΟΤΙΟΥ ΑΙΓΑΙΟΥ	ΟΧΙ
ΤΗΛΟΥ	ΔΩΔΕΚΑΝΗΣΟΥ	ΝΟΤΙΟΥ ΑΙΓΑΙΟΥ	ΟΧΙ
ΔΡΥΜΑΛΙΑΣ	ΚΥΚΛΑΔΩΝ	ΝΟΤΙΟΥ ΑΙΓΑΙΟΥ	ΟΧΙ
ΚΕΑΣ	ΚΥΚΛΑΔΩΝ	ΝΟΤΙΟΥ ΑΙΓΑΙΟΥ	ΟΧΙ
ΛΕΥΚΙΜΜΑΙΩΝ	ΚΕΡΚΥΡΑΣ	ΙΟΝΙΩΝ ΝΗΣΩΝ	ΟΧΙ
ΠΛΩΜΑΡΙΟΥ	ΛΕΣΒΟΥ	ΒΟΡΕΙΟΥ ΑΙΓΑΙΟΥ	ΟΧΙ
ΚΑΡΛΟΒΑΣΙΩΝ	ΣΑΜΟΥ	ΒΟΡΕΙΟΥ ΑΙΓΑΙΟΥ	ΟΧΙ

Πίνακας δήμων που δεν γνώριζαν για τα ΤΑΠ

ΔΗΜΟΙ	ΝΟΜΟΙ	ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΕΣ	ΕΚΠΟΝΗΣΗ ΤΑΠ
ΑΓΙΟΥ ΓΕΩΡΓΙΟΥ	ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ	ΚΕΝΤΡΙΚΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ	Δ/Γ
ΧΑΛΑΣΤΡΑΣ	ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ	ΚΕΝΤΡΙΚΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ	Δ/Γ
ΚΡΟΥΣΣΩΝ	ΚΙΛΚΙΣ	ΚΕΝΤΡΙΚΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ	Δ/Γ
ΣΚΥΔΡΑΣ	ΠΕΛΛΗΣ	ΚΕΝΤΡΙΚΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ	Δ/Γ
ΠΡΩΤΗΣ	ΣΕΡΡΩΝ	ΚΕΝΤΡΙΚΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ	Δ/Γ
ΑΧΕΛΩΟΥ	ΚΑΡΔΙΤΣΗΣ	ΘΕΣΣΑΛΙΑΣ	Δ/Γ
ΑΡΓΑΛΑΣΤΗΣ	ΜΑΓΝΗΣΙΑΣ	ΘΕΣΣΑΛΙΑΣ	Δ/Γ
ΑΣΤΑΚΟΥ	ΑΙΤΩΛΙΑΣ ΚΑΙ ΑΚΑΡΝΑΝΙΑΣ	ΔΥΤΙΚΗΣ ΕΛΛΑΔΑΣ	Δ/Γ
ΟΙΝΙΑΔΩΝ	ΑΙΤΩΛΙΑΣ ΚΑΙ ΑΚΑΡΝΑΝΙΑΣ	ΔΥΤΙΚΗΣ ΕΛΛΑΔΑΣ	Δ/Γ
ΑΣΣΟΥ - ΛΕΧΑΙΟΥ	ΚΟΡΙΝΘΙΑΣ	ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΥ	Δ/Γ
ΑΣΩΠΟΥ	ΛΑΚΩΝΙΑΣ	ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΥ	Δ/Γ
ΔΩΡΙΟΥ	ΜΕΣΣΗΝΙΑΣ	ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΥ	Δ/Γ
ΜΑΡΜΑΡΙΟΥ	ΕΥΒΟΙΑΣ	ΣΤΕΡΕΑΣ ΕΛΛΑΔΑΣ	Δ/Γ
ΑΓΙΟΥ ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΤΥΜΦΡΗΣΤΟΥ	ΦΘΙΩΤΙΔΟΣ	ΣΤΕΡΕΑΣ ΕΛΛΑΔΑΣ	Δ/Γ
ΜΩΛΟΥ	ΦΘΙΩΤΙΔΟΣ	ΣΤΕΡΕΑΣ ΕΛΛΑΔΑΣ	Δ/Γ
ΕΛΙΜΕΙΑΣ	ΚΟΖΑΝΗΣ	ΔΥΤΙΚΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ	Δ/Γ
ΕΛΑΤΙΩΝ	ΖΑΚΥΝΘΟΥ	ΙΟΝΙΩΝ ΝΗΣΩΝ	Δ/Γ
ΕΣΠΕΡΙΩΝ	ΚΕΡΚΥΡΑΣ	ΙΟΝΙΩΝ ΝΗΣΩΝ	Δ/Γ
ΛΕΙΒΑΘΟΥΣ	ΚΕΦΑΛΛΗΝΙΑΣ	ΙΟΝΙΩΝ ΝΗΣΩΝ	Δ/Γ

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ 7

Πίνακες δήμων ανά περιόδους εκπόνησης Τ.Α.Π.

Πίνακας δήμου της περιόδου εκπόνησης ΤΑΠ 1987-1990

ΔΗΜΟΙ	ΝΟΜΟΙ	ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΕΣ	ΠΕΡΙΟΔΟ ΕΚΠΟΝΗΣΗΣ
ΚΕΡΑΤΣΙΝΙΟΥ	ΠΕΙΡΑΙΩΣ	ΑΤΤΙΚΗΣ	1987-1990

Πίνακας δήμων της περιόδου εκπόνησης ΤΑΠ 1991-1995

ΔΗΜΟΙ	ΝΟΜΟΙ	ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΕΣ	ΠΕΡΙΟΔΟ ΕΚΠΟΝΗΣΗΣ
ΝΕΑΣ ΙΩΝΙΑΣ	ΑΘΗΝΩΝ	ΑΤΤΙΚΗΣ	1991-1995
ΧΑΙΔΑΡΙΟΥ	ΑΘΗΝΩΝ	ΑΤΤΙΚΗΣ	1991-1995

Πίνακας δήμων της περιόδου εκπόνησης ΤΑΠ 1996- 2000

ΔΗΜΟΙ	ΝΟΜΟΙ	ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΕΣ	ΠΕΡΙΟΔΟ ΕΚΠΟΝΗΣΗΣ
ΒΑΡΗΣ	ΑΝΑΤΟΛΙΚΗΣ ΑΤΤΙΚΗΣ	ΑΤΤΙΚΗΣ	1996-2000
ΑΡΕΘΟΥΣΑΣ	ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ	ΚΕΝΤΡΙΚΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ	1996-2000
ΚΑΤΕΡΙΝΗΣ	ΠΙΕΡΙΑΣ	ΚΕΝΤΡΙΚΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ	1996-2000
ΕΝΙΠΠΕΑ	ΛΑΡΙΣΗΣ	ΘΕΣΣΑΛΙΑΣ	1996-2000
ΜΕΛΙΒΟΙΑΣ	ΛΑΡΙΣΗΣ	ΘΕΣΣΑΛΙΑΣ	1996-2000
ΠΑΛΗΟΚΑΣΤΡΟΥ	ΤΡΙΚΑΛΩΝ	ΘΕΣΣΑΛΙΑΣ	1996-2000
ΚΑΛΑΜΠΑΚΙΟΥ	ΔΡΑΜΑΣ	ΑΝΑΤΟΛΙΚΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ & ΘΡΑΚΗΣ	1996-2000
ΔΙΡΦΥΩΝ	ΕΥΒΟΙΑΣ	ΣΤΕΡΕΑΣ ΕΛΛΑΔΑΣ	1996-2000
ΚΑΡΥΣΤΟΥ	ΕΥΒΟΙΑΣ	ΣΤΕΡΕΑΣ ΕΛΛΑΔΑΣ	1996-2000
ΙΩΑΝΝΙΤΩΝ	ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ	ΗΠΕΙΡΟΥ	1996-2000
ΑΜΥΝΤΑΙΟΥ	ΦΛΩΡΙΝΗΣ	ΔΥΤΙΚΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ	1996-2000
ΝΑΞΟΥ	ΚΥΚΛΑΔΩΝ	ΝΟΤΙΟΥ ΑΙΓΑΙΟΥ	1996-2000
ΦΑΙΑΚΩΝ	ΚΕΡΚΥΡΑΣ	ΙΟΝΙΩΝ ΝΗΣΩΝ	1996-2000
ΑΓΙΟΥ ΜΗΝΑ	ΧΙΟΥ	ΒΟΡΕΙΟΥ ΑΙΓΑΙΟΥ	1996-2000
ΜΑΣΤΙΧΟΧΩΡΙΩΝ	ΧΙΟΥ	ΒΟΡΕΙΟΥ ΑΙΓΑΙΟΥ	1996-2000

Πίνακας δήμων της περιόδου εκπόνησης ΤΑΠ 2001-2006

ΔΗΜΟΙ	ΝΟΜΟΙ	ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΕΣ	ΠΕΡΙΟΔΟ ΕΚΠΟΝΗΣΗΣ
ΖΕΦΥΡΙΟΥ	ΔΥΤΙΚΗΣ ΑΤΤΙΚΗΣ	ΑΤΤΙΚΗΣ	2001-2006
ΠΕΙΡΑΙΩΣ	ΠΕΙΡΑΙΩΣ	ΑΤΤΙΚΗΣ	2001-2006
ΘΕΡΜΑΙΚΟΥ	ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ	ΚΕΝΤΡΙΚΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ	2001-2006
ΑΡΙΔΑΙΑΣ	ΠΕΛΛΗΣ	ΚΕΝΤΡΙΚΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ	2001-2006
ΣΚΟΥΤΑΡΕΩΣ	ΣΕΡΡΩΝ	ΚΕΝΤΡΙΚΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ	2001-2006
ΑΡΝΑΙΑΣ	ΧΑΛΚΙΔΙΚΗΣ	ΚΕΝΤΡΙΚΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ	2001-2006
ΣΤΑΓΥΡΩΝ - ΑΚΑΝΘΟΥ	ΧΑΛΚΙΔΙΚΗΣ	ΚΕΝΤΡΙΚΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ	2001-2006
ΙΩΛΚΟΥ	ΜΑΓΝΗΣΙΑΣ	ΘΕΣΣΑΛΙΑΣ	2001-2006
ΣΚΟΠΕΛΟΥ	ΜΑΓΝΗΣΙΑΣ	ΘΕΣΣΑΛΙΑΣ	2001-2006
ΧΑΣΙΩΝ	ΤΡΙΚΑΛΩΝ	ΘΕΣΣΑΛΙΑΣ	2001-2006
ΑΜΦΙΛΟΧΙΑΣ	ΑΙΤΩΛΙΑΣ ΚΑΙ ΑΚΑΡΝΑΝΙΑΣ	ΔΥΤΙΚΗΣ ΕΛΛΑΔΑΣ	2001-2006
ΠΛΑΤΑΝΟΥ	ΑΙΤΩΛΙΑΣ ΚΑΙ	ΔΥΤΙΚΗΣ ΕΛΛΑΔΑΣ	2001-2006

ΔΗΜΟΙ	ΝΟΜΟΙ	ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΕΣ	ΠΕΡΙΟΔΟ ΕΚΠΟΝΗΣΗΣ
	ΑΚΑΡΝΑΝΙΑΣ		
ΔΙΑΚΟΠΤΟΥ	ΑΧΑΪΑΣ	ΔΥΤΙΚΗΣ ΕΛΛΑΔΑΣ	2001-2006
ΩΛΕΝΙΑΣ	ΑΧΑΪΑΣ	ΔΥΤΙΚΗΣ ΕΛΛΑΔΑΣ	2001-2006
ΖΑΧΑΡΩΣ	ΗΛΕΙΑΣ	ΔΥΤΙΚΗΣ ΕΛΛΑΔΑΣ	2001-2006
ΑΣΚΛΗΠΕΙΟΥ	ΑΡΓΟΛΙΔΑΣ	ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΥ	2001-2006
ΤΡΙΠΟΛΗΣ	ΑΡΚΑΔΙΑΣ	ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΥ	2001-2006
ΑΕΤΟΥ	ΜΕΣΣΗΝΙΑΣ	ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΥ	2001-2006
ΜΕΣΣΗΝΗΣ	ΜΕΣΣΗΝΙΑΣ	ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΥ	2001-2006
ΜΕΤΑΞΑΔΩΝ	ΕΒΡΟΥ	ΑΝΑΤΟΛΙΚΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ & ΘΡΑΚΗΣ	2001-2006
ΣΤΑΥΡΟΥΠΟΛΗΣ	ΞΑΝΘΗΣ	ΑΝΑΤΟΛΙΚΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ & ΘΡΑΚΗΣ	2001-2006
ΚΟΜΟΤΗΝΗΣ	ΡΟΔΟΠΗΣ	ΑΝΑΤΟΛΙΚΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ & ΘΡΑΚΗΣ	2001-2006
ΑΜΑΡΥΝΘΙΩΝ	ΕΥΒΟΙΑΣ	ΣΤΕΡΕΑΣ ΕΛΛΑΔΑΣ	2001-2006
ΑΠΕΡΑΝΤΙΩΝ	ΕΥΡΥΤΑΝΙΑΣ	ΣΤΕΡΕΑΣ ΕΛΛΑΔΑΣ	2001-2006
ΚΤΗΜΕΝΙΩΝ	ΕΥΡΥΤΑΝΙΑΣ	ΣΤΕΡΕΑΣ ΕΛΛΑΔΑΣ	2001-2006
ΑΓΙΑΣ ΒΑΡΒΑΡΑΣ	ΗΡΑΚΛΕΙΟΥ	ΚΡΗΤΗΣ	2001-2006
ΓΑΖΙΟΥ	ΗΡΑΚΛΕΙΟΥ	ΚΡΗΤΗΣ	2001-2006
ΠΑΛΙΑΝΗΣ	ΗΡΑΚΛΕΙΟΥ	ΚΡΗΤΗΣ	2001-2006
ΚΕΡΑΜΙΩΝ	ΧΑΝΙΩΝ	ΚΡΗΤΗΣ	2001-2006
ΠΑΡΑΠΟΤΑΜΟΥ	ΘΕΣΠΡΩΤΙΑΣ	ΗΠΕΙΡΟΥ	2001-2006
ΑΝΑΤΟΛΗΣ	ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ	ΗΠΕΙΡΟΥ	2001-2006
ΑΚΡΙΤΩΝ	ΚΑΣΤΟΡΙΑΣ	ΔΥΤΙΚΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ	2001-2006
ΦΙΛΩΤΑ	ΦΛΩΡΙΝΗΣ	ΔΥΤΙΚΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ	2001-2006
ΚΑΛΥΜΝΙΩΝ	ΔΩΔΕΚΑΝΗΣΟΥ	ΝΟΤΙΟΥ ΑΙΓΑΙΟΥ	2001-2006
ΛΕΙΨΩΝ	ΔΩΔΕΚΑΝΗΣΟΥ	ΝΟΤΙΟΥ ΑΙΓΑΙΟΥ	2001-2006
ΝΟΤΙΑΣ ΡΟΔΟΥ	ΔΩΔΕΚΑΝΗΣΟΥ	ΝΟΤΙΟΥ ΑΙΓΑΙΟΥ	2001-2006
ΤΗΝΟΥ	ΚΥΚΛΑΔΩΝ	ΝΟΤΙΟΥ ΑΙΓΑΙΟΥ	2001-2006
ΑΓΙΑΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ	ΛΕΣΒΟΥ	ΒΟΡΕΙΟΥ ΑΙΓΑΙΟΥ	2001-2006
ΕΥΕΡΓΕΤΟΥΛΑ	ΛΕΣΒΟΥ	ΒΟΡΕΙΟΥ ΑΙΓΑΙΟΥ	2001-2006
ΜΟΥΔΡΟΥ	ΛΕΣΒΟΥ	ΒΟΡΕΙΟΥ ΑΙΓΑΙΟΥ	2001-2006

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ 8

Πίνακες δήμων ανά ποσοστό υλοποίησης Τ.Α.Π.

Πίνακας δήμων με ποσοστό υλοποίησης ΤΑΠ μεγαλύτερο του 71%

ΔΗΜΟΙ	ΝΟΜΟΙ	ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΕΣ	ΠΟΣΟΣΤΟ ΥΛΟΠΟΙΗΣΗΣ
ΚΕΡΑΤΣΙΝΙΟΥ	ΠΕΙΡΑΙΩΣ	ΑΤΤΙΚΗΣ	<71%
ΠΕΙΡΑΙΩΣ	ΠΕΙΡΑΙΩΣ	ΑΤΤΙΚΗΣ	<71%
ΘΕΡΜΑΙΚΟΥ	ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ	ΚΕΝΤΡΙΚΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ	<71%
ΑΡΝΑΙΑΣ	ΧΑΛΚΙΔΙΚΗΣ	ΚΕΝΤΡΙΚΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ	<71%
ΕΝΙΠΠΕΑ	ΛΑΡΙΣΗΣ	ΘΕΣΣΑΛΙΑΣ	<71%
ΜΕΛΙΒΟΙΑΣ	ΛΑΡΙΣΗΣ	ΘΕΣΣΑΛΙΑΣ	<71%
ΑΕΤΟΥ	ΜΕΣΣΗΝΙΑΣ	ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΥ	<71%
ΜΕΣΣΗΝΗΣ	ΜΕΣΣΗΝΙΑΣ	ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΥ	<71%
ΜΕΤΑΞΕΔΩΝ	ΕΒΡΟΥ	ΑΝΑΤΟΛΙΚΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ & ΘΡΑΚΗΣ	<71%
ΚΟΜΟΤΗΝΗΣ	ΡΟΔΟΠΗΣ	ΑΝΑΤΟΛΙΚΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ & ΘΡΑΚΗΣ	<71%
ΑΜΑΡΥΝΘΙΩΝ	ΕΥΒΟΙΑΣ	ΣΤΕΡΕΑΣ ΕΛΛΑΔΑΣ	<71%
ΑΠΕΡΑΝΤΙΩΝ	ΕΥΡΥΤΑΝΙΑΣ	ΣΤΕΡΕΑΣ ΕΛΛΑΔΑΣ	<71%
ΑΓΙΑΣ ΒΑΡΒΑΡΑΣ	ΗΡΑΚΛΕΙΟΥ	ΚΡΗΤΗΣ	<71%
ΙΩΑΝΝΙΤΩΝ	ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ	ΗΠΕΙΡΟΥ	<71%
ΝΟΤΙΑΣ ΡΟΔΟΥ	ΔΩΔΕΚΑΝΗΣΟΥ	ΝΟΤΙΟΥ ΑΙΓΑΙΟΥ	<71%
ΝΑΞΟΥ	ΚΥΚΛΑΔΩΝ	ΝΟΤΙΟΥ ΑΙΓΑΙΟΥ	<71%
ΤΗΝΟΥ	ΚΥΚΛΑΔΩΝ	ΝΟΤΙΟΥ ΑΙΓΑΙΟΥ	<71%
ΦΑΙΑΚΩΝ	ΚΕΡΚΥΡΑΣ	ΙΟΝΙΩΝ ΝΗΣΩΝ	<71%

Πίνακας δήμων με ποσοστό υλοποίησης ΤΑΠ μεταξύ 51%-70%

ΔΗΜΟΙ	ΝΟΜΟΙ	ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΕΣ	ΠΟΣΟΣΤΟ ΥΛΟΠΟΙΗΣΗΣ
ΝΕΑΣ ΙΩΝΙΑΣ	ΑΘΗΝΩΝ	ΑΤΤΙΚΗΣ	51-70%
ΒΑΡΗΣ	ΑΝΑΤΟΛΙΚΗΣ ΑΤΤΙΚΗΣ	ΑΤΤΙΚΗΣ	51-70%
ΑΡΙΔΑΙΑΣ	ΠΕΛΛΗΣ	ΚΕΝΤΡΙΚΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ	51-70%
ΣΤΑΓΥΡΩΝ - ΑΚΑΝΘΟΥ	ΧΑΛΚΙΔΙΚΗΣ	ΚΕΝΤΡΙΚΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ	51-70%
ΙΩΛΚΟΥ	ΜΑΓΝΗΣΙΑΣ	ΘΕΣΣΑΛΙΑΣ	51-70%
ΠΑΛΗΟΚΑΣΤΡΟΥ	ΤΡΙΚΑΛΩΝ	ΘΕΣΣΑΛΙΑΣ	51-70%
ΧΑΣΙΩΝ	ΤΡΙΚΑΛΩΝ	ΘΕΣΣΑΛΙΑΣ	51-70%
ΑΜΦΙΛΟΧΙΑΣ	ΑΙΤΩΛΙΑΣ ΚΑΙ ΑΚΑΡΝΑΝΙΑΣ	ΔΥΤΙΚΗΣ ΕΛΛΑΔΑΣ	51-70%
ΔΙΑΚΟΠΤΟΥ	ΑΧΑΙΑΣ	ΔΥΤΙΚΗΣ ΕΛΛΑΔΑΣ	51-70%
ΩΛΕΝΙΑΣ	ΑΧΑΙΑΣ	ΔΥΤΙΚΗΣ ΕΛΛΑΔΑΣ	51-70%
ΑΣΚΛΗΠΕΙΟΥ	ΑΡΓΟΛΙΔΑΣ	ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΥ	51-70%
ΤΡΙΠΟΛΗΣ	ΑΡΚΑΔΙΑΣ	ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΥ	51-70%
ΣΤΑΥΡΟΥΠΟΛΗΣ	ΞΑΝΘΗΣ	ΑΝΑΤΟΛΙΚΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ & ΘΡΑΚΗΣ	51-70%
ΔΙΡΦΥΩΝ	ΕΥΒΟΙΑΣ	ΣΤΕΡΕΑΣ ΕΛΛΑΔΑΣ	51-70%
ΠΑΡΑΠΟΤΑΜΟΥ	ΘΕΣΠΡΩΤΙΑΣ	ΗΠΕΙΡΟΥ	51-70%
ΚΑΛΥΜΝΙΩΝ	ΔΩΔΕΚΑΝΗΣΟΥ	ΝΟΤΙΟΥ ΑΙΓΑΙΟΥ	51-70%
ΛΕΙΨΩΝ	ΔΩΔΕΚΑΝΗΣΟΥ	ΝΟΤΙΟΥ ΑΙΓΑΙΟΥ	51-70%
ΕΥΕΡΓΕΤΟΥΛΑ	ΛΕΣΒΟΥ	ΒΟΡΕΙΟΥ ΑΙΓΑΙΟΥ	51-70%

Πίνακας δήμων με ποσοστού υλοποίησης ΤΑΠ μεταξύ 21%-50%

ΔΗΜΟΙ	ΝΟΜΟΙ	ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΕΣ	ΠΟΣΟΣΤΟ ΥΛΟΠΟΙΗΣΗΣ
ΧΑΙΔΑΡΙΟΥ	ΑΘΗΝΩΝ	ΑΤΤΙΚΗΣ	21-50%
ΑΡΕΘΟΥΣΑΣ	ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ	ΚΕΝΤΡΙΚΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ	21-50%
ΠΛΑΤΑΝΟΥ	ΑΙΤΩΛΙΑΣ ΚΑΙ ΑΚΑΡΝΑΝΙΑΣ	ΔΥΤΙΚΗΣ ΕΛΛΑΔΑΣ	21-50%
ΖΑΧΑΡΩΣ	ΗΛΕΙΑΣ	ΔΥΤΙΚΗΣ ΕΛΛΑΔΑΣ	21-50%
ΚΤΗΜΕΝΙΩΝ	ΕΥΡΥΤΑΝΙΑΣ	ΣΤΕΡΕΑΣ ΕΛΛΑΔΑΣ	21-50%
ΚΕΡΑΜΙΩΝ	ΧΑΝΙΩΝ	ΚΡΗΤΗΣ	21-50%
ΑΝΑΤΟΛΗΣ	ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ	ΗΠΕΙΡΟΥ	21-50%
ΑΚΡΙΤΩΝ	ΚΑΣΤΟΡΙΑΣ	ΔΥΤΙΚΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ	21-50%
ΑΜΥΝΤΑΙΟΥ	ΦΛΩΡΙΝΗΣ	ΔΥΤΙΚΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ	21-50%
ΦΙΛΩΤΑ	ΦΛΩΡΙΝΗΣ	ΔΥΤΙΚΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ	21-50%
ΑΓΙΑΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ	ΛΕΣΒΟΥ	ΒΟΡΕΙΟΥ ΑΙΓΑΙΟΥ	21-50%
ΜΟΥΔΡΟΥ	ΛΕΣΒΟΥ	ΒΟΡΕΙΟΥ ΑΙΓΑΙΟΥ	21-50%
ΑΓΙΟΥ ΜΗΝΑ	ΧΙΟΥ	ΒΟΡΕΙΟΥ ΑΙΓΑΙΟΥ	21-50%
ΜΑΣΤΙΧΟΧΩΡΙΩΝ	ΧΙΟΥ	ΒΟΡΕΙΟΥ ΑΙΓΑΙΟΥ	21-50%

Πίνακας δήμου με ποσοστού υλοποίησης ΤΑΠ μεταξύ 6%-20%

ΔΗΜΟΙ	ΝΟΜΟΙ	ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΕΣ	ΠΟΣΟΣΤΟ ΥΛΟΠΟΙΗΣΗΣ
ΚΑΤΕΡΙΝΗΣ	ΠΙΕΡΙΑΣ	ΚΕΝΤΡΙΚΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ	6-20%

Πίνακας δήμων με ποσοστού υλοποίησης ΤΑΠ μεταξύ 0%-5%

ΔΗΜΟΙ	ΝΟΜΟΙ	ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΕΣ	ΠΟΣΟΣΤΟ ΥΛΟΠΟΙΗΣΗΣ
ΖΕΦΥΡΙΟΥ	ΔΥΤΙΚΗΣ ΑΤΤΙΚΗΣ	ΑΤΤΙΚΗΣ	0-5%
ΣΚΟΥΤΑΡΕΩΣ	ΣΕΡΡΩΝ	ΚΕΝΤΡΙΚΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ	0-5%
ΣΚΟΠΕΛΟΥ	ΜΑΓΝΗΣΙΑΣ	ΘΕΣΣΑΛΙΑΣ	0-5%
ΚΑΛΑΜΠΑΚΙΟΥ	ΔΡΑΜΑΣ	ΑΝΑΤΟΛΙΚΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ & ΘΡΑΚΗΣ	0-5%
ΚΑΡΥΣΤΟΥ	ΕΥΒΟΙΑΣ	ΣΤΕΡΕΑΣ ΕΛΛΑΔΑΣ	0-5%
ΓΑΖΙΟΥ	ΗΡΑΚΛΕΙΟΥ	ΚΡΗΤΗΣ	0-5%
ΠΑΛΙΑΝΗΣ	ΗΡΑΚΛΕΙΟΥ	ΚΡΗΤΗΣ	0-5%

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ 9

Πίνακες αδυναμιών κατά την εκπόνηση Τ.Α.Π. στους δήμους

Πίνακας δήμων που έθεσαν ως αδυναμία στην εκπόνηση ΤΑΠ την ανυπαρξία προδιαγραφών

ΔΗΜΟΙ	ΝΟΜΟΙ	ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΕΣ	ΑΝΥΠΑΡΞΙΑ ΠΡΟΔΙΑΓΡΑΦΩΝ
ΧΑΙΔΑΡΙΟΥ	ΑΘΗΝΩΝ	ΑΤΤΙΚΗΣ	1
ΧΑΣΙΩΝ	ΤΡΙΚΑΛΩΝ	ΘΕΣΣΑΛΙΑΣ	1
ΑΜΦΙΛΟΧΙΑΣ	ΑΙΤΩΛΙΑΣ ΚΑΙ ΑΚΑΡΝΑΝΙΑΣ	ΔΥΤΙΚΗΣ ΕΛΛΑΔΑΣ	1
ΠΛΑΤΑΝΟΥ	ΑΙΤΩΛΙΑΣ ΚΑΙ ΑΚΑΡΝΑΝΙΑΣ	ΔΥΤΙΚΗΣ ΕΛΛΑΔΑΣ	1
ΩΛΕΝΙΑΣ	ΑΧΑΙΑΣ	ΔΥΤΙΚΗΣ ΕΛΛΑΔΑΣ	1
ΚΕΡΑΜΙΩΝ	ΧΑΝΙΩΝ	ΚΡΗΤΗΣ	1
ΚΕΑΣ	ΚΥΚΛΑΔΩΝ	ΝΟΤΙΟΥ ΑΙΓΑΙΟΥ	1
ΛΕΥΚΙΜΜΑΙΩΝ	ΚΕΡΚΥΡΑΣ	ΙΟΝΙΩΝ ΝΗΣΩΝ	1

Πίνακας δήμων που έθεσαν ως αδυναμία στην εκπόνηση ΤΑΠ την έλλειψη κατάλληλου μηχανισμού

ΔΗΜΟΙ	ΝΟΜΟΙ	ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΕΣ	ΕΛΛΕΙΨΗ ΚΑΤΑΛΛΗΛΟΥ ΜΗΧΑΝΙΣΜΟΥ
ΑΡΕΘΟΥΣΑΣ	ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ	ΚΕΝΤΡΙΚΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ	1
ΚΑΤΕΡΙΝΗΣ	ΠΙΕΡΙΑΣ	ΚΕΝΤΡΙΚΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ	1
ΣΚΟΥΤΑΡΕΩΣ	ΣΕΡΡΩΝ	ΚΕΝΤΡΙΚΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ	1
ΑΡΝΑΙΑΣ	ΧΑΛΚΙΔΙΚΗΣ	ΚΕΝΤΡΙΚΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ	1
ΕΝΙΠΠΕΑ	ΛΑΡΙΣΗΣ	ΘΕΣΣΑΛΙΑΣ	1
ΜΕΛΙΒΟΙΑΣ	ΛΑΡΙΣΗΣ	ΘΕΣΣΑΛΙΑΣ	1
ΙΩΛΚΟΥ	ΜΑΓΝΗΣΙΑΣ	ΘΕΣΣΑΛΙΑΣ	1
ΣΚΟΠΕΛΟΥ	ΜΑΓΝΗΣΙΑΣ	ΘΕΣΣΑΛΙΑΣ	1
ΠΑΛΗΟΚΑΣΤΡΟΥ	ΤΡΙΚΑΛΩΝ	ΘΕΣΣΑΛΙΑΣ	1
ΑΜΦΙΛΟΧΙΑΣ	ΑΙΤΩΛΙΑΣ ΚΑΙ ΑΚΑΡΝΑΝΙΑΣ	ΔΥΤΙΚΗΣ ΕΛΛΑΔΑΣ	1
ΔΙΑΚΟΠΤΟΥ	ΑΧΑΙΑΣ	ΔΥΤΙΚΗΣ ΕΛΛΑΔΑΣ	1
ΤΡΙΠΟΛΗΣ	ΑΡΚΑΔΙΑΣ	ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΥ	1
ΑΕΤΟΥ	ΜΕΣΣΗΝΙΑΣ	ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΥ	1
ΣΤΑΥΡΟΥΠΟΛΗΣ	ΞΑΝΘΗΣ	ΑΝΑΤΟΛΙΚΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ & ΘΡΑΚΗΣ	1
ΚΟΜΟΤΗΝΗΣ	ΡΟΔΟΠΗΣ	ΑΝΑΤΟΛΙΚΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ & ΘΡΑΚΗΣ	1
ΔΙΡΦΥΩΝ	ΕΥΒΟΙΑΣ	ΣΤΕΡΕΑΣ ΕΛΛΑΔΑΣ	1
ΚΤΗΜΕΝΙΩΝ	ΕΥΡΥΤΑΝΙΑΣ	ΣΤΕΡΕΑΣ ΕΛΛΑΔΑΣ	1
ΠΑΛΙΑΝΗΣ	ΗΡΑΚΛΕΙΟΥ	ΚΡΗΤΗΣ	1
ΚΑΛΥΜΝΙΩΝ	ΔΩΔΕΚΑΝΗΣΟΥ	ΝΟΤΙΟΥ ΑΙΓΑΙΟΥ	1
ΚΕΑΣ	ΚΥΚΛΑΔΩΝ	ΝΟΤΙΟΥ ΑΙΓΑΙΟΥ	1
ΕΛΛΟΜΕΝΟΥ	ΛΕΥΚΑΔΟΣ	ΙΟΝΙΩΝ ΝΗΣΩΝ	1

Πίνακας δήμων που έθεσαν ως αδυναμία στην εκπόνηση ΤΑΠ την οικονομική, οργανωτική, στελεχιακή, λειτουργική αδυναμία

ΔΗΜΟΙ	ΝΟΜΟΙ	ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΕΣ	ΑΔΥΝΑΜΙΑ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ, ΟΡΓΑΝΩΤΙΚΗ, ΣΤΕΛΕΧΙΑΚΗ, ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΚΗ
ΧΑΙΔΑΡΙΟΥ	ΑΘΗΝΩΝ	ΑΤΤΙΚΗΣ	1
ΑΝΑΒΥΣΣΟΥ	ΑΝΑΤΟΛΙΚΗΣ ΑΤΤΙΚΗΣ	ΑΤΤΙΚΗΣ	1
ΑΝΩ ΛΙΟΣΙΩΝ	ΔΥΤΙΚΗΣ ΑΤΤΙΚΗΣ	ΑΤΤΙΚΗΣ	1
ΑΡΙΔΑΙΑΣ	ΠΕΛΛΗΣ	ΚΕΝΤΡΙΚΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ	1
ΚΑΤΕΡΙΝΗΣ	ΠΙΕΡΙΑΣ	ΚΕΝΤΡΙΚΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ	1
ΙΩΛΚΟΥ	ΜΑΓΝΗΣΙΑΣ	ΘΕΣΣΑΛΙΑΣ	1
ΖΑΧΑΡΩΣ	ΗΛΕΙΑΣ	ΔΥΤΙΚΗΣ ΕΛΛΑΔΑΣ	1
ΑΣΚΛΗΠΕΙΟΥ	ΑΡΓΟΛΙΔΑΣ	ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΥ	1
ΑΕΤΟΥ	ΜΕΣΣΗΝΙΑΣ	ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΥ	1
ΜΕΤΑΞΕΔΩΝ	ΕΒΡΟΥ	ΑΝΑΤΟΛΙΚΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ & ΘΡΑΚΗΣ	1
ΑΜΑΡΥΝΘΙΩΝ	ΕΥΒΟΙΑΣ	ΣΤΕΡΕΑΣ ΕΛΛΑΔΑΣ	1
ΚΤΗΜΕΝΙΩΝ	ΕΥΡΥΤΑΝΙΑΣ	ΣΤΕΡΕΑΣ ΕΛΛΑΔΑΣ	1
ΑΓΙΑΣ ΒΑΡΒΑΡΑΣ	ΗΡΑΚΛΕΙΟΥ	ΚΡΗΤΗΣ	1
ΠΑΡΑΠΟΤΑΜΟΥ	ΘΕΣΠΡΩΤΙΑΣ	ΗΠΕΙΡΟΥ	1
ΔΩΔΩΝΗΣ	ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ	ΗΠΕΙΡΟΥ	1
ΘΕΟΔΩΡΟΥ ΖΙΑΚΑ	ΓΡΕΒΕΝΩΝ	ΔΥΤΙΚΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ	1
ΠΤΟΛΕΜΑΙΔΑΣ	ΚΟΖΑΝΗΣ	ΔΥΤΙΚΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ	1
ΕΛΛΟΜΕΝΟΥ	ΛΕΥΚΑΔΟΣ	ΙΟΝΙΩΝ ΝΗΣΩΝ	1
ΑΓΙΑΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ	ΛΕΣΒΟΥ	ΒΟΡΕΙΟΥ ΑΙΓΑΙΟΥ	1
ΜΑΣΤΙΧΟΧΩΡΙΩΝ	ΧΙΟΥ	ΒΟΡΕΙΟΥ ΑΙΓΑΙΟΥ	1

Πίνακας δήμων που έθεσαν ως αδυναμία στην εκπόνηση ΤΑΠ την συχνή εναλλαγή ηγεσίας

ΔΗΜΟΙ	ΝΟΜΟΙ	ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΕΣ	ΣΥΧΝΗ ΕΝΑΛΛΑΓΗ ΗΓΕΣΙΑΣ
ΑΡΙΔΑΙΑΣ	ΠΕΛΛΗΣ	ΚΕΝΤΡΙΚΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ	1
ΣΤΑΓΥΡΩΝ - ΑΚΑΝΘΟΥ	ΧΑΛΚΙΔΙΚΗΣ	ΚΕΝΤΡΙΚΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ	1
ΧΑΣΙΩΝ	ΤΡΙΚΑΛΩΝ	ΘΕΣΣΑΛΙΑΣ	1
ΑΦΑΝΤΟΥ	ΔΩΔΕΚΑΝΗΣΙΟΥ	ΝΟΤΙΟΥ ΑΙΓΑΙΟΥ	1
ΚΕΑΣ	ΚΥΚΛΑΔΩΝ	ΝΟΤΙΟΥ ΑΙΓΑΙΟΥ	1
ΕΥΕΡΓΕΤΟΥΛΑ	ΛΕΣΒΟΥ	ΒΟΡΕΙΟΥ ΑΙΓΑΙΟΥ	1

Πίνακας δήμων που έθεσαν ως αδυναμία στην εκπόνηση ΤΑΠ την προχειρότητα των μελετών

ΔΗΜΟΙ	ΝΟΜΟΙ	ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΕΣ	ΠΡΟΧΕΙΡΟΤΗΤΑ ΜΕΛΕΤΩΝ
ΦΥΛΗΣ	ΔΥΤΙΚΗΣ ΑΤΤΙΚΗΣ	ΑΤΤΙΚΗΣ	1
ΤΡΙΠΟΛΗΣ	ΑΡΚΑΔΙΑΣ	ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΥ	1

ΔΗΜΟΙ	ΝΟΜΟΙ	ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΕΣ	ΠΡΟΧΕΙΡΟΤΗΤΑ ΜΕΛΕΤΩΝ
ΜΕΣΣΗΝΗΣ	ΜΕΣΣΗΝΙΑΣ	ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΥ	1
ΚΑΡΥΣΤΟΥ	ΕΥΒΟΙΑΣ	ΣΤΕΡΕΑΣ ΕΛΛΑΔΑΣ	1
ΑΠΕΡΑΝΤΙΩΝ	ΕΥΡΥΤΑΝΙΑΣ	ΣΤΕΡΕΑΣ ΕΛΛΑΔΑΣ	1
ΓΑΖΙΟΥ	ΗΡΑΚΛΕΙΟΥ	ΚΡΗΤΗΣ	1
ΠΑΛΙΑΝΗΣ	ΗΡΑΚΛΕΙΟΥ	ΚΡΗΤΗΣ	1
ΔΩΔΩΝΗΣ	ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ	ΗΠΕΙΡΟΥ	1
ΑΜΥΝΤΑΙΟΥ	ΦΛΩΡΙΝΗΣ	ΔΥΤΙΚΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ	1
ΚΑΛΥΜΝΙΩΝ	ΔΩΔΕΚΑΝΗΣΟΥ	ΝΟΤΙΟΥ ΑΙΓΑΙΟΥ	1
ΝΑΞΟΥ	ΚΥΚΛΑΔΩΝ	ΝΟΤΙΟΥ ΑΙΓΑΙΟΥ	1
ΑΓΙΑΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ	ΛΕΣΒΟΥ	ΒΟΡΕΙΟΥ ΑΙΓΑΙΟΥ	1
ΑΓΙΟΥ ΜΗΝΑ	ΧΙΟΥ	ΒΟΡΕΙΟΥ ΑΙΓΑΙΟΥ	1

Πίνακας δήμων που έθεσαν ως αδυναμία στην εκπόνηση ΤΑΠ την περιορισμένη εκπροσώπηση των κοινωνικών φορέων

ΔΗΜΟΙ	ΝΟΜΟΙ	ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΕΣ	ΠΕΡΙΟΡΙΣΜΕΝΗ ΕΚΠΡΟΣΩΠΗΣΗ ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ ΦΟΡΕΩΝ
ΑΡΕΘΟΥΣΑΣ	ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ	ΚΕΝΤΡΙΚΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ	1
ΠΛΑΤΑΝΟΥ	ΑΙΤΩΛΙΑΣ ΚΑΙ ΑΚΑΡΝΑΝΙΑΣ	ΔΥΤΙΚΗΣ ΕΛΛΑΔΑΣ	1
ΑΦΑΝΤΟΥ	ΔΩΔΕΚΑΝΗΣΟΥ	ΝΟΤΙΟΥ ΑΙΓΑΙΟΥ	1
ΛΕΙΨΩΝ	ΔΩΔΕΚΑΝΗΣΟΥ	ΝΟΤΙΟΥ ΑΙΓΑΙΟΥ	1

Πίνακας δήμων που έθεσαν ως αδυναμίες στην εκπόνηση ΤΑΠ άλλες αδυναμίες

ΔΗΜΟΙ	ΝΟΜΟΙ	ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΕΣ	ΑΛΛΕΣ ΑΔΥΝΑΜΙΕΣ
ΝΕΑΣ ΙΩΝΙΑΣ	ΑΘΗΝΩΝ	ΑΤΤΙΚΗΣ	1
ΑΝΑΒΥΣΣΟΥ	ΑΝΑΤΟΛΙΚΗΣ ΑΤΤΙΚΗΣ	ΑΤΤΙΚΗΣ	1
ΘΕΡΜΑΙΚΟΥ	ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ	ΚΕΝΤΡΙΚΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ	1
ΑΣΚΛΗΠΙΕΙΟΥ	ΑΡΓΟΛΙΔΑΣ	ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΥ	1
ΔΙΡΦΥΩΝ	ΕΥΒΟΙΑΣ	ΣΤΕΡΕΑΣ ΕΛΛΑΔΑΣ	1

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ 10

Πίνακες θετικών κατά την εκπόνηση Τ.Α.Π. στους δήμους

Πίνακας δήμων που έθεσαν ως θετικό στην εκπόνηση των ΤΑΠ την αποκόμιση εμπειρίας σε στελέχη-υπάλληλους

ΔΗΜΟΙ	ΝΟΜΟΙ	ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΕΣ	ΑΠΟΚΟΜΙΣΗ ΕΜΠΕΙΡΙΑΣ ΣΕ ΣΤΕΛΕΧΗ/ ΥΠΑΛΛΗΛΟΥΣ
ΠΕΙΡΑΙΩΣ	ΠΕΙΡΑΙΩΣ	ΑΤΤΙΚΗΣ	1
ΑΡΕΘΟΥΣΑΣ	ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ	ΚΕΝΤΡΙΚΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ	1
ΧΑΣΙΩΝ	ΤΡΙΚΑΛΩΝ	ΘΕΣΣΑΛΙΑΣ	1
ΑΜΦΙΛΟΧΙΑΣ	ΑΙΤΩΛΙΑΣ ΚΑΙ ΑΚΑΡΝΑΝΙΑΣ	ΔΥΤΙΚΗΣ ΕΛΛΑΔΑΣ	1
ΠΛΑΤΑΝΟΥ	ΑΙΤΩΛΙΑΣ ΚΑΙ ΑΚΑΡΝΑΝΙΑΣ	ΔΥΤΙΚΗΣ ΕΛΛΑΔΑΣ	1
ΔΙΑΚΟΠΤΟΥ	ΑΧΑΙΑΣ	ΔΥΤΙΚΗΣ ΕΛΛΑΔΑΣ	1
ΩΛΕΝΙΑΣ	ΑΧΑΙΑΣ	ΔΥΤΙΚΗΣ ΕΛΛΑΔΑΣ	1
ΑΣΚΛΗΠΕΙΟΥ	ΑΡΓΟΛΙΔΑΣ	ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΥ	1
ΤΡΙΠΟΛΗΣ	ΑΡΚΑΔΙΑΣ	ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΥ	1
ΜΕΣΣΗΝΗΣ	ΜΕΣΣΗΝΙΑΣ	ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΥ	1
ΔΙΡΦΥΩΝ	ΕΥΒΟΙΑΣ	ΣΤΕΡΕΑΣ ΕΛΛΑΔΑΣ	1
ΚΕΡΑΜΙΩΝ	ΧΑΝΙΩΝ	ΚΡΗΤΗΣ	1
ΚΑΛΥΜΝΙΩΝ	ΔΩΔΕΚΑΝΗΣΟΥ	ΝΟΤΙΟΥ ΑΙΓΑΙΟΥ	1
ΝΑΞΟΥ	ΚΥΚΛΑΔΩΝ	ΝΟΤΙΟΥ ΑΙΓΑΙΟΥ	1
ΤΗΝΟΥ	ΚΥΚΛΑΔΩΝ	ΝΟΤΙΟΥ ΑΙΓΑΙΟΥ	1
ΜΟΥΔΡΟΥ	ΛΕΣΒΟΥ	ΒΟΡΕΙΟΥ ΑΙΓΑΙΟΥ	1
ΑΓΙΟΥ ΜΗΝΑ	ΧΙΟΥ	ΒΟΡΕΙΟΥ ΑΙΓΑΙΟΥ	1
ΜΑΣΤΙΧΟΧΩΡΙΩΝ	ΧΙΟΥ	ΒΟΡΕΙΟΥ ΑΙΓΑΙΟΥ	1

Πίνακας δήμων που έθεσαν ως θετικό στην εκπόνηση των ΤΑΠ την ανάδειξη του αναπτυξιακού ρόλου των ΟΤΑ

ΔΗΜΟΙ	ΝΟΜΟΙ	ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΕΣ	ΑΝΑΔΕΙΞΗ ΑΝΑΠΤΥΞΙΑΚΟΥ ΡΟΛΟΥ ΤΩΝ ΟΤΑ
ΝΕΑΣ ΙΩΝΙΑΣ	ΑΘΗΝΩΝ	ΑΤΤΙΚΗΣ	1
ΧΑΙΔΑΡΙΟΥ	ΑΘΗΝΩΝ	ΑΤΤΙΚΗΣ	1
ΒΑΡΗΣ	ΑΝΑΤΟΛΙΚΗΣ ΑΤΤΙΚΗΣ	ΑΤΤΙΚΗΣ	1
ΚΕΡΑΤΣΙΝΙΟΥ	ΠΕΙΡΑΙΩΣ	ΑΤΤΙΚΗΣ	1
ΠΕΙΡΑΙΩΣ	ΠΕΙΡΑΙΩΣ	ΑΤΤΙΚΗΣ	1
ΘΕΡΜΑΙΚΟΥ	ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ	ΚΕΝΤΡΙΚΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ	1
ΚΑΤΕΡΙΝΗΣ	ΠΙΕΡΙΑΣ	ΚΕΝΤΡΙΚΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ	1
ΣΚΟΥΤΑΡΕΩΣ	ΣΕΡΡΩΝ	ΚΕΝΤΡΙΚΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ	1
ΑΡΝΑΙΑΣ	ΧΑΛΚΙΔΙΚΗΣ	ΚΕΝΤΡΙΚΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ	1
ΕΝΙΠΠΕΑ	ΛΑΡΙΣΗΣ	ΘΕΣΣΑΛΙΑΣ	1
ΜΕΛΙΒΟΙΑΣ	ΛΑΡΙΣΗΣ	ΘΕΣΣΑΛΙΑΣ	1
ΙΩΛΚΟΥ	ΜΑΓΝΗΣΙΑΣ	ΘΕΣΣΑΛΙΑΣ	1
ΣΚΟΠΕΛΟΥ	ΜΑΓΝΗΣΙΑΣ	ΘΕΣΣΑΛΙΑΣ	1
ΠΑΛΗΟΚΑΣΤΡΟΥ	ΤΡΙΚΑΛΩΝ	ΘΕΣΣΑΛΙΑΣ	1

ΔΗΜΟΙ	ΝΟΜΟΙ	ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΕΣ	ΑΝΑΔΕΙΞΗ ΑΝΑΠΤΥΞΙΑΚΟΥ ΡΟΛΟΥ ΤΩΝ ΟΤΑ
ΑΜΦΙΛΟΧΙΑΣ	ΑΙΤΩΛΙΑΣ ΚΑΙ ΑΚΑΡΝΑΝΙΑΣ	ΔΥΤΙΚΗΣ ΕΛΛΑΔΑΣ	1
ΔΙΑΚΟΠΤΟΥ	ΑΧΑΙΑΣ	ΔΥΤΙΚΗΣ ΕΛΛΑΔΑΣ	1
ΩΛΕΝΙΑΣ	ΑΧΑΙΑΣ	ΔΥΤΙΚΗΣ ΕΛΛΑΔΑΣ	1
ΑΣΚΛΗΠΕΙΟΥ	ΑΡΓΟΛΙΔΑΣ	ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΥ	1
ΤΡΙΠΟΛΗΣ	ΑΡΚΑΔΙΑΣ	ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΥ	1
ΑΕΤΟΥ	ΜΕΣΣΗΝΙΑΣ	ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΥ	1
ΜΕΣΣΗΝΗΣ	ΜΕΣΣΗΝΙΑΣ	ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΥ	1
ΜΕΤΑΞΕΑΔΩΝ	ΕΒΡΟΥ	ΑΝΑΤΟΛΙΚΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ & ΘΡΑΚΗΣ	1
ΣΤΑΥΡΟΥΠΟΛΗΣ	ΞΑΝΘΗΣ	ΑΝΑΤΟΛΙΚΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ & ΘΡΑΚΗΣ	1
ΚΟΜΟΤΗΝΗΣ	ΡΟΔΟΠΗΣ	ΑΝΑΤΟΛΙΚΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ & ΘΡΑΚΗΣ	1
ΑΜΑΡΥΝΘΙΩΝ	ΕΥΒΟΙΑΣ	ΣΤΕΡΕΑΣ ΕΛΛΑΔΑΣ	1
ΑΠΕΡΑΝΤΙΩΝ	ΕΥΡΥΤΑΝΙΑΣ	ΣΤΕΡΕΑΣ ΕΛΛΑΔΑΣ	1
ΚΤΗΜΕΝΙΩΝ	ΕΥΡΥΤΑΝΙΑΣ	ΣΤΕΡΕΑΣ ΕΛΛΑΔΑΣ	1
ΓΑΖΙΟΥ	ΗΡΑΚΛΕΙΟΥ	ΚΡΗΤΗΣ	1
ΠΑΛΙΑΝΗΣ	ΗΡΑΚΛΕΙΟΥ	ΚΡΗΤΗΣ	1
ΑΚΡΙΤΩΝ	ΚΑΣΤΟΡΙΑΣ	ΔΥΤΙΚΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ	1
ΚΑΛΥΜΝΙΩΝ	ΔΩΔΕΚΑΝΗΣΟΥ	ΝΟΤΙΟΥ ΑΙΓΑΙΟΥ	1
ΝΟΤΙΑΣ ΡΟΔΟΥ	ΔΩΔΕΚΑΝΗΣΟΥ	ΝΟΤΙΟΥ ΑΙΓΑΙΟΥ	1
ΝΑΞΟΥ	ΚΥΚΛΑΔΩΝ	ΝΟΤΙΟΥ ΑΙΓΑΙΟΥ	1
ΑΓΙΑΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ	ΛΕΣΒΟΥ	ΒΟΡΕΙΟΥ ΑΙΓΑΙΟΥ	1

Πίνακας δήμων που έθεσαν ως θετικό στην εκπόνηση των ΤΑΠ τον διάλογο μεταξύ φορέων

ΔΗΜΟΙ	ΝΟΜΟΙ	ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΕΣ	ΔΙΑΛΟΓΟΣ ΜΕΤΑΞΥ ΦΟΡΕΩΝ
ΠΕΙΡΑΙΩΣ	ΠΕΙΡΑΙΩΣ	ΑΤΤΙΚΗΣ	1
ΑΡΕΘΟΥΣΙΑΣ	ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ	ΚΕΝΤΡΙΚΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ	1
ΑΡΙΔΑΙΑΣ	ΠΕΛΛΗΣ	ΚΕΝΤΡΙΚΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ	1
ΙΩΛΚΟΥ	ΜΑΓΝΗΣΙΑΣ	ΘΕΣΣΑΛΙΑΣ	1
ΔΙΑΚΟΠΤΟΥ	ΑΧΑΙΑΣ	ΔΥΤΙΚΗΣ ΕΛΛΑΔΑΣ	1
ΩΛΕΝΙΑΣ	ΑΧΑΙΑΣ	ΔΥΤΙΚΗΣ ΕΛΛΑΔΑΣ	1
ΑΓΙΑΣ ΒΑΡΒΑΡΑΣ	ΗΡΑΚΛΕΙΟΥ	ΚΡΗΤΗΣ	1
ΚΕΡΑΜΙΩΝ	ΧΑΝΙΩΝ	ΚΡΗΤΗΣ	1
ΑΚΡΙΤΩΝ	ΚΑΣΤΟΡΙΑΣ	ΔΥΤΙΚΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ	1
ΝΑΞΟΥ	ΚΥΚΛΑΔΩΝ	ΝΟΤΙΟΥ ΑΙΓΑΙΟΥ	1
ΤΗΝΟΥ	ΚΥΚΛΑΔΩΝ	ΝΟΤΙΟΥ ΑΙΓΑΙΟΥ	1
ΑΓΙΑΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ	ΛΕΣΒΟΥ	ΒΟΡΕΙΟΥ ΑΙΓΑΙΟΥ	1

Πίνακας δήμων που έθεσαν ως θετικό στην εκπόνηση των ΤΑΠ το όραμα και αποστολή μακροπρόθεσμα

ΔΗΜΟΙ	ΝΟΜΟΙ	ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΕΣ	ΟΡΑΜΑ ΚΑΙ ΑΠΟΣΤΟΛΗ ΜΑΚΡΟΠΡΟΘΕΣΜΑ
ΒΑΡΗΣ	ΑΝΑΤΟΛΙΚΗΣ ΑΤΤΙΚΗΣ	ΑΤΤΙΚΗΣ	1
ΠΕΙΡΑΙΩΣ	ΠΕΙΡΑΙΩΣ	ΑΤΤΙΚΗΣ	1
ΣΤΑΓΥΡΩΝ - ΑΚΑΝΘΟΥ	ΧΑΛΚΙΔΙΚΗΣ	ΚΕΝΤΡΙΚΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ	1
ΧΑΣΙΩΝ	ΤΡΙΚΑΛΩΝ	ΘΕΣΣΑΛΙΑΣ	1
ΔΙΑΚΟΠΤΟΥ	ΑΧΑΙΑΣ	ΔΥΤΙΚΗΣ ΕΛΛΑΔΑΣ	1
ΩΛΕΝΙΑΣ	ΑΧΑΙΑΣ	ΔΥΤΙΚΗΣ ΕΛΛΑΔΑΣ	1
ΑΣΚΛΗΠΕΙΟΥ	ΑΡΓΟΛΙΔΑΣ	ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΥ	1
ΑΕΤΟΥ	ΜΕΣΣΗΝΙΑΣ	ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΥ	1
ΔΙΡΦΥΩΝ	ΕΥΒΟΙΑΣ	ΣΤΕΡΕΑΣ ΕΛΛΑΔΑΣ	1
ΚΑΡΥΣΤΟΥ	ΕΥΒΟΙΑΣ	ΣΤΕΡΕΑΣ ΕΛΛΑΔΑΣ	1
ΠΑΡΑΠΟΤΑΜΟΥ	ΘΕΣΠΡΩΤΙΑΣ	ΗΠΕΙΡΟΥ	1
ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ	ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ	ΗΠΕΙΡΟΥ	1
ΑΜΥΝΤΑΙΟΥ	ΦΛΩΡΙΝΗΣ	ΔΥΤΙΚΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ	1
ΦΙΛΩΤΑ	ΦΛΩΡΙΝΗΣ	ΔΥΤΙΚΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ	1
ΚΑΛΥΜΝΙΩΝ	ΔΩΔΕΚΑΝΗΣΟΥ	ΝΟΤΙΟΥ ΑΙΓΑΙΟΥ	1
ΤΗΝΟΥ	ΚΥΚΛΑΔΩΝ	ΝΟΤΙΟΥ ΑΙΓΑΙΟΥ	1
ΦΑΙΑΚΩΝ	ΚΕΡΚΥΡΑΣ	ΙΟΝΙΩΝ ΝΗΣΩΝ	1

Πίνακας δήμων που έθεσαν ως θετικό στην εκπόνηση των ΤΑΠ την αξιοποίηση μελετών και την δημιουργία έργων υποδομής

ΔΗΜΟΙ	ΝΟΜΟΙ	ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΕΣ	ΛΕΙΟΠΟΙΗΣΗ ΜΕΛΕΤΩΝ- ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΑ ΕΡΓΩΝ ΥΠΟΔΟΜΗΣ
ΝΕΑΣ ΙΩΝΙΑΣ	ΑΘΗΝΩΝ	ΑΤΤΙΚΗΣ	1
ΧΑΙΔΑΡΙΟΥ	ΑΘΗΝΩΝ	ΑΤΤΙΚΗΣ	1
ΒΑΡΗΣ	ΑΝΑΤΟΛΙΚΗΣ ΑΤΤΙΚΗΣ	ΑΤΤΙΚΗΣ	1
ΠΕΙΡΑΙΩΣ	ΠΕΙΡΑΙΩΣ	ΑΤΤΙΚΗΣ	1
ΘΕΡΜΑΙΚΟΥ	ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ	ΚΕΝΤΡΙΚΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ	1
ΔΙΑΚΟΠΤΟΥ	ΑΧΑΙΑΣ	ΔΥΤΙΚΗΣ ΕΛΛΑΔΑΣ	1
ΩΛΕΝΙΑΣ	ΑΧΑΙΑΣ	ΔΥΤΙΚΗΣ ΕΛΛΑΔΑΣ	1
ΖΑΧΑΡΩΣ	ΗΛΕΙΑΣ	ΔΥΤΙΚΗΣ ΕΛΛΑΔΑΣ	1
ΤΡΙΠΟΛΗΣ	ΑΡΚΑΔΙΑΣ	ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΥ	1
ΑΜΑΡΥΝΘΙΩΝ	ΕΥΒΟΙΑΣ	ΣΤΕΡΕΑΣ ΕΛΛΑΔΑΣ	1
ΚΤΗΜΕΝΙΩΝ	ΕΥΡΥΤΑΝΙΑΣ	ΣΤΕΡΕΑΣ ΕΛΛΑΔΑΣ	1
ΚΑΛΥΜΝΙΩΝ	ΔΩΔΕΚΑΝΗΣΟΥ	ΝΟΤΙΟΥ ΑΙΓΑΙΟΥ	1
ΛΕΙΨΩΝ	ΔΩΔΕΚΑΝΗΣΟΥ	ΝΟΤΙΟΥ ΑΙΓΑΙΟΥ	1
ΝΟΤΙΑΣ ΡΟΔΟΥ	ΔΩΔΕΚΑΝΗΣΟΥ	ΝΟΤΙΟΥ ΑΙΓΑΙΟΥ	1
ΤΗΝΟΥ	ΚΥΚΛΑΔΩΝ	ΝΟΤΙΟΥ ΑΙΓΑΙΟΥ	1
ΕΥΕΡΓΕΤΟΥΛΑ	ΛΕΣΒΟΥ	ΒΟΡΕΙΟΥ ΑΙΓΑΙΟΥ	1
ΑΓΙΟΥ ΜΗΝΑ	ΧΙΟΥ	ΒΟΡΕΙΟΥ ΑΙΓΑΙΟΥ	1

Πίνακας δήμων που έθεσαν ως θετικό στην εκπόνηση των ΤΑΠ την αξιοποίηση ευρωπαϊκών προγραμμάτων και κοινοτικών πρωτοβουλιών

ΔΗΜΟΙ	ΝΟΜΟΙ	ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΕΣ	ΛΕΙΟΠΟΙΗΣΗ ΕΥΡΩΠΑΙΚΩΝ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΩΝ ΚΑΙ ΚΟΙΝΟΤΙΚΩΝ ΠΡΩΤΟΒΟΥΛΙΩΝ
ΒΑΡΗΣ	ΑΝΑΤΟΛΙΚΗΣ ΑΤΤΙΚΗΣ	ΑΤΤΙΚΗΣ	1
ΠΕΙΡΑΙΩΣ	ΠΕΙΡΑΙΩΣ	ΑΤΤΙΚΗΣ	1
ΘΕΡΜΑΙΚΟΥ	ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ	ΚΕΝΤΡΙΚΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ	1
ΠΛΑΤΑΝΟΥ	ΑΙΤΩΛΙΑΣ ΚΑΙ ΑΚΑΡΝΑΝΙΑΣ	ΔΥΤΙΚΗΣ ΕΛΛΑΔΑΣ	1
ΔΙΑΚΟΠΤΟΥ	ΑΧΑΪΑΣ	ΔΥΤΙΚΗΣ ΕΛΛΑΔΑΣ	1
ΩΛΕΝΙΑΣ	ΑΧΑΪΑΣ	ΔΥΤΙΚΗΣ ΕΛΛΑΔΑΣ	1
ΑΣΚΛΗΠΕΙΟΥ	ΑΡΓΟΛΙΔΑΣ	ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΥ	1
ΚΟΜΟΤΗΝΗΣ	ΡΟΔΟΠΗΣ	ΑΝΑΤΟΛΙΚΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ & ΘΡΑΚΗΣ	1
ΑΠΕΡΑΝΤΙΩΝ	ΕΥΡΥΤΑΝΙΑΣ	ΣΤΕΡΕΑΣ ΕΛΛΑΔΑΣ	1
ΑΝΑΤΟΛΗΣ	ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ	ΗΠΕΙΡΟΥ	1
ΚΑΛΥΜΝΙΩΝ	ΔΩΔΕΚΑΝΗΣΟΥ	ΝΟΤΙΟΥ ΑΙΓΑΙΟΥ	1
ΛΕΪΨΩΝ	ΔΩΔΕΚΑΝΗΣΟΥ	ΝΟΤΙΟΥ ΑΙΓΑΙΟΥ	1
ΤΗΝΟΥ	ΚΥΚΛΑΔΩΝ	ΝΟΤΙΟΥ ΑΙΓΑΙΟΥ	1
ΑΓΙΑΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ	ΛΕΣΒΟΥ	ΒΟΡΕΙΟΥ ΑΙΓΑΙΟΥ	1

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ 11

Πίνακες πηγών χρηματοδότησης των δήμων κατά την εκπόνηση Τ.Α.Π.

Πίνακας δήμων που είχαν ως πηγή χρηματοδότησης των ΤΑΠ ίδιους πόρους

ΔΗΜΟΙ	ΝΟΜΟΙ	ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΕΣ	ΙΔΙΟΥΣ ΠΟΡΟΥΣ
ΝΕΑΣ ΙΩΝΙΑΣ	ΑΘΗΝΩΝ	ΑΤΤΙΚΗΣ	1
ΧΑΙΔΑΡΙΟΥ	ΑΘΗΝΩΝ	ΑΤΤΙΚΗΣ	1
ΒΑΡΗΣ	ΑΝΑΤΟΛΙΚΗΣ ΑΤΤΙΚΗΣ	ΑΤΤΙΚΗΣ	1
ΚΕΡΑΤΣΙΝΙΟΥ	ΠΕΙΡΑΙΩΣ	ΑΤΤΙΚΗΣ	1
ΚΑΤΕΡΙΝΗΣ	ΠΙΕΡΙΑΣ	ΚΕΝΤΡΙΚΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ	1
ΣΚΟΠΕΛΟΥ	ΜΑΓΝΗΣΙΑΣ	ΘΕΣΣΑΛΙΑΣ	1
ΧΑΣΙΩΝ	ΤΡΙΚΑΛΩΝ	ΘΕΣΣΑΛΙΑΣ	1
ΑΜΦΙΛΟΧΙΑΣ	ΑΙΤΩΛΙΑΣ ΚΑΙ ΑΚΑΡΝΑΝΙΑΣ	ΔΥΤΙΚΗΣ ΕΛΛΑΔΑΣ	1
ΑΣΚΛΗΠΕΙΟΥ	ΑΡΓΟΛΙΔΑΣ	ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΥ	1
ΑΕΤΟΥ	ΜΕΣΣΗΝΙΑΣ	ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΥ	1
ΜΕΣΣΗΝΗΣ	ΜΕΣΣΗΝΙΑΣ	ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΥ	1
ΣΤΑΥΡΟΥΠΟΛΗΣ	ΞΑΝΘΗΣ	ΑΝΑΤΟΛΙΚΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ & ΘΡΑΚΗΣ	1
ΑΓΙΑΣ ΒΑΡΒΑΡΑΣ	ΗΡΑΚΛΕΙΟΥ	ΚΡΗΤΗΣ	1
ΠΑΛΙΑΝΗΣ	ΗΡΑΚΛΕΙΟΥ	ΚΡΗΤΗΣ	1
ΑΝΑΤΟΛΗΣ	ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ	ΗΠΕΙΡΟΥ	1
ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ	ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ	ΗΠΕΙΡΟΥ	1
ΑΚΡΙΤΩΝ	ΚΑΣΤΟΡΙΑΣ	ΔΥΤΙΚΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ	1
ΑΜΥΝΤΑΙΟΥ	ΦΛΩΡΙΝΗΣ	ΔΥΤΙΚΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ	1
ΝΑΞΟΥ	ΚΥΚΛΑΔΩΝ	ΝΟΤΙΟΥ ΑΙΓΑΙΟΥ	1
ΤΗΝΟΥ	ΚΥΚΛΑΔΩΝ	ΝΟΤΙΟΥ ΑΙΓΑΙΟΥ	1
ΕΥΕΡΓΕΤΟΥΛΑ	ΛΕΣΒΟΥ	ΒΟΡΕΙΟΥ ΑΙΓΑΙΟΥ	1
ΜΟΥΔΡΟΥ	ΛΕΣΒΟΥ	ΒΟΡΕΙΟΥ ΑΙΓΑΙΟΥ	1
ΑΓΙΟΥ ΜΗΝΑ	ΧΙΟΥ	ΒΟΡΕΙΟΥ ΑΙΓΑΙΟΥ	1
ΜΑΣΤΙΧΟΧΩΡΙΩΝ	ΧΙΟΥ	ΒΟΡΕΙΟΥ ΑΙΓΑΙΟΥ	1

Πίνακας δήμων που είχαν ως πηγή χρηματοδότησης των ΤΑΠ το Πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων

ΔΗΜΟΙ	ΝΟΜΟΙ	ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΕΣ	ΠΔΕ
ΘΕΡΜΑΙΚΟΥ	ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ	ΚΕΝΤΡΙΚΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ	1
ΑΡΙΔΑΙΑΣ	ΠΕΛΛΗΣ	ΚΕΝΤΡΙΚΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ	1
ΑΡΝΑΙΑΣ	ΧΑΛΚΙΔΙΚΗΣ	ΚΕΝΤΡΙΚΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ	1
ΣΤΑΓΥΡΩΝ - ΑΚΑΝΘΟΥ	ΧΑΛΚΙΔΙΚΗΣ	ΚΕΝΤΡΙΚΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ	1
ΙΩΛΚΟΥ	ΜΑΓΝΗΣΙΑΣ	ΘΕΣΣΑΛΙΑΣ	1
ΧΑΣΙΩΝ	ΤΡΙΚΑΛΩΝ	ΘΕΣΣΑΛΙΑΣ	1
ΤΡΙΠΟΛΗΣ	ΑΡΚΑΔΙΑΣ	ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΥ	1
ΚΟΜΟΤΗΝΗΣ	ΡΟΔΟΠΗΣ	ΑΝΑΤΟΛΙΚΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ & ΘΡΑΚΗΣ	1
ΑΜΑΡΥΝΘΙΩΝ	ΕΥΒΟΙΑΣ	ΣΤΕΡΕΑΣ ΕΛΛΑΔΑΣ	1
ΑΠΕΡΑΝΤΙΩΝ	ΕΥΡΥΤΑΝΙΑΣ	ΣΤΕΡΕΑΣ ΕΛΛΑΔΑΣ	1
ΦΙΛΩΤΑ	ΦΛΩΡΙΝΗΣ	ΔΥΤΙΚΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ	1
ΦΑΙΑΚΩΝ	ΚΕΡΚΥΡΑΣ	ΙΟΝΙΩΝ ΝΗΣΩΝ	1

Πίνακας δήμων που είχαν ως πηγή χρηματοδότησης των ΤΑΠ τον δημόσιο τομέα

ΔΗΜΟΙ	ΝΟΜΟΙ	ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΕΣ	ΔΗΜΟΣΙΟΙ ΤΟΜΕΙΣ
ΒΑΡΗΣ	ΑΝΑΤΟΛΙΚΗΣ ΑΤΤΙΚΗΣ	ΑΤΤΙΚΗΣ	1
ΖΕΦΥΡΙΟΥ	ΔΥΤΙΚΗΣ ΑΤΤΙΚΗΣ	ΑΤΤΙΚΗΣ	1
ΠΕΙΡΑΙΩΣ	ΠΕΙΡΑΙΩΣ	ΑΤΤΙΚΗΣ	1
ΣΚΟΥΤΑΡΕΩΣ	ΣΕΡΡΩΝ	ΚΕΝΤΡΙΚΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ	1
ΑΜΦΙΛΟΧΙΑΣ	ΑΙΤΩΛΙΑΣ ΚΑΙ ΑΚΑΡΝΑΝΙΑΣ	ΔΥΤΙΚΗΣ ΕΛΛΑΔΑΣ	1
ΩΛΕΝΙΑΣ	ΑΧΑΙΑΣ	ΔΥΤΙΚΗΣ ΕΛΛΑΔΑΣ	1
ΜΕΣΣΗΝΗΣ	ΜΕΣΣΗΝΙΑΣ	ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΥ	1
ΜΕΤΑΞΕΔΩΝ	ΕΒΡΟΥ	ΑΝΑΤΟΛΙΚΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ & ΘΡΑΚΗΣ	1
ΣΤΑΥΡΟΥΠΟΛΗΣ	ΞΑΝΘΗΣ	ΑΝΑΤΟΛΙΚΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ & ΘΡΑΚΗΣ	1
ΚΤΗΜΕΝΙΩΝ	ΕΥΡΥΤΑΝΙΑΣ	ΣΤΕΡΕΑΣ ΕΛΛΑΔΑΣ	1
ΓΑΖΙΟΥ	ΗΡΑΚΛΕΙΟΥ	ΚΡΗΤΗΣ	1
ΠΑΛΙΑΝΗΣ	ΗΡΑΚΛΕΙΟΥ	ΚΡΗΤΗΣ	1
ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ	ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ	ΗΠΕΙΡΟΥ	1
ΑΚΡΙΤΩΝ	ΚΑΣΤΟΡΙΑΣ	ΔΥΤΙΚΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ	1
ΚΑΛΥΜΝΙΩΝ	ΔΩΔΕΚΑΝΗΣΟΥ	ΝΟΤΙΟΥ ΑΙΓΑΙΟΥ	1
ΛΕΙΨΩΝ	ΔΩΔΕΚΑΝΗΣΟΥ	ΝΟΤΙΟΥ ΑΙΓΑΙΟΥ	1
ΝΑΞΟΥ	ΚΥΚΛΑΔΩΝ	ΝΟΤΙΟΥ ΑΙΓΑΙΟΥ	1
ΑΓΙΑΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ	ΛΕΣΒΟΥ	ΒΟΡΕΙΟΥ ΑΙΓΑΙΟΥ	1
ΕΥΕΡΓΕΤΟΥΛΑ	ΛΕΣΒΟΥ	ΒΟΡΕΙΟΥ ΑΙΓΑΙΟΥ	1

Πίνακας δήμων που είχαν ως πηγή χρηματοδότησης των ΤΑΠ άλλες πηγές

ΔΗΜΟΙ	ΝΟΜΟΙ	ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΕΣ	ΆΛΛΕΣ ΠΗΓΕΣ
ΧΑΙΔΑΡΙΟΥ	ΑΘΗΝΩΝ	ΑΤΤΙΚΗΣ	1
ΒΑΡΗΣ	ΑΝΑΤΟΛΙΚΗΣ ΑΤΤΙΚΗΣ	ΑΤΤΙΚΗΣ	1
ΠΕΙΡΑΙΩΣ	ΠΕΙΡΑΙΩΣ	ΑΤΤΙΚΗΣ	1
ΑΡΕΘΟΥΣΙΑΣ	ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ	ΚΕΝΤΡΙΚΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ	1
ΘΕΡΜΑΙΚΟΥ	ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ	ΚΕΝΤΡΙΚΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ	1
ΣΚΟΥΤΑΡΕΩΣ	ΣΕΡΡΩΝ	ΚΕΝΤΡΙΚΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ	1
ΕΝΙΠΠΕΑ	ΛΑΡΙΣΗΣ	ΘΕΣΣΑΛΙΑΣ	1
ΜΕΛΙΒΟΙΑΣ	ΛΑΡΙΣΗΣ	ΘΕΣΣΑΛΙΑΣ	1
ΠΑΛΗΟΚΑΣΤΡΟΥ	ΤΡΙΚΑΛΩΝ	ΘΕΣΣΑΛΙΑΣ	1
ΑΜΦΙΛΟΧΙΑΣ	ΑΙΤΩΛΙΑΣ ΚΑΙ ΑΚΑΡΝΑΝΙΑΣ	ΔΥΤΙΚΗΣ ΕΛΛΑΔΑΣ	1
ΠΛΑΤΑΝΟΥ	ΑΙΤΩΛΙΑΣ ΚΑΙ ΑΚΑΡΝΑΝΙΑΣ	ΔΥΤΙΚΗΣ ΕΛΛΑΔΑΣ	1
ΔΙΑΚΟΠΤΟΥ	ΑΧΑΙΑΣ	ΔΥΤΙΚΗΣ ΕΛΛΑΔΑΣ	1
ΖΑΧΑΡΩΣ	ΗΛΕΙΑΣ	ΔΥΤΙΚΗΣ ΕΛΛΑΔΑΣ	1
ΚΑΛΑΜΠΑΚΙΟΥ	ΔΡΑΜΑΣ	ΑΝΑΤΟΛΙΚΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ & ΘΡΑΚΗΣ	1
ΜΕΤΑΞΕΔΩΝ	ΕΒΡΟΥ	ΑΝΑΤΟΛΙΚΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ & ΘΡΑΚΗΣ	1
ΔΙΡΦΥΩΝ	ΕΥΒΟΙΑΣ	ΣΤΕΡΕΑΣ ΕΛΛΑΔΑΣ	1
ΚΑΡΥΣΤΟΥ	ΕΥΒΟΙΑΣ	ΣΤΕΡΕΑΣ ΕΛΛΑΔΑΣ	1
ΑΠΕΡΑΝΤΙΩΝ	ΕΥΡΥΤΑΝΙΑΣ	ΣΤΕΡΕΑΣ ΕΛΛΑΔΑΣ	1
ΑΓΙΑΣ ΒΑΡΒΑΡΑΣ	ΗΡΑΚΛΕΙΟΥ	ΚΡΗΤΗΣ	1
ΚΕΡΑΜΙΩΝ	ΧΑΝΙΩΝ	ΚΡΗΤΗΣ	1

ΔΗΜΟΙ	ΝΟΜΟΙ	ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΕΣ	ΑΛΛΕΣ ΠΗΓΕΣ
ΠΑΡΑΠΟΤΑΜΟΥ	ΘΕΣΠΡΩΤΙΑΣ	ΗΠΕΙΡΟΥ	1
ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ	ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ	ΗΠΕΙΡΟΥ	1
ΚΑΛΥΜΝΙΩΝ	ΔΩΔΕΚΑΝΗΣΟΥ	ΝΟΤΙΟΥ ΑΙΓΑΙΟΥ	1
ΛΕΙΨΩΝ	ΔΩΔΕΚΑΝΗΣΟΥ	ΝΟΤΙΟΥ ΑΙΓΑΙΟΥ	1
ΝΟΤΙΑΣ ΡΟΔΟΥ	ΔΩΔΕΚΑΝΗΣΟΥ	ΝΟΤΙΟΥ ΑΙΓΑΙΟΥ	1
ΤΗΝΟΥ	ΚΥΚΛΑΔΩΝ	ΝΟΤΙΟΥ ΑΙΓΑΙΟΥ	1
ΕΥΕΡΓΕΤΟΥΛΑ	ΛΕΣΒΟΥ	ΒΟΡΕΙΟΥ ΑΙΓΑΙΟΥ	1

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ 12

Πίνακες Καποδιστριακών και μη που συμμετείχαν στην έρευνα

Πίνακας Καποδιστριακών δήμων που συμμετείχαν στην έρευνα

ΔΗΜΟΙ	ΝΟΜΟΙ	ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΕΣ	ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΚΟΣ
ΤΡΟΙΖΗΝΟΣ	ΠΕΙΡΑΙΩΣ	ΑΤΤΙΚΗΣ	ΝΑΙ
ΜΑΚΕΔΟΝΙΔΟΣ	ΗΜΑΘΙΑΣ	ΚΕΝΤΡΙΚΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ	ΝΑΙ
ΑΓΙΟΥ ΓΕΩΡΓΙΟΥ	ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ	ΚΕΝΤΡΙΚΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ	ΝΑΙ
ΑΡΕΘΟΥΣΑΣ	ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ	ΚΕΝΤΡΙΚΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ	ΝΑΙ
ΘΕΡΜΑΙΚΟΥ	ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ	ΚΕΝΤΡΙΚΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ	ΝΑΙ
ΚΑΛΛΙΝΔΟΙΩΝ	ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ	ΚΕΝΤΡΙΚΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ	ΝΑΙ
ΜΑΔΥΤΟΥ	ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ	ΚΕΝΤΡΙΚΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ	ΝΑΙ
ΡΕΝΤΙΝΑΣ	ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ	ΚΕΝΤΡΙΚΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ	ΝΑΙ
ΧΑΛΑΣΤΡΑΣ	ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ	ΚΕΝΤΡΙΚΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ	ΝΑΙ
ΓΑΛΛΙΚΟΥ	ΚΙΛΚΙΣ	ΚΕΝΤΡΙΚΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ	ΝΑΙ
ΚΡΟΥΣΣΩΝ	ΚΙΛΚΙΣ	ΚΕΝΤΡΙΚΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ	ΝΑΙ
ΑΡΙΔΑΙΑΣ	ΠΕΛΛΗΣ	ΚΕΝΤΡΙΚΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ	ΝΑΙ
ΚΡΥΑΣ ΒΡΥΣΗΣ	ΠΕΛΛΗΣ	ΚΕΝΤΡΙΚΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ	ΝΑΙ
ΣΚΥΔΡΑΣ	ΠΕΛΛΗΣ	ΚΕΝΤΡΙΚΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ	ΝΑΙ
ΚΑΤΕΡΙΝΗΣ	ΠΙΕΡΙΑΣ	ΚΕΝΤΡΙΚΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ	ΝΑΙ
ΠΑΡΑΛΙΑΣ	ΠΙΕΡΙΑΣ	ΚΕΝΤΡΙΚΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ	ΝΑΙ
ΑΜΦΙΠΟΛΗΣ	ΣΕΡΡΩΝ	ΚΕΝΤΡΙΚΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ	ΝΑΙ
Κ. ΜΗΤΡΟΥΣΙΟΥ	ΣΕΡΡΩΝ	ΚΕΝΤΡΙΚΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ	ΝΑΙ
ΠΡΩΤΗΣ	ΣΕΡΡΩΝ	ΚΕΝΤΡΙΚΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ	ΝΑΙ
ΣΚΟΥΤΑΡΕΩΣ	ΣΕΡΡΩΝ	ΚΕΝΤΡΙΚΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ	ΝΑΙ
ΑΡΝΑΙΑΣ	ΧΑΛΚΙΔΙΚΗΣ	ΚΕΝΤΡΙΚΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ	ΝΑΙ
ΟΡΜΥΛΙΑΣ	ΧΑΛΚΙΔΙΚΗΣ	ΚΕΝΤΡΙΚΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ	ΝΑΙ
ΣΤΑΓΥΡΩΝ - ΑΚΑΝΘΟΥ	ΧΑΛΚΙΔΙΚΗΣ	ΚΕΝΤΡΙΚΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ	ΝΑΙ
ΑΧΕΛΩΟΥ	ΚΑΡΔΙΤΣΗΣ	ΘΕΣΣΑΛΙΑΣ	ΝΑΙ
ΠΑΛΑΜΑ	ΚΑΡΔΙΤΣΗΣ	ΘΕΣΣΑΛΙΑΣ	ΝΑΙ
ΑΝΤΙΧΑΣΙΩΝ	ΛΑΡΙΣΗΣ	ΘΕΣΣΑΛΙΑΣ	ΝΑΙ
ΕΝΙΠΠΕΑ	ΛΑΡΙΣΗΣ	ΘΕΣΣΑΛΙΑΣ	ΝΑΙ
ΚΡΑΝΝΩΝΟΣ	ΛΑΡΙΣΗΣ	ΘΕΣΣΑΛΙΑΣ	ΝΑΙ
ΜΕΛΙΒΟΙΑΣ	ΛΑΡΙΣΗΣ	ΘΕΣΣΑΛΙΑΣ	ΝΑΙ
ΠΛΑΤΥΚΑΜΠΟΥ	ΛΑΡΙΣΗΣ	ΘΕΣΣΑΛΙΑΣ	ΝΑΙ
ΦΑΡΣΑΛΩΝ	ΛΑΡΙΣΗΣ	ΘΕΣΣΑΛΙΑΣ	ΝΑΙ
ΑΡΓΑΛΑΣΤΗΣ	ΜΑΓΝΗΣΙΑΣ	ΘΕΣΣΑΛΙΑΣ	ΝΑΙ
ΣΚΟΠΕΛΟΥ	ΜΑΓΝΗΣΙΑΣ	ΘΕΣΣΑΛΙΑΣ	ΝΑΙ
ΓΟΝΦΩΝ	ΤΡΙΚΑΛΩΝ	ΘΕΣΣΑΛΙΑΣ	ΝΑΙ
ΚΛΕΙΝΟΒΟΥ	ΤΡΙΚΑΛΩΝ	ΘΕΣΣΑΛΙΑΣ	ΝΑΙ
ΠΑΛΗΟΚΑΣΤΡΟΥ	ΤΡΙΚΑΛΩΝ	ΘΕΣΣΑΛΙΑΣ	ΝΑΙ
ΠΥΝΔΑΙΩΝ	ΤΡΙΚΑΛΩΝ	ΘΕΣΣΑΛΙΑΣ	ΝΑΙ
ΧΑΣΙΩΝ	ΤΡΙΚΑΛΩΝ	ΘΕΣΣΑΛΙΑΣ	ΝΑΙ
ΑΜΦΙΛΟΧΙΑΣ	ΑΙΤΩΛΙΑΣ ΚΑΙ ΑΚΑΡΝΑΝΙΑΣ	ΔΥΤΙΚΗΣ ΕΛΛΑΔΑΣ	ΝΑΙ
ΜΑΚΡΥΝΕΙΑΣ	ΑΙΤΩΛΙΑΣ ΚΑΙ ΑΚΑΡΝΑΝΙΑΣ	ΔΥΤΙΚΗΣ ΕΛΛΑΔΑΣ	ΝΑΙ
ΠΛΑΤΑΝΟΥ	ΑΙΤΩΛΙΑΣ ΚΑΙ ΑΚΑΡΝΑΝΙΑΣ	ΔΥΤΙΚΗΣ ΕΛΛΑΔΑΣ	ΝΑΙ
ΑΣΤΑΚΟΥ	ΑΙΤΩΛΙΑΣ ΚΑΙ ΑΚΑΡΝΑΝΙΑΣ	ΔΥΤΙΚΗΣ ΕΛΛΑΔΑΣ	ΝΑΙ
ΟΙΝΙΑΔΩΝ	ΑΙΤΩΛΙΑΣ ΚΑΙ ΑΚΑΡΝΑΝΙΑΣ	ΔΥΤΙΚΗΣ ΕΛΛΑΔΑΣ	ΝΑΙ

ΔΗΜΟΙ	ΝΟΜΟΙ	ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΕΣ	ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΚΟΣ
ΑΙΓΕΙΡΑΣ	ΑΧΑΪΑΣ	ΔΥΤΙΚΗΣ ΕΛΛΑΔΑΣ	ΝΑΙ
ΔΙΑΚΟΠΤΟΥ	ΑΧΑΪΑΣ	ΔΥΤΙΚΗΣ ΕΛΛΑΔΑΣ	ΝΑΙ
ΛΕΥΚΑΣΙΟΥ	ΑΧΑΪΑΣ	ΔΥΤΙΚΗΣ ΕΛΛΑΔΑΣ	ΝΑΙ
ΩΛΕΝΙΑΣ	ΑΧΑΪΑΣ	ΔΥΤΙΚΗΣ ΕΛΛΑΔΑΣ	ΝΑΙ
ΑΡΧΑΙΑΣ ΟΛΥΜΠΙΑΣ	ΗΛΕΙΑΣ	ΔΥΤΙΚΗΣ ΕΛΛΑΔΑΣ	ΝΑΙ
ΖΑΧΑΡΩΣ	ΗΛΕΙΑΣ	ΔΥΤΙΚΗΣ ΕΛΛΑΔΑΣ	ΝΑΙ
ΛΕΧΑΙΝΩΝ	ΗΛΕΙΑΣ	ΔΥΤΙΚΗΣ ΕΛΛΑΔΑΣ	ΝΑΙ
ΦΙΓΑΛΕΙΑΣ	ΗΛΕΙΑΣ	ΔΥΤΙΚΗΣ ΕΛΛΑΔΑΣ	ΝΑΙ
ΑΣΚΛΗΠΕΙΟΥ	ΑΡΓΟΛΙΔΑΣ	ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΥ	ΝΑΙ
ΛΕΡΝΑΣ	ΑΡΓΟΛΙΔΑΣ	ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΥ	ΝΑΙ
ΒΥΤΙΝΑΣ	ΑΡΚΑΔΙΑΣ	ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΥ	ΝΑΙ
ΚΟΝΤΟΒΑΖΑΙΝΗΣ	ΑΡΚΑΔΙΑΣ	ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΥ	ΝΑΙ
ΜΑΝΤΙΝΕΙΑΣ	ΑΡΚΑΔΙΑΣ	ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΥ	ΝΑΙ
ΤΡΙΠΟΛΗΣ	ΑΡΚΑΔΙΑΣ	ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΥ	ΝΑΙ
ΑΣΣΟΥ - ΛΕΧΑΙΟΥ	ΚΟΡΙΝΘΙΑΣ	ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΥ	ΝΑΙ
ΣΟΛΥΓΕΙΑΣ	ΚΟΡΙΝΘΙΑΣ	ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΥ	ΝΑΙ
ΑΣΩΠΟΥ	ΛΑΚΩΝΙΑΣ	ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΥ	ΝΑΙ
ΖΑΡΑΚΑ	ΛΑΚΩΝΙΑΣ	ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΥ	ΝΑΙ
ΜΥΣΤΡΑ	ΛΑΚΩΝΙΑΣ	ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΥ	ΝΑΙ
ΑΕΤΟΥ	ΜΕΣΣΗΝΙΑΣ	ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΥ	ΝΑΙ
ΑΡΙΣΤΟΜΕΝΟΥΣ	ΜΕΣΣΗΝΙΑΣ	ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΥ	ΝΑΙ
ΔΩΡΙΟΥ	ΜΕΣΣΗΝΙΑΣ	ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΥ	ΝΑΙ
ΜΕΣΣΗΝΗΣ	ΜΕΣΣΗΝΙΑΣ	ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΥ	ΝΑΙ
ΠΥΛΟΥ	ΜΕΣΣΗΝΙΑΣ	ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΥ	ΝΑΙ
ΚΑΛΑΜΠΑΚΙΟΥ	ΔΡΑΜΑΣ	ΑΝΑΤΟΛΙΚΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ & ΘΡΑΚΗΣ	ΝΑΙ
ΣΙΤΑΓΡΩΝ	ΔΡΑΜΑΣ	ΑΝΑΤΟΛΙΚΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ & ΘΡΑΚΗΣ	ΝΑΙ
ΜΕΤΑΞΕΔΩΝ	ΕΒΡΟΥ	ΑΝΑΤΟΛΙΚΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ & ΘΡΑΚΗΣ	ΝΑΙ
ΤΡΑΙΑΝΟΥΠΟΛΗΣ	ΕΒΡΟΥ	ΑΝΑΤΟΛΙΚΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ & ΘΡΑΚΗΣ	ΝΑΙ
ΕΛΕΥΘΕΡΩΝ	ΚΑΒΑΛΑΣ	ΑΝΑΤΟΛΙΚΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ & ΘΡΑΚΗΣ	ΝΑΙ
ΟΡΦΑΝΟΥ	ΚΑΒΑΛΑΣ	ΑΝΑΤΟΛΙΚΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ & ΘΡΑΚΗΣ	ΝΑΙ
ΑΒΔΗΡΩΝ	ΞΑΝΘΗΣ	ΑΝΑΤΟΛΙΚΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ & ΘΡΑΚΗΣ	ΝΑΙ
ΣΤΑΥΡΟΥΠΟΛΗΣ	ΞΑΝΘΗΣ	ΑΝΑΤΟΛΙΚΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ & ΘΡΑΚΗΣ	ΝΑΙ
ΚΟΜΟΤΗΝΗΣ	ΡΟΔΟΠΗΣ	ΑΝΑΤΟΛΙΚΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ & ΘΡΑΚΗΣ	ΝΑΙ
ΦΙΛΛΥΡΑΣ	ΡΟΔΟΠΗΣ	ΑΝΑΤΟΛΙΚΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ & ΘΡΑΚΗΣ	ΝΑΙ
ΔΑΥΛΕΙΑΣ	ΒΟΙΩΤΙΑΣ	ΣΤΕΡΕΑΣ ΕΛΛΑΔΑΣ	ΝΑΙ
ΘΙΣΒΗΣ	ΒΟΙΩΤΙΑΣ	ΣΤΕΡΕΑΣ ΕΛΛΑΔΑΣ	ΝΑΙ
ΠΛΑΤΑΙΩΝ	ΒΟΙΩΤΙΑΣ	ΣΤΕΡΕΑΣ ΕΛΛΑΔΑΣ	ΝΑΙ
ΑΜΑΡΥΝΘΙΩΝ	ΕΥΒΟΙΑΣ	ΣΤΕΡΕΑΣ ΕΛΛΑΔΑΣ	ΝΑΙ
ΔΙΡΦΥΩΝ	ΕΥΒΟΙΑΣ	ΣΤΕΡΕΑΣ ΕΛΛΑΔΑΣ	ΝΑΙ
ΚΑΡΥΣΤΟΥ	ΕΥΒΟΙΑΣ	ΣΤΕΡΕΑΣ ΕΛΛΑΔΑΣ	ΝΑΙ
ΜΑΡΜΑΡΙΟΥ	ΕΥΒΟΙΑΣ	ΣΤΕΡΕΑΣ ΕΛΛΑΔΑΣ	ΝΑΙ
ΣΤΥΡΑΙΩΝ	ΕΥΒΟΙΑΣ	ΣΤΕΡΕΑΣ ΕΛΛΑΔΑΣ	ΝΑΙ
ΑΠΕΡΑΝΤΙΩΝ	ΕΥΡΥΤΑΝΙΑΣ	ΣΤΕΡΕΑΣ ΕΛΛΑΔΑΣ	ΝΑΙ
ΚΤΗΜΕΝΙΩΝ	ΕΥΡΥΤΑΝΙΑΣ	ΣΤΕΡΕΑΣ ΕΛΛΑΔΑΣ	ΝΑΙ
ΑΓΙΟΥ ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΤΥΜΦΗΣΤΟΥ	ΦΘΙΩΤΙΔΟΣ	ΣΤΕΡΕΑΣ ΕΛΛΑΔΑΣ	ΝΑΙ

ΔΗΜΟΙ	ΝΟΜΟΙ	ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΕΣ	ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΚΟΣ
ΔΑΦΝΟΥΣΙΩΝ	ΦΘΙΩΤΙΔΟΣ	ΣΤΕΡΕΑΣ ΕΛΛΑΔΑΣ	ΝΑΙ
ΜΩΛΟΥ	ΦΘΙΩΤΙΔΟΣ	ΣΤΕΡΕΑΣ ΕΛΛΑΔΑΣ	ΝΑΙ
ΓΑΛΛΕΙΔΙΟΥ	ΦΩΚΙΔΟΣ	ΣΤΕΡΕΑΣ ΕΛΛΑΔΑΣ	ΝΑΙ
ΙΤΕΑΣ	ΦΩΚΙΔΟΣ	ΣΤΕΡΕΑΣ ΕΛΛΑΔΑΣ	ΝΑΙ
ΑΓΙΑΣ ΒΑΡΒΑΡΑΣ	ΗΡΑΚΛΕΙΟΥ	ΚΡΗΤΗΣ	ΝΑΙ
ΓΑΖΙΟΥ	ΗΡΑΚΛΕΙΟΥ	ΚΡΗΤΗΣ	ΝΑΙ
ΖΑΡΟΥ	ΗΡΑΚΛΕΙΟΥ	ΚΡΗΤΗΣ	ΝΑΙ
ΚΡΟΥΣΩΝΑ	ΗΡΑΚΛΕΙΟΥ	ΚΡΗΤΗΣ	ΝΑΙ
ΠΑΛΙΑΝΗΣ	ΗΡΑΚΛΕΙΟΥ	ΚΡΗΤΗΣ	ΝΑΙ
ΧΕΡΣΟΝΗΣΟΥ	ΗΡΑΚΛΕΙΟΥ	ΚΡΗΤΗΣ	ΝΑΙ
ΜΑΚΡΥ ΓΙΑΛΟΥ	ΛΑΣΙΘΙΟΥ	ΚΡΗΤΗΣ	ΝΑΙ
ΑΡΚΑΔΙΟΥ	ΡΕΘΥΜΝΗΣ	ΚΡΗΤΗΣ	ΝΑΙ
ΛΑΠΠΑΙΩΝ	ΡΕΘΥΜΝΗΣ	ΚΡΗΤΗΣ	ΝΑΙ
ΑΚΡΩΤΗΡΙΟΥ	ΧΑΝΙΩΝ	ΚΡΗΤΗΣ	ΝΑΙ
ΓΕΩΡΓΙΟΥΠΟΛΕΩΣ	ΧΑΝΙΩΝ	ΚΡΗΤΗΣ	ΝΑΙ
ΜΥΘΗΜΝΗΣ	ΧΑΝΙΩΝ	ΚΡΗΤΗΣ	ΝΑΙ
ΣΦΑΚΙΩΝ	ΧΑΝΙΩΝ	ΚΡΗΤΗΣ	ΝΑΙ
ΑΜΒΡΑΚΙΚΟΥ	ΑΡΤΗΣ	ΗΠΕΙΡΟΥ	ΝΑΙ
ΗΡΑΚΛΕΙΑΣ	ΑΡΤΗΣ	ΗΠΕΙΡΟΥ	ΝΑΙ
ΦΙΛΟΘΕΗΣ	ΑΡΤΗΣ	ΗΠΕΙΡΟΥ	ΝΑΙ
ΑΝΑΤΟΛΗΣ	ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ	ΗΠΕΙΡΟΥ	ΝΑΙ
ΔΩΔΩΝΗΣ	ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ	ΗΠΕΙΡΟΥ	ΝΑΙ
ΛΑΚΚΑΣ ΣΟΥΛΙΟΥ	ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ	ΗΠΕΙΡΟΥ	ΝΑΙ
ΠΑΜΒΩΤΙΔΟΣ	ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ	ΗΠΕΙΡΟΥ	ΝΑΙ
ΤΖΟΥΜΕΡΚΩΝ	ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ	ΗΠΕΙΡΟΥ	ΝΑΙ
ΛΟΥΡΟΥ	ΠΡΕΒΕΖΗΣ	ΗΠΕΙΡΟΥ	ΝΑΙ
ΘΕΟΔΩΡΟΥ ΖΙΑΚΑ	ΓΡΕΒΕΝΩΝ	ΔΥΤΙΚΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ	ΝΑΙ
ΑΚΡΙΤΩΝ	ΚΑΣΤΟΡΙΑΣ	ΔΥΤΙΚΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ	ΝΑΙ
ΑΙΑΝΗΣ	ΚΟΖΑΝΗΣ	ΔΥΤΙΚΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ	ΝΑΙ
ΕΛΙΜΕΙΑΣ	ΚΟΖΑΝΗΣ	ΔΥΤΙΚΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ	ΝΑΙ
ΠΤΟΛΕΜΑΙΔΑΣ	ΚΟΖΑΝΗΣ	ΔΥΤΙΚΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ	ΝΑΙ
ΑΜΥΝΤΑΙΟΥ	ΦΛΩΡΙΝΗΣ	ΔΥΤΙΚΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ	ΝΑΙ
ΦΙΛΩΤΑ	ΦΛΩΡΙΝΗΣ	ΔΥΤΙΚΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ	ΝΑΙ
ΑΦΑΝΤΟΥ	ΔΩΔΕΚΑΝΗΣΟΥ	ΝΟΤΙΟΥ ΑΙΓΑΙΟΥ	ΝΑΙ
ΝΟΤΙΑΣ ΡΟΔΟΥ	ΔΩΔΕΚΑΝΗΣΟΥ	ΝΟΤΙΟΥ ΑΙΓΑΙΟΥ	ΝΑΙ
ΤΗΛΟΥ	ΔΩΔΕΚΑΝΗΣΟΥ	ΝΟΤΙΟΥ ΑΙΓΑΙΟΥ	ΝΑΙ
ΔΡΥΜΑΛΙΑΣ	ΚΥΚΛΑΔΩΝ	ΝΟΤΙΟΥ ΑΙΓΑΙΟΥ	ΝΑΙ
ΚΕΑΣ	ΚΥΚΛΑΔΩΝ	ΝΟΤΙΟΥ ΑΙΓΑΙΟΥ	ΝΑΙ
ΝΑΞΟΥ	ΚΥΚΛΑΔΩΝ	ΝΟΤΙΟΥ ΑΙΓΑΙΟΥ	ΝΑΙ
ΤΗΝΟΥ	ΚΥΚΛΑΔΩΝ	ΝΟΤΙΟΥ ΑΙΓΑΙΟΥ	ΝΑΙ
ΕΛΑΤΙΩΝ	ΖΑΚΥΝΘΟΥ	ΙΟΝΙΩΝ ΝΗΣΩΝ	ΝΑΙ
ΕΣΠΕΡΙΩΝ	ΚΕΡΚΥΡΑΣ	ΙΟΝΙΩΝ ΝΗΣΩΝ	ΝΑΙ
ΛΕΥΚΙΜΜΑΙΩΝ	ΚΕΡΚΥΡΑΣ	ΙΟΝΙΩΝ ΝΗΣΩΝ	ΝΑΙ
ΦΑΙΑΚΩΝ	ΚΕΡΚΥΡΑΣ	ΙΟΝΙΩΝ ΝΗΣΩΝ	ΝΑΙ
ΛΕΙΒΑΘΟΥΣ	ΚΕΦΑΛΛΗΝΙΑΣ	ΙΟΝΙΩΝ ΝΗΣΩΝ	ΝΑΙ
ΑΓΙΑΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ	ΛΕΣΒΟΥ	ΒΟΡΕΙΟΥ ΑΙΓΑΙΟΥ	ΝΑΙ
ΕΥΕΡΓΕΤΟΥΛΑ	ΛΕΣΒΟΥ	ΒΟΡΕΙΟΥ ΑΙΓΑΙΟΥ	ΝΑΙ
ΜΟΥΔΡΟΥ	ΛΕΣΒΟΥ	ΒΟΡΕΙΟΥ ΑΙΓΑΙΟΥ	ΝΑΙ
ΠΛΩΜΑΡΙΟΥ	ΛΕΣΒΟΥ	ΒΟΡΕΙΟΥ ΑΙΓΑΙΟΥ	ΝΑΙ
ΚΑΡΛΟΒΑΣΙΩΝ	ΣΑΜΟΥ	ΒΟΡΕΙΟΥ ΑΙΓΑΙΟΥ	ΝΑΙ

ΔΗΜΟΙ	ΝΟΜΟΙ	ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΕΣ	ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΚΟΣ
ΑΓΙΟΥ ΜΗΝΑ	ΧΙΟΥ	ΒΟΡΕΙΟΥ ΑΙΓΑΙΟΥ	ΝΑΙ
ΜΑΣΤΙΧΟΧΩΡΙΩΝ	ΧΙΟΥ	ΒΟΡΕΙΟΥ ΑΙΓΑΙΟΥ	ΝΑΙ

Πίνακας μη Καποδιστριακών δήμων που συμμετείχαν στην έρευνα

ΔΗΜΟΙ	ΝΟΜΟΙ	ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΕΣ	ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΚΟΣ
ΒΡΙΛΛΗΣΙΩΝ	ΑΘΗΝΩΝ	ΑΤΤΙΚΗΣ	ΟΧΙ
ΕΚΑΛΗΣ	ΑΘΗΝΩΝ	ΑΤΤΙΚΗΣ	ΟΧΙ
ΙΛΙΟΥ (Τ. ΝΕΩΝ ΛΙΟΣΙΩΝ)	ΑΘΗΝΩΝ	ΑΤΤΙΚΗΣ	ΟΧΙ
ΛΥΚΟΒΡΥΣΕΩΣ	ΑΘΗΝΩΝ	ΑΤΤΙΚΗΣ	ΟΧΙ
ΝΕΑΣ ΙΩΝΙΑΣ	ΑΘΗΝΩΝ	ΑΤΤΙΚΗΣ	ΟΧΙ
ΝΕΟΥ ΨΥΧΙΚΟΥ	ΑΘΗΝΩΝ	ΑΤΤΙΚΗΣ	ΟΧΙ
ΧΑΙΔΑΡΙΟΥ	ΑΘΗΝΩΝ	ΑΤΤΙΚΗΣ	ΟΧΙ
ΑΝΑΒΥΣΣΟΥ	ΑΝΑΤΟΛΙΚΗΣ ΑΤΤΙΚΗΣ	ΑΤΤΙΚΗΣ	ΟΧΙ
ΒΑΡΗΣ	ΑΝΑΤΟΛΙΚΗΣ ΑΤΤΙΚΗΣ	ΑΤΤΙΚΗΣ	ΟΧΙ
ΔΙΟΝΥΣΟΥ	ΑΝΑΤΟΛΙΚΗΣ ΑΤΤΙΚΗΣ	ΑΤΤΙΚΗΣ	ΟΧΙ
ΚΡΩΠΙΑΣ	ΑΝΑΤΟΛΙΚΗΣ ΑΤΤΙΚΗΣ	ΑΤΤΙΚΗΣ	ΟΧΙ
ΠΑΙΑΝΙΑΣ	ΑΝΑΤΟΛΙΚΗΣ ΑΤΤΙΚΗΣ	ΑΤΤΙΚΗΣ	ΟΧΙ
ΖΕΦΥΡΙΟΥ	ΔΥΤΙΚΗΣ ΑΤΤΙΚΗΣ	ΑΤΤΙΚΗΣ	ΟΧΙ
ΦΥΛΗΣ	ΔΥΤΙΚΗΣ ΑΤΤΙΚΗΣ	ΑΤΤΙΚΗΣ	ΟΧΙ
ΚΕΡΑΤΣΙΝΙΟΥ	ΠΕΙΡΑΙΩΣ	ΑΤΤΙΚΗΣ	ΟΧΙ
ΠΕΙΡΑΙΩΣ	ΠΕΙΡΑΙΩΣ	ΑΤΤΙΚΗΣ	ΟΧΙ
ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΥ - ΚΟΡΔΕΛΙΟΥ	ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ	ΚΕΝΤΡΙΚΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ	ΟΧΙ
ΙΩΛΚΟΥ	ΜΑΓΝΗΣΙΑΣ	ΘΕΣΣΑΛΙΑΣ	ΟΧΙ
ΣΚΑΛΑΣ	ΛΑΚΩΝΙΑΣ	ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΥ	ΟΧΙ
ΚΕΡΑΜΙΩΝ	ΧΑΝΙΩΝ	ΚΡΗΤΗΣ	ΟΧΙ
ΠΑΡΑΠΟΤΑΜΟΥ	ΘΕΣΠΡΩΤΙΑΣ	ΗΠΕΙΡΟΥ	ΟΧΙ
ΙΩΑΝΝΙΤΩΝ	ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ	ΗΠΕΙΡΟΥ	ΟΧΙ
ΚΛΕΙΣΟΥΡΑΣ	ΚΑΣΤΟΡΙΑΣ	ΔΥΤΙΚΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ	ΟΧΙ
ΚΑΛΥΜΝΙΩΝ	ΔΩΔΕΚΑΝΗΣΟΥ	ΝΟΤΙΟΥ ΑΙΓΑΙΟΥ	ΟΧΙ
ΛΕΙΨΩΝ	ΔΩΔΕΚΑΝΗΣΟΥ	ΝΟΤΙΟΥ ΑΙΓΑΙΟΥ	ΟΧΙ

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ 13

Πίνακες Καποδιστριακών δήμων που εκπόνησαν, δεν εκπόνησαν και δεν γνώριζαν τα Τ.Α.Π.

Πίνακας Καποδιστριακών δήμων που έχουν εκπονήσει ΤΑΠ

ΔΗΜΟΙ	ΝΟΜΟΙ	ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΕΣ	ΕΚΠΟΝΗΣΗ ΤΑΠ
ΑΡΕΘΟΥΣΑΣ	ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ	ΚΕΝΤΡΙΚΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ	ΝΑΙ
ΘΕΡΜΑΙΚΟΥ	ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ	ΚΕΝΤΡΙΚΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ	ΝΑΙ
ΑΡΙΔΑΙΑΣ	ΠΕΛΛΗΣ	ΚΕΝΤΡΙΚΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ	ΝΑΙ
ΚΑΤΕΡΙΝΗΣ	ΠΙΕΡΙΑΣ	ΚΕΝΤΡΙΚΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ	ΝΑΙ
ΣΚΟΥΤΑΡΕΩΣ	ΣΕΡΡΩΝ	ΚΕΝΤΡΙΚΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ	ΝΑΙ
ΑΡΝΑΙΑΣ	ΧΑΛΚΙΔΙΚΗΣ	ΚΕΝΤΡΙΚΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ	ΝΑΙ
ΣΤΑΓΥΡΩΝ - ΑΚΑΝΘΟΥ	ΧΑΛΚΙΔΙΚΗΣ	ΚΕΝΤΡΙΚΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ	ΝΑΙ
ΕΝΙΠΠΕΑ	ΛΑΡΙΣΗΣ	ΘΕΣΣΑΛΙΑΣ	ΝΑΙ
ΜΕΛΙΒΟΙΑΣ	ΛΑΡΙΣΗΣ	ΘΕΣΣΑΛΙΑΣ	ΝΑΙ
ΣΚΟΠΕΛΟΥ	ΜΑΓΝΗΣΙΑΣ	ΘΕΣΣΑΛΙΑΣ	ΝΑΙ
ΠΑΛΗΟΚΑΣΤΡΟΥ	ΤΡΙΚΑΛΩΝ	ΘΕΣΣΑΛΙΑΣ	ΝΑΙ
ΧΑΣΙΩΝ	ΤΡΙΚΑΛΩΝ	ΘΕΣΣΑΛΙΑΣ	ΝΑΙ
ΑΜΦΙΛΟΧΙΑΣ	ΑΙΤΩΛΙΑΣ ΚΑΙ ΑΚΑΡΝΑΝΙΑΣ	ΔΥΤΙΚΗΣ ΕΛΛΑΔΑΣ	ΝΑΙ
ΠΛΑΤΑΝΟΥ	ΑΙΤΩΛΙΑΣ ΚΑΙ ΑΚΑΡΝΑΝΙΑΣ	ΔΥΤΙΚΗΣ ΕΛΛΑΔΑΣ	ΝΑΙ
ΔΙΑΚΟΠΤΟΥ	ΑΧΑΙΑΣ	ΔΥΤΙΚΗΣ ΕΛΛΑΔΑΣ	ΝΑΙ
ΩΛΕΝΙΑΣ	ΑΧΑΙΑΣ	ΔΥΤΙΚΗΣ ΕΛΛΑΔΑΣ	ΝΑΙ
ΖΑΧΑΡΩΣ	ΗΛΕΙΑΣ	ΔΥΤΙΚΗΣ ΕΛΛΑΔΑΣ	ΝΑΙ
ΑΣΚΛΗΠΕΙΟΥ	ΑΡΓΟΛΙΔΑΣ	ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΥ	ΝΑΙ
ΤΡΙΠΟΛΗΣ	ΑΡΚΑΔΙΑΣ	ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΥ	ΝΑΙ
ΑΕΤΟΥ	ΜΕΣΣΗΝΙΑΣ	ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΥ	ΝΑΙ
ΜΕΣΣΗΝΗΣ	ΜΕΣΣΗΝΙΑΣ	ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΥ	ΝΑΙ
ΚΑΛΑΜΠΑΚΙΟΥ	ΔΡΑΜΑΣ	ΑΝΑΤΟΛΙΚΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ & ΘΡΑΚΗΣ	ΝΑΙ
ΜΕΤΑΞΑΔΩΝ	ΕΒΡΟΥ	ΑΝΑΤΟΛΙΚΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ & ΘΡΑΚΗΣ	ΝΑΙ
ΣΤΑΥΡΟΥΠΟΛΗΣ	ΞΑΝΘΗΣ	ΑΝΑΤΟΛΙΚΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ & ΘΡΑΚΗΣ	ΝΑΙ
ΚΟΜΟΤΗΝΗΣ	ΡΟΔΟΠΗΣ	ΑΝΑΤΟΛΙΚΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ & ΘΡΑΚΗΣ	ΝΑΙ
ΑΜΑΡΥΝΘΙΩΝ	ΕΥΒΟΙΑΣ	ΣΤΕΡΕΑΣ ΕΛΛΑΔΑΣ	ΝΑΙ
ΔΙΡΦΥΩΝ	ΕΥΒΟΙΑΣ	ΣΤΕΡΕΑΣ ΕΛΛΑΔΑΣ	ΝΑΙ
ΚΑΡΥΣΤΟΥ	ΕΥΒΟΙΑΣ	ΣΤΕΡΕΑΣ ΕΛΛΑΔΑΣ	ΝΑΙ
ΑΠΕΡΑΝΤΙΩΝ	ΕΥΡΥΤΑΝΙΑΣ	ΣΤΕΡΕΑΣ ΕΛΛΑΔΑΣ	ΝΑΙ
ΚΤΗΜΕΝΙΩΝ	ΕΥΡΥΤΑΝΙΑΣ	ΣΤΕΡΕΑΣ ΕΛΛΑΔΑΣ	ΝΑΙ
ΑΓΙΑΣ ΒΑΡΒΑΡΑΣ	ΗΡΑΚΛΕΙΟΥ	ΚΡΗΤΗΣ	ΝΑΙ
ΓΑΖΙΟΥ	ΗΡΑΚΛΕΙΟΥ	ΚΡΗΤΗΣ	ΝΑΙ
ΠΑΛΙΑΝΗΣ	ΗΡΑΚΛΕΙΟΥ	ΚΡΗΤΗΣ	ΝΑΙ
ΑΝΑΤΟΛΗΣ	ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ	ΗΠΕΙΡΟΥ	ΝΑΙ
ΑΚΡΙΤΩΝ	ΚΑΣΤΟΡΙΑΣ	ΔΥΤΙΚΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ	ΝΑΙ
ΑΜΥΝΤΑΙΟΥ	ΦΛΩΡΙΝΗΣ	ΔΥΤΙΚΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ	ΝΑΙ
ΦΙΛΩΤΑ	ΦΛΩΡΙΝΗΣ	ΔΥΤΙΚΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ	ΝΑΙ
ΝΟΤΙΑΣ ΡΟΔΟΥ	ΔΩΔΕΚΑΝΗΣΟΥ	ΝΟΤΙΟΥ ΑΙΓΑΙΟΥ	ΝΑΙ
ΝΑΞΟΥ	ΚΥΚΛΑΔΩΝ	ΝΟΤΙΟΥ ΑΙΓΑΙΟΥ	ΝΑΙ
ΤΗΝΟΥ	ΚΥΚΛΑΔΩΝ	ΝΟΤΙΟΥ ΑΙΓΑΙΟΥ	ΝΑΙ
ΦΑΙΑΚΩΝ	ΚΕΡΚΥΡΑΣ	ΙΟΝΙΩΝ ΝΗΣΩΝ	ΝΑΙ

ΔΗΜΟΙ	ΝΟΜΟΙ	ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΕΣ	ΕΚΠΟΝΗΣΗ ΤΑΠ
ΑΓΙΑΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ	ΛΕΣΒΟΥ	ΒΟΡΕΙΟΥ ΑΙΓΑΙΟΥ	ΝΑΙ
ΕΥΕΡΓΕΤΟΥΛΑ	ΛΕΣΒΟΥ	ΒΟΡΕΙΟΥ ΑΙΓΑΙΟΥ	ΝΑΙ
ΜΟΥΔΡΟΥ	ΛΕΣΒΟΥ	ΒΟΡΕΙΟΥ ΑΙΓΑΙΟΥ	ΝΑΙ
ΑΓΙΟΥ ΜΗΝΑ	ΧΙΟΥ	ΒΟΡΕΙΟΥ ΑΙΓΑΙΟΥ	ΝΑΙ
ΜΑΣΤΙΧΟΧΩΡΙΩΝ	ΧΙΟΥ	ΒΟΡΕΙΟΥ ΑΙΓΑΙΟΥ	ΝΑΙ

Πίνακας Καποδιστριακών δήμων που δεν έχουν εκπονήσει ΤΑΠ

ΔΗΜΟΙ	ΝΟΜΟΙ	ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΕΣ	ΕΚΠΟΝΗΣΗ ΤΑΠ
ΤΡΟΙΖΗΝΟΣ	ΠΕΙΡΑΙΩΣ	ΑΤΤΙΚΗΣ	ΟΧΙ
ΜΑΚΕΔΟΝΙΔΟΣ	ΗΜΑΘΙΑΣ	ΚΕΝΤΡΙΚΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ	ΟΧΙ
ΚΑΛΛΙΝΔΟΙΩΝ	ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ	ΚΕΝΤΡΙΚΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ	ΟΧΙ
ΜΑΔΥΤΟΥ	ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ	ΚΕΝΤΡΙΚΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ	ΟΧΙ
ΡΕΝΤΙΝΑΣ	ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ	ΚΕΝΤΡΙΚΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ	ΟΧΙ
ΓΑΛΛΙΚΟΥ	ΚΙΑΚΙΣ	ΚΕΝΤΡΙΚΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ	ΟΧΙ
ΚΡΥΑΣ ΒΡΥΣΗΣ	ΠΕΛΛΗΣ	ΚΕΝΤΡΙΚΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ	ΟΧΙ
ΠΑΡΑΛΙΑΣ	ΠΙΕΡΙΑΣ	ΚΕΝΤΡΙΚΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ	ΟΧΙ
ΑΜΦΙΠΟΛΗΣ	ΣΕΡΡΩΝ	ΚΕΝΤΡΙΚΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ	ΟΧΙ
Κ. ΜΗΤΡΟΥΣΙΟΥ	ΣΕΡΡΩΝ	ΚΕΝΤΡΙΚΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ	ΟΧΙ
ΟΡΜΥΛΙΑΣ	ΧΑΛΚΙΔΙΚΗΣ	ΚΕΝΤΡΙΚΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ	ΟΧΙ
ΠΑΛΑΜΑ	ΚΑΡΔΙΤΣΗΣ	ΘΕΣΣΑΛΙΑΣ	ΟΧΙ
ΑΝΤΙΧΑΣΙΩΝ	ΛΑΡΙΣΗΣ	ΘΕΣΣΑΛΙΑΣ	ΟΧΙ
ΚΡΑΝΝΩΝΟΣ	ΛΑΡΙΣΗΣ	ΘΕΣΣΑΛΙΑΣ	ΟΧΙ
ΠΛΑΤΥΚΑΜΠΟΥ	ΛΑΡΙΣΗΣ	ΘΕΣΣΑΛΙΑΣ	ΟΧΙ
ΦΑΡΣΑΛΩΝ	ΛΑΡΙΣΗΣ	ΘΕΣΣΑΛΙΑΣ	ΟΧΙ
ΓΟΝΦΩΝ	ΤΡΙΚΑΛΩΝ	ΘΕΣΣΑΛΙΑΣ	ΟΧΙ
ΚΛΕΙΝΟΒΟΥ	ΤΡΙΚΑΛΩΝ	ΘΕΣΣΑΛΙΑΣ	ΟΧΙ
ΠΥΝΔΑΙΩΝ	ΤΡΙΚΑΛΩΝ	ΘΕΣΣΑΛΙΑΣ	ΟΧΙ
ΜΑΚΡΥΝΕΙΑΣ	ΑΙΤΩΛΙΑΣ ΚΑΙ ΑΚΑΡΝΑΝΙΑΣ	ΔΥΤΙΚΗΣ ΕΛΛΑΔΑΣ	ΟΧΙ
ΑΙΓΕΙΡΑΣ	ΑΧΑΙΑΣ	ΔΥΤΙΚΗΣ ΕΛΛΑΔΑΣ	ΟΧΙ
ΛΕΥΚΑΣΙΟΥ	ΑΧΑΙΑΣ	ΔΥΤΙΚΗΣ ΕΛΛΑΔΑΣ	ΟΧΙ
ΑΡΧΑΙΑΣ ΟΛΥΜΠΙΑΣ	ΗΛΕΙΑΣ	ΔΥΤΙΚΗΣ ΕΛΛΑΔΑΣ	ΟΧΙ
ΛΕΧΑΙΝΩΝ	ΗΛΕΙΑΣ	ΔΥΤΙΚΗΣ ΕΛΛΑΔΑΣ	ΟΧΙ
ΦΙΓΑΛΕΙΑΣ	ΗΛΕΙΑΣ	ΔΥΤΙΚΗΣ ΕΛΛΑΔΑΣ	ΟΧΙ
ΛΕΡΝΑΣ	ΑΡΓΟΛΙΔΑΣ	ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΥ	ΟΧΙ
ΒΥΤΙΝΑΣ	ΑΡΚΑΔΙΑΣ	ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΥ	ΟΧΙ
ΚΟΝΤΟΒΑΖΑΙΝΗΣ	ΑΡΚΑΔΙΑΣ	ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΥ	ΟΧΙ
ΜΑΝΤΙΝΕΙΑΣ	ΑΡΚΑΔΙΑΣ	ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΥ	ΟΧΙ
ΣΟΛΥΓΕΙΑΣ	ΚΟΡΙΝΘΙΑΣ	ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΥ	ΟΧΙ
ΖΑΡΑΚΑ	ΛΑΚΩΝΙΑΣ	ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΥ	ΟΧΙ
ΜΥΣΤΡΑ	ΛΑΚΩΝΙΑΣ	ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΥ	ΟΧΙ
ΑΡΙΣΤΟΜΕΝΟΥΣ	ΜΕΣΣΗΝΙΑΣ	ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΥ	ΟΧΙ
ΠΥΛΟΥ	ΜΕΣΣΗΝΙΑΣ	ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΥ	ΟΧΙ
ΣΙΤΑΓΡΩΝ	ΔΡΑΜΑΣ	ΑΝΑΤΟΛΙΚΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ & ΘΡΑΚΗΣ	ΟΧΙ
ΤΡΑΙΑΝΟΥΠΟΛΗΣ	ΕΒΡΟΥ	ΑΝΑΤΟΛΙΚΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ & ΘΡΑΚΗΣ	ΟΧΙ
ΕΛΕΥΘΕΡΩΝ	ΚΑΒΑΛΑΣ	ΑΝΑΤΟΛΙΚΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ & ΘΡΑΚΗΣ	ΟΧΙ

ΔΗΜΟΙ	ΝΟΜΟΙ	ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΕΣ	ΕΚΠΟΝΗΣΗ ΤΑΠ
ΟΡΦΑΝΟΥ	ΚΑΒΑΛΑΣ	ΑΝΑΤΟΛΙΚΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ & ΘΡΑΚΗΣ	ΟΧΙ
ΑΒΔΗΡΩΝ	ΞΑΝΘΗΣ	ΑΝΑΤΟΛΙΚΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ & ΘΡΑΚΗΣ	ΟΧΙ
ΦΙΛΛΥΡΑΣ	ΡΟΔΟΠΗΣ	ΑΝΑΤΟΛΙΚΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ & ΘΡΑΚΗΣ	ΟΧΙ
ΔΑΥΛΕΙΑΣ	ΒΟΙΩΤΙΑΣ	ΣΤΕΡΕΑΣ ΕΛΛΑΔΑΣ	ΟΧΙ
ΘΙΣΒΗΣ	ΒΟΙΩΤΙΑΣ	ΣΤΕΡΕΑΣ ΕΛΛΑΔΑΣ	ΟΧΙ
ΠΛΑΤΑΙΩΝ	ΒΟΙΩΤΙΑΣ	ΣΤΕΡΕΑΣ ΕΛΛΑΔΑΣ	ΟΧΙ
ΣΤΥΡΑΙΩΝ	ΕΥΒΟΙΑΣ	ΣΤΕΡΕΑΣ ΕΛΛΑΔΑΣ	ΟΧΙ
ΔΑΦΝΟΥΣΙΩΝ	ΦΘΙΩΤΙΔΟΣ	ΣΤΕΡΕΑΣ ΕΛΛΑΔΑΣ	ΟΧΙ
ΓΑΛΑΞΙΔΙΟΥ	ΦΩΚΙΔΟΣ	ΣΤΕΡΕΑΣ ΕΛΛΑΔΑΣ	ΟΧΙ
ΙΤΕΑΣ	ΦΩΚΙΔΟΣ	ΣΤΕΡΕΑΣ ΕΛΛΑΔΑΣ	ΟΧΙ
ΖΑΡΟΥ	ΗΡΑΚΛΕΙΟΥ	ΚΡΗΤΗΣ	ΟΧΙ
ΚΡΟΥΣΩΝΑ	ΗΡΑΚΛΕΙΟΥ	ΚΡΗΤΗΣ	ΟΧΙ
ΧΕΡΣΟΝΗΣΟΥ	ΗΡΑΚΛΕΙΟΥ	ΚΡΗΤΗΣ	ΟΧΙ
ΜΑΚΡΥ ΓΙΑΛΟΥ	ΛΑΣΙΘΙΟΥ	ΚΡΗΤΗΣ	ΟΧΙ
ΑΡΚΑΔΙΟΥ	ΡΕΘΥΜΝΗΣ	ΚΡΗΤΗΣ	ΟΧΙ
ΛΑΠΠΑΙΩΝ	ΡΕΘΥΜΝΗΣ	ΚΡΗΤΗΣ	ΟΧΙ
ΑΚΡΩΤΗΡΙΟΥ	ΧΑΝΙΩΝ	ΚΡΗΤΗΣ	ΟΧΙ
ΓΕΩΡΓΙΟΥΠΟΛΕΩΣ	ΧΑΝΙΩΝ	ΚΡΗΤΗΣ	ΟΧΙ
ΜΥΘΗΜΝΗΣ	ΧΑΝΙΩΝ	ΚΡΗΤΗΣ	ΟΧΙ
ΣΦΑΚΙΩΝ	ΧΑΝΙΩΝ	ΚΡΗΤΗΣ	ΟΧΙ
ΑΜΒΡΑΚΙΚΟΥ	ΑΡΤΗΣ	ΗΠΕΙΡΟΥ	ΟΧΙ
ΗΡΑΚΛΕΙΑΣ	ΑΡΤΗΣ	ΗΠΕΙΡΟΥ	ΟΧΙ
ΦΙΛΟΘΕΗΣ	ΑΡΤΗΣ	ΗΠΕΙΡΟΥ	ΟΧΙ
ΔΩΔΩΝΗΣ	ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ	ΗΠΕΙΡΟΥ	ΟΧΙ
ΛΑΚΚΑΣ ΣΟΥΛΙΟΥ	ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ	ΗΠΕΙΡΟΥ	ΟΧΙ
ΠΑΜΒΩΤΙΔΟΣ	ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ	ΗΠΕΙΡΟΥ	ΟΧΙ
ΤΖΟΥΜΕΡΚΩΝ	ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ	ΗΠΕΙΡΟΥ	ΟΧΙ
ΛΟΥΡΟΥ	ΠΡΕΒΕΖΗΣ	ΗΠΕΙΡΟΥ	ΟΧΙ
ΘΕΟΔΩΡΟΥ ΖΙΑΚΑ	ΓΡΕΒΕΝΩΝ	ΔΥΤΙΚΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ	ΟΧΙ
ΑΙΑΝΗΣ	ΚΟΖΑΝΗΣ	ΔΥΤΙΚΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ	ΟΧΙ
ΠΤΟΛΕΜΑΙΔΑΣ	ΚΟΖΑΝΗΣ	ΔΥΤΙΚΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ	ΟΧΙ
ΑΦΑΝΤΟΥ	ΔΩΔΕΚΑΝΗΣΟΥ	ΝΟΤΙΟΥ ΑΙΓΑΙΟΥ	ΟΧΙ
ΤΗΛΟΥ	ΔΩΔΕΚΑΝΗΣΟΥ	ΝΟΤΙΟΥ ΑΙΓΑΙΟΥ	ΟΧΙ
ΔΡΥΜΑΛΙΑΣ	ΚΥΚΛΑΔΩΝ	ΝΟΤΙΟΥ ΑΙΓΑΙΟΥ	ΟΧΙ
ΚΕΑΣ	ΚΥΚΛΑΔΩΝ	ΝΟΤΙΟΥ ΑΙΓΑΙΟΥ	ΟΧΙ
ΛΕΥΚΙΜΜΑΙΩΝ	ΚΕΡΚΥΡΑΣ	ΙΟΝΙΩΝ ΝΗΣΩΝ	ΟΧΙ
ΠΛΩΜΑΡΙΟΥ	ΛΕΣΒΟΥ	ΒΟΡΕΙΟΥ ΑΙΓΑΙΟΥ	ΟΧΙ
ΚΑΡΛΟΒΑΣΙΩΝ	ΣΑΜΟΥ	ΒΟΡΕΙΟΥ ΑΙΓΑΙΟΥ	ΟΧΙ

Πίνακας Καποδιστριακών δήμων που δεν γνώριζαν τα ΤΑΠ

ΔΗΜΟΙ	ΝΟΜΟΙ	ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΕΣ	ΕΚΠΟΝΗΣΗ ΤΑΠ
ΑΓΙΟΥ ΓΕΩΡΓΙΟΥ	ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ	ΚΕΝΤΡΙΚΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ	Δ/Γ
ΧΑΛΑΣΤΡΑΣ	ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ	ΚΕΝΤΡΙΚΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ	Δ/Γ
ΚΡΟΥΣΣΩΝ	ΚΙΛΚΙΣ	ΚΕΝΤΡΙΚΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ	Δ/Γ
ΣΚΥΔΡΑΣ	ΠΕΛΛΗΣ	ΚΕΝΤΡΙΚΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ	Δ/Γ
ΠΡΩΤΗΣ	ΣΕΡΡΩΝ	ΚΕΝΤΡΙΚΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ	Δ/Γ
ΑΧΕΛΩΟΥ	ΚΑΡΔΙΤΣΗΣ	ΘΕΣΣΑΛΙΑΣ	Δ/Γ
ΑΡΓΑΛΑΣΤΗΣ	ΜΑΓΝΗΣΙΑΣ	ΘΕΣΣΑΛΙΑΣ	Δ/Γ
ΑΣΤΑΚΟΥ	ΑΙΤΩΛΙΑΣ ΚΑΙ ΑΚΑΡΝΑΝΙΑΣ	ΔΥΤΙΚΗΣ ΕΛΛΑΔΑΣ	Δ/Γ
ΟΙΝΙΑΔΩΝ	ΑΙΤΩΛΙΑΣ ΚΑΙ ΑΚΑΡΝΑΝΙΑΣ	ΔΥΤΙΚΗΣ ΕΛΛΑΔΑΣ	Δ/Γ
ΑΣΣΟΥ - ΛΕΧΑΙΟΥ	ΚΟΡΙΝΘΙΑΣ	ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΥ	Δ/Γ
ΑΣΩΠΟΥ	ΛΑΚΩΝΙΑΣ	ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΥ	Δ/Γ
ΔΩΡΙΟΥ	ΜΕΣΣΗΝΙΑΣ	ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΥ	Δ/Γ
ΜΑΡΜΑΡΙΟΥ	ΕΥΒΟΙΑΣ	ΣΤΕΡΕΑΣ ΕΛΛΑΔΑΣ	Δ/Γ
ΑΓΙΟΥ ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΤΥΜΦΡΗΣΤΟΥ	ΦΘΙΩΤΙΔΟΣ	ΣΤΕΡΕΑΣ ΕΛΛΑΔΑΣ	Δ/Γ
ΜΩΛΟΥ	ΦΘΙΩΤΙΔΟΣ	ΣΤΕΡΕΑΣ ΕΛΛΑΔΑΣ	Δ/Γ
ΕΛΙΜΕΙΑΣ	ΚΟΖΑΝΗΣ	ΔΥΤΙΚΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ	Δ/Γ
ΕΛΑΤΙΩΝ	ΖΑΚΥΝΘΟΥ	ΙΟΝΙΩΝ ΝΗΣΩΝ	Δ/Γ
ΕΣΠΕΡΙΩΝ	ΚΕΡΚΥΡΑΣ	ΙΟΝΙΩΝ ΝΗΣΩΝ	Δ/Γ
ΛΕΙΒΑΘΟΥΣ	ΚΕΦΑΛΛΗΝΙΑΣ	ΙΟΝΙΩΝ ΝΗΣΩΝ	Δ/Γ

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ 14

ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΙΑΚΟΣ ΣΧΕΔΙΑΣΜΟΣ.

Η αναγκαιότητα των επιχειρησιακών προγραμμάτων έγινε έντονη μετά την προβληματική εφαρμογή των Τοπικών Αναπτυξιακών Προγραμμάτων (Τ.Α.Π.), πολλά από τα οποία δεν κατάφεραν να υλοποιηθούν και παρέμειναν στην φάση της σχεδίασης.

ΝΕΕΣ ΤΑΣΕΙΣ ΤΟΠΙΚΟΥ ΑΝΑΠΤΥΞΙΑΚΟΥ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΙΣΜΟΥ:

1. ΣΤΡΑΤΗΓΙΚΟΣ ΣΧΕΔΙΑΣΜΟΣ

Χαρακτηριστικά: •4έτη διάρκεια (Τετραετή στρατηγικά σχέδια)

•Σχέδιο δράσης (για την επίτευξη των στόχων)

•Σκοπός : Η ανάπτυξη της περιοχής.

2. ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΙΑΚΑ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΑ

Χαρακτηριστικά:

•4 έτη διάρκεια (Τετραετή επιχειρησιακά προγράμματα)

•Πρόγραμμα δράσης (για την επίτευξη όσων τέθηκαν στο στάδιο του σχεδιασμού).

•Σκοπός : Η επιτυχή υλοποίηση των προγραμμάτων για τη δημιουργία ανάπτυξης.

3. ΕΤΗΣΙΑ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΙΑΚΑ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΑ

Χαρακτηριστικά:

•1 έτος διάρκεια (Ετήσια Επιχειρησιακά Προγράμματα)

•Τμηματικά προγράμματα δράσης

•Σκοπός: Η ετήσια επιτυχή υλοποίηση προγραμμάτων

ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΙΑΚΑ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΑ ΟΤΑ Α' (ΠΡΩΤΟΥ ΒΑΘΜΟΥ).

Στο πλαίσιο των αρμοδιοτήτων τους και για την εκπλήρωση της αποστολής τους, οι Δήμοι, οι Κοινότητες και οι Σύνδεσμοι εκπονούν επιχειρησιακά προγράμματα.

- Το επιχειρησιακό πρόγραμμα περιέχει ένα συνεκτικό σύνολο αξόνων προτεραιότητας για δράσεις τοπικής ανάπτυξης και αποσκοπεί στην υλοποίηση του αναπτυξιακού σχεδιασμού των οργανισμών τοπικής αυτοδιοίκησης (Σχέδιο Νέου Δημοτικού και Κοινοτικού Κώδικα)

- Το επιχειρησιακό Πρόγραμμα είναι ένα ολοκληρωμένο αναπτυξιακό πρόγραμμα σε τοπικό επίπεδο.

Βασικό «εργαλείο» σχεδιασμού των Ο.Τ.Α. στις σύγχρονες απαιτήσεις που επιτάσσει, τόσο η ευρωπαϊκή διάσταση της αυτοδιοίκησης, όσο και η ανάγκη της αειφόρου ανάπτυξης και ευημερίας του πληθυσμού.

Η Σημασία του Επιχειρησιακού Προγράμματος.

- Αποτελεί μια ολοκληρωμένη στρατηγική αντιμετώπισης των τοπικών προβλημάτων που παύει να έχει αποσπασματικό χαρακτήρα διερευνώντας σφαιρικά και με διεπιστημονική προσέγγιση όλες τις προοπτικές ανάπτυξης.

- Αποτελεί ένα εργαλείο για την αποτελεσματικότερη και αποδοτικότερη κατανομή και αξιοποίηση των περιορισμένων πόρων

- Αποτελεί ένα μέσο για την ορθολογικότερη οικονομική διαχείριση του Ο.Τ.Α. αλλά και τη εξεύρεση νέων πόρων.

- Εισάγει τεχνικές ποσοτικοποίησης των στόχων με αποτέλεσμα να αναφέρεται σε μετρήσιμα και ταυτόχρονα ελεγχόμενα στοιχεία.
- Αναβαθμίζει την εικόνα του Ο.Τ.Α. προσδίδοντας του το κύρος της διαχείρισης θεμάτων μεζονος σημασίας.
- Βελτιώνει την εσωτερική οργάνωση προσανατολίζοντας τις εσωτερικές λειτουργίες σε νέα πρότυπα εργασίας εισάγοντας νέες τεχνικές και μεθοδολογίες. Λειτουργεί συνεκτικά και συντονίζει τις επιμέρους δράσεις του Οργανισμού αλλά και των επιμέρους Νομικών Προσώπων του
- Επισπεύδει την ωρίμανση και υλοποίηση των δράσεων.

Υποχρέωση εκπόνησης επιχειρησιακών προγραμμάτων έχουν:

- α) Οι Δήμοι με πληθυσμό άνω των δέκα χιλιάδων (10.000) κατοίκων και Δήμοι πρωτευουσών νομών.
  - β) Οι Δήμοι που προέρχονται από εθελούσια συνένωση σύμφωνα με το άρθρο 3 του παρόντος.
  - γ) Οι Δήμοι, οι Κοινότητες και οι Σύνδεσμοι που καλύπτουν τις προϋποθέσεις, οι οποίες καθορίζονται με απόφαση του Υπουργού Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης και μετά από γνώμη της Κεντρικής Ένωσης Δήμων και Κοινοτήτων Ελλάδας.
  - δ) Μπορούν επίσης να εκπονούν επιχειρησιακά προγράμματα και άλλοι Δήμοι ή Κοινότητες, για τα οποία ακολουθούνται οι διατάξεις του παρόντος.
- Το επιχειρησιακό πρόγραμμα καταρτίζεται από το Δημοτικό Συμβούλιο και καλύπτει το σύνολο των δράσεων τοπικής ανάπτυξης, καθώς και οργάνωσης των υπηρεσιών των Οργανισμών Τοπικής Αυτοδιοίκησης. Συμπεριλαμβάνει όλες τις δράσεις των δημοτικών ή κοινοτικών κοινωφελών επιχειρήσεων, των δημοτικών ή κοινοτικών ανωνύμων εταιρειών, των νομικών προσώπων δημοσίου δικαίου και των δημοτικών ή κοινοτικών ιδρυμάτων τους, εφόσον οι σχετικές αποφάσεις των οργάνων διοίκησής τους έχουν εγκριθεί από το Δημοτικό Συμβούλιο.

Προτεινόμενοι Άξονες Προτεραιότητας Επιχειρησιακού Προγράμματος.

Οι άξονες προτεραιότητας θα πρέπει ουσιαστικά να αποτελέσουν την επιχειρησιακή προέκταση των βασικών στόχων που θα προκύψουν μέσα από το δημοκρατικό διάλογο των αιρετών των κοινωνικών και οικονομικών φορέων άλλα και πολιτών της τοπικής κοινότητας. Οι άξονες αυτοί υποδιαιρούνται σε μέτρα τα οποία και εξειδικεύουν τις επιμέρους δράσεις.

Άξονες ενός επιχειρησιακού προγράμματος:

- Άξονας 1- Περιβάλλον & Ποιότητα Ζωής
- Άξονας 2 -Τοπική Ανάπτυξη & Οικονομία.
- Άξονας 3- Κοινωνική Ανάπτυξη.
- Άξονας 4- Εσωτερική Ανάπτυξη του Δήμου.
- Άξονας 5- Οικονομικός προγραμματισμός.

4 φάσεις εκπόνησης ενός Στρατηγικού Επιχειρησιακού Σχεδίου:

•Α' φάση περιλαμβάνει τη διαμόρφωση των στρατηγικών στόχων του επιχειρηματικού σχεδίου. •Β' φάση εξειδικεύει τους γενικούς στρατηγικούς στόχους σε ειδικούς για κάθε άξονα δράσης. •Γ' φάση προσφέρει βασικές κατευθύνσεις για την εφαρμογή των ειδικών στόχων. •Δ' φάση προσδιορίζει

τις συνθήκες για τη δημοσιοποίηση των αποτελεσμάτων του επιχειρησιακού προγράμματος.

Χρόνος κατάρτισης των Επιχειρησιακών Προγραμμάτων.

Η εκπόνηση του επιχειρησιακού προγράμματος πραγματοποιείται μέσα στο πρώτο εξάμηνο της δημοτικής περιόδου και μπορεί να αναθεωρείται κάθε τετραετία.

Περιεχόμενο και δομή των επιχειρησιακών προγραμμάτων.

1. Στο επιχειρησιακό πρόγραμμα καθορίζονται οι στρατηγικοί στόχοι, οι προτεραιότητες της τοπικής ανάπτυξης, καθώς και η οργάνωση των υπηρεσιών των Οργανισμών Τοπικής Αυτοδιοίκησης και των επιχειρήσεών τους, με παράλληλη εξειδίκευση των δράσεων της τετραετίας για την επίτευξη των στόχων αυτών.
2. Η πρόβλεψη χρηματοδότησης όλων των δράσεων που περιλαμβάνονται στο επιχειρησιακό πρόγραμμα αναφέρεται σε υφιστάμενες πηγές χρηματοδότησης.
3. Το επιχειρησιακό πρόγραμμα, μετά τον έλεγχο νομιμότητας για την τήρηση της διαδικασίας κατάρτισής του από την Περιφέρεια, εξειδικεύεται σε Ετήσιο Πρόγραμμα Δράσης των Οργανισμών Τοπικής Αυτοδιοίκησης και διακεκριμένα Ετήσια Προγράμματα Δράσης των δημοτικών ή κοινοτικών κοινωφελών επιχειρήσεων, δημοτικών ή κοινοτικών ανωνύμων εταιρειών, των νομικών προσώπων δημοσίου δικαίου και των δημοτικών ή κοινοτικών ιδρυμάτων τους. Αντίστοιχη ετήσια εξειδίκευση απαιτείται και για το επιχειρησιακό πρόγραμμα των Συνδέσμων.
4. Μέρος του Ετήσιου Προγράμματος Δράσης είναι το ετήσιο τεχνικό πρόγραμμα του άρθρου 208. Δράσεις υλοποιούνται μόνον εφόσον περιλαμβάνονται στο Ετήσιο Πρόγραμμα Δράσης και καλύπτονται από τον προϋπολογισμό.
5. Με απόφαση του Υπουργού Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης, μετά από γνώμη της Κεντρικής Ένωσης Δήμων και Κοινοτήτων Ελλάδας, καθορίζονται ειδικότερα το περιεχόμενο, η δομή και ο τρόπος υποβολής των επιχειρησιακών προγραμμάτων στις Περιφέρειες

Κατάρτιση και εκτέλεση των επιχειρησιακών προγραμμάτων.

Με προεδρικό διάταγμα, που εκδίδεται με πρόταση του Υπουργού Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης, καθορίζονται η διαδικασία κατάρτισης, παρακολούθησης και αξιολόγησης των επιχειρησιακών προγραμμάτων, καθώς και τα όργανα σύνταξης, ελέγχου και αξιολόγησής τους.

Σε όσους Δήμους και Κοινότητες δεν υπάρχει υπηρεσία προγραμματισμού και μέχρι τη συγκρότησή της, ο Δήμαρχος ορίζει είτε την τεχνική είτε την οικονομική υπηρεσία, η οποία ασκεί τις αρμοδιότητες προγραμματισμού.

Όργανα κατάρτισης του επιχειρησιακού προγράμματος.

1. Η κατάρτιση του επιχειρησιακού προγράμματος πραγματοποιείται μέσα στο πρώτο εξάμηνο της δημοτικής περιόδου από το Δημοτικό Συμβούλιο. Για το σκοπό αυτό συγκροτείται διεπιστημονική ομάδα έργου, η οποία συντάσσει σχέδιο επιχειρησιακού προγράμματος σε συνεργασία με τα όργανα διοίκησης και τις υπηρεσίες του Δήμου και των Νομικών Προσώπων του, με την

υποστήριξη της υπηρεσίας προγραμματισμού, κατά τη διαδικασία του άρθρου 2, το οποίο εγκρίνεται από το Δημοτικό Συμβούλιο.

2. Η υπηρεσία προγραμματισμού του Δήμου είναι αρμόδια για την υποστήριξη των οργάνων διοίκησης και των υπηρεσιών του Δήμου, των Νομικών Προσώπων του και της ομάδας έργου κατά τη διαδικασία κατάρτισης, παρακολούθησης και αξιολόγησης του επιχειρησιακού προγράμματος και των ετήσιων προγραμμάτων δράσης, στα οποία εξειδικεύεται το επιχειρησιακό πρόγραμμα.
3. Η διεπιστημονική ομάδα έργου συγκροτείται με απόφαση του Δημάρχου. Με την ίδια απόφαση ορίζεται και ο υπεύθυνος της ομάδας, ο οποίος προεδρεύει αυτής. Ο Δήμαρχος έχει τη γενική εποπτεία της προόδου των εργασιών της ομάδας. Στην ομάδα έργου συμμετέχουν :
  - Μέλη των οργάνων διοίκησης, εκ των οποίων τουλάχιστον ένας Αντιδήμαρχος, και υπάλληλοι των υπηρεσιών του Δήμου και των Νομικών Προσώπων του, προερχόμενοι κατά προτίμηση από την Οικονομική Διεύθυνση, την Τεχνική Υπηρεσία, καθώς και την Υπηρεσία Προγραμματισμού, όπου αυτές υφίστανται. Ο αριθμός των μελών δεν θα πρέπει να υπερβαίνει τα έξι (6).
  - Επίσης είναι δυνατή η συμμετοχή ειδικών συμβούλων, ειδικών επιστημονικών συνεργατών του Δημάρχου και εξωτερικών συμβούλων με γνώσεις σε οικονομικά, τεχνικά, περιβαλλοντικά και αναπτυξιακά θέματα. Ο αριθμός των συμβούλων και συνεργατών δεν θα πρέπει να υπερβαίνει τους τρεις (3).
4. Για τη συμβουλευτική υποστήριξη των εργασιών της ομάδας έργου, μπορεί να ανατίθενται σχετικές υπηρεσίες σε εξωτερικούς συμβούλους, σύμφωνα με τις διατάξεις του Π.Δ. 60/2007 (Α' 64), του άρθρου 83 του Ν. 2362/1995 (Α' 247) και της Απόφασης 2/45564/0026/31.07.2001 του Υπουργού Οικονομικών (Β' 1066).
5. Ως «Νομικά Πρόσωπα του Δήμου» νοούνται τα νομικά πρόσωπα δημοσίου δικαίου, τα δημοτικά ιδρύματα, οι δημοτικές κοινωφελείς επιχειρήσεις και οι δημοτικές ανώνυμες εταιρείες.

Διαδικασία κατάρτισης του επιχειρησιακού προγράμματος.

Το επιχειρησιακό πρόγραμμα καταρτίζεται ως ακολούθως :

1. Η ομάδα έργου εισάγει προς συζήτηση στις υπηρεσίες του Δήμου και των Νομικών Προσώπων του αρχικό κείμενο σχετικά με την υφιστάμενη κατάσταση (στην περιοχή του Δήμου και στις υπηρεσίες) και την αξιολόγησή της και αφού λάβει υπόψη τις γραπτές εισηγήσεις των υπηρεσιών, συντάσσει σχέδιο με το στρατηγικό σχεδιασμό του Δήμου, το οποίο υποβάλλει στο Δήμαρχο.
2. Ο Δήμαρχος εισηγείται το σχέδιο στρατηγικού σχεδιασμού στο Δημοτικό Συμβούλιο για συζήτηση και ψήφιση.
3. Το εγκεκριμένο από το Δημοτικό Συμβούλιο κείμενο στρατηγικού σχεδιασμού, δημοσιοποιείται για διαβούλευση, τουλάχιστον επί δύο (2) εβδομάδες, με καταχώρηση στην ιστοσελίδα του Δήμου, εάν υπάρχει, καθώς και με κάθε άλλο πρόσφορο μέσο. Κατά τη διάρκεια της περιόδου δημοσιοποίησης υποβάλλονται προτάσεις, εγγράφως ή ηλεκτρονικά, από

τα τοπικά ή διαμερισματικά συμβούλια, από πολίτες ή ενώσεις πολιτών και από τοπικούς, κοινωνικούς και οικονομικούς φορείς. Με απόφαση του Δημάρχου μπορεί να οργανωθεί ημερίδα, θεματικές συναντήσεις, δημόσια συζήτηση και όποια άλλη ενέργεια διαβούλευσης κρίνεται αναγκαία.

4. Οι υπηρεσίες του Δήμου και των Νομικών Προσώπων του, αφού λάβουν υπόψη τους το εγκεκριμένο κείμενο στρατηγικού σχεδιασμού, το οποίο αποτελεί προπαρασκευαστική πράξη της διαδικασίας κατάρτισης του επιχειρησιακού προγράμματος, προτείνουν, με γραπτή εισήγησή τους, κατ' αντιστοιχία προς τους άξονες και τα μέτρα του επιχειρησιακού προγράμματος, τους στόχους της κάθε υπηρεσίας για την επόμενη περίοδο και τις δράσεις για την επίτευξη των στόχων αυτών, ιεραρχημένες κατά σειρά προτεραιότητας.
5. Το διοικητικό συμβούλιο του κάθε Νομικού Προσώπου του Δήμου, εντός μιας (1) εβδομάδας από την εισήγηση των υπηρεσιών του, λαμβάνει απόφαση για τους στόχους και τις δράσεις που το αφορούν.
6. Η ομάδα έργου επεξεργάζεται και συνθέτει τις προτάσεις των υπηρεσιών, τις αποφάσεις των διοικητικών συμβουλίων των Νομικών Προσώπων του Δήμου και τις προτάσεις που προέκυψαν από τη διαδικασία διαβούλευσης και συντάσσει το σχέδιο του επιχειρησιακού προγράμματος, το οποίο υποβάλει στο Δήμαρχο.
7. Ο Δήμαρχος εισηγείται το σχέδιο επιχειρησιακού προγράμματος στο Δημοτικό Συμβούλιο για συζήτηση και ψήφιση, επισυνάπτοντας τις αποφάσεις των διοικητικών συμβουλίων των Νομικών Προσώπων του Δήμου.
8. Το εγκεκριμένο επιχειρησιακό πρόγραμμα, μετά τον έλεγχο νομιμότητας για την τήρηση της διαδικασίας κατάρτισής του από την Περιφέρεια, καταχωρείται στην ιστοσελίδα του Δήμου, εάν υπάρχει, και δημοσιοποιείται με κάθε άλλο πρόσφορο μέσο.
9. Αρμόδιος για την παρακολούθηση και αξιολόγηση του επιχειρησιακού προγράμματος είναι ο δήμαρχος, με την υποστήριξη της υπηρεσίας προγραμματισμού.
10. Η υπηρεσία προγραμματισμού συνεργάζεται με τις υπηρεσίες του Δήμου και των Νομικών Προσώπων του και συντάσσει την ενδιάμεση και την τελική έκθεση αξιολόγησης, τις οποίες υποβάλλει στο δήμαρχο. Ο δήμαρχος εισηγείται τις εκθέσεις στο Δημοτικό Συμβούλιο για συζήτηση και ψήφιση.
11. Η ενδιάμεση έκθεση αξιολόγησης συντάσσεται με την ολοκλήρωση του απολογισμού του δεύτερου έτους της δημοτικής περιόδου και η τελική έκθεση αξιολόγησης συντάσσεται κατά το τελευταίο δίμηνο της δημοτικής περιόδου. Μετά την ενδιάμεση αξιολόγηση είναι δυνατή η αναθεώρηση των στόχων του επιχειρησιακού προγράμματος με αιτιολογημένη απόφαση του Δημοτικού Συμβουλίου, η οποία λαμβάνεται με την απόλυτη πλειοψηφία του συνόλου των μελών του.
12. Με σκοπό την αντικειμενικότερη αξιολόγηση του επιχειρησιακού προγράμματος χρησιμοποιούνται δείκτες αποτελεσματικότητας, που επιτρέπουν να εκτιμηθεί ο βαθμός επίτευξης των στόχων σε σχέση με τα

αποτελέσματα των δράσεων και δείκτες αποδοτικότητας, που συσχετίζουν το κόστος πραγματοποίησης με τις εκροές των δράσεων.

Όργανα και διαδικασία κατάρτισης των ετήσιων προγραμμάτων δράσης.

1. Το επιχειρησιακό πρόγραμμα εξειδικεύεται σε ετήσιο πρόγραμμα δράσης του Δήμου και σε ετήσια προγράμματα δράσης των Νομικών Προσώπων του, τα οποία καταρτίζονται κάθε έτος της δημοτικής περιόδου, μαζί με τον ετήσιο προϋπολογισμό αυτών. Ο ετήσιος προϋπολογισμός του Δήμου και των Νομικών Προσώπων του καλύπτει τις δράσεις που προβλέπονται στο αντίστοιχο ετήσιο πρόγραμμα δράσης.
2. Το ετήσιο πρόγραμμα δράσης του Δήμου καταρτίζεται από τη Δημορχιακή Επιτροπή και εγκρίνεται από το Δημοτικό Συμβούλιο. Το ετήσιο πρόγραμμα δράσης των δημοτικών ιδρυμάτων καταρτίζεται από την εκτελεστική επιτροπή και εγκρίνεται από το Διοικητικό Συμβούλιο αυτών. Το ετήσιο πρόγραμμα δράσης των λοιπών Νομικών Προσώπων του Δήμου καταρτίζεται από τον Πρόεδρο και εγκρίνεται από το Διοικητικό Συμβούλιο αυτών.
3. Για την κατάρτιση του ετήσιου προγράμματος δράσης του Δήμου, η υπηρεσία προγραμματισμού, αφού λάβει υπόψη τις γραπτές εισηγήσεις των υπηρεσιών, συντάσσει σχέδιο ετήσιου προγράμματος δράσης του Δήμου, το οποίο υποβάλλει στη Δημορχιακή Επιτροπή.
6. Τροποποίηση του ετήσιου προγράμματος δράσης του Δήμου επιτρέπεται ύστερα από αιτιολογημένη απόφαση του Δημοτικού Συμβουλίου, η οποία λαμβάνεται με την απόλυτη πλειοψηφία του συνόλου των μελών του.

Όργανα και διαδικασία παρακολούθησης και απολογισμού των ετήσιων προγραμμάτων δράσης.

1. Τα όργανα κατάρτισης των ετήσιων προγραμμάτων δράσης είναι αρμόδια για την παρακολούθηση και τον απολογισμό τους, με την υποστήριξη της υπηρεσίας προγραμματισμού.
2. Η υπηρεσία προγραμματισμού:
  - α. Κατά τη διάρκεια εφαρμογής του ετήσιου προγράμματος δράσης του Δήμου, συντάσσει εκθέσεις παρακολούθησης σε συνεργασία με τις αρμόδιες υπηρεσίες, ανά τακτά χρονικά διαστήματα που ορίζονται με απόφαση του Δημάρχου.
  - β. Πριν από τη σύνταξη του οικονομικού απολογισμού, υποβάλλει στη δημορχιακή επιτροπή έκθεση με τον απολογισμό δράσης του προηγούμενου έτους, αφού λάβει υπόψη τις απολογιστικές εκθέσεις των υπηρεσιών.
3. Για τη διευκόλυνση του συντονισμού, της αλληλοενημέρωσης, της παρακολούθησης και αξιολόγησης του έργου των δημοτικών υπηρεσιών, είναι δυνατή η συγκρότηση και λειτουργία επιτροπών συντονισμού, στις οποίες μπορούν να συμμετέχουν προϊστάμενοι των υπηρεσιών, εκπρόσωποι των Νομικών Προσώπων του Δήμου, αντιδήμαρχοι και ο δήμαρχος. Η σύνθεση και οι αρμοδιότητες των επιτροπών αυτών καθορίζονται στον Οργανισμό Εσωτερικών Υπηρεσιών του Δήμου.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

ΕΛΛΗΝΟΓΛΩΣΣΗ

- Αλεξόπουλος Αν. & Ν. Μαραβά (2002), ΕΣ Δήμου Κορυδαλλού.
- Δ Βεζανή,(1957) Γενική Πολιτειολογία, έκδ.2^η μερ. Γ', τεύχ.Δ', σ.118
- Φ. Βεγλερή,(1963) Η Διοικητική Οργάνωσις, , σ.104
- Π. Γετίμης , Γρ. Καυκαλάς ,(1990) «Τοπική Ανάπτυξη και μορφές κρατικής ρύθμισης στην Ελλάδα », περ. ΤΟΠΟΣ επιθεώρηση αστικών και περιφερειακών μελετών , ISSN 1150-3267, σ.σ 3-20.
- Μ. Δένδια,(1935), Αποκέντρωσις και αυτοδιοικήσις σε Εργασία, σ.836,905,937
- Μ. Δένδια,(1996) Διοικητικόν Δίκαιον, τ.Ι, έκδ.4^η, σ. 448επ., τ.ΙΙ, σ.28
- Ευαγγελινίδου Μαίρη,(1987) «Τοπικό Αναπτυξιακά Προγράμματα », Εισήγηση στο Πρόγραμμα της Ε.Ε.Τ.Α.Α. για τους Σύμβουλους Τοπικής Ανάπτυξης, Αθηνά
- Καλλιαντζίδης Α.,(1989) Η Τοπική Αυτοδιοίκηση στο σταυροδρόμι της επιχειρηματικής πρόκλησης, Αθήνα, εκδ. Αγροτικές Συνεταιριστικές Εκδόσεις ΑΕ.
- Κ. Καργιώτη,(1950) Τα βασικά στοιχεία της πραγματικής διοικητικής αποκεντρώσεως,
- Σ. Κηπουρίδη, Οι δικαιολογητικοί λόγοι της αποκεντρώσεως σε Εργασία, τευχ. 40, σ.12
- Θ. Κόντης,(1989) Κεντρική διοίκηση σε Διοικητική Μεταρρύθμιση, σ.108
- Η. Κυριακόπουλου,(1958) Ελληνικόν Διοικητικόν Δίκαιον, τ.ΙΙ, σημ.7
- Κυριακού Γ.,(1986) Η επεξεργασία Τοπικών Αναπτυξιακών Προγραμμάτων στη Γαλλία, Αθήνα .
- Μ. Μαθιουδάκη – Β. Ανδρονόπουλου,(1974) Αποκέντρωσις- Αυτοδιοικήσις,
- Μαϊστρος Παναγιώτης,(2000) «Οι Αναπτυξιακοί Θεσμοί της Αυτοδιοικήσεως- Συμβολή στην Ιστορική Μνήμη», εκδ. «Νέα Σύνορα»- Αθήνα -Α.Α. Λιβάνη., σελ. 137,149-158, 268
- Α. Μακρυδημήτρη,(1985) Προβλήματα μεταρρύθμισης σε Διοικητική Μεταρρύθμιση, σ.71
- Ευρυδίκη Μπεσίλα-Βήκα, «Τοπική Αυτοδιοίκηση», εκδ. Π.Ν. Σακούλας.
- Ξυδιάς Βασίλης, Τσισιόπουλος Χρίστος,(1987) Μεθοδολογία Τ.Α.Π – Διαδικασία και φορείς για σχεδιασμό και την υλοποίηση Τοπικών Αναπτυξιακών Προγραμμάτων, Εισήγηση στο διήμερο «Τα Τοπικά Αναπτυξιακά Προγράμματα και ο ρόλος των Μ.Ο.Π στην υλοποίησή τους», Αθηνά, εκδ. Ε.Ε.Τ.Α.Α.
- Δ. Οικονόμου-Γ. Πετράκος, «Η Ανάπτυξη των Ελληνικών Πόλεων», εκδ. Θεσσαλίας - Gutenberg
- Θ. Παναγόπουλου,(1988) Συστήματα διοικητικής οργανώσεως στη Χώρα μας σε Επιθεώρηση Δημοσίου και Διοικητικού Δικαίου, σ.113
- Πανάς Επαμεινώνδας,(1995) Τοπικά Αναπτυξιακά Προγράμματα - Εισαγωγή στη Μεθοδολογία, Αθήνα, εκδ. Gutenberg, Κεφ. 4, σελ.39-105
- Α.Δ. Παπαδασκαλόπουλος, (1994)«Τοπική Ανάπτυξη και Διακοινοτική Συνεργασία».

- ΑΘ.Δ. Παπαδασκαλοπουλος - Μαν. Σ. Χριστοφάκης, «Περιφερειακός προγραμματισμός», εκδ. Παπαζήσης.
- Όθ. Παπαδήμας- Χρ. Κοίλιας, «Εφαρμοσμένη Στατιστική», εκδ. Νέων Τεχνολογιών
- Δρ. Λεωνίδας Παπακωνσταντινίδης, «Ευαισθητοποιημένη Τοπική Κοινωνία», εκδ. Τυπωθήτω.
- Δρ. Λεωνίδας Παπακωνσταντινίδης, «Στρατηγική Οικονομικής και Περιφερειακής Ανάπτυξης», εκδ. Τυπωθήτω - Γ. Δαρδάνος.
- Λεωνίδας Παπακωνσταντινίδης,(1998) «Στρατηγική της Τοπικής Ανάπτυξης», εκδ. ΤΕΙ Καλαμάτας.
- Γ. Παπαχατζή,(1952) Σύστημα του εν Ελλάδι ισχύοντος Διοικητικού Δικαίου, Γενικών Μέρους, έκδ. 2^η, σ. 197 επ.
- Π. Παυλόπουλου,(1990) Η συνταγματική κατοχύρωση της αποκέντρωσης σε Επιθεώρηση Δημοσίου και Διοικητικού Δικαίου, σ.25
- Α. Ράικου,(1970) Η γενική θεωρία της τοπικής αυτοδιοικήσεως, έκδ. 2^η, σ. 6-7.
- Α. Ράικου,(1980) Παραδόσεις Γενικής Πολιτειολογίας, σ.13,106.
- Σαπουνάκης Τάσος,(2001) Εφαρμοσμένη Οικονομική ΙΙ, Καλαμάτα, εκδ. ΤΕΙ Καλαμάτας.
- Τσισιόπουλος Χρήστος,(1988) «Μεθοδολογία και διαδικασία εκπόνησης Τοπικών Αναπτυξιακών Προγραμμάτων», Καλαμάτα, εκδ. Τ.Ε.Δ.Κ Μεσσηνίας,.
- Χρ. Σγουρίτσα,(1947) Σχέδιον αναθεωρήσεως του Συντάγματος, σ.126/ του ιδίου.
- Χρ. Σγουρίτσα,(1949) Κριτική του Σχεδίου Συντάγματος της Ελλάδος, σ.35.
- Χρ. Σγουρίτσα, (1964)Συνταγματικόν Δίκαιον, τ.ΙΙ, σ.75 επ.
- Τεγόπουλος- Φυτράκης,(1993) «Ελληνικό Λεξικό », Αθήνα, εκδ. Αρμονία.
- Γ. Τόλια,(1980) Διοίκηση και αυτοδιοίκηση.
- Τσενέ, op.cit.,σ,45 επ.
- Γ. Φαρδή,(1948) Αυτοδιοικήσεις και αποκέντρωσις, σ.α επ.,
- Σ. Φλογαϊτή,(1981) Θεμελιώδεις έννοιες διοικητικής οργανώσεως.
- Ν.-Κ. Χλέπας,(1999) «Η Τοπική Διοίκηση στην Ελλάδα», Αθήνα – Κομοτηνή, εκδ. Αντ.Ν. Σακουλλά.
- Δημ. Γ. Χριστοφιλόπουλος, «Πολιτιστικό Περιβάλλον – Χωρικός Σχεδιασμός και Βιώσιμη Ανάπτυξη», εκδ. Π.Ν. Σακουλάς
- Πρόγραμμα 1983-1987, σελ. 70-80 (αποκέντρωση & τοπική αυτοδιοίκηση), σελ. 160-168 (περιφερειακή και χωροταξική πολιτική)
- (1995) Τα Τοπικά Αναπτυξιακά Προγράμματα, «Εισαγωγή στη Μεθοδολογία» 1^η έκδ., σελ. 108
- (1986) Τοπική Αυτοδιοίκηση και Κοινωνία, Αθήνα, εκδ. Κοχλίας.

ΞΕΝΟΓΛΩΣΣΗ

- Hubert Allen, (1997) "Central – Local Relations", University of Birmingham, Institute of Public policy,.
- G. Jellinek,(1959), Allgemeine Staatslehre, έκδ. 3^η , σ.640 επ.
- Judith Bell (Αν.- Βαλ. Ρήγα), «Μεθοδολογικός Σχεδιασμός Παιδαγωγικής και Κοινωνικής Έρευνας», εκδ. Gutenberg

ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΕΣ ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΙΣ

www.ypes.gr-13/11/2007

www.statistics.gr-10/11/2007

www.hellaskps.gr-6/10/2007

www.google.gr/ΒΙΚΙΠΑΙΔΕΙΑ-15/10/2007

www.mnec.gr-18/1/2008